٥ : ٥٥٤٥ ٥٥٤٥٥٥٥ ٥٥٤٥٥٥٥

حت : ولا ٧٥٥٤ لب : ٤٨٤ هُدنا أَلمُ
ماهلاكِ : لا هَا هـ ٤٨٤٤ هِمدنا تَلهُلاه
هُمكَمهِ . ولهُد لُمهوُا : ولاهُمكَا :
هُدُمَّ هُدَمنا مِنْ ٧٥٥٤ كاهُمكَا .
دت : ٥هـنا ٤٨٤٤٤ ٤٨ هُدم هُلكا
ماهُنا . ولا٧ لا ١٤٥ أَلمُ ٤٨٤٤ : أَلا
لُمَّ ٤٨٤ هِمدنا ٤٨٤٤٤ .

دح : ٥أَمنا هُمكَمهِ أَنَا ٤٨٤ هِمدنا
ماهُنا ٤٨٤٤٤ هُدم ٤٨٤٤ : ولا٧٧٤
لُمَّ ٤٨ هِمدنا ٤٨ هُدَمنا ٤٨٤٤ .

دط : ٥هـنا لهُا ٤٨٤٤ ٤٨ هُدنا ٤٨٤٤
٤٨ إِدنا هـا لهُمهُدهُ٧ . هُدنا هـ
٤٨ أَهُا لب هـم ٤٨ إِدنا هـا : ٥أَمهُدهُ .

هـ : ٥ولهُا ٤٨٤٤ ٤٨ ماهُنا : ٥هُدنا :
هِمدنا ٤٨٤٤ هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
إِهُدلهُا . هِمد هُدهُمهُا ٤٨٤٤ :
أَهُا أَنا هُمكَمهِ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كا : أَهُا أَنا هُمكَمهِ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .
هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
هِمدنا ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كب : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كج : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كد : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كه : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كو : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كز : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كح : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

كط : ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤
٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ ٤٨٤٤ .

هؤلاه : هـ .

١ : ٥هج هـهد هُدكا هِمدنا : هِهـ
لهُهـهُهـ : ٥أَلمُهـهـ هُهـا : ٥هُد لهُهـا
هُهـ .

ولا يجوز بيع الثمار حتى يبدو صلاحها. ولا يباع شيء من ذلك إلا بالدينار والدرهم أو العرض المعلوم. ولا بأس ببيع الثمرة قبل أن يبدو صلاحها إذا اشترى معها ما قد بدا صلاحه. ولا بأس بأن يشتري الرجل الثمرة قد بدا صلاحها ويستثني منها ما لم يبد صلاحه. ولا بأس بأن يشتري الرجل الثمرة قد بدا صلاحها ويستثني منها ما لم يبد صلاحه. ولا بأس بأن يشتري الرجل الثمرة قد بدا صلاحها ويستثني منها ما لم يبد صلاحه.

٣ : ٥٤٧٥ ٥٤٧٥ ٥٤٧٥

حصة: حصلا ذا نجيب ذينا ذاشيه ذاذنا.
حو: ذقيقة مكتا ذاهدة: ماهنة: زهكته
لهمم مع مع حصة ذيلبلهة مع همم.
ماهز ماهنة همم: ماهك ازف ذينا
ذاشيه ذاذنا.
حس: ولهما مع مع حصة ذيلب مع
عصفة. ماهنة حصة ازم. ذصة مكك
حصة: ازنا يدسلم لصدنا.
حط: ذصة فلسم مع مع ألصة.
ذعصفه حتما ذيلتفاا ذيفيه حصفة
مع مع حصفصة: ذع ذهبة ماهنة.
ل: ماتنة حصا فلسم لهجمة حصة.
ماتنة حصة فلسم لهذلا. ماتنة سصنا
فلسم لاعصا.
لا: مئة فلسم لنجاس ذلهذصة.
ذهقة ضعكم حتصة حصة:
لاذضلة ملصلمة ألصة ذهقصة.
لب: ذصة ذسلم لصدنا. ذيفيه
حصة حسة حصفا ذيلتفاا: ذصة
فلسم حصة: حصة ليلتفاا.
لد: لصدنا ذسلم صة: ملاتصة
فلسم صة: ازم نصهها ذعصفا: ذلبه
حتة بهذلا مع ازحصة.
له: ساصا لنصنا. مع ذعيفه لصدنا:
ماتنة ازم نصهها ذعصفا: ولا ذسلم
لصدنا. ولا نجيب ازم حنصا: ماهم
ذينا: ماهم نصهها: ماهم قصدنا ذقيقة
صدنا لجنة نصفت: ذعصب عصف بهذلا.
لو: ماصب صدنا حنصا نحصة:
ماهنة حصة ازم ماتنة: ولا ههقصة
ازنا: ولا هقيفه لصة حصة: ولا
ذسلم حصة.

حقلة : سه .

١: ذينة ملاة نصهف مع ألا مكتا
ذهقلا : ازمكة سقنا مع زنم مكتا
ذصهقا .
ح: مع ذهقم صة نصهف عتم مع
ازمكة. ماهقم ملاهف عتم ازمكة
ذاهقلتم. ذعصف ذاهم ازف مع ذينا.
٣: ذقيقة ذهقة صقم صدنا: ازم
ذقيقة ذصة ازصه.
٤: ماصه ازقيقة تلقاا: ملاهة ذتصفاا:

لو : ألا فلاسه لصدنا ذاهقصة
مع ازنا ذصهقم: حسلا ذقا: ماقيقة
ذصة . لس فلاسه : ماه هقاقه : ماه
ذصة .
لو: ذصنقا: ماقيتا: ماتصفقا: ماقهقذا:
ذقيقة لصة: هذه ذسقصة حلسة
ذقصنا .
لس: ماا هذسلم لألقا ازمذا. ذصنقا
ذاسهقم نصهقة: لا هذلقم. ماا هذسلم
لألقا ذصهقا .
لح: ألا لصدنا ازصقة ذسله. ماه
صقيما لصة مع ازنا ذصلة حلقتقتة.
ح: ماا عصقه: ألا ازم نصهاصة
ضصدنا نقيقم صقة .
ص: ماقه ازصقا ذك نصهقا ماهم: ذهقه
حصفة : ذسلم لصدنا : ماليلقتصة
فلسم صقه: ذك حتة حتصة ذك.
ازم ذسقصة ازتصتصة: نقيقم صقه ذك
صقم نقصا لنصنا .

ואחר כך יבוא הוא בעצמו : ואמר לו : אני יוסף אחיך : אשר אתם מכרתם אותי מצרימה : ועתה אל תעצבו ואל יחר בעיניכם כי מכרתם אותי הנה : כי למחיה שלחני אלהים לפניכם .

ו : כי זה שנתים הרעב בקרב הארץ : וחמש שנים אשר אין חריש ואין קציר .

ז : ויכלכל אתכם פן תורש את הארץ : ולהחיות לכם לפליטה גדולה .

ח : ועתה לא אתם שלחתם אתי הנה : כי האלהים ויעשני לאב לפרעה ולאדון לכל ביתו ומושל בכל ארץ מצרים .

ט : מהרו ועלו אל אבי ואמרתם אליו : כה אמר בנך יוסף שמני אלהים לאדון לכל מצרים . רדה אלי אל תעמוד .

י : וישבת בארץ גשן והיית קרוב אלי אתה ובניך ובני בניך וצאנך ובקרך וכל אשר לך .

יא : וכלכלתי אתך שם כי עוד חמש שנים רעב פן תורש אתה וביתך וכל אשר לך .

יב : והנה עיניכם ראות ועיני אחי בנימין כי פי המדבר אליכם .

יג : והגדתם לאבי את כל כבודי במצרים ואת כל אשר ראיתם ומהרתם והורדתם את אבי הנה .

יד : ויפל על צואר בנימין אחיו ויבך ובנימין בכה על צואריו .

טו : וינשק לכל אחיו ויבך עליהם ואחרי כן דברו אחיו אתו .

טז : והקול נשמע בבית פרעה לאמר בא אחי יוסף ויטב בעיני פרעה ובעיני עבדיו .

יז : ויאמר פרעה אל יוסף אמר אל אחיך זאת עשו טענו את בעירכם ולכו שובו ארצה כנען .

יח : וקחו את אביכם ואת בתיכם ובאו אלי ואתנה לכם את טוב ארץ מצרים ואת חלב הארץ תאכלו .

יט : ואתה צויתה זאת עשו קחו לכם מארץ מצרים עגלות לטפכם ולנשיכם ונשאתם את אביכם ובאתם .

כ : ועינכם אל תחס על כליכם כי טוב כל ארץ מצרים לכם הוא .

כא : ויעשו כן בני ישראל ויתן להם יוסף עגלות על פי פרעה ויתן להם צדה לדרך .

כב : לכלם נתן לאיש חלפות שמלות ולבנימין נתן שלש מאות כסף וחמש חלפות שמלות .

כג : ולאביו שלח כזאת עשרה חמורים נשאים מטוב מצרים ועשרה אתנות נשאות בר ולחם ומזון לאביו לדרך .

כד : וישלח את אחיו ויילכו ויאמר אליהם אל תרגזו בדרך : ויוצאו מעליו ויבאו אל ארץ כנען .

כה : ויעלו מארץ מצרים ויבאו אל ארץ כנען אל יעקב אביהם : ויגידו לו לאמר עוד יוסף חי וכי הוא משל בכל ארץ מצרים ויפג לבו כי לא האמין להם .

כו : וידברו אליו את כל דברי יוסף אשר דבר אליהם ויראה את העגלות אשר שלח יוסף לשאת אתו ותחי רוח יעקב אביהם .

כז : ויאמר ישראל רב עוד יוסף בני חי אלכה ואראנו בטרם אמות .

صفحة : ٤ .

١ : خبز الاستحقاق بتمر اسم مكان : اخذ بعد بعد إلا بد بعد : تصديق ٧٥٤ بتمر .

ت : بيت بيت بيت بيت . بيت لا أم مكان بعد بعد تصديق . ٢ : بلد بيت بيت بيت بيت : اسم بيت بعد بعد بيت . بيت بيت بيت بيت

לד: בְּנֵי יְהוּדָה עֹדָם וְעַד הַיּוֹם הַזֶּה עַל אֱדוֹם. אָז פָּשְׁעָה לִבְנָה בָּעֵת הַהִיא.

לה: וְיֶתֶר דִּבְרֵי יְהוֹרָם וְכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה הֲלֹא הֵם כְּתוּבִים עַל סֵפֶר דִּבְרֵי הַיָּמִים לְמַלְכֵי יְהוּדָה.

לו: וַיִּשְׁכַּב יְהוֹרָם עִם אֲבֹתָיו וַיִּקָּבֵר עִם אֲבֹתָיו בְּעִיר דָּוִד וַיִּמְלֹךְ אֲחַזְיָה בְנוֹ תַּחְתָּיו.

פרק ט׳

א: וֶאֱלִישָׁע הַנָּבִיא קָרָא לְאֶחָד מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים וַיֹּאמֶר אֵלָיו: חֲגֹר מָתְנֶיךָ וְקַח בְּיָדְךָ אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן הַזֶּה וְלֵךְ רָמֹת גִּלְעָד.

ב: וּבָא שָׁמָּה וְרָאָה שָׁם אֶת יֵהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט בֶּן נִמְשִׁי וְקָם אֶת אָחִיו מִתּוֹךְ הַחֲדָרִים וְהֵבֵאתָ אֹתוֹ אֶל חֶדֶר פְּנִימִי.

ג: וְלָקַחְתָּ אֶת פַּךְ הַשֶּׁמֶן וְיָצַקְתָּ עַל רֹאשׁוֹ וְאָמַרְתָּ כֹּה אָמַר יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל וְפָתַחְתָּ הַדֶּלֶת וְנַסְתָּ וְלֹא תִתְמַהְמָהּ.

ד: וַיֵּלֶךְ הַנַּעַר הַנָּבִיא רָמֹת גִּלְעָד.

ה: וַיָּבֹא וְהִנֵּה שָׂרֵי הַחַיִל יֹשְׁבִים וַיֹּאמֶר דָּבָר אֵלַי שַׂר אֶל מִי מִכֻּלָּנוּ וַיֹּאמֶר אֵלֶיךָ שַׂר.

ו: וַיָּקָם וַיָּבֹא הַבָּיְתָה וַיִּצֹק הַשֶּׁמֶן עַל רֹאשׁוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מָשַׁחְתִּי אֹתְךָ לְמֶלֶךְ עַל עַם יְהוָה עַל יִשְׂרָאֵל.

ז: וְהִכִּיתָ אֶת בֵּית אַחְאָב אֲדֹנֶיךָ וְנָקַמְתִּי דְּמֵי עֲבָדַי הַנְּבִיאִים וְדִמֵי כָל עַבְדֵי יְהוָה מִיַּד אִיזֶבֶל.

ח: וְאָבַד כָּל בֵּית אַחְאָב וְהִכְרַתִּי לְאַחְאָב מַשְׁתִּין בְּקִיר וְעָצוּר וְעָזוּב בְּיִשְׂרָאֵל.

ט: וְנָתַתִּי אֶת בֵּית אַחְאָב כְּבֵית יָרָבְעָם בֶּן נְבָט וְכִבְעֵשָׁא בֶן אֲחִיָּה.

י: וְאֶת אִיזֶבֶל תֹּאכְלוּ הַכְּלָבִים בְּחֶלְקַת יִזְרְעֶאל וְאֵין קוֹבֵר וַיִּפְתַּח הַדֶּלֶת וַיָּנָס.

יא: וְיֵהוּא יָצָא אֶל עַבְדֵי אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר לוֹ הֲשָׁלוֹם דָּרַשׁ הַמְשֻׁגָּע הַזֶּה אֵלֶיךָ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אַתֶּם יְדַעְתֶּם אֶת הָאִישׁ וְאֶת שִׂיחוֹ.

יב: וַיֹּאמְרוּ שֶׁקֶר הַגֶּד נָא לָנוּ וַיֹּאמֶר כֹּה וְכֹה דִּבֶּר אֵלַי לֵאמֹר כֹּה אָמַר יְהוָה מָשַׁחְתִּיךָ לְמֶלֶךְ עַל יִשְׂרָאֵל.

יג: וַיְמַהֲרוּ וַיִּקְחוּ אִישׁ בִּגְדוֹ וַיָּשִׂמוּ תַּחְתָּיו עַל גֶּרֶם הַמַּעֲלוֹת וַיִּתְקְעוּ בַשּׁוֹפָר וַיֹּאמְרוּ מָלַךְ יֵהוּא.

יד: וַיִּתְקֹשֶׁר יֵהוּא בֶּן יְהוֹשָׁפָט בֶּן נִמְשִׁי עַל יוֹרָם וְיוֹרָם שָׁמַר בְּרָמֹת גִּלְעָד הוּא וְכָל יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם.

טו: וְהַמֶּלֶךְ יוֹרָם שָׁב לְהִתְרַפֵּא בְיִזְרְעֶאל מִן הַמַּכּוֹת אֲשֶׁר הִכּוּהוּ אֲרַמִּים בְּהִלָּחֲמוֹ אֶת חֲזָאֵל מֶלֶךְ אֲרָם וַיֹּאמֶר יֵהוּא אִם יֶשׁ אֶת נַפְשְׁכֶם אַל יֵצֵא פָלִיט מִן הָעִיר לָלֶכֶת לְהַגִּיד בְּיִזְרְעֶאל.

טז: וַיִּרְכַּב יֵהוּא וַיֵּלֶךְ יִזְרְעֶאלָה כִּי יוֹרָם שֹׁכֵב שָׁם וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה יָרַד לִרְאוֹת אֶת יוֹרָם.

יז: וְהַצֹּפֶה עֹמֵד עַל מִגְדַּל יִזְרְעֶאל וַיַּרְא אֶת אֲגַף יֵהוּא בְּבֹאוֹ וַיֹּאמֶר אֲגַף אֲנִי רֹאֶה וַיֹּאמֶר יוֹרָם קַח רַכָּב וְשָׁלַח לִקְרָאתָם וְיֹאמַר הֲשָׁלוֹם.

יח: וַיֵּלֶךְ רֹכֵב הַסּוּס לִקְרָאתוֹ וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אַחֲרַי וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא הַמַּלְאָךְ עַד אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁב.

יט: וַיִּשְׁלַח רֹכֵב סוּס שֵׁנִי וַיָּבֹא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר כֹּה אָמַר הַמֶּלֶךְ הֲשָׁלוֹם וַיֹּאמֶר יֵהוּא מַה לְּךָ וּלְשָׁלוֹם סֹב אַחֲרָי.

כ: וַיַּגֶּד הַצֹּפֶה לֵאמֹר בָּא עַד אֲלֵיהֶם וְלֹא שָׁב וְהַנְּהִיגָה כְּנַהֲגַת יֵהוּא בֶּן נִמְשִׁי כִּי בְשִׁגָּעוֹן יִנְהָג.

כא: וַיֹּאמֶר יוֹרָם אֱסֹר רִכְבּוֹ וַיֶּאְסֹר רִכְבּוֹ וַיֵּצֵא יוֹרָם מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל וַאֲחַזְיָה מֶלֶךְ יְהוּדָה אִישׁ בְּרִכְבּוֹ וַיֵּצְאוּ לִקְרַאת יֵהוּא וַיִּמְצָאֻהוּ בְּחֶלְקַת נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי.

כב: וַיְהִי כִּרְאוֹת יוֹרָם אֶת יֵהוּא וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם יֵהוּא וַיֹּאמֶר מַה הַשָּׁלוֹם עַד זְנוּנֵי אִיזֶבֶל אִמְּךָ וְכִשְׁפֶּיהָ הָרַבִּים.

כג: וַיַּהֲפֹךְ יוֹרָם יָדָיו וַיָּנֹס וַיֹּאמֶר אֶל אֲחַזְיָה מִרְמָה אֲחַזְיָהוּ.

כד: וְיֵהוּא מָלֵא כֹחַ בַּקֶּשֶׁת וַיַּךְ אֶת יוֹרָם בֵּין זְרוֹעֹתָיו וַיֵּצֵא הַחֵץ בִּלְבָבוֹ וַיִּכְרַע בְּרִכְבּוֹ.

כה: וַיֹּאמֶר יֵהוּא אֶל בִּדְקַר שָׁלִישׁוֹ שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בְּחֶלְקַת שְׂדֵה נָבוֹת הַיִּזְרְעֵאלִי כִּי זָכוֹר אֲנִי וְאַתָּה רֹכְבִים אַחֲרֵי אַחְאָב אָבִיו וַיהוָה נָשָׂא עָלָיו אֶת הַמַּשָּׂא הַזֶּה.

כו: אִם לֹא אֶת דְּמֵי נָבוֹת וְאֶת דְּמֵי בָנָיו רָאִיתִי אֶמֶשׁ נְאֻם יְהוָה וְשִׁלַּמְתִּי לְךָ בַּחֶלְקָה הַזֹּאת נְאֻם יְהוָה עַתָּה שָׂא הַשְׁלִכֵהוּ בַּחֶלְקָה כִּדְבַר יְהוָה.

حصوذم . صفالم : ولصيكم ذبذم .
مه : ومذكا ذوذلاصوذم دعلوم .
ومحذم ذمنذع : ها حاهجب خصوذ
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
مو : هصم مسا مسبت لاوصم
ولجد ذاما ثم : ولاهوصنت مع لاذنا :
ند دلا قاسه لم هذنا . مذكت .
ولجلصم خلنكم قذم .
مز : خعنك ولاهم ذاهند متم لمرنا
صلكا ذمهوذا : اصلح ضسبت ند بذه
ند هوذد : حصوذم : سوذ متم .
مس : ذهجذج ذحبت ندم صذنا : ولا
هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد : حلصف نصوصم .
مح : ولاذا قوا صلكا ذناوذ ند اذنا.
ولجد حاه صسبت لموا : ذلك خدتم ذحوذا.
ذاوذا اعتم حتم : ولسوذج صلكحولا
حاهجم .
ع : ولذجب ضسبت ند هوذد : حوذا
ند حلصف بهوتا ذاذنا : ذهاد لصلكا
ذناوذ : سحصب صهوتلب ذحوذا ند
خجذا متج . ولا قبح صلكا ذناوذ : ولا قبح
هوم حاذنا .
ح : وعذكا ذوذلاصوذم ذضسبت :
ولجلصم ذهجذج : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
حت : ذهجذج ضسبت ند اجتوصم .
اصلح قضسا حذم قاذم .
حد : خعنك سحصب لمرنا صلكا ذموذا :
اصلح قضسا ذا ضسبت ند هوذد :
خصوذم هذاهم متم .
حه : ذهجذج ذحبت ندم صذنا . ولا

هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد .
حو : خعنك سحصب لمرنا صلكا ذموذا :
ولجلصم ذهجذج : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
حز : خعنك سحصب ولاذهم متم لمرنا
صلكا ذموذا : اصلح قضسا ذا ضسبت
ند هوذد : خصوذم هذاهم متم .
حس : ذهجذج ذحبت ندم صذنا : ولا
هذا مع سلاسوم ذموذحبت ند نجد
ذاسلب لهوذد .
حح : ذحنوصوم ذضسبت صلكا ذهوذد :
ذاذا هذا قوذا صلكا ذناوذ . ذحذج
لسبت ولاند حسوا : ولجد حاه صلكا :
ولسبس ولحدج : ولسوذج : ولليلنج :
ولليلنا : ولجلا اذنا ذهوذلب . ولاب
ذاوذ لاوذ .
ط : ذمهجذج ذحوذا ذحوذ ند ذا ند
قضسا ذا ذوذلاصوذم . ذحسبت : ولاذا
اصلح ذاوذ : خعنك هذاهم لمرنا
ذا لمرنا .
ك : وعذكا ذوذلاصوذم ذضسبت : ولا
ندم ذحذنصم : ها حاهجب خوذا
ذحذنصم ذصلكا ذهوذد .
كت : خعنك هذاهم ذضسبت ذا ذوذلاصوذم
صلكا ذهوذد : اصلح موذم ذا لمرنا
صلكا ذموذا .

٥٤٧٥ : ٣٥ .

١ : ٥٣٤٨ ٥٤٨٥ ٥٣٤٥ ٥٣٤٥ ٥٣٤٥ ٥٤٨٥ ٥٤٨٥ ٥٤٨

ه : والحيلة فيها لا تخفى : إن يذهب
بعض الشهود فيشهدوا : ويقيم بعض
الشهود فيشهدوا : فإذا تم الشهود
الأولون شهادتهم . وإن تم الشهود
الآخرون شهادتهم . وإن تم الشهود
الأولون والآخرون شهادتهم .

و : وعلى هذا لو شهد شاهدان على
رجل بألف درهم . وشهد آخران على
إقراره بألف درهم . وشهد آخران على
إقراره بألف درهم .

ز : فإن هذه الألف درهم تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ح : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ط : وكذلك لو شهد شاهدان على
رجل أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران
على إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران
على إقراره بقتله عمدا . فإن الدية
تلزمه استحسانا بهذه الشهادة .

ي : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يا : ولو شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يب : وهذا كله إذا كان الشهود
الذين شهدوا على الإقرار غير الذين
شهدوا على القتل . فأما إذا كان
الشهود الذين شهدوا على الإقرار
بالقتل هم الذين شهدوا على القتل
فإن الدية لا تلزمه .

يج : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يد : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يه : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يو : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يز : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يح : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

يط : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

ك : وإن شهد شاهدان على رجل
أنه قتل فلانا خطأ . وشهد آخران على
إقراره بقتله عمدا . وشهد آخران على
إقراره بقتله خطأ . فإن الدية تلزمه
استحسانا بهذه الشهادة .

وأن يجد ما يشتري به الماء : مثل أن يكون معه ثمن الماء أو يجد من يقرضه أو يهبه ثمن الماء أو يجد من يبيعه الماء بثمن في الذمة أو بعرض يقدر على تسليمه في الحال أو المآل .

ح : وهذا الواجد ثمن الماء أو ما يقدر على تحصيله بما ذكرنا من الوجوه في حكم الواجد للماء في أنه لا يجوز له التيمم .

ط : وهذا إذا كان ثمن الماء يسيرا . فإن كان كثيرا فله التيمم . وهو أن يكون ثمن الماء أكثر من ثمن المثل بالغبن الفاحش .

ي : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

يط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ك : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ل : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

له : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

م : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ما : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ن : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ند : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

س : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ع : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ف : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ص : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ق : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ك : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ل : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

له : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

م : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ما : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ن : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ند : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

نط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

س : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

سط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ع : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

عط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ف : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

فط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ص : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

صط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ق : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

قط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ك : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

كط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ل : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لا : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

له : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

لط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

م : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ما : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مب : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مج : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مد : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مه : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مو : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مز : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مح : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

مط : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن الماء .

ن : وهذا إذا كان الماء في موضع يباع فيه الماء . فإن كان في موضع لا يباع فيه الماء فله التيمم وإن كان معه ثمن ال

ثمن المبيع : لا يكون حيلة : لان الحيلة
لا تجوز .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها تسعة انه يقول
للبائع قد رضيت .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
خمسة اجربة فوجدها عشرة : ان يقول
للبائع قد رضيت بالعشرة . وهذا
استحسان . والقياس ان يكون له
خمسة اجربة .

٤ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة : ان يقول
للبائع قد رضيت بالخمسة . وهذا
استحسان . والقياس ان يكون له
عشرة اجربة .

٥ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

٦ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

فصل : ٣٤ .

١ : حيلة رجل باع من رجل
ارضا على انها عشرة اجربة فوجدها
تسعة اجربة : ان يقول المشترى
للبائع قد رضيت .

٢ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها احد عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له احد عشر .

٣ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها اثنى عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له اثنى عشر .

٤ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها ثلاثة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له ثلاثة عشر .

٥ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها اربعة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له اربعة عشر .

٦ : وحيلة من اشترى ارضا على انها
عشرة اجربة فوجدها خمسة عشر :
ان يقول للبائع قد رضيت بالعشرة .
وهذا استحسان . والقياس ان يكون
له خمسة عشر .

ابحذه . وُلصُلاو حصدا بحنا صلحه
صيح ضحشا . وابصح حصا كصوزا بد
حنام ضُصنا .

مد : وُحبذ لزُحب صلاوا وُلزُصلا
وصلحنزا : وُلحلب بصُا ذُبذا . وابسلاوه
لصلحا مح حنام ضُصنا . وبيد حلاوسا
ذُبذا لزُصلا بحه صلحا . وبيح بد
حصُهنا ضُصلحا .

ى : وُسيه حلب بصُا ذُبذا : وُصبذُبا
جلبا . وكسلالنا صلاسه حسُبذا حصبا صلحا .
حا : خذ عبد عتب هوُا مولح خج ابصلح .

صوُلاف : مح .

ا : خعبُه عبد لنه ابصلح مولح :
وابصا عتب ابصلح حاوُجعلب . وُعصا
ذُلصه سوُا مح بُا عبد .

ح : وُحبُحج مولح وُعبُه صوُح صُذنا حد
نهوُصه : وُصلك هوُا لم مولُد خسنا .

ط : حوُح سلاُهُا لا ابحبُه : وُحبُحب
نصُا صحوُحس هوُه وُصلاوُم بد سلاُهُا .

ى : وابُذه مولح لجُبا : حد حهُا
حصوُحبُا ذُبذا لحلاو صُذنا : حهُا
ذُبُح ابحذا لهوُصُنا ذُبُحب : حد حهُا
ذُمبابُذا ابحذا حلبُح ذُبذ لحلاو صُذنا .
ه : يهصح لسوُا خُبُا بحذا مح مح
ذُحبُحبا . وصوُح يوُوُا وُبوُه صوصه بد
صوُحبُحبا : امُا ذُحسلاُح حج صوُحبا .
ه : وُحبُحبا حصلا وُبلاو عتب لصلحا .
مولح : لا صوُحه خُبُا صوُحبا صلاو .
ا : وُحبُحبا صلحا مولح لسوُبُد خسُنا :

وُلجُبُا : وابُذه لسوُا : صلاو صُذنا لا ضُحصح
صوُحبُا صوُحبُا حصبا صلحا . وُعبُا لسوُا
ابحذا صوُحبُا . وُعبُا لا يهصح
حهُا مح ابصلح صُذنا . وُحبُحبا
ذُحبُحبا .

س : وابصلاوهه خُبُا لا يهصح
حهُا مح بصُا : وُلا يحبُحصح صوُحبُا
ذُلصلا .

ع : وُبوُح صوُبُد خسُنا ابُذنا مح :
وُحبُح بد صوُحبُح . وُهُحصح بد حبُح
صوُحبُحبا مح صُذنا : امُا جُزُا ابحذا لحلاو
صُذنا . وُذُهُ ابصُا خُبُا نلاُح ابُذنا :
حلاو حهُا جُزُا حلاو صُذنا .

ه : وُحبُح سوُه وُهبُح لا حهُا حزُذنا:
هلبح هوُا صُلحا وُحسُنا خُبُا : وُهلصه :
وُصنُه : وُذُه حهُا جُزُاوُح حلاو
صُذنا .

ا : وُحبُحبا صوُحبُحبا لحهُا خج ذُبذ لصُحبُح
صوُحبُحبا . وابُحبُحبا حلاو صُذنا . وابُحبُحبا
لصُحبُحبا : جُزُحبُح حلاو صُذنا .

ت : وُلجُزُحبُح وُلهوُلح حزُا : وُلصوُح
خصُه وجزُا وهوُلا : لصوُحبُح حبُا
حلاو صُذنا : وُلجد صوُح جُزُح بد
حنام وُصوُحبُحبا .

مد : وُلا ابوُحبُح حلاو صُذنا : لا
لُحبُا حهُا : وُلا غبُا : وُلا وُهلبُا :
وُلا ذُبُحبا : وُلا حد ضُا حبُحبا وُلبُا
حهُا : مح حهُا جُزُا حلاو صُذنا .
مد : وُلا لصُحبُح ابُحبُحبا . وُحبُحبا .
حد حبُا حلاو صُذنا .

مه : وُلا سوُحبا بد ابُحبُا جُزُحبُح
لسوُا حهُا جُزُاوُح لصُحبُح ابُحبُا : حلاو
ذُحبُحبا وُحبُحبا وُحبُحبا حهُا ذُحبُا .

مو : وُحهُا حهُا صُذنا وُحهُا

פרק : ו .

א : ויאמרו בני הנביאים אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר :
ב : נלכה נא עד הירדן ונקחו משם איש קורה אחת ונעשה לנו שם מקום לשבת שם ויאמר לכו :
ג : ויען האחד ויאמר הואל נא ובא נא עם עבדיך ויאמר אני אלך :
ד : וילך עמהם ויבאו הירדנה ויגזרו את העצים :
ה : והנה איש מפיל את הקורה ויפל ברזל הגרזן אל המים ויצעק ויאמר אהה אדני והוא נבהל :
ו : ויאמר איה נפל ויראהו את המקום ויקץ עץ ויטל שם ויצף הברזל :
ז : ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו :
ח : וארם היה נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנו :
ט : וישלח איש האלהים אל המלך ישראל לאמר השמר מעבר את המקום הזה כי שמה ארם נחתים :
י : וישלח המלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ושתים :
יא : ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר להם הלא תגידו לי מי משלנו אל מלך ישראל :
יב : ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך :
יג : ויאמר לכו וראו איפה הוא ואשלחה ואקחהו ויגד לו לאמר הנה בדתן :
יד : וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר :
טו : וישכם משרת איש האלהים לצאת ויהנה חיל סובב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אהה אדני איכה נעשה :
טז : ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם :
יז : ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיניו ויפקח יהוה את עיני הנער ויראה והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע :
יח : וירדו אליו וויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים ויך אותם בסנורים כדבר אלישע :
יט : ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זאת העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון :
כ : ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע פקח יהוה את עיני האלה ויפקחו את עיניהם ויראו והנם בתוך שמרון :
כא : ויאמר מלך ישראל אל אלישע בראותו אותם הכה אכה אבי :
כב : ויאמר לא תכה הלחמת שבית אשר שבית בחרבך ובקשתך אתה להכותם ושים לפניהם לחם ומים ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל :
כג : ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל חילו ויעל ויצר על שמרון :
כד : ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וגו רביעית קב חרי יונים בחמשה שקלים :
כה : ומלך ישראל עבר על החומה ואשה צעקה אליו לאמר הושיעה אדני המלך :
כו : ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אוליע לך מגרן ומיקב :
כז : ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר :
כח : ואבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה מחרת תני את בנך ונאכלהו ותחבא את בנה :
כט : ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו ויעבר על החומה ויראו העם והנה השק על בשרו מבית :
ל : ויאמר אלהי יעשה לי כה וכה כי יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום :
לא : ויאמר המלך הנה מאת יהוה אחכה לו עוד מה אקוה ליהוה :
לב : ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו בבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו :

س : الحيوانات التي تعيش في الماء : هي السمك . ومنه قوله تعالى : ﴿ وتنسيان حوتهما ﴾ .

ص : الصيد : اقتناص الحيوان : الوحشي المأكول غير المستأنس بأية طريقة مشروعة . ويباح الصيد لكل مسلم حلال غير محرم بحج أو عمرة . ويحرم على المحرم صيد البر ما دام محرما . ويحرم على الحلال صيد البر في الحرم . ويحرم على الجميع صيد الحرم .

ض : الصيد نوعان : صيد بري وصيد بحري . والصيد البري : هو الحيوان المتوحش الذي يعيش على اليابسة . والصيد البحري : هو الحيوان الذي يعيش في الماء .

ط : الصيد البري نوعان : صيد بالآلة وصيد بالجوارح . والصيد بالآلة : هو الصيد بالسهم والرمح والسيف والبندقية والشبكة والفخ والحبالة ونحوها . والصيد بالجوارح : هو الصيد بالكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم ونحوها .

ظ : الكلب المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والفهد المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والصقر المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا . والبازي المعلم : هو الذي إذا أرسله صاحبه على الصيد انطلق وإذا زجره انزجر وإذا أخذ الصيد أمسك ولم يأكل منه شيئا .

ع : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون مسلما أو كتابيا . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد علم بنفسه أو علمه مسلم أو كتابي .

غ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ف : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ق : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ر : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ش : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ت : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ث : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

خ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ذ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ض : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

ظ : يشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد . ويشترط في الكلب المعلم والفهد المعلم والصقر المعلم والبازي المعلم أن يكون قد أرسله صاحبه أو من ينوب عنه بقصد الصيد .

صلوم : ٠ .

١ : صلمت عجب حتم لمه لحا
حمدم . وصحتا قصفلا لمتا صلحا
لمه قحتا : وعجذ لعصفم : فلمه
لمه قحتا حمفذم : فلمه هتا : وصلا
٧٤٦١ حمت : لصلمذ .

٢ : حعلا حمكلا ٦٤٦١ قحا لمكحم :
وصحجم حنت قذمحم : وصحجم
حذحتلا وجحا : وصحنا ٦٤٦١ : وأما .

٣ : وم حمأ ١٤٥٩ وكت وعفا
مع حنت قذمحم : ٦٤٥٩ عذ حفعنا
حباذحم . وصلا ٦٤٥٩ عذ حما قذمحم .

٤ : وحمله كت كت عد عصه وجذه :
٥٧ ٧٩م قلتم لا قصه حقصه :
أمحنا نصح سم وقصه .

٥ : وحلمه ححتلا : وعلملا حفعنا :
قتحتم عجذه وجذه : وصا ٤٦٤١
هعتا ٧٤٦١ سم . حد وجذه أنا ك : ينحج . ولأنت لا
قصلجم سم ملم . حد وعفا حمنتم نحج .

٦ : وحلت لصا ٦٤٦١ حمتم أحتم
وجذه : ٦ حمه ١٤٥٩ : ولعلم عصم
١٤٥٩ : فحه ٦٤ حنت قذمحم : ٧٤٥٩
لم صمه لصا ٦٤٦١ لمحذم . وحنت
قلتا وقم حصم عجذه عجذم . وصحتا
قلتا حفعنا ٦٤٥٩ لصا .

٧ : وحه حلم ٦٤٦١ : ححه أحتم
صعتم وصلا : وحجها ٦٤٥٩ . وصحه
وقلتا : وحلمه ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

٨ : وحلمه ٦٤٦١ : ٧٤٥٩ عجذ
٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

٩ : وحلمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

١٠ : وحلمه ٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١
عذ حمه ٦٤٦١ . ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه
٦٤٦١ : ٦٤٥٩ ٦٤٦١ عذ حمه ٦٤٦١ .

ל: ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל:
לא: ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מעל חטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל.
לב: בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבולות ישראל.
לג: מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערער אשר על נחל ארנון וגלעד והבשן.
לד: ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל.
לה: וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו.
לו: והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון.

א: ועתליה אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה.
ב: ותקח יהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתירהו מפני עתליה ולא הומת.
ג: ויהי עמה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליה מלכת על הארץ.
ד: ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח את שרי המאות לכרי ולרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך.
ה: ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשו שלשית הבאים מכם בשבת ושמרי משמרת בית המלך.
ו: ושלשית בשער יסוד והשלשית בשער אחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מבלעדי.
ז: ושני חלקי כל יוצאי השבת הם ישמרו משמרת בית יהוה על המלך.
ח: וסבותם את המלך איש נשקו בידו והבא אל התורות יומת והיו את המלך בצאתו ובבאו.
ט: ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם היוצאים בשבת ויבאו אל יהוידע הכהן.
י: ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת השלטים אשר למלך דויד אשר בבית יהוה.
יא: ויעמדו הרצים איש נשקו בידו מן הכתף הימנית של הבית אל הכתף השמאלית של הבית על המזבח ועל הבית על המלך סביב.
יב: ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו את המלוכה ויסכו אתו וימלכו ויכו כפים ויאמרו יחי המלך.
יג: ותשמע עתליה את קול הרצים את העם מהללים את המלך ותבא אל העם בית יהוה.
יד: ותרא והנה המלך עמד על העמוד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ביד המשררים בכלי השיר ומגידים להלל ותקרע עתליה את בגדיה ותקרא קשר קשר.
טו: ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות הפקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה מבית לשורותיה והמת אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה.
טז: וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסי בית המלך ושם הומתה.
יז: ויכרת יהוידע את הברית בינו ובין יהוה ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה וגם בין המלך ובין העם.
יח: ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הכהן פקדות על בית יהוה.
יט: ויקח את שרי המאות והכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים.
כ: וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליה המיתו בחרב בבית המלך.
כא: בן שבע שנים יואש במלכו.

פרק ד .

א : ואשה אחת מנשי בני הנביאים צעקה אל אלישע לאמר עבדך אישי מת ואתה ידעת כי עבדך היה ליראה את יהוה והנושה בא לקחת את שני ילדי לו לעבדים .

ב : ויאמר אליה אלישע מה אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם אסוך שמן .

ג : ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי .

ד : ובאת ובאת סגרת הדלת בעדך ובעד בניך וצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי .

ה : ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המה מגישים אליה והיא יצקת .

ו : ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן .

ז : ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך חיי אתם ובנותיך בשאר .

ח : ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו סר שמה לאכל לחם .

ט : ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עבר עלינו תמיד .

י : נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבאו אלינו יסור שמה .

יא : ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם .

יב : ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו .

יג : ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדבר לך אל המלך או לשר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת .

יד : ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן .

טו : ויאמר קראה לה ויקרא לה ותעמד בפתח .

טז : ויאמר למועד הזה כעת חיה אתה חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב בשפחתך .

יז : ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע .

יח : ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים .

יט : ויאמר אל אביו פעמי פעמי אל הנער ויאמר אל הנערו שאהו אל אמו .

כ : וישאהו ויבאהו אל אמו ויישב על ברכיה עד הצהרים וימת .

כא : ותעל ותשכבהו על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא .

כב : ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת מן האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה .

כג : ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום .

כד : ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכב כי אם אמרתי אליך .

כה : ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה לקראתה ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא .

כו : עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום .

כז : ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי .

כח : ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא תשלה אותי .

כט : ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו ושמת את משענתי על פני הילד .

ל : ותאמר אם אלישע חי ונפשך חיה אם אעזבך ויקם וילך אחריה .

לא : וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד .

לב : ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו .

לג : ויבא ויסגר הדלת בעד שניהם ויתפלל אל יהוה .

לד : ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו ויחם בשר הילד .

לה : וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו .

לו : ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך .

לז : ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא .

לח : ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ ובני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים .

לט : ויצא אל השדה לקצר ויצא שם כגפן שדי ויקצר ממנו פקעת שדי מלא בגדו ויבא וישחת אל סיר הנזיד כי לא ידעו .

מ : ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל .

מא : ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה עוד דבר רע בסיר .

מב : ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים ויאכלו .

מג : ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שה לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר השאיר .

מד : וישם לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר יהוה .

ויאמר אליהו: אם־איש אלהים אנכי ותצא־אש מן־השמים ותאכל אתו ואת־חמשיו. ויסף עוד ושלח אליו שר־חמשים שלישי ויעל השלישי וכרע על־ברכיו נגד אליהו ויתחנן אליו ויאמר אליו: איש האלהים אל־נא תקל בעיניך נפש חמשים עבדיך בעיניך. הנה ירדה־אש מן־השמים ותאכל את־שני שרי החמשים הראשנים ואתה תקל נפשי בעיניך. ויאמר מלאך יהוה אל־אליהו: רד אתו אל־תירא מפניו. ויקם וירד אתו אל־המלך. וידבר אליו: כה אמר יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון הלא על־כי אין־אלהים בישראל לדרוש בדברו אתה לא תרד מן־המטה אשר עלית עליה כי־מות תמות. וילך כדבר יהוה אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת שתים ליהורם בן־יהושפט מלך יהודה כי לא־היה לו בן. ויתר דברי אליהו אשר עשה הלוא־הם כתובים על־ספר דברי הימים למלכי ישראל. ויהי בהעלות יהוה את־אליהו בסערה השמימה ואליהו והאלישע הלכים מן־הגלגל. ויאמר אליהו אל־אלישע: שב־נא פה כי יהוה שלחני עד־בית־אל. ויאמר אלישע: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. וירדו בית־אל. ויצאו בני־הנביאים אשר בבית־אל אל־אלישע ויאמרו אליו: הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך? ויאמר: גם־אני ידעתי השתקו. ויאמר אליהו אליו: אלישע שב־נא פה כי יהוה שלחני יריחו. ויאמר: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. ויבאו יריחו. ויגשו בני־הנביאים אשר ביריחו אל־אלישע ויאמרו אליו: הידעת כי היום יהוה לקח את־אדניך מעל ראשך? ויאמר: גם־אני ידעתי השתקו. ויאמר אליו אליהו: שב־נא פה כי יהוה שלחני הירדנה. ויאמר: חי־יהוה וחי־נפשך אם־אעזבך. וילכו שניהם. וחמשים איש מבני הנביאים הלכו ויעמדו מנגד והם שניהם עמדו על־הירדן. ויקח אליהו את־מעילו ויגלם ויכו את־המים ויחלקו הלם ועברו שניהם ביבשה. והיה כעברם ואליהו אמר אל־אלישע: שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך. ויאמר אלישע: ויהי־נא פי שנים ברוחך אלי. ויאמר: הקשית לשאול אם־תראה אתי לקחת מעמך יהי־לך כן ואם־אין לא יהי. והם הלכים הלוך ודבר והנה רכב־אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם ויעל אליהו בסערה השמים. ואלישע ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים. וירם את־מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על־שפת הירדן. ויקח את־מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את־המים ויאמר: איה יהוה אלהי אליהו גם־הוא? ויכה גם־הם הלם ויעבר אלישע. וירא בני־הנביאים אשר ביריחו ממול ויאמרו: נחה רוח אליהו על־אלישע ויבאו לקראתו ויחוו־לו ארצה. ויאמרו אליו: הנה־נא יש עם־עבדיך חמשים בני־חיל ילכו־נא ויבקשו את־אדניך פן־נשאו רוח יהוה ויהשלכהו על־אחד ההרים או אל־אחת הגאיות. ויאמר: לא תשלחו. ויפצרו־בו עד־בוש ויאמר: שלחו. וישלחו חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא מצאהו. וישבו אליו והוא־ישב ביריחו ויאמר אליהם: הלא אמרתי אליכם לא תלכו. ויאמרו אנשי־העיר אל־אלישע: הנה־נא מושב העיר טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת. ויאמר: קחו־לי צלוחית חדשה ושימו־שם מלח. ויקחו אליו. ויצא אל־מוצא המים וישלך־שם מלח ויאמר: כה אמר יהוה רפאתי למים האלה לא־יהיה משם עוד מות ומשכלת. ויברא המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר דבר. ויעל משם בית־אל והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן־העיר ויתקלסו בו ויאמרו אליו: עלה קרח עלה קרח. ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם יהוה. ותצאנה שתי דובות מן־היער ותבקענה מהם ארבים ושנים ילדים. וילך משם אל־הר הכרמל וישב משם שמרון.

ح : حلاه ٧٥٣ حوف حلكا : ح : حلاه : س .

ح : حلاه ٧٥٣ حوف حلكا : ح : حلاه : س .

حلاه : س .

١ : حلبعد ؤبذ ؤاناها ؤاسب دؤه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ح : حصفيه ؤاناها وحتيه أم ؤاسحه حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ى : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

يط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ك : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

كط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ل : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

له : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

لط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

م : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ما : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مد : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

مط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ن : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نا : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نب : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

ند : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نه : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نو : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نز : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نح : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

نط : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

س : حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد . حلاه ؤاسب ؤاناها ؤبذ حلبعد .

٥٥٥٥

مح : ولهذا : ولم سؤه أمره إعجاز
١٥ : ولهذا معموسه معموسه ولهذا
حجاجا .

مح : وهذا لالمر ذهبا وفضة مسكا
لحنطا . ولاه حللنا : ولاجذوه لحنطا .
مه : وهذا حنحنا ذهبا وهذا ذهبا
لحقحا . وهذا وسا مسكا ذهبا لحنطا :
وهذا وهذا . ولهذا لم حلحنا :
هذه أمثا بنجا .

مه : ولهذا لم : لاجنا : حلما ذهلنا
أما ذهذا لم نهذا وحنحنا .

مو : ولهذا إلهذا حجا هذا : ولهذا :
هذا قاس لحنجا : ومسا . ذهلاب هذا
لحنجا حلحنا ذهذا : ومسا ذهذا :
وهذا سجحا ولهذا إلهذا .

مس : هذا لهاهنا . ولهذا إلهذا
حجا هذا : ولهذا : حسب لهضا أنا
ذهذا ولهذا . وحسا أما ذهذاذا :
أم قاهذا ولهذا إلهذا .

مح : ولهذا لسا إلهذا : لا ساقا وهذا
أهذا : ولا هذا ولهذا . ٧٥ ثلاث :
أهذا : ولا ساقا حجا هذا . ولهذا :
ولهذا أما أما ولهذا أما ولهذا .

ك : وهذا ذلا لحنجا : ولهذا إلهذا :
هذا قاس لحنجا . ذهلا : ومسا .
ذهلاب هذا لحنجا وهذا أما .

ل : ولهذا هلحا هذا إلهذا هذا
أما أما : ولهذا أما أما . ولهذا
أما أما : ولهذا أما أما . ولهذا
أما أما : ولهذا أما أما . وله

ויאמר : אל שלח נא : ויפצר בו וילך : עד הנה : ויאמר לא : כי נתן אתן לי עבדך משא צמד פרדים עפר : כי לא יעשה עוד עבדך עלה והבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה . ד : בדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא משען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה : ויאמר לו לך לשלום : ויקם מאתו כברת ארץ : ויאמר אליו אלישע אנה בא גיחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ועה : ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך ויאמר השלום : ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה שני נערים מהר אפרים מבני הנביאים נתן להם כברים ושני חלפות בגדים : ויאמר קח כפלים : ויפצר בו ויצר שני כברים בשני חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו לפניו : ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית ויאחר את האנשים וילכו : והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אנה היית

ויבך: ויחבק עליו ויבך. ד': ויפל על צואריו: ויחבק עליו ויבך. ד': ויפל על צואריו: ויחבק עליו ויבך. ד': ויפל על צואריו

ح : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

ح : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

صلوة : ٥ .

١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٢٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٣٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٤٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٥٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٦٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٧٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٨٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩١ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٢ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٣ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٤ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٥ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٦ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٧ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٨ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

٩٩ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

١٠٠ : صلوة الجنازة : ح : صلوة : ٥ .

ס : וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַל־נָא : וְיֹאמֶר לוֹ אִם־לֹא נָא
כִּי אִם־נָתוֹן יִנָּתֵן לִי : וַיִּפְצַר בּוֹ וַיֹּאבֶה :
ה : וַיֹּאמֶר נַעֲמָן אֲבָל יִתְּנָה־נָּא לְמַשָּׂא צֶמֶד
פְּרָדִים אַדְמָה כִּי לֹא־יַעֲשֶׂה עוֹד עַבְדְּךָ עֹלָה
וָזֶבַח לֵאלֹהִים אֲחֵרִים כִּי אִם־לַיהוָה : ו : בַּדָּבָר
הַזֶּה יִסְלַח יְהוָה לְעַבְדֶּךָ בְּבוֹא אֲדֹנִי בֵּית־רִמּוֹן
לְהִשְׁתַּחֲוֹת שָׁם וְהוּא נִשְׁעָן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֵיתִי
בֵּית רִמּוֹן בְּהִשְׁתַּחֲוֹתִי שָׁם יִסְלַח־נָא יְהוָה
לְעַבְדְּךָ בַּדָּבָר הַזֶּה : ז : וַיֹּאמֶר לוֹ לֵךְ לְשָׁלוֹם
וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ מְעַט : ח : וַיֹּאמֶר אֵלָיו
גֵּיחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי
אֶת־נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה מִקַּחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר
הֵבִיא חַי יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה : ט : וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע אֵלְכָה לִבִּי
הֲלוֹא בְּלֶכֶת הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכָּבָתוֹ לִקְרָאתֶךָ
וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם : י : וַיֹּאמֶר חַי־יְהוָה כִּי אִם־
רַצְתִּי אַחֲרָיו : יא : וַיַּעֲבֹר גֵּיחֲזִי עַל־פָּנֶיהָ
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם לָבוֹא עָמַדְתִּי מֵרְכָבָה לִקְרָאתִי
וַיֹּאמֶר הֲשָׁלוֹם בָּאתָ וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שָׁלְחַנִי
לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף
וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים : יב : וַיֹּאמֶר הֲלוֹא לֵבָב
הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
וַיֹּאמֶר הַשָּׁלוֹם וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם : יג : וַיֹּאמֶר קַח
נָא כִּכָּר כָּסֶף וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּפְצַר בּוֹ
וַיִּצְרֹר כִּכַּר־כֶּסֶף בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן
עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו : יד : וַיָּבֹא אֶל־
הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־
הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ : טו : וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו
וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֱלִישָׁע אָנָה גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ
עַבְדְּךָ אָנָה וָאָנָה : טז : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא לִבִּי
הָלַךְ כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
הַעֵת לָקַחַת אֶת־הַכֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים וְזֵתִים
וְכִרְמִים וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת : יז : וְצָרַעַת
נַעֲמָן תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ לְעוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג : יח : וַיַּעַל מֵעַל בֵּית אֱלִישָׁע
וְהוּא הָלַךְ מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג : יט : וַיֹּאמֶר אֵלָיו לֵךְ
לְשָׁלוֹם וַיֵּלֶךְ מֵאִתּוֹ כִּבְרוֹת אֶרֶץ מְעַט : כ : וַיֹּאמֶר
גֵּיחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים הִנֵּה חָשַׂךְ אֲדֹנִי אֶת־
נַעֲמָן הָאֲרַמִּי הַזֶּה לְבִלְתִּי קַחַת מִיָּדוֹ אֵת אֲשֶׁר
הֵבִיא חַי־יְהוָה כִּי אִם־רָצְתִּי אַחֲרָיו וְלָקַחְתִּי
מֵאִתּוֹ מְאוּמָה : כא : וַיִּרְדֹּף גֵּיחֲזִי אַחֲרֵי נַעֲמָן
וַיַּרְא נַעֲמָן רָץ אַחֲרָיו וַיִּפֹּל מֵרִכְבָּה לִקְרָאתוֹ
וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם : כב : וַיֹּאמֶר שָׁלוֹם אֲדֹנִי שָׁלְחַנִי
לֵאמֹר הִנֵּה עַתָּה בָּאוּ אֵלַי שְׁנֵי נְעָרִים מֵהַר
אֶפְרַיִם מִבְּנֵי הַנְּבִיאִים תְּנָה־נָּא לָהֶם כִּכַּר־כֶּסֶף
וּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים : כג : וַיֹּאמֶר נַעֲמָן הוֹאֶל
קַח כִּכָּרָיִם וַיִּפְצַר־בּוֹ וַיִּצְרֹר כִּכָּרַיִם כֶּסֶף
בִּשְׁתֵּי חֲלִפוֹת בְּגָדִים וַיִּתֵּן עַל־שְׁנֵי נְעָרָיו
וַיִּשְׂאוּ לְפָנָיו : כד : וַיָּבֹא אֶל־הָעֹפֶל וַיִּקָּחֵם
מִיָּדָם וַיַּנַּח בַּבָּיִת וַיְשַׁלַּח אֶת־הָאֲנָשִׁים וַיֵּלֵכוּ :
כה : וְהוּא בָּא וַיַּעֲמֹד אֶל־אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֵלָיו
אֱלִישָׁע אָנָה בָּאתָ גֵּיחֲזִי וַיֹּאמֶר לֹא־הָלַךְ עַבְדְּךָ
אָנָה וָאָנָה : כו : וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲלוֹא לִבִּי הָלַךְ
כַּאֲשֶׁר הָפַךְ הָאִישׁ מֵעַל מֶרְכַּבְתּוֹ לִקְרָאתֶךָ
הַעֵת לָקַחַת כֶּסֶף וְלָקַחַת בְּגָדִים זֵתִים וְכִרְמִים
וְצֹאן וּבָקָר וַעֲבָדִים וּשְׁפָחוֹת : כז : וְצָרַעַת נַעֲמָן
תִּדְבַּק־בְּךָ וּבְזַרְעֲךָ עַד־עוֹלָם וַיֵּצֵא מִלְּפָנָיו
מְצֹרָע כַּשָּׁלֶג .

ו : וּבְנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל־אֱלִישָׁע הִנֵּה־נָא
הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר
מִמֶּנּוּ : ב : נֵלְכָה־נָּא עַד־הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם
אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה־לָּנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת
שָׁם וַיֹּאמֶר לֵכוּ : ג : וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאִילָה נָּא
וְלֵךְ עִם־עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ : ד : וַיְהִי
הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ הַיַּרְדֵּנָה וַיִּגְזְרוּ הָעֵצִים :
ה : וְהָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל־הַמָּיִם
וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר אֲהָהּ אֲדֹנִי וְהוּא שָׁאוּל הוּא :
ו : וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת־
הַמָּקוֹם וַיַּחְתֹּךְ עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל :
ז : וַיֹּאמֶר שָׂא־לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ : ח : וּמֶלֶךְ
אֲרָם נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל־עֲבָדָיו לֵאמֹר
אֶל־מָקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי : ט : וַיִּשְׁלַח אִישׁ
הָאֱלֹהִים אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִשָּׁמֶר מֵעֲבֹר
בַּמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרַם נַחֲתִים : י : וַיִּשְׁלַח
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר־לוֹ אִישׁ
הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁמָּה לֹא פַּעַם וְלֹא
פַּעֲמָיִם : יא : וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל־הַדָּבָר
הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל־עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הֲלוֹא
תַּגִּידוּ לִי אֵי מִי מִשָּׁנֵינוּ אֶל־מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל :
יב : וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי
אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ
יִשְׂרָאֵל אֶת־הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ :
יג : וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ
וַיַּגִּדוּ־לוֹ לֵאמֹר הִנֵּה בְּדֹתָן : יד : וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה
סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל־
הָעִיר : טו : וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם
בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוֹבֵב אֶת־הָעִיר וְסוּס
וְרֶכֶב וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה :
טז : וַיֹּאמֶר אַל־תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר
אִתָּם : יז : וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר יְהוָה פְּקַח־נָא
אֶת־עֵינָיו וְיִרְאֶה וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־עֵינֵי הַנָּעַר
וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב
לֶאֱלִישָׁע : יח : וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל־
יְהוָה וַיֹּאמֶר הַךְ־נָא אֶת־הַגּוֹי הַזֶּה בַּסַּנְוֵרִים
וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע : יט : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע
לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם
אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה :
כ : וַיְהִי כְּבוֹא אֶל־שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע יְהוָה
פְּקַח אֶת־עֵינֵי הָאֵלֶּה וְיִרְאוּ וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת־
עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן הֵמָּה : כא : וַיֹּאמֶר
מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל־אֱלִישָׁע הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי :
כב : וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שִׁבִיתָ אֶת־אֲשֶׁר
לֹא־חַרְבְּךָ וְלֹא־קַשְׁתְּךָ אַתָּה לָקַחְתָּ בַּשִּׁבְיָם
שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ
אֶל־אֲדֹנֵיהֶם : כג : וַיַּעַשׂ לָהֶם גְּדוֹלָה רַבָּה וַיֹּאכְלוּ
וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל־אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא־יָסְפוּ
עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל :

صعدت عليه . الملك عن أقدامه . صعصعت عليه
عليه الملك وعلى عرشه عن يمينه : ٦ وقال
له سليمان .
٣٠ : صعصعت أملأه لي نصعصعت . عرش عرشي
عرش نصعصعت : عرش ملكه صعصعت عرشه .
٣٠ : ملبدة : صخرا أعدة عدنا : بصحيح
نسلا صنا صقرب صقرب .
٣٠ : صحلد عرشنا أعدة عدنا : لا يسوغ
ذمنا : لا يسوغ صحلدا . نسلا صنا بالصحيح
عدنا . صحيحا أيضا صستحق عجبه .
٣٠ : عجبه عن صنا كتبت عدنا .
صحيح لصعاجتنا حابتغى .
٣٠ : صحبعد حد صوعنا كتبتنا :
صد صوعنا عجتنا . صد أبلتا عجبه
بعدصي . صد عدكنا عجتنا بعلصعي .
صد نعامنا عجبه صعلوت حاقا .
٩ : عجلا كتبوا في هيكل صوعنا :
صها عدنا نهم في ناعنا عجبه :
صابعلنيه إذا عدنا .
٥ : صجلوي صعاجتنا بعضه عجلصه
عدتا لصعاكعه بصعوي : صجبره في
حد أهه عمكا ولد : صعصه كد اسعصا.
٥٥ : صعجصه كتبوا : صعصا عجب
كد عدنا . عسوه صعاجتنا في صحل لعدنا
عصعتب ام عدا .
٥٥ : صجدره : عدا عه عنا : صلاسجه
اسعجه عدتا : صعلله كبد عجبه :
عجد لحوا صعاب .
٥٥ : صجله لعجدبلا عصعد . صعصه
كبد بصعد : عسجه لصعاجتنا : عدتا
عصعتب . صجله لعوا صعاب لب .

٥ : صعلا صعاب : ٥ : صفرو : ٤٠ ٧٣٥

حه : صعوعنا عسعه . صحد نعامنا
عجبه : عجه كاقا عبد عجلاه : ٤
عجبنا صتبنا عجتنا علصعه . صحد ابلتا عجبه
إذعبه : عجدا عجلاحه كاقا كعامنا
كج صعتكب . صجاجدعه عجتم كعلتا :
صعدعه .
حه : عسوا عدلا كعاب : عجبع لم
عجبه عدتا . صعدنا عجلا أعصه لب .
صجاجتنا عجبه صعصعت عجبه عدتا . صعدنا
عجلا أعصه لب .

صفر : ٤٠

١ : صجاجا سيا هم بيت كبت عجتا :
عدعصا صيح البعد : صجدي : عجدي عدلا
صعبه . صجا نجد أيا عجدي عبد عجا
هم عدنا : صعدا سعا أيا لصحدد ٧٣٥
كبت لم عجتا .
٥ : صجدد لا البعد : عدنا إحجج إحد :
سجابس : عدنا ابه إحد كعبا . صعدي :
كبه لصاجا صيح كعبا : إلى أن
عدعجسجا كعبتنا .
٣ : صجدد لا : ولد عاله إحد عدتا
هم عوعا : هم حلصي عجتحكت : عدتا
صجيا . لا يعدبه .
٤ : ٥٧٥٥ صجله عدنا كاكت
صجاتا كبتت : صجصه كعلم حلصي
عدتا . صعدنا عصلا أعصه لب .

حقلم : ٤ .

١ : حمقد خذ ٱمت اصلح بد بهشد
حمصم : خمكا الصنهقا لمهشكد ضلكا
ؤمسوؤا . ٱصلح بهشهقا عتم .

٢ : ضبقح دخب حقد هذا : دقد
لا ام اخمه ٱمه . ٱسبقد ضمصها
دخلا ؤسبقح اخمه .

٣ : خلسفح خملهمه دمؤخبد خذ
نجد ؤامهب لبهشد ٱهؤخب : ٱلا هكا
حمصم .

٤ : حمشد ضلكا دمؤات نصا هؤا.
ومخه هؤا لضلكا ؤبهشد هذا ٱلقم
عمسا ؤنتا : ؤهذا ٱلقم ؤدؤا دنمصا.

٥ : ضبقح ضلكا هذه دمصما ٥٥
ع عمصم : ؤمنا لحلم بهشد .

٦ : ٱلؤا ٥عؤد لهه هعشكد ضلكا
ؤمسوؤا : ٱلؤمد : ضلكا دمؤات مبؤد
ملم : ١٨ نمص ؤلؤا لمشؤا بد دمؤات .

٧ : ٱلؤمد لم هعشكد : ضلم ؤا
اجهؤها : ٥نمص ام بضم : ٥ؤجب ام
ؤجبع . ٱلؤمد لم : ؤامؤا ١٥مم هضم .
ٱلؤمد ؤامهم دمؤخبؤا دؤمه .

٨ : ٱلؤا ضلكا دبهشد : ٥ضلكا
ؤمسوؤا : ٥ضلكا دؤمه . ٱلهمؤخبه
مؤؤا هجبا ٥مصم . ٱلمه هؤا ضنا
لضمدؤلا : ضلضما دنمصم .

٩ : ٱلؤمد ضلكا دبهشد : ١٥٥ بد
هؤا : ملم ؤخا مدا ضدا لهلكا ضلكا
دنمله ٢ؤم ؤامؤا دمؤات .

١٠ : ٱلؤمد هعشكد : لمه هدؤا مبا
ضدؤا دمؤا ضلهلكا لمهشكد ضلكا
دمؤا دمؤا ضلهلكا هعشكد ضلكا .
ضدؤا مخ مع خمؤخبه ضلكا دبهشد :
ٱلؤمد : ٱلهه هدؤا ٱلمشد خذ عشكد : دنكم
هؤا ضنا بد ٱهؤخه دؤلا .

١١ : ٱلؤمد هعشكد : ٱلهه هد نمصم
ضلكا ملهلكا دمؤا . ضمهه ٢ؤهه
دبهشد ٥هعشكد : ضلكا دؤخبه .

١٢ : ٱلؤمد ٱلمشد لضلكا دبهشد : مد
لم ملم : ٢د ٢ؤه مخبه دؤخبه : ضؤه
مخشه دؤهم . ٱلؤمد ام ضلكا دبهشد :
بد ؤدا مد ضدا ضدا لهلكا ضلكا
ملم : دنمله ٢ؤم ؤامؤا دمؤات .

١٣ : ٱلؤمد ٱلمشد : مس هد ضدا مملاا

٤ : ضبقح لم لضخشا دضنا : ٥ؤضب
ضمصا : ٥ؤمد : هؤخه ٢مد ضدا :
ؤهم ضلسا : ٥ؤمد لا مصا ؤهم
اهنب لضنا ملم : ٥ؤهب لا مصا ؤهم
دضلؤ ٥ؤحكؤا .

٥ : ٱلؤا ٥عشد ضلكا دمؤات ضدا هؤا.
٥ضهب هؤا لضلكا دبهشد ضدا ٱلقم
عمصا دنتا : ضدا ٱلقم دجؤا دنمصا.

٦ : ضهشد مع ؤهم لحمه ٢د : ٥٥٥
هلكم ؤاضما : ضلكا دخضقا ضبقه مع
ضدؤا : ضلضما ضلكا دنمصم : هم
ضدؤا : هم ضدا .

٧ : ٱلؤا ضلكا لحمهؤخه : ضمؤا ٢ؤم :
ٱلهب ٢ؤم ضحمم دضنا . ضبقح ؤهؤم
ضلكا ؤؤم مع ٢ؤا : ٥ضؤه ٥ؤسضم ٢ؤضب
ضؤهم ٱلمتم .

٨ : ٱلؤا مع ؤهم لهؤا دخضقا :
٥ع ؤهم ٢٥٥ لعمؤم .

ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ס: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ע: אמר להם ר' יוסי: מעשה בזקן
אחד שבא לפני ואמר לי: לא ידעתי
שהמקוה פסולה . אמרתי לו: אף אתה
לא ידעת ולא שמעת .
פ: אמרו לו לר' יוסי: הרי לא אמרת
לנו כן . אמר להם: לא ידעתי . אמרו
לו: לא ידעת ולא שמעת לפני חכמים
שהמקוה פסולה . אמר להם: אם כן
אני חוזר בי .
צ: אמרו לו לר' יוסי: הרי אמרת לנו
כן . אמר להם: לא ידעתי . אמרו לו:
לא ידעת ולא שמעת לפני חכמים .
ק: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ש: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ת: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
א: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ב: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ג: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ד: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ה: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ו: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ז: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
ח: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .
ר: וכשיגיע לבית הפרס ומקוה לפניו:
ר' יוסי .
ט: אמרו לו חכמים: אף לר' יוסי
הלכה זו מפי: אמרו לו חכמים: אף לר'
יוסי .
י: אמר להם: אם כן אני חוזר בי .

ולא יהיה לו בן ולא בת ונתן את נחלתו לאחיו
ונתן את נחלתו לאחי אביו : ונתן את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה :
ו : ואם אין לאביו אחים ונתן את נחלתו
לאחי אביו הגדול ממנו שהוא קרוב אל אביו
יותר מכל שאר משפחתו וירש אותה והיתה
לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה . ז : ואם
אין לאביו אח ולא לאחי אביו ונתן את נחלתו
לשארו הקרב אליו ממשפחתו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ח : ואם אין לו שארים ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
י : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
טו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
טז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יח : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
יט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כ : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כה : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כז : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כח : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
כט : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
ל : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לא : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לב : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לג : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לד : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לה : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .
לו : ואם אין לו קרוב ונתן את נחלתו לאיש
הקרוב אליו ממשפחתו מבני עמו וירש אותה
והיתה לו לנחלה כאשר צוה ה׳ את משה .

פרק : ב .

א : ואלה הדברים אשר דבר משה אל כל
ישראל בעבר הירדן במדבר בערבה מול סוף
בין פארן ובין תופל ולבן וחצרות ודי זהב :
ב : אחד עשר יום מחורב דרך הר שעיר עד
קדש ברנע : ג : ויהי בארבעים שנה באחד
עשר חדש באחד לחדש דבר משה אל בני
ישראל ככל אשר צוה ה׳ אתו אליהם : ד :
אחרי הכותו את סיחון מלך האמרי אשר יושב
בחשבון ואת עוג מלך הבשן אשר יושב בעשתרות
בעבר הירדן בארץ מואב החל משה באר את
התורה הזאת לאמר : ה : ה׳ אלהינו דבר
אלינו בחורב לאמר רב לכם שבת בהר הזה :
ו : פנו לכם וסעו אתם והלכתם הרה האמרי
ואל כל שכניו בערבה בהר ובשפלה ובנגב
ובחוף הים ארץ הכנעני והלבנון עד הנהר
הגדול נהר פרת : ז : ראה נתתי לפניכם את
הארץ בואו וירשו את הארץ אשר נשבע ה׳
לאבתיכם לאברהם ליצחק וליעקב לתת להם
ולזרעם אחריהם : ח : ואמר אליכם בעת
ההוא לאמר לא אוכל לבדי שאת אתכם :
ט : ה׳ אלהיכם הרבה אתכם והנכם היום
ככוכבי השמים לרב : י : ה׳ אלהי אבתיכם
יסף עליכם ככם אלף פעמים ויברך אתכם
כאשר דבר לכם : יא : איכה אשא לבדי
טרחכם ומשאכם וריבכם : יב : הבו לכם
אנשים חכמים ונבונים וידעים לשבטיכם
ואשימם בראשיכם : יג : ותענו אלי ותאמרו
טוב הדבר אשר דברת לעשות : יד : ואקח
את ראשי שבטיכם אנשים חכמים וידעים
ואתנם בראשיכם שרי אלפים ושרי מאות
ושרי חמשים ושרי עשרות ושטרים לשבטיכם :
טו : ואצו את שפטיכם בעת ההוא לאמר
שמע בין אחיכם ושפטתם צדק בין איש
ובין אחיו ובין גרו : טז : לא תכירו פנים
במשפט כקטן כגדול תשמעון לא תגורו
מפני איש כי המשפט לאלהים הוא והדבר
אשר יקשה מכם תקריבון אלי ושמעתיו :
יז : ואצו אתכם בעת ההוא את כל הדברים
אשר תעשון : יח : ואלך בעת ההוא את כל
הדברים אשר תעשון : יט : ונסע מחורב
וילך את כל המדבר הגדול והנורא ההוא
אשר ראיתם דרך הר האמרי כאשר צוה ה׳
אלהינו אתנו ונבא עד קדש ברנע : כ : ואמר
אליכם באתם עד ההר האמרי אשר ה׳ אלהינו
נתן לנו : כא : ראה נתן ה׳ אלהיך לפניך
את הארץ עלה רש כאשר דבר ה׳ אלהי
אבתיך לך אל תירא ואל תחת : כב : ותקרבון
אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
וחפרו לנו את הארץ ושבו אתנו דבר את
הדרך אשר נעלה בה ואת הערים אשר נבא
אליהן : כג : וייטב בעיני הדבר ואקח מכם
שנים עשר אנשים איש אחד משבט שבט :
כד : ויפנו וילכו ההרה ויבאו עד נחל אשכול
וירגלו אתה : כה : ויקחו בידם מפרי הארץ
וירידו אלינו וישבו אתנו דבר ויאמרו טובה
הארץ אשר ה׳ אלהינו נתן לנו : כו : ולא
אביתם לעלות ותמרו את פי ה׳ אלהיכם :
כז : ותרגנו באהליכם ותאמרו בשנאת ה׳
אתנו הוציאנו מארץ מצרים לתת אתנו ביד
האמרי להשמידנו : כח : אנה אנחנו עלים
אחינו המסו את לבבנו לאמר עם גדול ורם
ממנו ערים גדלות ובצורות בשמים וגם בני
ענקים ראינו שם : כט : ואמר אליכם לא
ערצון ולא תיראון מהם : ל : ה׳ אלהיכם
ההלך לפניכם הוא ילחם לכם ככל אשר עשה
אתכם לעיניכם במצרים : לא : ובמדבר אשר
ראית אשר נשאך ה׳ אלהיך כאשר ישא איש
את בנו בכל הדרך אשר הלכתם עד בואכם
עד המקום הזה : לב : ובדבר הזה אינכם
מאמינם בה׳ אלהיכם : לג : ההלך לפניכם
בדרך לתור לכם מקום לחניתכם באש לילה
לראתכם בדרך אשר תלכו בה ובענן יומם :
לד : וישמע ה׳ את קול דבריכם ויקצף
וישבע לאמר : לה : אם יראה אחד האנשים
האלה הדור הרע הזה את הארץ הטובה אשר
נשבעתי לתת לאבתיכם : לו : זולתי כלב בן
יפנה הוא יראנה ולו אתן את הארץ אשר
דרך בה ולבניו יען אשר מלא אחרי ה׳ :
לז : גם בי התאנף ה׳ בגללכם לאמר גם אתה
לא תבא שמה : לח : יהושע בן נון העמד
לפניך הוא יבא שמה אתו חזק כי הוא ינחילנה
את ישראל : לט : וטפכם אשר אמרתם לבז
יהיה ובניכם אשר לא ידעו היום טוב ורע
המה יבאו שמה ולהם אתננה והם יירשוה :
מ : ואתם פנו לכם וסעו המדברה דרך ים סוף :
מא : ותענו ותאמרו אלי חטאנו לה׳ אנחנו
נעלה ונלחמנו ככל אשר צוה אתנו ה׳ אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו ותהינו לעלות
ההרה : מב : ויאמר ה׳ אלי אמר להם לא
תעלו ולא תלחמו כי אינני בקרבכם ולא
תנגפו לפני אויביכם : מג : ואדבר אליכם
ולא שמעתם ותמרו את פי ה׳ ותזדו ותעלו
ההרה : מד : ויצא האמרי היושב בהר ההוא
לקראתכם וירדפו אתכם כאשר תעשינה הדברים
ויכתו אתכם בשעיר עד חרמה : מה : ותשבו
ותבכו לפני ה׳ ולא שמע ה׳ בקולכם ולא
האזין אליכם : מו : וישבתם בקדש ימים
רבים כימים אשר ישבתם :

פרק : ג .

א : ונסב ונסע המדברה דרך ים סוף כאשר
דבר ה׳ אלי ונסב את הר שעיר ימים רבים :
ב : ויאמר ה׳ אלי לאמר : ג : רב לכם סב
את ההר הזה פנו לכם צפונה : ד : ואת העם
צו לאמר אתם עברים בגבול אחיכם בני עשו
הישבים בשעיר וייראו מכם ונשמרתם מאד :
ה : אל תתגרו בם כי לא אתן לכם מארצם
עד מדרך כף רגל כי ירושה נתתי את הר
עשו לעשו : ו : אכל תשברו מאתם ואכלתם
ומים תכרו מאתם ושתיתם : ז : כי ה׳
אלהיך ברכך בכל מעשה ידיך ידע לכתך את
המדבר הגדול הזה זה ארבעים שנה ה׳ אלהיך
אתך לא חסרת דבר : ח : ונעבר מאת אחינו
בני עשו הישבים בשעיר מדרך הערבה מאילת
ומעצין גבר ונפן ונעבר דרך מדבר מואב :
ט : ויאמר ה׳ אלי אל תצר את מואב ואל
תתגר בם מלחמה כי לא אתן לך מארצו ירושה
כי לבני לוט נתתי את ער ירושה : י : האמים
לפנים ישבו בה עם גדול וקם וארוך כבני
ענקים : יא : רפאים גם הם יחשבו כענקים
ואמרים קרוים : יב : ובשעיר ישבו החרים
לפנים ובני עשו יירשום וישמידום מפניהם
וישבו תחתם כאשר עשה ישראל לארץ ירשתו
אשר נתן ה׳ להם : יג : עתה קומו לכם
ועברו את נחל זרד ונעבר את נחל זרד :
יד : והימים אשר הלכנו מקדש ברנע עד
אשר עברנו את נחל זרד שלשים ושמנה שנה
עד תם כל הדור אנשי המלחמה מקרב המחנה
כאשר נשבע ה׳ להם : טו : וגם יד ה׳ היתה
בם להמם מקרב המחנה עד תמם : טז : ויהי
כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב
העם : יז : וידבר ה׳ אלי לאמר : יח : אתה
עבר היום את גבול מואב את ער : יט : וקרבת
מול בני עמון אל תצרם ואל תתגר בם כי לא
אתן מארץ בני עמון לך ירושה כי לבני לוט
נתתיה ירושה : כ : ארץ רפאים תחשב אף
היא רפאים ישבו בה לפנים והעמנים יקראו
להם זמזמים : כא : עם גדול וקם וארוך
כבני ענקים וישמידם ה׳ מפניהם וירשום
וישבו תחתם : כב : כאשר עשה לבני עשו
הישבים בשעיר אשר השמיד את החרי מפניהם
וירשום וישבו תחתם עד היום הזה : כג :
והעוים הישבים בחצרים עד עזה כפתרים
היצאים מכפתור השמידם וישבו תחתם :
כד : קומו סעו ועברו את נחל ארנון ראה
נתתי בידך את סיחון האמרי מלך חשבון
והאמרי ואת ארצו החל רש וגר בו במלחמה :
כה : היום הזה אחל תת פחדך ויראתך על
פני העמים תחת כל השמים אשר ישמעון
שמעך ורגזו וחלו מפניך : כו : ואשלח מלאכים
מקדמות מדבר אל סיחון מלך חשבון דברי
שלום לאמר : כז : אעברה בארצך בדרך
בדרך אלך לא אסור ימין ושמאל : כח : אכל
בכסף תשברני ואכלתי ונתת לי במים בכסף
ושתיתי רק אעברה ברגלי : כט : כאשר עשו
לי בני עשו הישבים בשעיר והמואבים הישבים
בער עד אשר אעבר את הירדן אל הארץ אשר
ה׳ אלהינו נתן לנו : ל : ולא אבה סיחון
מלך חשבון הבתנו כי הקשה ה׳ אלהיך את
רוחו ואמץ את לבבו למען תתו בידך כיום
הזה : לא : ויאמר ה׳ אלי ראה החלתי תת
לפניך את סיחון ואת ארצו החל רש לרשת
את ארצו : לב : ויצא סיחון לקראתנו הוא
וכל עמו למלחמה יהצה : לג : ויתנהו ה׳
אלהינו לפנינו ונך אתו ואת בניו ואת כל
עמו : לד : ונלכד את כל ערים בעת ההוא
ונחרם את כל עיר מתם גברים ונשים וטף
לא השארנו שריד : לה : רק הבהמה בזזנו
לנו ושלל הערים אשר לכדנו : לו : מערוער
אשר על שפת נחל ארנון והעיר אשר בנחל
ועד הגלעד לא היתה קריה שגבה ממנו את
הכל נתן ה׳ אלהינו לפנינו : לז : רק אל
ארץ בני עמון לא קרבת כל יד נחל יבק
וערי ההר וכל אשר צוה ה׳ אלהינו :

פרק : ד .

א : ועתה שמע ישראל אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
ה׳ אלהי אבתיכם נתן לכם : ב : לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות ה׳ אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם : ג : עיניכם הראת את אשר
עשה ה׳ בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך
אחרי בעל פעור השמידו ה׳ אלהיך מקרבך :
ד : ואתם הדבקים בה׳ אלהיכם חיים כלכם
היום : ה : ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
כאשר צוני ה׳ אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה : ו : ושמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה :
ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כה׳ אלהינו בכל קראנו אליו : ח : ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום : ט : רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן
יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך
ולבני בניך : י : יום אשר עמדת לפני ה׳
אלהיך בחורב באמר ה׳ אלי הקהל לי את
העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה
אתי כל הימים אשר הם חיים על האדמה
ואת בניהם ילמדון : יא : ותקרבון ותעמדון
תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים
חשך ענן וערפל : יב : וידבר ה׳ אליכם מתוך
האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם
ראים זולתי קול : יג : ויגד לכם את בריתו
אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם
על שני לחת אבנים : יד : ואתי צוה ה׳ בעת
ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם
אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה :
טו : ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה ביום דבר ה׳ אליכם בחורב מתוך
האש : טז : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל
תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה : יז :
תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור
כנף אשר תעוף בשמים : יח : תבנית כל
רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת
לארץ : יט : ופן תשא עיניך השמימה וראית
את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר
חלק ה׳ אלהיך אתם לכל העמים תחת כל
השמים : כ : ואתכם לקח ה׳ ויוצא אתכם
מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה
כיום הזה : כא : וה׳ התאנף בי על דבריכם
ונשבע בלתי עברי את הירדן ובלתי בואי
אל הארץ הטובה אשר ה׳ אלהיך נתן לך
נחלה : כב : כי אנכי מת בארץ הזאת איני
עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את
הארץ הטובה הזאת : כג : השמרו לכם פן
תשכחו את ברית ה׳ אלהיכם אשר כרת עמכם
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה׳
אלהיך : כד : כי ה׳ אלהיך אש אכלה הוא
אל קנא : כה : כי תוליד בנים ובני בנים
ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת
כל ועשיתם הרע בעיני ה׳ אלהיך להכעיסו :
כו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ
כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן
ימים עליה כי השמד תשמדון : כז : והפיץ
ה׳ אתכם בעמים והנשתם מתי מספר בגוים
אשר ינהג ה׳ אתכם שמה : כח : ועבדתם שם
אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא
יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון :
כט : ומבקשתם משם את ה׳ אלהיך ומצאת
כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ל : בצר
לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים
ושבת עד ה׳ אלהיך ושמעת בקולו : לא : כי
אל רחום ה׳ אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך
ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם :
לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על
הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : לג :
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר
שמעת אתה ויחי : לד : או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה׳
אלהיכם במצרים לעיניך : לה : אתה הראת
לדעת כי ה׳ הוא האלהים אין עוד מלבדו :
לו : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת
מתוך האש : לז : ותחת כי אהב את אבתיך
ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים : לח : להוריש גוים גדלים ועצומים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה : לט : וידעת היום והשבת
אל לבבך כי ה׳ הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד : מ : ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר ה׳ אלהיך נתן לך כל הימים :
מא : אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש : מב : לנוס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו
מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה
וחי : מג : את בצר במדבר בארץ המישור
לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן למנשי : מד : וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל : מה : אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים : מו : בעבר הירדן
בגי בבית פעור בארץ סיחון מלך האמרי
אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני
ישראל בצאתם ממצרים : מז : וירשו את
ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי
האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש :
מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון עד
הר שיון הוא חרמון : מט : וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות
הפסגה :

פרק : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם
שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר
אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם
לעשתם : ב : ה׳ אלהינו כרת עמנו ברית
בחורב : ג : לא את אבתינו כרת ה׳ את
הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום
כלנו חיים : ד : פנים בפנים דבר ה׳ עמכם
בהר מתוך האש : ה : אנכי עמד בין ה׳
וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר ה׳
כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר :
ו : אנכי ה׳ אלהיך אשר הוצאתיך מארץ
מצרים מבית עבדים : ז : לא יהיה לך אלהים
אחרים על פני : ח : לא תעשה לך פסל כל
תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת
ואשר במים מתחת לארץ : ט : לא תשתחוה
להם ולא תעבדם כי אנכי ה׳ אלהיך אל קנא
פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל
רבעים לשנאי : י : ועשה חסד לאלפים
לאהבי ולשמרי מצותי : יא : לא תשא את
שם ה׳ אלהיך לשוא כי לא ינקה ה׳ את אשר
ישא את שמו לשוא : יב : שמור את יום
השבת לקדשו כאשר צוך ה׳ אלהיך : יג :
ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : יד :
ויום השביעי שבת לה׳ אלהיך לא תעשה כל
מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך
וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען
ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו : וזכרת כי עבד
היית בארץ מצרים ויצאך ה׳ אלהיך משם
ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך ה׳
אלהיך לעשות את יום השבת : טז : כבד את
אביך ואת אמך כאשר צוך ה׳ אלהיך למען
יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר
ה׳ אלהיך נתן לך : יז : לא תרצח ולא
תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא :
יח : ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית
רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל
אשר לרעך : יט : את הדברים האלה דבר ה׳
אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל
קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת
אבנים ויתנם אלי : כ : ויהי כשמעכם את
הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון
אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם : כא : ותאמרו
הן הראנו ה׳ אלהינו את כבדו ואת גדלו
וקולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי
ידבר ה׳ את האדם וחי : כב : ועתה למה
נמות כי תאכלנו האש הגדולה הזאת אם יספים
אנחנו לשמע את קול ה׳ אלהינו עוד ומתנו :
כג : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים
חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי : כד :
קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר ה׳ אלהינו
ואתה תדבר אל ה׳ אלהינו את כל אשר ידבר
אליך ה׳ אלהינו ושמענו ועשינו : כה : וישמע
ה׳ את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר ה׳
אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר
דברו אליך היטיבו כל אשר דברו : כו : מי
יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר
את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם
ולבניהם לעלם : כז : לך אמר להם שובו
לכם לאהליכם : כח : ואתה פה עמד עמדי
ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים
אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם
לרשתה : כט : ושמרתם לעשות כאשר צוה
ה׳ אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל :
ל : בכל הדרך אשר צוה ה׳ אלהיכם אתכם
תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים
בארץ אשר תירשון :

פרק : ו .

א : ואלה המצות החקים והמשפטים אשר צוה
ה׳ אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה : ב : למען תירא
את ה׳ אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו
אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך
ולמען יאריכן ימיך : ג : ושמעת ישראל
ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון
מאד כאשר דבר ה׳ אלהי אבתיך לך זבת
חלב ודבש : ד : שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳
אחד : ה : ואהבת את ה׳ אלהיך בכל לבבך
ובכל נפשך ובכל מאדך : ו : והיו הדברים
האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז :
ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח : וקשרתם
לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט :
וכתבתם על מזוזות ביתך ובשעריך : י : והיה
כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר נשבע
לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים
גדלות וטובות אשר לא בנית : יא : ובתים
מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות
אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת
ואכלת ושבעת : יב : השמר לך פן תשכח את
ה׳ אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים :
יג : את ה׳ אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו
תשבע : יד : לא תלכון אחרי אלהים אחרים
מאלהי העמים אשר סביבותיכם : טו : כי אל
קנא ה׳ אלהיך בקרבך פן יחרה אף ה׳
אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה : טז :
לא תנסו את ה׳ אלהיכם כאשר נסיתם במסה :
יז : שמר תשמרון את מצות ה׳ אלהיכם
ועדתיו וחקיו אשר צוך : יח : והישר והטוב
בעיני ה׳ למען ייטב לך ובאת וירשת את
הארץ הטובה אשר נשבע ה׳ לאבתיך : יט :
להדף כל אויביך מפניך כאשר דבר ה׳ : כ :
כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדות והחקים
והמשפטים אשר צוה ה׳ אלהינו אתכם : כא :
ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים
ויוצאנו ה׳ ממצרים ביד חזקה : כב : ויתן
ה׳ אתות ומופתים גדלים ורעים במצרים
בפרעה ובכל ביתו לעיננו : כג : ואתנו הוציא
משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר
נשבע לאבתינו : כד : ויצונו ה׳ לעשות את
כל החקים האלה ליראה את ה׳ אלהינו לטוב
לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה : כה :
וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל
המצוה הזאת לפני ה׳ אלהינו כאשר צונו :

פרק : ז .

א : כי יביאך ה׳ אלהיך אל הארץ אשר אתה
בא שמה לרשתה והנשל גוים רבים מפניך
החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי
והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצומים
ממך : ב : ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והכיתם
החרם תחרים אותם לא תכרת להם ברית ולא
תחנם : ג : ולא תתחתן בם בתך לא תתן
לבנו ובתו לא תקח לבנך : ד : כי יסיר את
בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף ה׳
בכם והשמידך מהר : ה : כי אם כה תעשו
להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם
תגדעון ופסיליהם תשרפון באש : ו : כי עם
קדוש אתה לה׳ אלהיך בך בחר ה׳ אלהיך
להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על
פני האדמה : ז : לא מרבכם מכל העמים חשק
ה׳ בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים :
ח : כי מאהבת ה׳ אתכם ומשמרו את השבעה
אשר נשבע לאבתיכם הוציא ה׳ אתכם ביד
חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך
מצרים : ט : וידעת כי ה׳ אלהיך הוא האלהים
האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי
מצותיו לאלף דור : י : ומשלם לשנאיו אל
פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם
לו : יא : ושמרת את המצוה ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם :
יב : והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה
ושמרתם ועשיתם אתם ושמר ה׳ אלהיך לך את
הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך : יג :
ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי
אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך
ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך
לתת לך : יד : ברוך תהיה מכל העמים לא
יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך : טו : והסיר
ה׳ ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר
ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך :
טז : ואכלת את כל העמים אשר ה׳ אלהיך
נתן לך לא תחוס עינך עליהם ולא תעבד את
אלהיהם כי מוקש הוא לך : יז : כי תאמר
בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל
להורישם : יח : לא תירא מהם זכר תזכר את
אשר עשה ה׳ אלהיך לפרעה ולכל מצרים :
יט : המסת הגדלות אשר ראו עיניך והאתת
והמופתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר
הוציאך ה׳ אלהיך כן יעשה ה׳ אלהיך לכל
העמים אשר אתה ירא מפניהם : כ : וגם את
הצרעה ישלח ה׳ אלהיך בם עד אבד הנשארים
והנסתרים מפניך : כא : לא תערץ מפניהם כי
ה׳ אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : כב :
ונשל ה׳ אלהיך את הגוים האלה מפניך מעט
מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית
השדה : כג : ונתנם ה׳ אלהיך לפניך והמם
מהומה גדולה עד השמדם : כד : ונתן מלכיהם
בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב
איש בפניך עד השמדך אתם : כה : פסילי
אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב
עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת ה׳
אלהיך הוא : כו : ולא תביא תועבה אל ביתך
והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו
כי חרם הוא :

פרק : ח .

א : כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון
לעשות למען תחיון ורביתם ובאתם וירשתם
את הארץ אשר נשבע ה׳ לאבתיכם : ב : וזכרת
את כל הדרך אשר הוליכך ה׳ אלהיך זה
ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת
את אשר בלבבך התשמר מצותיו אם לא :
ג : ויענך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא
ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא
על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא
פי ה׳ יחיה האדם : ד : שמלתך לא בלתה
מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה :
ה : וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את
בנו ה׳ אלהיך מיסרך : ו : ושמרת את מצות
ה׳ אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז : כי
ה׳ אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי
מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר :
ח : ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ
זית שמן ודבש : ט : ארץ אשר לא במסכנת
תאכ

ح: وَحَمَّدَ إِسْمُونَا مَعَ حَمَّدَ مَعَ مَعَ مَع

حد : ٥هـ٦١ ٥٦٥٦ ٥٦٥٦١ ٥٦٥٦ ٥٦٥٦١
٥٦٥٦ ٥٦٥

ح : ولجذ لصلكا : ولا انا نصب ولا لحذا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا اجلاك : ولجذ لم نجذ : ولجذ لم ذجنح .

ه : ولجذ صلكا لجذ دهذ : ولا نصلا لجذ لجذ . ولجذ لصلكا دهذ نجذ لم ولجذ : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ز : ولجذ صلكا : لم لجذ نجذ ولجذ : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ي : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يا : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يب : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يج : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يد : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يه : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يو : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يز : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يح : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

يط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ك : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كا : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كب : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كج : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كد : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كه : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كو : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كز : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كح : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

كط : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

ل : ولجذ صلكا دهذ لجذ لصلكا : ولا انا لجذ لجذ . ولجذ صلكا : ولا انا لجذ لجذ .

מה : וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע : שִׁמְעוּ דְבַר יְהוָה : כֹּה אָמַר יְהוָה : כָּעֵת מָחָר סְאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן .

מו : וַיַּעַן הַשָּׁלִישׁ אֲשֶׁר הַמֶּלֶךְ נִשָּׁעַל עַל יָדוֹ אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר אֶל אִישׁ הָאֱלֹהִים : וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה . וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל .

מז : וַיְהִי כֵּן לוֹ הָעָם וַיִּרְמְסֻהוּ בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר דִּבֶּר בְּרֶדֶת הַמֶּלֶךְ אֵלָיו .

מח : וַיְהִי אֲשֶׁר דִּבֶּר אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ לֵאמֹר : שְׁאָה וְסָאתַיִם שְׂעֹרִים בְּשֶׁקֶל וְסָאָה סֹלֶת בְּשֶׁקֶל יִהְיֶה כָּעֵת מָחָר בְּשַׁעַר שֹׁמְרוֹן .

מט : וְהַשָּׁלִישׁ עָנָה אֶת אִישׁ הָאֱלֹהִים וַיֹּאמֶר : וְהִנֵּה יְהוָה עֹשֶׂה אֲרֻבֹּת בַּשָּׁמַיִם הֲיִהְיֶה הַדָּבָר הַזֶּה . וַיֹּאמֶר הִנְּךָ רֹאֶה בְּעֵינֶיךָ וּמִשָּׁם לֹא תֹאכַל .

נ : וַיְהִי כֵּן לוֹ הָעָם וַיִּרְמְסֻהוּ בַּשַּׁעַר וַיָּמֹת .

נא : וְאֶלִישָׁע דִּבֶּר אֶל הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ לֵאמֹר : קוּמִי וְלֵכִי אַתְּ וּבֵיתֵךְ וְגוּרִי בַּאֲשֶׁר תָּגוּרִי שָׁם כִּי קָרָא יְהוָה לָרָעָב וְגַם בָּא עַל הָאָרֶץ שֶׁבַע שָׁנִים .

נב : וַתָּקָם הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים .

נג : וַיְהִי מִקְצֵה שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְהַזְעִק אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ .

נד : וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : סַפְּרָה נָּא לִי אֵת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע .

נה : וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

נו : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

נז : וַתָּבוֹא הָאִשָּׁה וַתַּעַשׂ כִּדְבַר אִישׁ הָאֱלֹהִים וַתֵּלֶךְ אִתָּהּ וּבֵיתָהּ וַתָּגָר בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים שֶׁבַע שָׁנִים .

נח : וַיְהִי בְּקֵץ שֶׁבַע שָׁנִים וַתָּשָׁב הָאִשָּׁה מֵאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים וַתֵּצֵא לְהַזְעִק אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ .

נט : וְהַמֶּלֶךְ מְדַבֵּר אֶל גֵּחֲזִי נַעַר אִישׁ הָאֱלֹהִים לֵאמֹר : סַפְּרָה נָּא לִי אֵת כָּל הַגְּדֹלוֹת אֲשֶׁר עָשָׂה אֱלִישָׁע .

ס : וְהוּא מְסַפֵּר לַמֶּלֶךְ אֵת אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת הַמֵּת וְהִנֵּה הָאִשָּׁה אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֶת בְּנָהּ צֹעֶקֶת אֶל הַמֶּלֶךְ עַל בֵּיתָהּ וְעַל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

סא : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

סב : וַיְהִי מָצָא אֶת הָאִשָּׁה וַתָּשָׁב אֶל בֵּיתָהּ וַתֵּצֵא אֶל שָׂדָהּ . וַיֹּאמֶר גֵּחֲזִי אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ זֹאת הָאִשָּׁה וְזֶה בְּנָהּ אֲשֶׁר הֶחֱיָה אֱלִישָׁע .

סג : וַיִּשְׁאַל הַמֶּלֶךְ לָאִשָּׁה וַתְּסַפֶּר לוֹ וַיִּתֶּן לָהּ הַמֶּלֶךְ סָרִיס אֶחָד לֵאמֹר : הָשֵׁב אֶת כָּל אֲשֶׁר לָהּ וְאֶת כָּל תְּבוּאוֹת הַשָּׂדֶה מִיּוֹם עָזְבָהּ אֶת הָאָרֶץ וְעַד עָתָּה .

פרק : ו .

א : וּבְנֵי הַנְּבִיאִים אָמְרוּ אֶל אֱלִישָׁע : הִנֵּה נָא הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אֲנַחְנוּ יֹשְׁבִים שָׁם לְפָנֶיךָ צַר מִמֶּנּוּ .

ב : נֵלְכָה נָּא עַד הַיַּרְדֵּן וְנִקְחָה מִשָּׁם אִישׁ קוֹרָה אֶחָת וְנַעֲשֶׂה לָנוּ שָׁם מָקוֹם לָשֶׁבֶת שָׁם . וַיֹּאמֶר לֵכוּ .

ג : וַיֹּאמֶר הָאֶחָד הוֹאִילָה נָּא וְלֵךְ עִם עֲבָדֶיךָ וַיֹּאמֶר אָנֹכִי אֵלֵךְ .

ד : וַיְהִי הוּא הֹלֵךְ עִמָּהֶם וַיָּבֹאוּ אֶל הַיַּרְדֵּן וַיִּגְזְרוּ עֵצִים .

ה : וְהָאֶחָד מַפִּיל הַקּוֹרָה וְהַבַּרְזֶל נָפַל אֶל הַמָּיִם וַיִּצְעַק וַיֹּאמֶר : אֲהָהּ אֲדֹנָי וְהוּא נִבְהָל .

ו : וַיֹּאמֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים אָנָה נָפָל וַיַּרְאֵהוּ אֶת הַמָּקוֹם וַיִּכְרֹת עֵץ וַיַּשְׁלֵךְ שָׁמָּה וַיָּצֶף הַבַּרְזֶל .

ז : וַיֹּאמֶר שָׂא לָךְ וַיִּשְׁלַח יָדוֹ וַיִּקָּחֵהוּ .

ח : וּמֶלֶךְ אֲרָם הָיָה נִלְחָם בְּיִשְׂרָאֵל וַיִּוָּעַץ אֶל עֲבָדָיו לֵאמֹר : אֶל מָקוֹם פְּלֹנִי אַלְמֹנִי תַּחֲנֹתִי .

ט : וַיִּשְׁלַח אִישׁ הָאֱלֹהִים אֶל הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר : הִשָּׁמֶר מֵעֲבֹר בַּמָּקוֹם הַזֶּה כִּי שָׁמָּה אֲרָם נַחֲתִים .

י : וַיִּשְׁלַח הַמֶּלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אָמַר לוֹ אִישׁ הָאֱלֹהִים וְהִזְהִרֵהוּ וְנִשְׁמַר שָׁם לֹא פַּעַם וּשְׁתָּיִם .

יא : וַיִּסְעַר לֵב מֶלֶךְ אֲרָם עַל הַדָּבָר הַזֶּה וַיִּקְרָא אֶל עֲבָדָיו וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם : הֲלוֹא תַּגִּידוּ לִי אֵת אֲשֶׁר שָׂם מִי מִמֶּנּוּ אֶל מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל .

יב : וַיֹּאמֶר אַחַד מֵעֲבָדָיו לֹא אֲדֹנִי הַמֶּלֶךְ כִּי אֱלִישָׁע הַנָּבִיא אֲשֶׁר בְּיִשְׂרָאֵל יַגִּיד לְמֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר תְּדַבֵּר בַּחֲדַר מִשְׁכָּבֶךָ .

יג : וַיֹּאמֶר לְכוּ וּרְאוּ אֵיפֹה הוּא וְאֶשְׁלְחָה וְאֶקָּחֵהוּ וַיַּגִּדוּ לוֹ לֵאמֹר : הִנֵּה בְּדֹתָן .

יד : וַיִּשְׁלַח שָׁמָּה סוּסִים וְרֶכֶב וְחַיִל כָּבֵד וַיָּבֹאוּ לַיְלָה וַיָּסֹבּוּ עַל הָעִיר .

טו : וַיַּשְׁכֵּם מְשָׁרֵת אִישׁ הָאֱלֹהִים לָקוּם בַּבֹּקֶר וַיֵּצֵא וְהִנֵּה צְבָא סוֹבֵב אֶת הָעִיר וְסוּס וְרֶכֶב . וַיֹּאמֶר נַעֲרוֹ אֵלָיו אֲהָהּ אֲדֹנִי אֵיכָה נַעֲשֶׂה .

טז : וַיֹּאמֶר אַל תִּירָא כִּי רַבִּים אֲשֶׁר אִתָּנוּ מֵאֲשֶׁר אִתָּם .

יז : וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע וַיֹּאמֶר : יְהוָה פְּקַח נָא אֶת עֵינָיו וְיִרְאֶה . וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵי הַנַּעַר וַיַּרְא וְהִנֵּה הָהָר מָלֵא סוּסִים וְרֶכֶב אֵשׁ סָבִיב לֶאֱלִישָׁע .

יח : וַיֵּרְדוּ אֵלָיו וַיִּתְפַּלֵּל אֱלִישָׁע אֶל יְהוָה וַיֹּאמֶר : הַךְ נָא אֶת הַגּוֹי הַזֶּה בְּסַנְוֵרִים . וַיַּךְ כִּדְבַר אֱלִישָׁע .

יט : וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֱלִישָׁע לֹא זֶה הַדֶּרֶךְ וְלֹא זֹאת הָעִיר לְכוּ אַחֲרַי וְאוֹלִיכֵם אֶל הָאִישׁ אֲשֶׁר אַתֶּם מְבַקְשִׁים . וַיּוֹלִכֵם שֹׁמְרוֹנָה .

כ : וַיְהִי כְּבוֹא אֶל שֹׁמְרוֹן וַיֹּאמֶר אֱלִישָׁע : יְהוָה פְּקַח אֶת עֵינֵי אֵלֶּה וְיִרְאוּ . וַיִּפְקַח יְהוָה אֶת עֵינֵיהֶם וַיִּרְאוּ וְהִנֵּה בְּתוֹךְ שֹׁמְרוֹן הֵמָּה .

כא : וַיֹּאמֶר מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֶל אֱלִישָׁע כַּאֲשֶׁר רָאָה אֹתָם : הַאַכֶּה אַכֶּה אָבִי .

כב : וַיֹּאמֶר לֹא תַכֶּה הֲשִׁבֹתָ שִׁבְיָם בַּחַרְבְּךָ וּבְקַשְׁתֶּךָ שִׂים לֶחֶם וָמַיִם לִפְנֵיהֶם וְיֹאכְלוּ וְיִשְׁתּוּ וְיֵלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם .

כג : וַיַּכֶן לָהֶם מַכֹּל גָּדוֹל וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ וַיְשַׁלְּחֵם וַיֵּלְכוּ אֶל אֲדֹנֵיהֶם וְלֹא יָסְפוּ עוֹד גְּדוּדֵי אֲרָם לָבוֹא בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל .

ויצעקו אנה : ויבכו .
לו : ויקבץ אסא את כל יהודה : ויעלו
ממשפה . ואת הבתים אשר בנה : ויקח .
לה : ויהי בעת זקנת אסא : חלו רגליו
כי גדל חליו : ויבקש את יהוה .
לה : ואת הרפאים הקים בדבריו אשר
דברו בפי חוזה : ויעל בעלת : הוא
רמת נגב . ויבן ערים בגבעון . ויבן
עזר ואת בית חורון הבית : ויבן חומות
ודלתים ובריח . בלי הפרזי הארץ לו היו
ישבים : ויהי בכל ימי אסא : לא היתה
עמו מלחמה .
כ : ויעש אסא הישר בעיני יהוה כדויד
אביו : ויבער הקדשים מן הארץ . ויסר
את כל הגלולים אשר עשו אבתיו .
ג : וגם את מעכה אם אסא הסיר : מגבירה
כי עשתה מפלצת לאשרה . ויכרת אסא
את מפלצתה וישרף בנחל קדרון .
ד : ואת הבמות לא הסיר . רק לבב אסא
היה שלם כל ימיו .
ה : ויבא את קדשי אביו ואת קדשיו :
בית הכסף והזהב והכלים .
ו : ומלחמה לא היתה לו עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא .
ז : ויאמר לפני יהודה נבנה את הערים
האלה ונסב חומה ומגדלים דלתים
ובריחים . עודנו הארץ לפנינו כי דרשנו
את יהוה אלהינו דרשנו וינח לנו מסביב .
ויבנו ויצלחו .
ח : ויהי לאסא חיל נשאי צנה ורמחי
מיהודה שלש מאות אלף ומבנימן נשאי
מגן ודרכי קשת מאתים ושמונים אלף
כל אלה גברי חיל .
ט : ויצא אליהם זרח הכושי בחיל אלף
אלפים ומרכבות שלש מאות ויבא עד
מרשה : ויצא אסא לקראתו ויערכו
מלחמה בגיא צפתה למרשה .
י : ויקרא אסא אל יהוה אלהיו ויאמר
יהוה אין עמך לעזר בין רב לבין אין
כח . עזרנו יהוה אלהינו כי עליך נשענו
ובשמך באנו על ההמון הזה . יהוה אתה
אלהינו אל יעצר עמך אנוש .
יא : ויגף יהוה את הכושים לפני אסא
ולפני יהודה ויגסו הכושים . ויערכם
אסא והעם אשר עמו עד גרר הכושים :
ויפלו כושים לבלתי היות להם מחיה .
כי נשברו לפני יהוה ולפני מחניו .
ויבזו בזה רבה מאד : ויכו את כל הערים
סביבות גרר כי היה פחד יהוה עליהם .
ויבזזו את כל הערים כי בז רב היה בהם .
ואת אהלי מקנה הכו וישבו צאן לאלפים
וגמלים למאות . וישבו ירושלם .

פרק : כ .

א : ורוח אלהים היתה על עזריהו בן עודד :
ב : ויצא לקראת אסא ויאמר אליו שמעוני
אסא וכל יהודה ובנימן יהוה עמכם בהיותכם
עמו . ואם תדרשוהו ימצא לכם ואם תעזבוהו
יעזב אתכם .
ג : וימים רבים לישראל ללא אלהי אמת
וללא כהן מורה וללא תורה . ויסר
בעתים ההם לא היה שלום לבא ולצאת
כי מהומות רבות על כל יושבי הארצות .
ד : ונבעתו גוי בגוי וקריה בקריה כי
אלהים הבעיתם בכל צרה . ואתם חזקו
ואל ירפו ידיכם כי יש שכר לפעלתכם .
ה : ויהי לא שלום לבא ולצאת כי
מהומות רבות על כל יושבי הארצות .
ו : ותכתת גוי בגוי וקריה בקריה כי
אלהים הבעיתם בכל צרה .
ז : ואתם חזקו ואל ירפו ידיכם כי יש
שכר לפעלתכם .
ח : וכשמע אסא הדברים האלה והנבואה
עודד הנביא התחזק ויעבר השקוצים
מכל ארץ יהודה ובנימן ומן הערים אשר
לכד מהר אפרים . ויחדש את מזבח יהוה
אשר לפני אולם יהוה .
ט : ויקהל את כל יהודה ובנימן והגרים
עמהם מאפרים ומנשה ומשמעון כי נפלו
עליו לרב מישראל בראתו כי יהוה אלהיו
עמו .
י : ויקבצו ירושלם בחדש השלישי לשנת
חמש עשרה למלכות אסא .
יא : ויזבחו ליהוה ביום ההוא משללו
הביאו שבע מאות בקר ושבעת אלפים צאן .
יב : ויבאו בברית לדרש את יהוה אלהי
אבתיהם בכל לבבם ובכל נפשם .
יג : וכל אשר לא ידרש ליהוה אלהי ישראל
יומת למן קטן ועד גדול למן איש ועד אשה .
יד : וישבעו ליהוה בקול גדול ובתרועה
ובחצצרות ובשופרות .
טו : וישמחו כל יהודה על השבועה כי
בכל לבבם נשבעו ובכל רצונם בקשוהו
וימצא להם ויניח יהוה להם מסביב .
טז : וגם את מעכה אם אסא המלך הסירה
מגבירה כי עשתה מפלצת לאשרה . ויכרת
אסא את מפלצתה וידק וישרף בנחל קדרון .
יז : והבמות לא סרו מישראל רק לבב
אסא היה שלם כל ימיו .
יח : ויבא את קדשי אביו וקדשיו בית
האלהים כסף וזהב וכלים .
יט : ומלחמה לא היתה עד שנת שלשים
וחמש למלכות אסא .

٩ : وهلل بذ بعذه : وهذه أذه .
وهذه بذ هلل . واهوهلل بذ
وهذه أبه بهذه . وهذه بذ
صلكا ذأذه بذ وهذه واهوهلل .
ده : وهذه صلكا بهذه : وهذه ذهذه
واهوهلل . وهبه أذهذه هسواه ذهذا
وهذهذهذا . وهبه أذهذه أذه
ذهذه .
هد : وهذه بهذا ذأهلا وهذه أهذه
صلكا بهذه : وهذه له : ٦ ١٨هبذ :
وذه وهبه ذهذه ذهذه إذه . هلله
ذهوهذا : صلكا ذأذه هلله سلم .
هه : وهذهذه وهذه أذه أهذه
له : أهلا هه ذهذه أهلا هذا :
وهذه أه هذا . وهذه أه ١٨هبذ :
هذه أه هذا . وهذه أه ١٨هبذ :
هذه أه هذا . وهذه أه ١٨هبذ :
ه

صموئيل ١ : ٩ .

١ : ٥ بن ٢ ابن ٣ ابن ٤ ابن ٥ ابن ٦ ابن ٧ ابن ٨ ابن ٩ ابن ١٠ ابن ١١ ابن ١٢ ابن ١٣ ابن ١٤ ابن ١٥ ابن ١٦ ابن ١٧ ابن ١٨ ابن ١٩ ابن ٢٠ ابن ٢١ ابن

ومن يشاء انا اقتله : فقال له يهوياداع ٢٣
الملك . هكذا ناقم ناقم : حياة الملك
داود . هكذا افعل بيوم : حياة الملك
انا ان لم اجعل .

٣٤ : وجاء صادوق الكاهن وناثان النبي ٣٤
وبنايا بن يهوياداع : ومسحوا اياه هناك
الكاهن والنبي . ملكا على اسرائيل .
وضربتم بالبوق : وقلتم ليحي الملك ٣٥
سليمان . وانا اصعد خلفه : وهو يأتي
ويجلس على كرسيي . وهو يملك عوضا
عني : وانا اوصيته ان يكون رئيسا .
على اسرائيل وعلى يهوذا . فاجاب ٣٦
بنايا بن يهوياداع الملك : وقال آمين .
هكذا يقول الرب اله سيدي الملك .
كما كان الرب مع سيدي الملك : هكذا ٣٧
يكون مع سليمان . ويعظم كرسيه اكثر
من كرسي سيدي الملك داود .

٣٨ : فمضى صادوق الكاهن وناثان النبي ٣٨
وبنايا بن يهوياداع والكريتي والفلتي :
واركبوا سليمان على بغلة الملك داود .
وساروا به الى جيحون . فاخذ صادوق ٣٩
الكاهن القرن من الخيمة : ومسح
سليمان . وضربوا بالبوق : وقال جميع
الشعب ليحي الملك سليمان .

٤٠ : وصعد جميع الشعب خلفه : والشعب ٤٠
يزمرون بالمزامير : ويفرحون فرحا
عظيما . حتى تشقق الارض بصوتهم .

٤١ : وسمع ادونيا وجميع المدعوين معه ٤١
وقد فرغوا من الاكل . وسمع يوآب
صوت البوق : وقال لماذا صوت المدينة
مضطربة . هذا صوت ضجة .

٤٢ : وفيما هو يتكلم اذا يوناثان بن ٤٢
ابياثار الكاهن قد اقبل : فقال ادونيا
ادخل . فانك رجل شجاع : وتاتي
بخبر صالح .

٤٣ : فاجاب يوناثان وقال لادونيا . ٤٣
كلا . بل سيدنا الملك داود قد ملك
سليمان . وارسل معه صادوق الكاهن ٤٤
وناثان النبي وبنايا بن يهوياداع
والكريتي والفلتي : وركبوا على بغلة
الملك . وصادوق الكاهن وناثان النبي ٤٥
مسحا سليمان ملكا في جيحون . وصعدوا
من هناك فرحين : فارتجت المدينة .
هذا الصوت الذي سمعتم . وسليمان ٤٦
جالس على كرسي المملكة . وقد دخل ٤٧
عبيد الملك الى سيدنا الملك داود :
ليباركوه قائلين . ليجعل الله اسم
سليمان اشهر من اسمك . ويعظم كرسيه
اكثر من كرسيك . فسجد الملك على ٤٨
السرير . وقال ايضا هكذا قال الرب اله
اسرائيل . الذي اعطى اليوم جالسا على
كرسيي . وعيناي تريان ذلك .

٤٩ : فارتعد جميع المدعوين الذين مع ٤٩
ادونيا : وقاموا وذهب كل واحد في
طريقه . وادونيا خاف من وجه سليمان :
وقام وذهب وامسك بقرون المذبح .

٥٠ : وقيل لسليمان قائلا . ها ادونيا ٥٠
خائف من وجه الملك سليمان . وها هو
ممسك بقرون المذبح قائلا . يحلف لي
اليوم الملك سليمان انه لا يقتل عبده
بالسيف .

٥١ : فقال سليمان . ان كان هو رجل ٥١
صالح : فلا تسقط شعرة من رأسه على
الارض . وان وجد فيه شر : يموت .

٥٢ : فارسل الملك سليمان وانزلوه من ٥٢
المذبح . فاتى وسجد للملك سليمان :
وقال له سليمان اذهب الى بيتك .

٣ : وقد دنت ايام داود ان يموت : ٣
فاوصى سليمان ابنه قائلا . انا ذاهب
في طريق كل الارض . فتشدد وكن
رجلا . واحفظ شعائر الرب الهك ٤
بالسلوك في طرقه . وحفظ فرائضه
ووصاياه واحكامه وشهاداته . كما هو
مكتوب في شريعة موسى . لكي تفلح
في كل ما تعمل وحيثما تتوجه . ٥
لكي يقيم الرب كلامه الذي تكلم به
عني قائلا . ان حفظ بنوك طريقهم
ليسلكوا امامي بالحق . بكل قلوبهم
وبكل انفسهم . لا يعدم لك رجل على
كرسي اسرائيل . وايضا انت تعلم ما ٦
صنع بي يوآب بن صروية . ما صنع
بقائدي جيش اسرائيل . بابنير بن نير
وبعماسا بن يثر . اللذين قتلهما وسفك
دم الحرب بالسلم . وجعل دم الحرب
على منطقته التي في حقويه . وعلى
حذائه الذي في رجليه . فاصنع بحسب ٧
حكمتك . ولا تدع شيبته تنحدر بسلام
الى الهاوية . واما بنو برزلاي الجلعادي
فاصنع معهم رحمة . وليكونوا من
الآكلين على مائدتك . لانهم هكذا
تقدموا الي عند هربي من وجه ابشالوم
اخيك . وها عندك شمعي بن جيرا ٨
البنياميني من باحوريم . الذي شتمني
شتيمة موجعة يوم ذهابي الى محنايم .
ولكنه نزل للقائي على الاردن . فحلفت
له بالرب قائلا . لا اقتلك بالسيف .
فلا تدعه يتبرأ . لانك رجل حكيم .
وتعلم ما تفعل به . وتنزل شيبته
بالدم الى الهاوية .

٩ : فاضطجع داود مع آبائه ودفن في ٩
مدينة داود . والايام التي ملك فيها
داود على اسرائيل اربعون سنة . في
حبرون ملك سبع سنين . وفي اورشليم
ملك ثلاث وثلاثين سنة . وجلس ١٠
سليمان على كرسي داود ابيه . وتثبتت
مملكته جدا .

١١ : وجاء ادونيا بن حجيت الى بثشبع ١١
ام سليمان . فقالت له اسلام مجيئك .
فقال سلام . لي كلام معك . فقالت ١٢
تكلم . فقال انت تعلمين ان المملكة
كانت لي . وان جميع اسرائيل وجهوا
وجوههم نحوي لاملك . فتحولت
المملكة وصارت لاخي . لانها كانت له
من الرب . والآن اسألك سؤالا واحدا ١٣
لا ترديني . فقالت له بثشبع تكلم .
فقال له . تكلمي مع سليمان الملك ١٤
لانه لا يردك . ان يعطيني ابيشج
الشونمية زوجة . فقالت بثشبع حسنا ١٥
انا اتكلم عنك مع الملك . فدخلت
بثشبع على الملك سليمان لتكلمه عن
ادونيا . فقام الملك لاستقبالها وسجد ١٦
لها . وجلس على كرسيه . وجعل كرسيا
لام الملك . فجلست عن يمينه . فقالت ١٧
سؤالا صغيرا انا سائلة منك . لا ترد
وجهي . فقال له الملك سليمان سلي ١٨
يا امي . لانه لا يرد وجهك . فقالت
ليعط ابيشج الشونمية لادونيا اخيك
زوجة . فاجاب الملك سليمان وقال ١٩
لامه . ولماذا تسألين ابيشج الشونمية
لادونيا . اسألي له المملكة ايضا . لانه
هو اخي الاكبر مني . وله ابياثار ٢٠
الكاهن ويوآب بن صروية . فحلف
سليمان الملك بالرب قائلا . هكذا
يفعل بي الله وهكذا يزيد . انه على
نفسه قال ادونيا هذا الكلام . والآن ٢١
حي الرب الذي ثبتني وجلسني على
كرسي داود ابي . وعمل لي بيتا كما
تكلم . انه اليوم يقتل ادونيا . فارسل ٢٢
الملك سليمان بيد بنايا بن يهوياداع .
فوقع عليه فمات . وابياثار الكاهن ٢٣
قد هرب الى عناثوث الى حقله . لانه
رجل الموت هو . ولكن لا يقتله في
ذلك اليوم . لانه حمل تابوت السيد

ויקרא אל משה ויאמר אליו : כה תאמר אל בני ישראל קרבן מכם ליי מן הבהמה מן הבקר ומן הצאן תקריבו את קרבנכם .

ג : אם עולה קרבנו מן הבקר זכר תמים יקריבנו אל פתח אהל מועד לרצונו לפני יי .

ד : וסמך ידו על ראש העולה ונרצה לו לכפר עליו .

ה : ושחט את בן הבקר לפני יי והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד .

ו : והפשיט את העולה וינתח אתה לנתחיה .

ז : ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח וערכו עצים על האש .

ח : וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים את הראש ואת הפדר על העצים אשר על האש אשר על המזבח .

ט : וקרבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו את הדם על המזבח אשר פתח אהל מועד .

י : ואם מן הצאן מן הכשבים או מן העזים לעולה זכר תמים יקריבנו .

יא : ושחט אתו על ירך המזבח צפונה לפני יי וזרקו בני אהרן הכהנים את דמו על המזבח .

יב : ונתח אתו לנתחיו ואת ראשו ואת פדרו וערך הכהן אתם על העצים אשר על האש אשר על המזבח .

יג : והקרב והכרעים ירחץ במים והקריב הכהן את הכל והקטיר המזבחה עולה הוא אשה ריח ניחח ליי .

יד : ואם מן העוף עולה קרבנו ליי והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו .

טו : והקריב אתו הכהן אל המזבח ומלק את ראשו והקטיר המזבחה ונמצה דמו על קיר המזבח .

טז : והסיר את מוראתו בנוצתה והשליך אתה אצל המזבח קדמה אל מקום הדשן .

יז : ושסע אתו בפדרתיו לא יבדיל והקטירו הכהן המזבחה על העצים אשר על האש עולה הוא אשה ריח ניחח ליי .

פרק : ב .

א : ונפש כי תקריב קרבן מנחה ליי סלת יהיה קרבנו ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה .

ב : והביאה אל בני אהרן הכהנים וקמץ משם מלא קמצו מסלתה ומשמנה על כל לבונתה והקטיר הכהן אזכרתה המזבחה אשה ריח ניחח ליי .

ג : והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי .

ד : וכי תקריב מנחה מאפה תנור סלת חלת מצות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן .

ה : ואם מנחה על המחבת קרבנך סלת חלה בלולת בשמן מצה תהיה .

ו : פתות אתה פתים ויצקת עליה שמן מנחה הוא .

ז : ואם מנחת מרחשת קרבנך סלת בשמן תעשה .

ח : והבאת את המנחה אשר יעשה מאלה ליי והקריב אל הכהן והגישו אל המזבח .

ט : והרים הכהן מן המנחה את אזכרתה והקטיר המזבחה אשה ריח ניחח ליי .

י : והנותרת ממנחה לאהרן ולבניו קדש קדשים מאשי יי .

יא : כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ כי כל שאר וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי .

יב : קרבן ראשית תקריבו אתם ליי והמה לא יעלו על המזבח לריח ניחח .

יג : וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל מנחתך על כל קרבנך תקריב מלח .

יד : וכי תקריב מנחת בכורים ליי אביב קלי באש גרש כרמל תקריב את מנחת בכוריך .

טו : ונתת עליה שמן ושמת עליה לבונה מנחה הוא .

טז : והקטיר המזבחה את אזכרתה מגרשה ואת כל לבונתה אשה ליי .

ואת כל מזבח אשר לפני הדביר. ויצף
יח : ארז לבנה בפתחים מגלת פקעים ופרחי
השלחת הכל ארז אין אבן נראתה. ויכן
יט : את הדביר בתוך לשום שם את ארון
ברית יהוה משם. ודביר בפנים לשבת
כ : בעשרים באמה ארכו ועשרים באמה
רחבו ועשרים באמה קומתו ויצפהו זהב
סגור ויצף מזבח ארז. ויצף את הבית
כא : זהב בפנים ועבר בדברי זהב לפני
הדביר וצפה אותו זהב. וכל הבית צפה
זהב עד תם כל הבית וכל המזבח אשר
כב : לדביר צפה זהב. ואת כל הבית כל
כג : הבית עד תם וגם כל המזבח אשר
לדביר צפה זהב. ויעש בדביר שני כרבים
זית שמן עשרה אמה קומתם. וחמש
כד : אמות כנף הכרוב האחד ועד קצה כנפו
השנית עשר אמות. וחמש אמות כנף
הכרוב השני עשר אמות מקצה כנפו
כה : עד קצה כנפו. ועשר אמות הכרוב
כו : השני מדה אחת ומתכנת אחת לשני
כרובים. קומת הכרוב האחד עשר אמות
כז : וכן הכרוב השני. ויתן את הכרובים
בתוך הבית הפנימי ויפרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף האחד בקיר האחד וכנף הכרוב
השני תגע בקיר השני וכנפיהם בתוך
כח : הבית יגעו כנף אל כנף. ויצף את
כט : הכרובים זהב. ואת הקירות כל הבית
סביב חקק חקוי פתחים מבית ומחוץ
ל : לדביר ולהיכל. ואת רצפת הבית צפה
לא : זהב מבית ומחוץ לדביר ולהיכל.
ולפתח הדביר עשה דלתי עץ זית מזוות
לב : חמשית לאיתם. ושתי דלתות עץ ברוש
ויעש על שתי דלתות הברוש חקוי חקוי
כרובים ותמרים ופקעי פרחים ויצף זהב
לג : וטפח על הכרובים ועל התמרים. ויעש
לפתח ההיכל מזוות עץ זית רבעית
לד : מזוות. ושתי דלתות עץ ברוש שתי
הדלת האחת מתקפלת ושתי דלתות
לה : הדלת השנית מתקפלת. וחקק כרובים
ותמרים ופקעי פרחים ויצף זהב מכסה
לו : על החקוי ממש. ויבן את החצר הפנימית
שלשה שורות גזית וטור אחד קורות
לז : ארזים. בשנת ארבע לייסוד בית יהוה
לח : בירח זיו. ובשנת אחת עשרה בירח
בול הוא החדש השמיני כלה הבית על
כל דבריו ועל כל משפטיו ויבנהו שבע
ז : שנים. ואת ביתו בנה שלש עשרה שנה
וכלה את כל ביתו. ויבן בית יער הלבנון
מאה אמה ארכו וחמשים אמה רחבו
ושלשים אמה קומתו על שלשה טורי
ב : עמודי ארזים וקורות ארז על העמודים.
וכסה בית ארז על הקרש אשר על
העמודים ארבעים וחמשה עשרה עמוד
ג : חמשה עשר בטור. וסבכה על שלשה
טורים ומשקוף על משקוף ופנה על פנה
ד : בשלשה טורים. וכל הפתחים והמזוות
ה : מרובעים בסבכה ופנה על פנה בשלשה
ו : טורים. ויעש את אולם העמודים ארכו
חמשים אמה ורחבו שלשים אמה ואולם
לפניהם ועמודים וסף לפניהם. ואת אולם
הכסא אשר ידין בו את אולם המשפט
וכסה ארז מרצפת הקרקע עד הקירות
ז : הקורות ויכסה זהב מבית ומלמעלה
ח : לחלונות והחלונות כסה זהב. ויעש את
אולם הדביר בתוך בפנימית ויתן שם את
ט : ארון ברית יהוה. ואת פני הדביר ארכו
עשרים באמה ורחבו עשרים באמה
ואמתים קומתו ויצפהו זהב טהור ויצף
י : מזבח ארז. ויצף בית זהב טהור ויעבר
בדברי זהב על פני הדביר וצפה זהב.
יא : וכל הבית צפה זהב עד תם כל הבית
יב : וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב.
ובית אשר לפני הדביר עשרים באמה
ארכו ועשרים באמה רחבו ועשרים
באמה קומתו ויצפהו זהב סגור ויצף
יג : מזבח ארז. ויצף את הבית זהב טהור
ויעבר בדברי זהב לפני הדביר וצפה
יד : אותו זהב. ואת כל הבית צפה זהב עד
תם כל הבית וכל המזבח אשר לדביר
טו : צפה זהב. ואת כל הבית כל הבית
סביב חקק חקוי פתחים מבית ומחוץ
לדביר ולהיכל. ואת רצפת הבית צפה
טז : זהב מבית ומחוץ לדביר ולהיכל.
ולפתח הדביר עשה דלתי עץ זית מזוות
יז : חמשית לאיתם. ושתי דלתות עץ ברוש
ויעש על שתי דלתות הברוש חקוי חקוי
כרובים ותמרים ופקעי פרחים ויצף זהב
יח : וטפח על הכרובים ועל התמרים. ויעש
לפתח ההיכל מזוות עץ זית רבעית
יט : מזוות. ושתי דלתות עץ ברוש שתי
הדלת האחת מתקפלת ושתי דלתות
כ : הדלת השנית מתקפלת. וחקק כרובים
ותמרים ופקעי פרחים ויצף זהב מכסה
כא : על החקוי ממש. ויצף את הבית זהב
כב : טהור ויעבר בדברי זהב לפני הדביר
כג : וצפה זהב. ואת כל הבית כל המזבח
אשר לדביר צפה זהב. ויעש בדביר שני
כרבים זית שמן עשרה אמה קומתם.
כד : וחמש אמות כנף הכרוב האחד ועד קצה
כנפו השנית עשר אמות. וחמש אמות
כנף

ה : ויקח הלוקח ויתן : ד הלוקח ויתן
ויתן : ל ויתן ויתן ויתן : ואם
לוקח : ל ויתן ויתן ויתן ויתן
ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן ויתן .
ו : ויהי כאשר ראו בני הנביאים אשר
מנגד לו ויאמרו רוח אליהו נחה על
אלישע . ויבאו לקראתו וישתחוו לו
ארצה : ז ויאמרו אליו הנה נא יש
עמנו עבדיך חמשים אנשי חיל וילכו
נא ויבקשו את אדניך פן נשאו רוח יהוה
ויהשלכהו על אחד ההרים או אל אחת
הגאיות . ויאמר לא תשלחו : ח וילחצו
בו עד בוש ויאמר שלחו : וישלחו
חמשים איש ויבקשו שלשת ימים ולא
מצאהו : ט וישבו אליו והוא ישב
בירחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם
לא תלכו : י ויאמר אנשי העיר אל
אלישע הנה נא מושב העיר טוב כאשר
אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת :
יא ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו
שם מלח . וילכו ויקחו אליו : יב ויצא
אל מוצא המים וישלך שם מלח ויאמר
כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא
יהיה משם עוד מות ומשכלת : יג ותרפינה
המים עד היום הזה כדבר אלישע אשר
דבר . יד ויעל משם בית אל והוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקללהו ויאמרו לו עלה קרח עלה קרח :
טו ויפן אחריו וירא אתם ויקללם בשם
יהוה ותצאנה שתי דובות מן היער
ותבקענה מהם ארבעים ושנים ילדים :
טז וילך משם אל הר הכרמל וישב שמרון .

פרק ג : יח .

א : ויהורם בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה :
ב ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה
אביו : ג רק בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנו . ד ומישע מלך מואב היה נקד
והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים
וצמר מאה אלף אילים : ה ויהי כמות
אחאב וימרד מלך מואב במלך ישראל :
ו ויצא יהורם המלך ביום ההוא משמרון
ויפקד את כל ישראל : ז וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך מואב
פשע בי התלך אתי למלחמה אל מואב
ויאמר אעלה כמוני כמוך כעמי כעמך
כסוסי כסוסיך : ח ויאמר באי דרך
מדבר אדום ויאמר יהושפט דרך מדבר
אדום : ט וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים ולא
היה מים לצבא ולבהמה אשר ברגליהם :
י ויאמר מלך ישראל אהה כי קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
מואב : יא ויאמר יהושפט האין פה נביא
ליהוה ונדרש את יהוה מעמו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל ויאמר פה אלישע בן
שפט אשר יצק מים על ידי אליהו :
יב ויאמר יהושפט עמו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל ויהושפט ומלך אדום :
יג ויאמר אלישע אל מלך ישראל מה לי
ולך לך אל נביאי אביך ואל נביאי אמך
ויאמר לו מלך ישראל אל כי קרא יהוה
לשלשת המלכים האלה לתת אותם ביד
מואב : יד ויאמר אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו אם לולי פני יהושפט
מלך יהודה אני נשא אתך ואליך לא
אביט : טו ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה :
טז ויאמר כה אמר יהוה גאו גאים
הגיא הזה : יז כי כה אמר יהוה לא
תראו רוח ולא תראו גשם והגיא ההוא
מלא מים והשקיתם אתם ואת בעירכם
ואת חיתכם : יח ונקל זאת בעיני יהוה
ונתן את מואב בידכם : יט והכיתם כל
עיר מבצר וכל עיר מבחר ועץ טוב
תכרתו וכל מעיני מים תסתמו וכל חלקת
טובה תכאיבו באבנים : כ ויהי כעלות
המנחה כמקריב ויהי מים דרך אדום
ותמלא הארץ את המים : כא וכל מואב
שמעו כי עלו המלכים להלחם בם
ויזעקו כל חגר חגור ומעלה ויעמדו על
הגבול : כב וישכימו בבקר ויזרח השמש
על המים וירא מואב מנגד את המים
אדמים כדם : כג ויאמרו דם זה חרבו
נחרבו המלכים ויכו איש את רעהו ועתה
למשלל מואב : כד ויבאו אל מחנה
ישראל וישראל קמו ויכו את מואב
ויגסו מפניהם ויבואו הכה להכות את
מואב : כה והערים יהרסו ואיש אבן
ישליך על כל חלקת טובה ויסתמו כל
מעיני מים וכל עץ טוב יכרתו עד
הותירה קיר אבניה בקיר ויסבו הקלעים
וכתתוה : כו וירא מלך מואב כי חזק
ממנו המלחמה ויקח אתו שבע מאות איש
שלפי חרב להבקיע אל מלך אדום ולא
יכלו : כז ויקח את בנו הבכור אשר
ימלך תחתיו ויעלהו עולה על החומה
ויהי קצף גדול על ישראל ויסעו מעליו
וישובו לארצם .

ד : ואשת איש מן הנביאים צעקה
אל אלישע לאמר עבדך אישי מת
ואתה ידעת כי עבדך היה ליהוה
והנושה בא לקחת את שני ילדי לו
לעבדים : ב ויאמר אליה אלישע מה
אעשה לך הגידי לי מה יש לך בבית
ותאמר אין לשפחתך כל בבית כי אם
אסוך שמן : ג ויאמר לכי שאלי לך
כלים מן החוץ מאת כל שכנתיך כלים
רקים אל תמעיטי : ד ובאת ובאת
סגרת הדלת בעדך ובעד בניך ויצקת
אל כל הכלים האלה והמלא תסיעי :
ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד
בניה המה מגישים אליה והיא יצקת :
ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה
הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין
עוד כלי ויעמד השמן : ז ותבא
ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי
את השמן ושלמי את נשיכה ואת אתה
ובניך תחיי בנותר : ח ויהי היום
ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה
ותחזק בו לאכל לחם ויהי מדי עברו
סר שמה לאכל לחם : ט ותאמר אל
אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים
קדוש הוא עבר עלינו תמיד : י נעשה
נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה
ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו
יסור שמה : יא ויהי היום ויבא שמה
ויסר אל העלית וישכב שם : יב ויאמר
אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת
ויקרא לה ותעמד לפניו : יג ויאמר
אליו אמר נא אליה הנה חרדת אלינו את
כל החרדה הזאת מה לעשות לך הדברי
לך למלך או לשר הצבא ותאמר בתוך
עמי אנכי יושבת : יד ויאמר מה
לעשות לה ויאמר גחזי אכן בן אין לה
ואישה זקן : טו ויאמר קראה לה
ויקראה ותעמד בפתח : טז ויאמר
למועד הזה כעת חיה את חבקת בן
ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב
בשפחתך : יז ותהר האשה ותלד בן
למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה
אלישע : יח ויגדל הילד ויהי היום
ויצא אל אביו אל הקצרים : יט ויאמר
אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער
שאהו אל אמו : כ וישאהו ויביאהו אל
אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת :
כא ותעל ותשכב על מטת איש האלהים
ותסגר בעדו ותצא : כב ותקרא אל
אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן
הנערים ואחת האתנות וארצה עד איש
האלהים ואשובה : כג ויאמר מדוע את
הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת
ותאמר שלום : כד ותחבש האתון
ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי
רכיבה כי אם אמרתי אליך : כה ותלך
ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל
ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד
ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית
הזאת : כו עתה רוץ נא לקראתה
ואמר אליה השלום לך השלום לאישך
השלום לילד ותאמר שלום : כז ותבא
אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו
ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים
הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים
ממני ולא הגיד לי : כח ותאמר
השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי לא
תשלה אותי : כט ויאמר אל גחזי חגר
מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא
איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא
תענהו ושמת משענתי על פני הילד :
ל ותאמר אם חי יהוה ואם חי נפשך אם
אעזבך ויקם וילך אחריה : לא וגחזי
עבר לפניהם וישם את המשענת על פני
הילד ואין קול ואין קשב וישב לקראתו
ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד : לב ויבא
אלישע הבית והנה הילד מת משכב על
מטתו : לג ויבא הבית ויסגר הדלת
בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה : לד ויעל
ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו
על עיניו וכפיו על כפיו ויגהר עליו
ויחם בשר הילד : לה וישב וילך בבית
אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו
הילד עד שבע פעמים ויפקח הילד את
עיניו : לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא
לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו
ויאמר שאי בנך : לז ותבא ותפל על
רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה
ותצא : לח ואלישע שב הגלגלה והרעב
בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו
ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל
נזיד לבני הנביאים : לט ויצא אל השדה
לקצר קציר וימצא גפן שדה ויקצר ממנו
פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישר על
סיר הנזיד כי לא ידעו : מ ויצק לאכל
לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו
ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא
יכלו לאכל : מא ויאמר קחו קמח
וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים
ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר : מב ואיש
בא מבעל שלשה מבכורים לחם עשרים
שעורים וכרמל בצקלנו ויאמר תן לאנשים
ויאכלו : מג ויאמר משרתו מה אתן זה
לפני מאה איש ויאמר תן לאנשים ויאכלו
כי כה אמר יהוה אכול והותר השאיר :
מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותירו כדבר
יהוה .

פרק ה : כז .

א : ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש
גדול לפני אדניו ונשוא פנים כי בו נתן
יהוה תשועה לארם וגבור חיל היה
למצרע : ב וארם יצאו גדודים וישבו
מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני
אשת נעמן : ג ותאמר אל גברתה לו
אדני נגד לפני הנביא אשר בשמרון אז
יאסוף אתו מצרעתו : ד ויבא איש
ויגד לאדניו לאמר כזאת כזאת דברה
הנערה אשר מארץ ישראל : ה ויאמר
מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך
ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף
וששת אלפים זהב ועשרת חלפות בגדים :
ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר
ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי
אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך
לאסוף מצרעתו : ז ויהי כקרא מלך
ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר
האלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח
אלי לאסוף איש מצרעתו כי אך דעו נא
והתראו כי מתאנה הוא לי : ח ויהי
כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך
ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר
למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי
יש נביא בישראל : ט ויבא נעמן בסוסו
וברכבו ויעמד פתח בית אלישע :
י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך
ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך
לך וטהר : יא ויקצף נעמן וילך ויאמר
הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא
בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום
והרפא המצרע : יב הלא טובים אבנה
ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל
הלא ארחץ בם וטהרתי ויפן וילך
בחמה : יג ויגשו עבדיו וידברו אליו
ויאמרו אבי דבר גדול היה הנביא דבר
אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ
וטהר : יד וירד ויטבל בירדן שבע
פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו
כבשר נער טהר הוא : טו וישב אל איש
האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד
לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין
אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה
קח נא ברכה מאת עבדך : טז ויאמר חי
יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר
בו לקחת ויאבה : יז ויאמר נעמן ואם
לא לתן נתן נא לעבדך משא צמד פרדים
אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עולה וזבח
לאלהים אחרים כי אם ליהוה : יח לדבר
הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית
רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי
והשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית
רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה :
יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו
כברת ארץ : כ ויאמר גחזי נער אלישע
איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן
הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא
חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי
ממנו דבר : כא וירדף גחזי אחרי נעמן
וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה
לקראתו ויאמר השלום : כב ויאמר שלום
אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי
משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים
תן נא להם ככר כסף ושתי חלפות בגדים :
כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר
בו ויצר ככרי כסף בשתי כלכות עם שתי
חלפות בגדים ויתן על שני נעריו וישאו
לפניו : כד ויבא אל העפל ויקח מידם
ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו :
כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו
אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך
אנה ואנה : כו ויאמר אליו הלא לבי
הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך
העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים
וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים
ושפחות : כז וצרעת נעמן תדבק בך
ובזרעך לעולם ויצא מלפניו מצרע כשלג .

ركوعها : ٥

١ : الٓرٰ ۚ كِتٰبٌ اُحْكِمَتْ اٰيٰتُهٗ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَّدُنْ حَكِيْمٍ خَبِيْرٍ ۙ
الٓرٰ : حروف مقطعات ہیں ان کے معنی اللہ ہی جانتا ہے : یہ کتاب ہے کہ
اٰیٰتُهٗ : اس کی آیتیں ثُمَّ فُصِّلَتْ : پھر کھول کر بیان کی گئی ہیں مِنْ لَّدُنْ : اس کی
طرف سے حَكِيْمٍ : جو حکمت والا خَبِيْرٍ : سب کی خبر رکھنے والا ہے ۔

٢ : اَلَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنَّنِيْ لَكُمْ مِّنْهُ نَذِيْرٌ وَّبَشِيْرٌ ۙ
اَلَّا تَعْبُدُوْٓا : کہ تم عبادت نہ کرو اِلَّا اللّٰهَ : اللہ کے سوا اِنَّنِيْ لَكُمْ : میں تمہارے
لئے مِّنْهُ : اس کی طرف سے نَذِيْرٌ : ڈر سنانے والا وَّبَشِيْرٌ : اور خوشخبری دینے والا ہوں ۔

٣ : وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا رَبَّكُمْ ثُمَّ تُوْبُوْٓا اِلَيْهِ يُمَتِّعْكُمْ مَّتَاعًا حَسَنًا اِلٰٓى
اَجَلٍ مُّسَمًّى وَّيُؤْتِ كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ فَضْلَهٗ ۭ وَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنِّيْٓ اَخَافُ
عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ ۭ
وَّاَنِ اسْتَغْفِرُوْا : اور یہ کہ تم بخشش مانگو رَبَّكُمْ : اپنے رب سے ثُمَّ تُوْبُوْٓا : پھر اس کی
طرف توبہ کرو اِلَيْهِ : اس کی طرف يُمَتِّعْكُمْ : وہ تمہیں فائدہ دے گا مَّتَاعًا حَسَنًا : اچھا
فائدہ اِلٰٓى اَجَلٍ مُّسَمًّى : ایک مقرر وقت تک وَّيُؤْتِ : اور دے گا كُلَّ ذِيْ فَضْلٍ : ہر
زیادہ عمل والے کو فَضْلَهٗ : اس کا زیادہ ثواب وَاِنْ تَوَلَّوْا : اور اگر تم منہ پھیرو گے
فَاِنِّيْٓ اَخَافُ : تو میں ڈرتا ہوں عَلَيْكُمْ : تم پر عَذَابَ يَوْمٍ كَبِيْرٍ : بڑے دن کے
عذاب سے ۔

٤ : اِلَى اللّٰهِ مَرْجِعُكُمْ ۚ وَهُوَ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۭ
اِلَى اللّٰهِ : اللہ کی طرف مَرْجِعُكُمْ : تمہارا لوٹنا ہے وَهُوَ : اور وہ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيْرٌ : ہر چیز پر قدرت رکھتا ہے ۔

٥ : اَلَآ اِنَّهُمْ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ لِيَسْتَخْفُوْا مِنْهُ ۭ اَلَا حِيْنَ يَسْتَغْشُوْنَ
ثِيَابَهُمْ ۙ يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ وَمَا يُعْلِنُوْنَ ۚ اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ ۝
اَلَآ اِنَّهُمْ : سنو وہ لوگ يَثْنُوْنَ صُدُوْرَهُمْ : اپنے سینوں کو موڑتے ہیں لِيَسْتَخْفُوْا
مِنْهُ : تاکہ اس سے چھپ جائیں اَلَا حِيْنَ : سنو جس وقت يَسْتَغْشُوْنَ ثِيَابَهُمْ : وہ اپنے
کپڑے لپیٹتے ہیں يَعْلَمُ مَا يُسِرُّوْنَ : اللہ جانتا ہے جو وہ چھپاتے ہیں وَمَا يُعْلِنُوْنَ : اور
جو ظاہر کرتے ہیں اِنَّهٗ عَلِيْمٌۢ بِذَاتِ الصُّدُوْرِ : بیشک وہ دلوں کی بات جانتا ہے ۔

٦ : وَمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ فِي الْاَرْضِ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا
وَمُسْتَوْدَعَهَا ۭ كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ ۝
وَمَا مِنْ دَاۗبَّةٍ : اور کوئی چلنے والا نہیں فِي الْاَرْضِ : زمین میں اِلَّا عَلَي اللّٰهِ رِزْقُهَا :
مگر اللہ کے ذمہ اس کا رزق ہے وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرَّهَا : اور وہ جانتا ہے اس کے ٹھکانے کو
وَمُسْتَوْدَعَهَا : اور اس کے سونپے جانے کی جگہ کو كُلٌّ فِيْ كِتٰبٍ مُّبِيْنٍ : سب کچھ
کھلی کتاب میں ہے ۔

٧ : وَهُوَ الَّذِيْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ وَّكَانَ عَرْشُهٗ عَلَي
الْمَاۗءِ لِيَبْلُوَكُمْ اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا ۭ وَلَىِٕنْ قُلْتَ اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ مِنْۢ
بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
وَهُوَ الَّذِيْ : اور وہ ہی ہے جس نے خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ : آسمان اور زمین کو پیدا کیا
فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ : چھ دن میں وَّكَانَ عَرْشُهٗ : اور اس کا عرش تھا عَلَي الْمَاۗءِ : پانی پر
لِيَبْلُوَكُمْ : تاکہ تمہیں آزمائے اَيُّكُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا : کہ تم میں کون اچھا عمل کرتا ہے
وَلَىِٕنْ قُلْتَ : اور اگر تو کہے اِنَّكُمْ مَّبْعُوْثُوْنَ : کہ تم اٹھائے جاؤ گے مِنْۢ بَعْدِ الْمَوْتِ :
مرنے کے بعد لَيَقُوْلَنَّ الَّذِيْنَ كَفَرُوْٓا : تو کافر ضرور کہیں گے اِنْ هٰذَآ اِلَّا سِحْرٌ مُّبِيْنٌ :
یہ تو صاف جادو ہے ۔

٨ : وَلَىِٕنْ اَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ لَّيَقُوْلُنَّ مَا يَحْبِسُهٗ ۭ
اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ وَحَاقَ بِهِمْ مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ ۝
وَلَىِٕنْ اَخَّرْنَا : اور اگر ہم ڈھیل دیں عَنْهُمُ الْعَذَابَ : ان سے عذاب کو اِلٰٓى اُمَّةٍ مَّعْدُوْدَةٍ :
ایک گنتی کی مدت تک لَّيَقُوْلُنَّ : تو ضرور کہیں گے مَا يَحْبِسُهٗ : کون روکتا ہے اسے
اَلَا يَوْمَ يَاْتِيْهِمْ : سنو جس دن وہ آئے گا ان پر لَيْسَ مَصْرُوْفًا عَنْهُمْ : وہ ان سے ٹلنے
والا نہیں وَحَاقَ بِهِمْ : اور گھیر لے گا ان کو مَّا كَانُوْا بِهٖ يَسْتَهْزِءُوْنَ : جس کی وہ ہنسی
اڑاتے تھے ۔

٩ : وَلَىِٕنْ اَذَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنَّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ ۝
وَلَىِٕنْ اَذَقْنَا : اور اگر ہم چکھائیں الْاِنْسَانَ : آدمی کو مِنَّا رَحْمَةً : اپنی طرف سے
مہربانی ثُمَّ نَزَعْنٰهَا مِنْهُ : پھر چھین لیں اس سے اِنَّهٗ لَيَـُٔوْسٌ كَفُوْرٌ : تو وہ ضرور
ناامید ناشکرا ہو جاتا ہے ۔

١٠ : وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ نَعْمَاۗءَ بَعْدَ ضَرَّاۗءَ مَسَّتْهُ لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ ۭ
اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ ۝
وَلَىِٕنْ اَذَقْنٰهُ : اور اگر ہم چکھائیں اسے نَعْمَاۗءَ : نعمت بَعْدَ ضَرَّاۗءَ مَسَّتْهُ : تکلیف
کے بعد جو اسے پہنچی تھی لَيَقُوْلَنَّ ذَهَبَ السَّيِّاٰتُ عَنِّيْ : تو ضرور کہے گا کہ برائیاں مجھ سے
دور ہو گئیں اِنَّهٗ لَفَرِحٌ فَخُوْرٌ : بیشک وہ خوشی کا اترانے والا ہے ۔

١١ : اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ ۝
اِلَّا الَّذِيْنَ صَبَرُوْا : مگر جو صبر کرتے ہیں وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ : اور نیک کام کرتے ہیں
اُولٰۗىِٕكَ لَهُمْ مَّغْفِرَةٌ : ان کے لئے بخشش ہے وَّاَجْرٌ كَبِيْرٌ : اور بڑا ثواب ہے ۔

١٢ : فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ اَنْ يَّقُوْلُوْا
لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ ۭ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ ۭ وَاللّٰهُ عَلٰي
كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ ۝
فَلَعَلَّكَ تَارِكٌۢ بَعْضَ مَا يُوْحٰٓى اِلَيْكَ : تو شاید تو چھوڑنے والا ہے کچھ اس میں سے
جو وحی کیا جاتا ہے تجھ کو وَضَاۗىِٕقٌۢ بِهٖ صَدْرُكَ : اور تنگ ہوتا ہے اس سے تیرا دل
اَنْ يَّقُوْلُوْا : اس لئے کہ وہ کہتے ہیں لَوْلَآ اُنْزِلَ عَلَيْهِ كَنْزٌ : کیوں نہ اترا اس پر خزانہ
اَوْ جَاۗءَ مَعَهٗ مَلَكٌ : یا آیا اس کے ساتھ فرشتہ اِنَّمَآ اَنْتَ نَذِيْرٌ : تو تو ڈر سنانے والا ہے
وَاللّٰهُ عَلٰي كُلِّ شَيْءٍ وَّكِيْلٌ : اور اللہ ہر چیز پر نگہبان ہے ۔

١٣ : اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ مُفْتَرَيٰتٍ وَّادْعُوْا
مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ : کیا کہتے ہیں کہ اس نے بنا لیا ہے اسے قُلْ فَاْتُوْا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِّثْلِهٖ
مُفْتَرَيٰتٍ : تو کہہ پھر لاؤ تم دس سورتیں اس کی مانند بنائی ہوئی وَّادْعُوْا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ :
اور بلا لو جس کو تم بلا سکو مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ : اللہ کے سوا اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ : اگر تم سچے ہو ۔

١٤ : فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ فَاعْلَمُوْٓا اَنَّمَآ اُنْزِلَ بِعِلْمِ اللّٰهِ وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ
اِلَّا هُوَ ۚ فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ ۝
فَاِلَّمْ يَسْتَجِيْبُوْا لَكُمْ : پھر اگر وہ نہ جواب دیں تمہارا فَاعْلَمُوْٓا : تو جان لو اَنَّمَآ اُنْزِلَ
بِعِلْمِ اللّٰهِ : کہ یہ اترا ہے اللہ کے علم سے وَاَنْ لَّآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ : اور یہ کہ نہیں کوئی
معبود مگر وہ ہی فَهَلْ اَنْتُمْ مُّسْلِمُوْنَ : پھر کیا تم مسلمان ہوتے ہو ۔

١٥ : مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا وَزِيْنَتَهَا نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا وَهُمْ
فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ ۝
مَنْ كَانَ يُرِيْدُ الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا : جو کوئی چاہتا ہے دنیا کی زندگی وَزِيْنَتَهَا : اور اس کی
رونق نُوَفِّ اِلَيْهِمْ : تو ہم پورا دیتے ہیں ان کو اَعْمَالَهُمْ فِيْهَا : ان کے کام دنیا میں
وَهُمْ فِيْهَا لَا يُبْخَسُوْنَ : اور وہ دنیا میں کمی نہیں کئے جاتے ۔

١٦ : اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ اِلَّا النَّارُ ۡ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا
وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ : یہ لوگ ہیں جن کے لئے لَيْسَ لَهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ : نہیں ہے آخرت میں
اِلَّا النَّارُ : مگر آگ وَحَبِطَ مَا صَنَعُوْا فِيْهَا : اور اکارت ہوئے جو کام کئے انہوں نے دنیا میں
وَبٰطِلٌ مَّا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ : اور برباد ہوئے جو کرتے تھے ۔

١٧ : اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ
مُوْسٰٓى اِمَامًا وَّرَحْمَةً ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ ۭ وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ
فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ ۚ فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ مِّنْهُ ۣ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝
اَفَمَنْ كَانَ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّهٖ : بھلا جو کوئی ہے اپنے رب کی طرف سے روشن دلیل پر
وَيَتْلُوْهُ شَاهِدٌ مِّنْهُ : اور پڑھتا ہے اس کو ایک گواہ اس کی طرف سے وَمِنْ قَبْلِهٖ كِتٰبُ
مُوْسٰٓى : اور اس سے پہلے کتاب ہے موسیٰ کی اِمَامًا وَّرَحْمَةً : پیشوا اور رحمت اُولٰۗىِٕكَ
يُؤْمِنُوْنَ بِهٖ : یہ لوگ ایمان لاتے ہیں اس پر وَمَنْ يَّكْفُرْ بِهٖ مِنَ الْاَحْزَابِ : اور جو کوئی
منکر ہو اس کا فرقوں میں سے فَالنَّارُ مَوْعِدُهٗ : تو آگ ہے اس کا ٹھکانا فَلَا تَكُ فِيْ مِرْيَةٍ
مِّنْهُ : پس تو نہ ہو شک میں اس سے اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّكَ : بیشک وہ سچ ہے تیرے رب
کی طرف سے وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُوْنَ : لیکن اکثر لوگ ایمان نہیں لاتے ۔

١٨ : وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا ۭ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي
رَبِّهِمْ وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ ۚ اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ
عَلَي الظّٰلِمِيْنَ ۝
وَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَي اللّٰهِ كَذِبًا : اور کون ہے زیادہ ظالم اس سے جو باندھے
اللہ پر جھوٹ اُولٰۗىِٕكَ يُعْرَضُوْنَ عَلٰي رَبِّهِمْ : یہ لوگ پیش ہوں گے اپنے رب کے سامنے
وَيَقُوْلُ الْاَشْهَادُ : اور کہیں گے گواہ هٰٓؤُلَاۗءِ الَّذِيْنَ كَذَبُوْا عَلٰي رَبِّهِمْ : یہ ہیں جنہوں
نے جھوٹ باندھا اپنے رب پر اَلَا لَعْنَةُ اللّٰهِ عَلَي الظّٰلِمِيْنَ : سنو لعنت ہے اللہ کی
ظالموں پر ۔

١٩ : الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۭ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ
كٰفِرُوْنَ ۝
الَّذِيْنَ يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ : جو روکتے ہیں اللہ کی راہ سے وَيَبْغُوْنَهَا عِوَجًا :
اور چاہتے ہیں اس میں کجی وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ : اور وہ آخرت کے منکر ہیں ۔

٢٠ : اُولٰۗىِٕكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ
اَوْلِيَاۗءَ ۘ يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ ۭ مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ وَمَا كَانُوْا
يُبْصِرُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ لَمْ يَكُوْنُوْا مُعْجِزِيْنَ فِي الْاَرْضِ : یہ لوگ نہیں ہیں عاجز کرنے والے زمین میں
وَمَا كَانَ لَهُمْ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ مِنْ اَوْلِيَاۗءَ : اور نہیں ہے ان کے لئے اللہ کے سوا کوئی
حمایتی يُضٰعَفُ لَهُمُ الْعَذَابُ : دونا ہو گا ان کو عذاب مَا كَانُوْا يَسْتَطِيْعُوْنَ السَّمْعَ :
نہیں تھا ان سے سنا جاتا وَمَا كَانُوْا يُبْصِرُوْنَ : اور نہیں تھا ان سے دیکھا جاتا ۔

٢١ : اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ۝
اُولٰۗىِٕكَ الَّذِيْنَ خَسِرُوْٓا اَنْفُسَهُمْ : یہ لوگ ہیں جنہوں نے خراب کیا اپنا آپ
وَضَلَّ عَنْهُمْ مَّا كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ : اور گم ہو گیا ان سے جو بناتے تھے ۔

٢٢ : لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ ۝
لَا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِي الْاٰخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُوْنَ : بیشک وہ آخرت میں سب سے زیادہ
نقصان میں ہیں ۔

٢٣ : اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ ۙ اُولٰۗىِٕكَ
اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
اِنَّ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا : بیشک جو لوگ ایمان لائے وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ : اور نیک کام کئے
وَاَخْبَتُوْٓا اِلٰى رَبِّهِمْ : اور عاجزی کی اپنے رب کی طرف اُولٰۗىِٕكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ :
یہ لوگ ہیں جنت والے هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ : وہ اس میں ہمیشہ رہیں گے ۔

٢٤ : مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ ۭ هَلْ يَسْتَوِيٰنِ
مَثَلًا ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝
مَثَلُ الْفَرِيْقَيْنِ : حال ان دو فریقوں کا كَالْاَعْمٰى وَالْاَصَمِّ وَالْبَصِيْرِ وَالسَّمِيْعِ :
جیسے اندھا اور بہرا اور دیکھنے والا اور سننے والا هَلْ يَسْتَوِيٰنِ مَثَلًا : کیا برابر ہیں حال میں
اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ : پھر کیا تم سمجھتے نہیں ۔

٢٥ : وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖٓ ۡ اِنِّىْ لَكُمْ نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ ۝
وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا : اور ہم نے بھیجا نوح کو اِلٰى قَوْمِهٖٓ : اس کی قوم کی طرف اِنِّىْ لَكُمْ
نَذِيْرٌ مُّبِيْنٌ : میں تمہارے لئے ڈر سنانے والا ہوں صاف ۔

٢٦ : اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ ۭ اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ اَلِيْمٍ ۝
اَنْ لَّا تَعْبُدُوْٓا اِلَّا اللّٰهَ : کہ تم عبادت نہ کرو اللہ کے سوا اِنِّىْٓ اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ
يَوْمٍ اَلِيْمٍ : میں ڈرتا ہوں تم پر دکھ کے دن کے عذاب سے ۔

٢٧ : فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا بَادِيَ الرَّاْيِ ۚ وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ ۝
فَقَالَ الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖ : تو کہا سرداروں نے جو کافر تھے اس کی قوم میں سے
مَا نَرٰىكَ اِلَّا بَشَرًا مِّثْلَنَا : کہ ہم تو تجھ کو نہیں دیکھتے مگر آدمی ہم جیسا وَمَا نَرٰىكَ
اتَّبَعَكَ اِلَّا الَّذِيْنَ هُمْ اَرَاذِلُنَا : اور نہیں دیکھتے تیرے پیرو مگر ہمارے کمین لوگ
بَادِيَ الرَّاْيِ : سرسری نظر سے وَمَا نَرٰى لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ : اور نہیں دیکھتے تم کو
ہم پر کچھ بڑائی بَلْ نَظُنُّكُمْ كٰذِبِيْنَ : بلکہ ہم سمجھتے ہیں تم کو جھوٹا ۔

٢٨ : قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ اِنْ كُنْتُ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ
عِنْدِهٖ فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ ۭ اَنُلْزِمُكُمُوْهَا وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ ۝
قَالَ يٰقَوْمِ اَرَءَيْتُمْ : کہا اے قوم بھلا دیکھو تو اِنْ كُنْتُ عَلٰي بَيِّنَةٍ مِّنْ رَّبِّيْ : اگر میں ہوں
اپنے رب کی طرف سے روشن دلیل پر وَاٰتٰىنِيْ رَحْمَةً مِّنْ عِنْدِهٖ : اور دی ہو مجھ کو رحمت اپنی
طرف سے فَعُمِّيَتْ عَلَيْكُمْ : پھر وہ تم کو نہ سوجھی اَنُلْزِمُكُمُوْهَا : کیا ہم زبردستی کر دیں
تم پر اس کو وَاَنْتُمْ لَهَا كٰرِهُوْنَ : اور تم اس سے بیزار ہو ۔

٢٩ : وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا ۭ اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ
الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا ۭ اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ ۝
وَيٰقَوْمِ لَآ اَسْـَٔلُكُمْ عَلَيْهِ مَالًا : اور اے قوم نہیں مانگتا میں تم سے اس پر مال
اِنْ اَجْرِيَ اِلَّا عَلَي اللّٰهِ : میرا ثواب نہیں ہے مگر اللہ کے ذمہ وَمَآ اَنَا بِطَارِدِ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا :
اور میں نہیں نکالنے والا ان کو جو ایمان لائے ہیں اِنَّهُمْ مُّلٰقُوْا رَبِّهِمْ : بیشک وہ ملنے
والے ہیں اپنے رب سے وَلٰكِنِّيْٓ اَرٰىكُمْ قَوْمًا تَجْهَلُوْنَ : لیکن میں دیکھتا ہوں تم کو لوگ
نادان ۔

٣٠ : وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ ۭ اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ ۝
وَيٰقَوْمِ مَنْ يَّنْصُرُنِيْ مِنَ اللّٰهِ : اور اے قوم کون مدد کرے گا میری اللہ سے
اِنْ طَرَدْتُّهُمْ : اگر میں نکال دوں ان کو اَفَلَا تَذَكَّرُوْنَ : پھر کیا تم سمجھتے نہیں ۔

٣١ : وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ
مَلَكٌ وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا ۭ اَللّٰهُ
اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ ۚ اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ ۝
وَلَآ اَقُوْلُ لَكُمْ عِنْدِيْ خَزَاۗىِٕنُ اللّٰهِ : اور نہیں کہتا میں تم سے میرے پاس ہیں خزانے
اللہ کے وَلَآ اَعْلَمُ الْغَيْبَ : اور نہیں جانتا میں غیب کی بات وَلَآ اَقُوْلُ اِنِّىْ مَلَكٌ : اور نہیں
کہتا میں کہ میں فرشتہ ہوں وَّلَآ اَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ تَزْدَرِيْٓ اَعْيُنُكُمْ : اور نہیں کہتا ان کو جن
کو حقیر سمجھتی ہیں تمہاری آنکھیں لَنْ يُّؤْتِيَهُمُ اللّٰهُ خَيْرًا : کہ ہرگز نہ دے گا ان کو اللہ
بھلائی اَللّٰهُ اَعْلَمُ بِمَا فِيْٓ اَنْفُسِهِمْ : اللہ خوب جانتا ہے جو ان کے دلوں میں ہے
اِنِّىْٓ اِذًا لَّمِنَ الظّٰلِمِيْنَ : اگر میں ایسا کہوں تو میں ظالموں میں ہوں گا ۔

٣٢ : قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ۝
قَالُوْا يٰنُوْحُ قَدْ جٰدَلْتَنَا : کہا اے نوح تو جھگڑ چکا ہم سے فَاَكْثَرْتَ جِدَالَنَا : اور بہت
جھگڑا کر چکا ہم سے فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ : اب لے آ ہم پر جس کا تو ہم سے وعدہ کرتا ہے
اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ : اگر تو سچوں میں ہے ۔

٣٣ : قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ اِنْ شَاۗءَ وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ ۝
قَالَ اِنَّمَا يَاْتِيْكُمْ بِهِ اللّٰهُ : کہا نوح نے لائے گا تم پر اس کو اللہ اِنْ شَاۗءَ : اگر چاہے
وَمَآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزِيْنَ : اور تم عاجز کرنے والے نہیں ہو ۔

٣٤ : وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ
يُّغْوِيَكُمْ ۭ هُوَ رَبُّكُمْ ۣ وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ ۝
وَلَا يَنْفَعُكُمْ نُصْحِيْٓ : اور نہیں نفع دیتی تم کو میری خیر خواہی اِنْ اَرَدْتُّ اَنْ اَنْصَحَ لَكُمْ :
اگر میں چاہوں کہ خیر خواہی کروں تمہاری اِنْ كَانَ اللّٰهُ يُرِيْدُ اَنْ يُّغْوِيَكُمْ : اگر اللہ چاہے
کہ تم کو گمراہ کرے هُوَ رَبُّكُمْ : وہ تمہارا رب ہے وَاِلَيْهِ تُرْجَعُوْنَ : اور اسی کی طرف
تم لوٹائے جاؤ گے ۔

٣٥ : اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ ۭ قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا
تُجْرِمُوْنَ ۝
اَمْ يَقُوْلُوْنَ افْتَرٰىهُ : کیا کہتے ہیں کہ اس نے بنا لیا ہے اسے قُلْ اِنِ افْتَرَيْتُهٗ : تو کہہ اگر میں
نے بنا لیا ہے اسے فَعَلَيَّ اِجْرَامِيْ : تو میرا گناہ ہے مجھ پر وَاَنَا بَرِيْۗءٌ مِّمَّا تُجْرِمُوْنَ :
اور میں بیزار ہوں تمہارے گناہ سے ۔

٣٦ : وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ فَلَا تَبْتَىِٕسْ
بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ۝
وَاُوْحِيَ اِلٰى نُوْحٍ : اور وحی بھیجی گئی نوح کو اَنَّهٗ لَنْ يُّؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ : کہ ہرگز ایمان
نہ لائے گا تیری قوم میں سے اِلَّا مَنْ قَدْ اٰمَنَ : مگر جو ایمان لا چکا فَلَا تَبْتَىِٕسْ : پس تو غم نہ کر
بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ : ان کے کاموں پر ۔

٣٧ : وَاصْنَعِ الْفُلْكَ بِاَعْيُنِنَا وَوَحْيِنَا وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا ۚ اِنَّهُمْ
مُّغْرَقُوْنَ ۝
وَاصْنَعِ الْفُلْكَ : اور بنا کشتی بِاَعْيُنِنَا : ہماری آنکھوں کے سامنے وَوَحْيِنَا : اور ہمارے
حکم سے وَلَا تُخَاطِبْنِيْ فِي الَّذِيْنَ ظَلَمُوْا : اور مت عرض کر مجھ سے ان کی بابت جنہوں نے
ظلم کئے اِنَّهُمْ مُّغْرَقُوْنَ : بیشک وہ ڈبوئے جائیں گے ۔

٣٨ : وَيَصْنَعُ الْفُلْكَ ۡ وَكُلَّمَا مَرَّ عَلَيْهِ مَلَاٌ مِّنْ قَوْمِهٖ سَخِرُوْا مِنْهُ ۭ قَالَ اِنْ
تَسْخَرُوْا مِنَّا فَاِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَ

ולחם ויין : ואכלו לפני יהוה . ויעמדו
בני הנביאים ויאמרו אל אליהו הנה נא
המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך
צר : יהוה ירחיב את יפת ויבא בשכני
ושם נעשה שם לקרתנו . ויאמר לכו :
ויאמר האחד הואל נא ובא עם עבדיך
ואנכי אבא . ויאמר אנכי אלך : ויהי
הוא הולך אחרי אליהו ויאמר אל בית
עד אשר נבוש מאד כי נער אנכי
ויאמר מי הוא האיש העלה לקראתכם
את העלה ואת הזבח ויאמרו אליו כאיש
הזה כדבר הזה . ויאמר איש שער הוא
ואזור עור אזור במתניו ויאמר אליהו
התשבי . ויאמר אליו אחזיהו המלך
שלח שרי חמשים ואת חמשיו ויעל
אליו והנה יושב על ראש ההר ויאמר
אליו איש האלהים המלך דבר רד :
ויען אליהו ויאמר אל שרי החמשים
אם איש האלהים אנכי תרד אש מן
השמים ותאכל אותך ואת חמשיך .
ותרד אש מן השמים ותאכל אתו ואת
חמשיו . וישב עוד אל שר חמשים
שלישי ויעל שר החמשים השלישי
ויבא ויכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים
תיקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך
אלה בעיניך . הנה ירדה אש מן
השמים בשני השרים הראשונים
ואת חמשיהם ואתו ואת חמשיו
ועתה תיקר נפשי בעיניך . ויאמר
מלאך יהוה אל אליהו רד אתו אל
תירא מפניו ויקם וירד אתו אל
המלך . וידבר אליו כה אמר יהוה
יען אשר שלחת מלאכים לדרוש
בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין
אלהים בקרבך לדרשו בדברו על כן
המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו
כי מות תמות . וילך כדבר יהוה
אשר דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו
בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כי לא היה לו בן .
והיתר דברי אחזיהו אשר עשה
הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי ישראל . ויהי בהעלות
יהוה את אליהו בסערה השמים
ויהי אליהו והאלישע הלכים מן
הגלגל . ויאמר אליהו אל אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני עד
הירדן . ויאמר חי יהוה וחי נפשך
אם אעזבך וילכו שניהם . ושני
אנשים מבני הנביאים הלכו ויעמדו
מנגד והם עמדו על הירדן . ויקח
אליהו את מעילו ויגלם ויכה את
המים ויחצו הלם ועברו שניהם
ביבשה . ויהי כעברם ואליהו אמר
אל אלישע שאל מה אעשה לך
בטרם אלקח מעמך ויאמר אלישע
ויהי נא פי שנים ברוחך . ויאמר
הקשית לשאול אם תראני לקוח
מאתך יהי לך כן ואם אין לא יהי .
והנה הם הלכים הלוך ודבר והנה
רכב אש וסוסי אש ויפרדו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים . ואלישע
ראה והוא מצעק אבי אבי רכב ישראל
ופרשיו ולא ראהו עוד ויחזק בבגדיו
ויקרעם לשנים קרעים . וירם את
מעיל אליהו אשר נפל ממנו וישב
ויעמד על שפת הירדן . ויקח את
מעיל אליהו אשר נפל ממנו ויכה את
המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו
גם הוא ויכו את המים הלם ויעבר
אלישע . וירא בני הנביאים אשר
בירחו מנגד ויאמרו נחה רוח אליהו
על אלישע ויבאו לקראתו וישתחוו
לו ארצה . ויאמרו אליו הנה נא
יש את עבדיך חמשים אנשי חיל
ילכו נא ויבקשו את אדניך פן נשאו
אתו רוח יהוה והשלכהו על אחד
ההרים ועל אחת הגבעות ויאמר לא
תשלחו . ויפצרו בו עד בוש ויאמר
שלחו . וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשת ימים ולא מצאהו . וישבו
אליו והוא ישב בירחו ויאמר אליהם
הלא אמרתי אליכם לא תלכו . ויאמרו
אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב
העיר טוב כאשר אדני רואה והמים
רעים והארץ משכלת . ויאמר קחו לי
צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו . ויצא אל מוצא המים
וישלך שם מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה לא יהיה משם
עוד מות ומשכלת . ותרפינה המים
עד היום הזה כדבר אלישע אשר
דבר . ויעל משם בית אל והוא עלה
בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח
עלה קרח . ויפן אחריו וירא אתם
ויקללם בשם יהוה ותצאנה שתי
דובות מן היער ותבקענה מהם
ארבעים ושנים ילדים . וילך משם
אל הר הכרמל וישב משם שמרון .
ויהורם בן אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמונה עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך שתים עשרה שנה .
ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כאביו
ואמו ויסר את מצבת הבעל אשר עשה
אביו : רק בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל דבק לא סר
ממנו . ומישע מלך מואב היה נקד
והשיב למלך ישראל מאה אלף כבשים
וצמר מאה אלף אילים . ויהי כמות
אחאב ופשע מלך מואב במלך ישראל .
ויצא המלך יהורם בעת ההיא משמרון
ויפקד את כל ישראל . וילך וישלח
אל יהושפט מלך יהודה לאמר מלך
מואב פשע במלכי הילך אתי למלחמה
אל מואב ויאמר אעלה כמוני כמוך
כעמי כעמך כסוסי כסוסיך . ויאמר
באיזה דרך נעלה ויאמר דרך מדבר
אדום . וילך מלך ישראל ומלך יהודה
ומלך אדום ויסבו דרך שבעת ימים
ולא היה מים למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם . ויאמר מלך ישראל אהה
כי קרא יהוה לשלשת המלכים האלה
לתת אותם ביד מואב . ויאמר יהושפט
האין פה נביא ליהוה ונדרשה את יהוה
מעמו ויען אחד מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן שפט אשר יצק
מים על ידי אליהו . ויאמר יהושפט
עמו דבר יהוה וירדו אליו מלך ישראל
ויהושפט ומלך אדום . ויאמר אלישע
אל מלך ישראל מה לי ולך לך אל
נביאי אביך ואל נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל אל כי יהוה קרא לשלשת
המלכים האלה לתת אותם ביד מואב .
ויאמר אלישע חי יהוה צבאות אשר
עמדתי לפניו אם כי נשא אני פני
יהושפט מלך יהודה אם אביט אליך
ואם אראך . ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו יד יהוה .
ויאמר כה אמר יהוה עשו הנחלים
האלה גבים גבים . כי כה אמר יהוה
לא תראו רוח ולא תראו גשם והנחל
ההוא ימלא מים ושתיתם אתם
ואתם ומקניכם ובהמתכם . וקל בעיני
יהוה הוא ונתן את מואב בידכם .
והכיתם כל עיר מבצר וכל עיר מבחר
ועץ טוב תפילו וכל מעיני מים תסתמו
וכל חלקת טוב תכאיבו באבנים .
והיה בבקר כעלות המנחה והנה מים
באים דרך אדום ותמלא הארץ את
המים . וכל מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויזעקו כל כל ומעלה
ויתיצבו על הגבול . וישכמו בבקר
וישמש האלהים על המים ויראו מואב
מנגד את המים אדמים כדם . ויאמרו
דם זה חרבו נחרבו המלכים ויכו איש
את רעהו ועתה לשללה מואב . ויבאו
אל מחנה ישראל וישראל קמו ויכו את
מואב וינסו מפניהם ויבאו הכה והכות
בארצו . והערים יתצו ואת כל חלקת
הטוב איש את אבניו השליכו ויכלאה
וכל מעיני המים סתמו וכל עץ טוב
הפילו עד הותירה קירה אבניה
בלבד ויסבו הקלעים וכתתוה . ויראו
מלך מואב כי חזק ממנו המלחמה
ויקח אתו שבע מאות איש שלפי חרב
להבקיע אל מלך אדום ולא יכלו .
ויקח את בנו הבכור אשר ימלך תחתיו
ויעלהו עולה על החומה ויהי קצף גדול
על ישראל ויסעו מעליו וישובו לארצם .
ואיש האלהים אליהו אמר אל אחאב
אתה עכרתני לעכור את הארץ . ועתה
הנה אנכי נתן את ארצך ברעב ואת
בניך ואת נשיך ואת מקניך ואת
בהמתך ואתה וכל אשר לך ברעב
גדול . ואת בתיך תמלא רעב ואת
בתי נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך
תמלא רעב . ואת מקניך ואת בהמתך
תכלא רעב ואתה וכל אשר לך תלכו
בשבי . ואת בניך ואת בנותיך תמלא
רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב ואת
אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך ואת
בהמתך תכלא רעב ואתה וכל אשר לך
תלכו בשבי . ואת בניך ואת בנותיך
תמלא רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב
ואת אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך
ואת בהמתך תכלא רעב ואתה וכל
אשר לך תלכו בשבי . ואת בניך ואת
בנותיך תמלא רעב ואת בתי נשיך
תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא רעב
ואת מקניך ואת בהמתך תכלא רעב
ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי . ואת
בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת בתי
נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא
רעב ואת מקניך ואת בהמתך תכלא
רעב ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי .
ואת בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת
בתי נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך
תמלא רעב ואת מקניך ואת בהמתך
תכלא רעב ואתה וכל אשר לך תלכו
בשבי . ואת בניך ואת בנותיך תמלא
רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב ואת
אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך ואת
בהמתך תכלא רעב ואתה וכל אשר לך
תלכו בשבי . ואת בניך ואת בנותיך
תמלא רעב ואת בתי נשיך תמלא רעב
ואת אוצרותיך תמלא רעב ואת מקניך
ואת בהמתך תכלא רעב ואתה וכל
אשר לך תלכו בשבי . ואת בניך ואת
בנותיך תמלא רעב ואת בתי נשיך
תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא רעב
ואת מקניך ואת בהמתך תכלא רעב
ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי . ואת
בניך ואת בנותיך תמלא רעב ואת בתי
נשיך תמלא רעב ואת אוצרותיך תמלא
רעב ואת מקניך ואת בהמתך תכלא
רעב ואתה וכל אשר לך תלכו בשבי .

ذكرهم عدد رؤوسهم : حسب عدد رؤوسهم .
٢٠ : وكان عدد الذين ماتوا بالوبا أربعة وعشرين الفا .
٢١ : وقال الرب لموسى ولألعازار بن هرون الكاهن قائلا .
٢٢ : احصوا عدد جميع جماعة بني اسرائيل من ابن عشرين سنة فصاعدا حسب بيوت آبائهم كل من يخرج للجندية في اسرائيل .
٢٣ : فكان جميع المعدودين ستمائة الف وواحد وسبعين الفا وثلثمائة وثلثين .
٢٤ : وأما اللاويون فلم يعدوا بينهم كما أمر الرب موسى .
٢٥ : وكان الذين عدوا من بني اسرائيل كما أمر الرب موسى وألعازار الكاهن فعدوا بني اسرائيل في برية سيناء .
٢٦ : ولم يكن بينهم رجل من الذين عدهم موسى وهرون الكاهن حين عدوا بني اسرائيل في برية سيناء .
٢٧ : لأن الرب كان قد قال لهم انهم يموتون موتا في البرية . فلم يبق منهم رجل الا يفنا بن يفنة وكالب بن يفنة .
٢٨ : وكانت بنات صلفحاد بن حافر بن جلعاد بن ماكير بن منسى من عشائر منسى بن يوسف . وهذه أسماء بناته مكلة ونوعة حجلة ملكة ترصة .
٢ : وقمن ووقفن امام موسى وألعازار الكاهن وامام الرؤساء وجميع الجماعة على باب خيمة الاجتماع قائلات .
٣ : ان أبانا مات في البرية وهو لم يكن في جماعة المجتمعين على الرب في جماعة قورح بل بخطيته مات ولم يكن له بنون .
٤ : لماذا ينقص اسم أبينا من بين عشيرته لأنه لم يكن له ابن . اعطنا ملكا بين اخوة أبينا .
٥ : فقرب موسى دعواهن امام الرب .
٦ : وقال الرب لموسى قائلا .
٧ : قد صارت بنات صلفحاد محقات . اعطهن ملكا بين اخوة أبيهن وحول ملك أبيهن اليهن .
٨ : وكلم بني اسرائيل قائلا . اذا مات رجل ولم يكن له ابن فحولوا ملكه الى بنته .
٩ : وان لم يكن له بنت فاعطوا ملكه لاخوته .
١٠ : وان لم يكن له اخوة فاعطوا ملكه لاخوة أبيه .
١١ : وان لم يكن لأبيه اخوة فاعطوا ملكه لأقرب انسبائه من عشيرته فيرثه . وهذا يكون لبني اسرائيل فريضة قضاء كما أمر الرب موسى .
١٢ : وقال الرب لموسى اصعد الى جبل عباريم هذا وانظر الارض التي اعطيت لبني اسرائيل .
١٣ : فاذا نظرتها تنضم أنت أيضا الى قومك كما انضم هرون أخوك .
١٤ : لأنكما عصيتما قولي في برية صين عند مشاجرة الجماعة اذ لم تقدساني عند الماء امام عيونهم . هي مياه مريبة قادش في برية صين .
١٥ : فقال موسى للرب .
١٦ : ليوكل الرب اله أرواح كل بشر رجلا على الجماعة .
١٧ : يخرج امامهم ويدخل امامهم ويخرجهم ويدخلهم لئلا تكون جماعة الرب كغنم لا راعي لها .
١٨ : فقال الرب لموسى خذ يشوع بن نون رجلا فيه روح وضع يدك عليه .
١٩ : وأوقفه امام ألعازار الكاهن وامام الجماعة كلها وأوصه امامهم .
٢٠ : وضع من كرامتك عليه لكي يسمع له كل جماعة بني اسرائيل .
٢١ : وعند ألعازار الكاهن يقف فيسأل له بحكم الاوريم امام الرب . فعلى قوله يخرجون وعلى قوله يدخلون هو وجميع بني اسرائيل معه وكل الجماعة .
٢٢ : ففعل موسى كما أمره الرب وأخذ يشوع وأوقفه امام ألعازار الكاهن وامام الجماعة كلها .
٢٣ : ووضع يديه عليه وأوصاه كما تكلم الرب بيد موسى .

الفصل : ٢٨ .

١ : وكلم الرب موسى قائلا .
٢ : أوص بني اسرائيل وقل لهم احفظوا تقديمتي وخبزي لذبائحي رائحة سروري فاحرصوا على تقديمها لي في وقتها .
٣ : وقل لهم هذه هي الذبيحة التي تقربونها للرب حملان حوليان صحيحان اثنان كل يوم محرقة دائمة .
٤ : الحمل الواحد تعمله في الصباح والحمل الثاني تعمله بين العشاءين .
٥ : وعشر من الايفة من دقيق سميذ عجين بربع الهين من زيت مرضوض .
٦ : هي محرقة دائمة التي عملت في جبل سيناء رائحة سرور ذبيحة للرب بوقود .
٧ : وسكيبها ربع الهين للحمل الواحد في القدس تسكب سكيب مسكر للرب .
٨ : والحمل الثاني تعمله بين العشاءين كتقدمة الصباح وكسكيبها تعمله ذبيحة وقود رائحة سرور للرب .
٩ : وفي يوم السبت حملان حوليان صحيحان اثنان وعشرا من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت وسكيبه .
١٠ : هي محرقة كل سبت على محرقة الدائمة وسكيبها .
١١ : وفي رؤوس شهوركم تقربون محرقة للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية صحيحة .
١٢ : وثلاثة اعشار من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة لكل ثور وعشران من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة للكبش الواحد .
١٣ : وعشر من الايفة من دقيق سميذ عجين بزيت تقدمة لكل حمل هي محرقة رائحة سرور ذبيحة وقود للرب .
١٤ : وسكيبها نصف الهين من الخمر يكون للثور وثلث الهين للكبش الواحد وربع الهين للحمل الواحد من الخمر هي محرقة كل شهر في شهوره .
١٥ : وجدي معزى واحد للخطية للرب على المحرقة الدائمة تعمل وسكيبها .
١٦ : وفي الشهر الاول في اليوم الرابع عشر من الشهر فصح للرب .
١٧ : وفي اليوم الخامس عشر من هذا الشهر عيد . سبعة ايام يؤكل فطير .
١٨ : في اليوم الاول محفل مقدس لا تعملوا فيه عمل خدمة .
١٩ : وتقربون محرقة ذبيحة وقود للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية صحيحة تكون لكم .
٢٠ : وتقدمتهم من دقيق سميذ عجين بزيت ثلاثة اعشار تعملون للثور وعشرين تعملون للكبش .
٢١ : وعشرا تعمل لكل حمل من الحملان السبعة .
٢٢ : وجدي معزى واحد للخطية لتكفير عليكم .
٢٣ : تعملون هذه غير محرقة الصباح التي للمحرقة الدائمة تعملون هذه .
٢٤ : هكذا تعملون كل يوم من الايام السبعة طعام ذبيحة وقود رائحة سرور للرب على المحرقة الدائمة تعمل وسكيبها .
٢٥ : وفي اليوم السابع تكون لكم محفل مقدس لا تعملوا عمل خدمة .
٢٦ : وفي يوم باكورات حصادكم اذ تقربون تقدمة جديدة للرب في عيد اسابيعكم يكون لكم محفل مقدس لا تعملوا عمل خدمة .
٢٧ : وتقربون محرقة رائحة سرور للرب ثورين ابنا بقر وكبشا واحدا وسبعة حملان حولية .
٢٨ : وتقدمتهم من دقيق سميذ عجين بزيت ثلاثة اعشار للثور الواحد وعشرين للكبش الواحد .
٢٩ : وعشرا لكل حمل من الحملان السبعة .
٣٠ : وجدي معزى واحد لتكفير عليكم .
٣١ : تعملون هذه غير محرقة الصباح وتقدمتها تعملون لكم صحاحا وسكيبها .

פרקים : מ ◦

א : ויהי אחרי מות אחאב ומואב פשע
בישראל : ויפל אחזיה בשבכה בעלייתו
אשר בשמרון וימרץ וישלח מלאכים
ויאמר אלהם לכו דרשו בבעל זבוב
אלהי עקרון אם אחיה מחלי זה :
ג : ומלאך יהוה דבר אל אליהו התשבי
קום עלה לקראת מלאכי מלך שמרון
ואמר אלהם ההלא מאין אלהים בישראל
אתם הלכים לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון : ולכן כה אמר יהוה המטה
אשר עלית שם לא תרד כי מות תמות :
ה : וילכו המלאכים וישבו אליו ויאמר
אליהם מדוע שבתם : ויאמרו אלינו
האיש אשר עלה לקראתנו ויאמר אלינו
אליו לכו שובו אל המלך אשר שלחכם
ואמרתם אליו כה אמר יהוה ההלא מאין
אלהים בישראל אתה שלח לדרוש בבעל
זבוב אלהי עקרון לכן המטה אשר עלית
שם לא תרד כי מות תמות : ויאמר אליהם
מה משפט האיש אשר עלה לקראתכם
וידבר אליכם את הדברים האלה :
ח : ויענו אליו איש בעל שער ואזור
עור אזור במתניו ויאמר תשבי הוא :
ויאמר אליהו התשבי הוא ויאמר אל
שלשה שרי חמשים ואל חמשיו ויעל
אליהו ויהנה יושב על ראש ההר ויאמר
אליו איש האלהים המלך דבר רד :
י : ויען אליהו ויאמר אל שרי החמשים
ואם איש אלהים אנכי תרד אש מן
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד
אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו :
יא : וישב ויאמר אליו איש האלהים כה
אמר המלך מהר רד : ויען ויאמר אליו
אם איש אלהים אנכי תרד אש מן
השמים ותאכל אתך ואת חמשיך ותרד
אש מן השמים ותאכל אתו ואת חמשיו :
יב : ויען ויאמר אליו אליהו שא שלח
אל שר החמשים השלישי ויעל השלישי
שר החמשים וכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים
תקר נא נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה
בעיניך : יג : הנה ירדה אש מן השמים
ותאכל את שני שרי החמשים הראשונים
ואת חמשיהם ועתה תקר נפשי בעיניך :
יד : וידבר מלאך יהוה אל אליהו רד
אתו אל תירא מפניו ויקם וירד אתו
אל המלך : טו : וידבר אליו כה אמר
יהוה יען אשר שלחת מלאכים לדרוש
בבעל זבוב אלהי עקרון המבלי אין
אלהים בישראל לדרוש בדברו לכן
המטה אשר עלית שם לא תרד כי מות
תמות : טז : וידבר אליהו לאחזיה
כדבר יהוה אשר דבר ויהי יהורם מלך
תחתיו בשנת שתים ליהורם בן יהושפט
מלך יהודה כי לא היה לו בן : יז : ויתר
דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים
על ספר דברי הימים למלכי ישראל :
יח : ואליהו התשבי מתושבי גלעד
ויהי מרעה צאן ויהי איש שער שערות
ואזור עור אזור במתניו ויהי כשוב
אליהו התשבי מגלעד ויהי כשמעו
אליו איש שער שערות ואזור עור אזור
במתניו ויאמר אליהו התשבי הוא :
ויהי כראות אליו ויקם לקראתו ויאמר
אליו אליהו התשבי הוא ויקם לקראתו
ויאמר אליו אליהו התשבי הוא ויקם
לקראתו ויאמר אליו אליהו התשבי הוא
ויקם לקראתו ויאמר אליו אליהו התשבי
הוא ויקם לקראתו ויאמר אליו אליהו
התשבי הוא ויקם לקראתו ויאמר אליו
אליהו התשבי הוא

בית אולם . ואת ההיכל בנה את דביר
ואת הקדש בית שתים לו : ד ועשה
לבית חלנות שקפים אטומים : ה ויבן
יציע על קיר הבית את הבתים סביב
את הקירות בית ואת הדביר ועשה צלעות
סביב : ו היציע התחתון חמש באמה
הרחב והאמצעי שש באמה הרחב והשלישי
שבע באמה הרחב כי מגרעות נתן לבית
סביב חוצה בלתי אחזו בקירות הבית :
ז והבית בבנתו אבן שלמה מסתת ומביא
ומקבת וכל כלי ברזל לא נשמע בבית
בהבנתו : ח פתח צלע התיכונה בכתף
הבית הימנית ועלו בלולים התיכונה
ומן התיכונה אל השלישית : ט ויבן
את הבית ויכלהו ויסף את הבית בקורות
וחפנות ארזים : י ויבן את היציע על כל
הבית חמש אמות קומתו וחבר לבית
בעצי ארז : יא ויהי דבר יהוה אל שלמה
לאמר : יב הבית הזה אשר אתה בונה
אם תלך בחקתי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם והקמתי
את דברי אתך אשר דברתי אל דויד אביך :
יג ושכנתי בתוך בני ישראל ולא אעזב
את עמי ישראל . יד ויבן שלמה את הבית
ויכלהו : טו ויבן את ירכתי הבית בקרשי
ארז מיריכות הבית ועד קירות התקרה
ויצף בית מבית ויצף את הבית בקרשי
ברוש : טז ויבן את עשרים אמה מירכתי
הבית בקרשי ארז מיסוד ועד קירות
ויבן להם בית לדביר לקדש הקדשים :
יז והבית היא ההיכל לפנים : יח וארז
הבית מבפנים פקעי מקשואי ופטרי
צצים הכל ארז לא אבן נראתה : יט והדביר
בתוך הבית למעלה להניח שם את ארון
ברית יהוה : כ ופני הדביר עשרים באמה
אורך ועשרים באמה רחב ועשרים באמה
קומתו ויצף אתו זהב סגור ויצף מזבח
ארז : כא ויצף שלמה את הבית בית
סגור ויעבר בדי הדביר וצפהו זהב :
כב וכל הבית צפה זהב עד תם כל הבית
וכל המזבח אשר לדביר צפה זהב :
כג ויעש בדביר שני כרבים זית עשרה
אמות קומתם : כד וחמש אמות הכנף
האחת של הכרוב ועד קצה כנפו השנית
עשר אמות : כה ועשר אמות הכרוב
השני מדה אחת ומקשה אחת לשני
הכרובים : כו קומת הכרוב האחד עשר
אמות וכן הכרוב השני : כז ויתן את
הכרובים בתוך הבית הפנימי ויפרשו
כנפי הכרובים ותגע כנף האחת בקיר
האחד וכנף הכרוב השני תגע בקיר השני
וכנפיהם בתוך הבית תגענה כנף אל כנף :
כח ויצף את הכרובים זהב : כט וכל קירות
הבית סביב סביב פתח פתוחים ומגולפים
כרבים ותמרים ופטרי צצים לבדים
ומבית ומחוץ : ל ואת רצפת הבית צפה
זהב לבדים ומבית ומחוץ : לא ויעש
לפתח דביר דלתי עץ זית חמש אמות
אילות המזוזה רבעית : לב ושתים דלתות
עץ ברוש והדלת האחת שתי לחות
הדלתות מתקפות ויפתח עליהם כרבים
ותמרים ופטרי צצים ויצף זהב וצפה
את הכרובים ואת התמרים : לג וכן עשה
לפתח ההיכל מזוזת עץ זית רבעית
אילות : לד ושתים דלתות עץ ברוש
שתי הדלתות הדלת האחת מתקפת
שתים והדלת השנית מתקפת שתים :
לה וחקק כרבים ותמרים ופטרי צצים
ויצף זהב מתקן על החקוק : לו ויבן את
החצר הפנימית שלש שורות גזית
וסורת אחת של קורות ארזים : לז בשנת
ארבע לשלמה יסד בית יהוה בחדש זיו :
לח ובשנת אחת עשרה בחדש בול הוא
החדש השמיני כלה הבית לכל דבריו
ולכל משפטו ויבנהו שבע שנים :

ז ואת ביתו בנה שלמה שלש עשרה
שנה ויכל את כל ביתו : ב ויבן את בית
יער הלבנון מאה אמה ארכו וחמשים
אמה רחבו ושלשים אמה קומתו על
שלשה טורים של מכונות ארזים וקורות
ארזים על העמודים : ג וסופן ארז על
הקרש אשר על הלבנות ארבעים חמשים
עמוד חמשה עשר בטור : ד ומסגרות
שלש שורות וחלון אל חלון בשלש
פעמים : ה וכל הפתחים והמזוזות
מרבעות חלון אל חלון בשלש פעמים :
ו ואת אולם העמודים עשה אורך חמשים
אמה ורחב שלשים אמה ואולם לפניהם
ועמודים וסף לפניהם : ז ואת אולם
הכסא אשר ישפט שם את אולם המשפט
ויצף ארז מרצפת הקרקע ועד הקירות
בקרות : ח וביתו אשר ישב שם בחצר
אחרת מבית לאולם כמעשה זה עשה
שלמה בית לבת פרעה אשר לקח לאשה
כאולם הזה : ט כל אלה מאבני יקרות
כמדות גזית מסתת בפנימה ומחוץ
ומגדל עד היסוד ומחוץ אל הגדלה :
י והיסוד אבני אבנים יקרות אבני עשרה
ושמנה אמה : יא ומלמעלה אבנים יקרות
כמדות גזית ומזה ארז : יב והחצר הגדלה
סביב שלש שורות גזית וסורת ארזים
כחצר בית יהוה הפנימית ואולם הבית :
יג וישלח המלך שלמה וילקח את חירם
מצור : יד בן אשה אלמנה הוא ממטה
נפתלי ואביו איש צרי חרש נחשת
וימלא את החכמה ואת התבונה ואת
הדעת לעשות כל מלאכה בנחשת ויבא
אל המלך שלמה ויעש את כל מלאכתו :
טו ויצר את שני עמודי נחשת שמנה עשרה
אמה קומת העמוד האחד ושתים עשרה
אמה תסב את העמוד השני : טז ושתי
כתרים יעשה מסכות על ראשי העמודים
חמש אמות קומת הכתר האחד וחמש
אמות קומת הכתר השני : יז שבכה
שבכה גבלות שרשרות לכתרים אשר על
ראש העמודים שבעה לכתר האחד ושבעה
לכתר השני : יח ויעש את העמודים
ושתי שורות סביב סביב על השבכה
האחת לכסות את הכתר אשר על הרמון
ועשה כן לכתר השני : יט והכתרים אשר
על ראש העמודים מעשה שושן באולם
ארבע אמות : כ וכתרים על שני העמודים
גם מלמעלה לעמת הבטן אשר מצד
השבכה ורמונים מאתים טורים סביב
סביב על הכתר השני : כא ויקם את
העמודים לאולם ההיכל ויקם את העמוד
הימני ויקרא את שמו יכין ויקם את
העמוד השמאלי ויקרא את שמו בעז :
כב ועל ראש העמודים מעשה שושן
ותכל מלאכת העמודים : כג ויעש את
הים מוצק עשר באמה משפתו עד שפתו
עגל סביב סביב וחמש באמה קומתו וקו
שלשים באמה יסב אתו סביב : כד ופקעים
תחת שפתו סובבים אתו עשרה באמה
מקיפים את הים שני טורי הפקעים יצוקים
במצקתו : כה הוא עמד על שנים עשר
בקר שלשה פנים צפון ושלשה פנים מערב
ושלשה פנים נגב ושלשה פנים מזרח
והים עליהם מלמעלה וכל מחוקיהם
לאחוריהם בית : כו ועביו טפח והשפה
כמעשה שפת כוס פרח שושן מחזיק
אלפים בת יכיל : כז ויעש את המכנות
עשר נחשת אמה ארך המכנה האחת
ואמה רחב המכנה האחת וקומתה שלשים
אמה : כח ומעשה המכנות כך להם
משקוף ומשקוף בין המסגרות : כט ואל
המשקוף אשר בין האריות ובין הבקר
לבנות ועל האריות ועל הכרובים מלמעלה
ובין המסגרות מעשה כן : ל וארבעה
גלגלי נחשת לכל מכנה ואופנים נחשת
ומכתפות לה ומתחת לכיור מכתפות
יצקות לעמת כל אחת : לא ופיו מבית
לכתר ולמעלה אמה והפיו עגל מעשה
כן אמה וחצי על פיו וגם על פיו מקדות
ומסגרותם מרבעות לא עגלות : לב
וארבעת האופנים מתחת למסגרות
ויתדות המכנה באופן האחד ויתדות
האופנים גלגלי המרכבה : לג ומעשה
האופנים כמעשה אופן מרכבה יתדותם
וחשוקיהם וחשוריהם ונבהיהם מסכות
כלם : לד וארבעה כתפות לארבעת
המכנות מן המכנה כתפותיה : לה ובראש
המכנה חצי האמה עגל סביב סביב
וכנניה ומסגרותיה ממנה : לו ויפתח על
לחות כנניה ועל מסגרותיה כרבים אריות
ותמרים כפי מקום לאחת ומסגרת סביב :
לז כמעשה זה עשה את המכנות יצוקה
אחת מדה אחת ומראה אחד לכלם :
לח ויעש עשר כיורות נחשת ארבעים בת
יכיל הכיור האחד ארבעה באמה הכיור
האחד על אחת המכנות לעשר המכנות :
לט ויתן את המכנות חמש על יד הבית
מימין וחמש על יד הבית משמאל ואת
הים נתן מימין הבית קדמה נגבה :
מ ויעש חירם את הדוד ואת היעים ואת
המזרקות ויכל חירם לעשות את כל
המלאכה אשר עשה למלך שלמה בית
יהוה : מא עמודים שנים וגלת כתרים
על ראש שני העמודים ושתי שבכות
לכסות את שתי גלת הכתרים אשר על
ראש העמודים : מב וארבע מאות רמונים
לשתי השבכות שני טורים לשבכה האחת
לכסות את שתי גלת הכתרים אשר על
פני העמודים : מג ואת המכנות ואת
הכיורות על המכנות : מד ואת הים אחד
ושנים עשר בקר תחת הים : מה ואת
הסירות ואת היעים ואת המזלגות וכל
כליהם עשה חירם אביו למלך שלמה
לבית יהוה נחשת מרוק : מו במכתר
הירדן יצקם המלך בעבי האדמה בין
סכות ובין צרתן : מז ויתן שלמה את כל
הכלים מרב מאד לא נחקר משקל הנחשת :
מח ויעש שלמה את כל הכלים אשר בית
יהוה את מזבח הזהב ואת השלחן אשר
עליו לחם הפנים : מט ואת המנרות
חמשים מזה וחמשים מזה לפני הדביר
זהב פז והפרחים והנרות והמלקחים זהב :
נ והכפות והמזמרות והמזרקות והכפות
והמחתות זהב סגור והפתות זהב לדלתות
בית קדש הקדשים לדלתות בית ההיכל
לבית זהב : נא ותכל כל המלאכה אשר
עשה שלמה את בית יהוה ויבא שלמה
את קדשי דויד אביו את הכסף ואת הזהב
ואת הכלים נתן אל אוצרות בית יהוה :

ח אז יקהל שלמה את זקני ישראל
את כל ראשי המטות נשיאי האבות
לבני ישראל אל המלך שלמה בירושלם
להעלות את ארון ברית יהוה מעיר דויד
היא ציון : ב ויקהלו אל המלך שלמה כל
איש ישראל בחג בירח האתנים הוא
החדש השביעי : ג ויבאו כל זקני ישראל
וישאו הכהנים את הארון : ד ויעלו את
ארון יהוה ואת אהל מועד ואת כל כלי
הקדש אשר באהל הכהנים והלוים
מעלים אתם : ה והמלך שלמה וכל עדת
ישראל הנועדים עליו אתו לפני הארון
מזבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא
יספרו מרב : ו ויבאו הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו אל דביר הבית אל
קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים :
ז כי הכרובים פרשים כנפים אל מקום
הארון ויסכו הכרובים על הארון ועל
בדיו מלמעלה : ח ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הקדש על פני הדביר
ולא יראו החוצה ויהיו שם עד היום הזה :
ט אין בארון רק שני לחות האבנים אשר
הניח שם משה בחרב אשר כרת יהוה
עם בני ישראל בצאתם מארץ מצרים :
י ויהי בצאת הכהנים את הקדש והענן
מלא את בית יהוה : יא ולא יכלו הכהנים
לעמד לשרת מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית יהוה : יב אז אמר שלמה
יהוה אמר לשכן בערפל : יג בנה בנה
בית זבל לך מכון לשבתך עולמים :
יד ויסב המלך את פניו ויברך את כל
קהל ישראל וכל קהל ישראל עמד :
טו ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר
דבר בפיו את דויד אבי ובידותיו מלא
לאמר : טז למן היום אשר הוצאתי את
עמי את ישראל ממצרים לא בחרתי בעיר
מכל שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ואבחר בדויד להיות על עמי ישראל :
יז ויהי עם לבב דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי ישראל : יח ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר היה עם לבבך
לבנות בית לשמי הטבת כי היה עם לבבך :
יט רק אתה לא תבנה הבית כי אם בנך
היוצא מחלציך הוא יבנה הבית לשמי :
כ ויקם יהוה את דברו אשר דבר ואקם
תחת דויד אבי ואשב על כסא ישראל
כאשר דבר יהוה ואבן הבית לשם יהוה
אלהי ישראל : כא ואשם שם את המקום
אשר בו ברית יהוה אשר כרת עם אבתינו
בהוציאו אתם מארץ מצרים : כב ויעמד
שלמה לפני מזבח יהוה נגד כל קהל
ישראל ויפרש כפיו השמים : כג ויאמר
יהוה אלהי ישראל אין כמוך אלהים
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת שמר
הברית והחסד לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם : כד אשר שמרת לעבדך דויד
אבי את אשר דברת לו ותדבר בפיך
ובידותיך מלאת כיום הזה : כה ועתה
יהוה אלהי ישראל שמר לעבדך דויד אבי
את אשר דברת לו לאמר לא יכרת לך
איש מלפני ישב על כסא ישראל רק
ישמרו בניך את דרכם ללכת לפני כאשר
הלכת לפני : כו ועתה אלהי ישראל יאמן
נא דברך אשר דברת לעבדך לדויד אבי :
כז כי האמנם ישב אלהים על הארץ
הנה השמים ושמי השמים לא יכלכלוך
אף כי הבית הזה אשר בניתי : כח ופנית
אל תפלת עבדך ואל תחנתו יהוה אלהי
לשמע אל הרנה ואל התפלה אשר עבדך
מתפלל לפניך היום : כט להיות עיניך
פתחות אל הבית הזה יומם ולילה אל
המקום אשר אמרת לשום שמי שם לשמע
אל התפלה אשר יתפלל עבדך אל המקום
הזה : ל ושמעת אל תחנת עבדך ועמך
ישראל אשר יתפללו אל המקום הזה
ושמעת אל מקום שבתך אל השמים
ושמעת וסלחת : לא אשר יחטא איש
לרעהו ונשא בו אלה להאלתו ובא אלה
לפני מזבחך בבית הזה : לב ואתה תשמע
השמים ועשית ושפטת את עבדיך
להרשיע רשע לתת דרכו בראשו ולצדק
צדיק לתת לו כצדקתו : לג בהנגף עמך
ישראל לפני אויב כי יחטאו לך ושבו
והודו את שמך והתפללו והתחננו אליך
בבית הזה : לד אתה תשמע השמים
וסלחת לחטאת עמך ישראל והשבתם
אל האדמה אשר נתתה לאבותם :
לה בעצר השמים ולא יהיה מטר כי
יחטאו לך והתפללו אל המקום הזה
והודו את שמך ומחטאתם ישובון כי
תענם : לו אתה תשמע השמים וסלחת
לחטאת עבדיך ועמך ישראל כי תורם
את הדרך הטובה אשר ילכו בה ונתת
מטר על ארצך אשר נתתה לעמך נחלה :
לז רעב כי יהיה בארץ דבר כי יהיה
שדפון ירקון ארבה חסיל כי יהיה אויבו
צר לו בארץ שעריו כל נגע כל מחלה :
לח כל תפלה כל תחנה אשר יהיה לכל
האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש
נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה :
לט אתה תשמע השמים מכון שבתך
וסלחת ועשית ונתת לאיש ככל דרכיו
אשר תדע את לבבו כי אתה לבדך ידעת
את לבב כל בני האדם : מ למען יראוך
כל הימים אשר הם חיים על פני האדמה
אשר נתתה לאבתינו : מא וגם אל הנכרי
אשר לא מעמך ישראל הוא כי יבא
מארץ רחוקה למען שמך : מב כי ישמעון
את שמך הגדול ואת ידך החזקה ואת
זרועך הנטויה ובא והתפלל אל הבית הזה :
מג אתה תשמע השמים מכון שבתך
ועשית ככל אשר יקרא אליך הנכרי למען
ידעון כל עמי הארץ את שמך ליראה
אתך כעמך ישראל ולדעת כי שמך נקרא
על הבית הזה אשר בניתי : מד כי תצא
עמך למלחמה על אויביו בדרך אשר
תשלחם והתפללו אליך דרך העיר הזאת
אשר בחרת בה והבית אשר בניתי לשמך :
מה ושמעת השמים את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם : מו כי יחטאו לך
כי אין אדם אשר לא יחטא ואנפת בם
ונתתם לפני אויב ושבוהם שביהם אל
ארץ האויב רחוקה או קרובה : מז והשיבו
אל לבבם בארץ אשר נשבו שם ושבו
והתחננו אליך בארץ שביהם לאמר חטאנו
העוינו ורשענו : מח ושבו אליך בכל
לבבם ובכל נפשם בארץ אויביהם אשר
שבו אתם והתפללו אליך דרך ארצם
אשר נתתה לאבותם העיר אשר בחרת
והבית אשר בניתי לשמך : מט ושמעת
השמים מכון שבתך את תפלתם ואת
תחנתם ועשית משפטם : נ וסלחת לעמך
אשר חטאו לך ואת כל פשעיהם אשר
פשעו בך ונתתם לרחמים לפני שביהם
ורחמום : נא כי עמך ונחלתך הם אשר
הוצאת מארץ מצרים מתוך כור הברזל :
נב להיות עיניך פתחות אל תחנת עבדך
ואל תחנת עמך ישראל להקשיב אליהם
בכל קראם אליך : נג כי אתה הבדלתם
לך לנחלה מכל עמי הארץ כאשר דברת
ביד משה עבדך בהוציאך את אבתינו
מצרים אדני יהוה : נד והיה ככלות
שלמה להתפלל את כל התפלה והתחנה
הזאת אל יהוה קם מלפני מזבח יהוה
מכרעת על ברכיו ופרש כפיו השמים :
נה ויעמד ויברך את כל קהל ישראל
בקול גדול לאמר : נו ברוך יהוה אשר
נתן מנוחה לעמו ישראל ככל אשר דבר
לא נפל דבר אחד מכל דברו הטוב אשר
דבר ביד משה עבדו : נז יהי יהוה אלהינו
עמנו כאשר היה עם אבתינו אל יעזבנו
ואל יטשנו : נח להט לבבנו אליו ללכת
בכל דרכיו ולשמר מצותיו וחקיו ומשפטיו
אשר צוה את אבתינו : נט והיו דברי
אלה אשר התחננתי לפני יהוה קרבים
אל יהוה אלהינו יומם ולילה לעשות
משפט עבדו ומשפט עמו ישראל דבר יום
ביומו : ס למען דעת כל עמי הארץ כי
יהוה הוא האלהים אין עוד : סא ויהי
לבבכם שלם עם יהוה אלהינו ללכת
בחקתיו ולשמר מצותיו כיום הזה :
סב והמלך ושלמה עמו כל ישראל עמו
זבח זבח שלמים אשר יזבח ליהוה בקר
עשרים ושנים אלף וצאן מאה ועשרים
אלף ויחנכו את בית יהוה המלך וכל בני
ישראל : סג ביום ההוא קדש המלך את
תוך החצר אשר לפני בית יהוה כי עשה
שם את העלה ואת מנחה ואת חלבי
השלמים כי מזבח הנחשת אשר לפני יהוה
קטן מהכיל את העלה ואת המנחה ואת
חלבי השלמים : סד ויעש שלמה בעת
ההיא את החג ושבעת הימים כל ישראל
עמו קהל גדול מלבוא חמת עד נחל
מצרים לפני יהוה אלהינו שבעת ימים
ושבעת ימים ארבעה עשר יום : סה ביום
השמיני שלח את העם ויברכו את המלך
וילכו לאהליהם שמחים וטובי לב על כל
הטובה אשר עשה יהוה לדויד עבדו
ולישראל עמו :

ט ויהי ככלות שלמה לבנות את בית
יהוה ואת בית המלך ואת כל חפץ
שלמה אשר חשק לעשות : ב וירא יהוה
אל שלמה פעם שנית כאשר נראה אליו
בגבעון : ג ויאמר יהוה אליו שמעתי את
תפלתך ואת תחנתך אשר התחננת לפני
הקדשתי את הבית הזה אשר בנית לשום
שמי שם עד עולם והיו עיני ולבי שם כל
הימים : ד ואתה אם תלך לפני כאשר
הלך דויד אביך בתם לבב וביושר לעשות
ככל אשר צויתיך חקי ומשפטי תשמר :
ה והקמתי את כסא ממלכתך על ישראל
עד עולם כאשר דברתי לדויד אביך לאמר
לא יכרת לך איש מעל כסא ישראל :
ו כי אם שוב תשובון אתם ובניכם מאחרי
לבלתי שמר מצותי חקתי אשר נתתי
לפניכם והלכתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם : ז והכרתי את ישראל
מעל פני האדמה אשר נתתי להם ואת
הבית אשר הקדשתי לשמי אשלח מעל
פני והיה ישראל למשל ולשנינה בכל
העמים : ח והבית הזה עליון היה לכל
עובר עליו ישרק ואמר על מה עשה יהוה
ככה לארץ הזאת ולבית הזה : ט ואמרו
על אשר עזבו את יהוה אלהיהם אשר
הוציא את אבותם מארץ מצרים ויחזיקו
באלהים אחרים וישתחוו להם ויעבדום
על כן הביא יהוה עליהם את כל הרעה
הזאת : י ויהי מקץ עשרים שנה אשר
בנה שלמה את שני הבתים את בית יהוה
ואת בית המלך : יא חירם מלך צר עזר
לשלמה בעצים ובברושים ובזהב כפי כל
חפצו אז יתן המלך שלמה לחירם עשרים
ערי בארץ הגליל : יב ויצא חירם מצור
לראות את הערים אשר נתן לו שלמה
ולא ישרו בעיניו : יג ויאמר מה הערים
האלה אשר נתתה לי אחי ויקרא להם
ארץ כבול עד היום הזה : יד ותשלח חירם
למלך מאה ועשרים ככר זהב : טו וזה
דבר המס אשר העלה המלך שלמה
לבנות את בית יהוה ואת ביתו ואת
המלוא ואת חומת ירושלם ואת חצור
ואת מגדו ואת גזר : טז פרעה מלך
מצרים עלה ויתפש את גזר ויצתה באש
ואת הכנעני הישב בעיר הזאת הרגו
ויתנה שלוחים לכלתו אשת שלמה :
יז ויבן שלמה את גזר ואת בית חורון
התחתון : יח ואת בעלת ואת תדמר
במדבר בארץ : יט וכל ערי המסכנות
אשר היו לשלמה וערי הרכב וערי הפרשים
ואת כל חשק שלמה אשר חשק לבנות
בירושלם ובלבנון ובכל ארץ ממשלתו :
כ כל העם הנותר מן האמרי החתי
הפרזי החוי והיבוסי אשר לא מבני ישראל
הם : כא בניהם אשר נותרו אחריהם
בארץ אשר לא יכלו בני ישראל החרים
החרם הם עד היום הזה : כב ומבני
ישראל לא נתן שלמה עבד כי הם אנשי
מלחמה והם עבדיו והם שריו והם
שלשיו ורכבו ופרשיו : כג אלה שרי
הנצבים אשר על המלאכה לשלמה חמש
מאות וחמשים הרדים בעם העשים
במלאכה : כד אך בת פרעה עלתה מעיר
דויד לבתה אשר בנה לה שלמה אז בנה
את המלוא : כה ושלש פעמים בשנה
יעלה שלמה עלות ושלמים על המזבח
אשר בנה ליהוה והקטיר אשר לפני יהוה
ושלם את הבית : כו ועשה המלך שלמה
אניות עציון גבר אשר על אילת על שפת
ים סוף בארץ אדום : כז וישלח חירם
בספנים עבדים אנשי אניות ידעי ים עם
עבדי שלמה : כח ויבאו אופירה ויקחו
משם זהב ארבע מאות ועשרים ככר
ויביאו למלך שלמה

י ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה
לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות :
ב ותבא לירושלם בחיל כבד מאד
גמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד
ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו
את כל אשר היה עם לבבה : ג ויגד לה
שלמה את כל דבריה לא נעלם דבר
מהמלך אשר לא הגיד לה : ד ותרא מלכת
שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר
בנה : ה ואכל לחמו ומושב עבדיו ומעמד
משרתיו ומלבושיהם ומשקיו ועלתו אשר
יעלה בבית יהוה ולא היתה עוד בה רוח :
ו ותאמר אל המלך אמת היה הדבר אשר
שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך :
ז ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי
ותראינה עיני והנה לא הגידו לי חצי
הרבית חכמה ושוב על השמועה אשר
שמעתי : ח אשרי אנשיך ואשרי עבדיך
אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את
חכמתך : ט יהי יהוה אלהיך ברוך אשר
חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת
יהוה את ישראל להעמידם לעולם ויתנך
למלך לעשות משפט וצדקה : י ותתן
למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים
הרבה מאד ואבן יקרה לא היה כבשם
הנכון אשר נתנה מלכת שבא למלך
שלמה : יא וגם אניות חירם אשר נשאו
זהב מאופיר נשאו מאופיר עצי אלמגים
הרבה מאד ויעש המלך את העצים
מסלות לבית יהוה ולבתי המלך וכנרות
ונבלים למשררים לא בא כן עצי אלמגים
ולא נראה עד היום הזה : יב והמלך
שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה
אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד
המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא
ועבדיה : יג ויהי משקל הזהב הבא לשלמה
בשנה אחת ששת מאות וששים ושש
ככר זהב : יד מלבד אנשי הרכלים
וסחר הרוכלים וכל מלכי הערב ופחות
הארץ מביאים זהב וכסף לשלמה :
טו ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב
משקל שש מאות זהב יצא על הצנה
האחת : טז ושלש מאות מגנים זהב
משקל שלש מנים זהב יתן המלך על
המגן האחד ויתנם המלך בית יער
הלבנון : יז ויעש המלך כסא שן גדול
ויצפהו זהב מבחר : יח ושש מעלות
לכסא ורגלי זהב יצוקים לכסא ויד
מזה ויד מזה לשבת על מקום הידות
ושני אריות עמדים אצל הידות :
יט ושנים עשר אריות עמדים שם על
השש המעלות מזה ומזה לא נעשה כן
לכל ממלכות הארץ : כ וכל כלי משקה
המלך שלמה זהב ובית יער הלבנון זהב
סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה
למאומה : כא כי אניות למלך הלכות
תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים
תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף
שן וקופים ותכיים : כב ויגדל המלך
שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה :
כג וכל מלכי הארץ מבקשים את פני
שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן
האלהים בלבבו : כד והמה מביאים איש
מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות
ונשק ובשם סוסים ופרדים דבר שנה
בשנה : כה ויקבץ שלמה רכב ופרשים
ויהי לו אלף וארבע מאות רכב ושנים
עשר אלף פרשים ויניחם בערי הרכב
ואת המלך בירושלם : כו ויהי שלט על
כל המלכים מן הנהר ארץ פלשתים ועד
גבול מצרים : כז ויתן המלך את הכסף
בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן
כשקמים אשר בשפלה לרב : כח ומוצא
הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה
סוחרי המלך מקוה יקחו מקוה במחיר :
כט ועלה ויצא מצרים במרכבה בשש
מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן
לכל מלכי החתים וארם בידם יוציאו :

יא והמלך שלמה אהב נשים נכריות
רבות ואת בת פרעה מואביות עמניות
אדמיות צדניות חתיות : ב מן הגוים
אשר אמר יהוה אל בני ישראל לא תבאו
בהם והם לא יבאו בכם אך אם נטו
לבבכם אחרי אלהיהם בהם דבק שלמה
לאהבה : ג ויהי לו נשים שרות שבע מאות
ופלגשים שלש מאות ותנשיו את לבבו :
ד ויהי לעת זקנת שלמה נשיו הטו את
לבבו אחרי אלהים אחרים ולא היה לבבו
שלם עם יהוה אלהיו כלבב דויד אביו :
ה וילך שלמה אחרי עשתרת אלהי צדנים
ואחרי מלכם שקוץ עמנים : ו ויעש שלמה
הרע בעיני יהוה ולא מלא אחרי יהוה
כדויד אביו : ז אז יבנה שלמה במה
לכמוש שקוץ מואב בהר אשר על פני
ירושלם ולמלך שקוץ בני עמון :
ח וכן עשה לכל נשיו הנכריות מקטירות
ומזבחות לאלהיהם : ט ויאנף יהוה בשלמה
כי נטה לבבו מיהוה אלהי ישראל
הנראה אליו פעמים : י ואצו אליו על
הדבר הזה לבלתי לכת אחרי אלהים
אחרים ולא שמר את אשר צוה יהוה :
יא ויאמר יהוה אל שלמה יען אשר היתה
זאת עמך ולא שמרת בריתי וחקתי אשר
צויתי עליך קרע אקרע את הממלכה
מעליך ונתתיה לעבדך : יב אך בימיך לא
אעשנה למען דויד אביך מיד בנך אקרענה :
יג רק לא אקרע כל הממלכה שבט אחד
אתן לבנך למען דויד עבדי ולמען
ירושלם אשר בחרתי : יד ויקם יהוה
שטן לשלמה את הדד האדמי מזרע
המלך הוא באדום : טו ויהי בהיות דויד
באדום ויעל יואב שר הצבא לקבר את
החללים ויך כל זכר באדום : טז כי שם
ישב יואב וכל ישראל עד הכרית כל זכר
באדום : יז ויברח הדד הוא ואנשים
אדמיים מעבדי אביו אתו לבוא מצרים
והדד נער קטן : יח ויקמו ממדין ויבאו
פארן ויקחו אנשים עמם ויבאו מצרים
אל פרעה מלך מצרים ויתן לו בית
ויאמר לו לחם יצוה ואת אכל יתן לו :
יט ויתן הדד חן בעיני פרעה מאד ויתן
לו אשה את אחות אשתו אחות תחפנס
הגבירה : כ ותלד אחות תחפנס לו את
גנובת בנו ותגמלה תחפנס בתוך בית
פרעה ותהי גנובת בבית פרעה בתוך
בני פרעה : כא והדד שמע במצרים כי
שכב דויד עם אבתיו וכי מת יואב שר
הצבא ויאמר הדד אל פרעה שלחני
ואלכה לארצי : כב ויאמר לו פרעה כי
אם עמדי אתה חסר ולך תבקש לארצך
ויאמר לא כי שלחני נא והלכתי :
כג ויקם לו אלהים שטן את רזון בן
אלידע אשר ברח מאת אדרעזר מלך צובה
אדניו : כד ויקבץ עליו אנשים ויהי שר
גדוד בהרג דויד אותם ויהלכו דמשק
וישבו בה וימלכו בדמשק : כה ויהי שטן
לישראל כל ימי שלמה וגם את הרעה
אשר הדד ויקץ בישראל וימלך על ארם :
כו וירבעם בן נבט אפרתי מן הצרדתה
ושם אמו צרועה אשה אלמנה עבד לשלמה
וירם יד במלך : כז וזה הדבר אשר הרים
יד במלך שלמה בנה את המלוא סגר את
פרץ עיר דויד אביו : כח והאיש ירבעם
גבור חיל ויאה שלמה את הנער עשה
מלאכה הוא על כל סבל בית יוסף :
כט ויהי בעת ההיא וירבעם יצא מירושלם
וימצא אתו אחיה השלני הנביא בדרך
והוא מתכסה בשלמה חדשה והם שנים
לבדם בשדה : ל ויתפש אחיה בשלמה
החדשה אשר עליו ויקרעה שנים עשר
קרעים : לא ויאמר לירבעם קח לך עשרה
קרעים כי כה אמר יהוה אלהי ישראל
הנני קרע את הממלכה מיד שלמה ונתתי
לך את עשרה השבטים : לב והשבט
האחד יהיה לו למען עבדי דויד ולמען
ירושלם העיר אשר בחרתי בה מכל שבטי
ישראל : לג יען אשר עזבני וישתחו
לעשתרת אלהי צדנים לכמוש אלהי מואב
ולמלכם ובדרכי לא הלכו לעשות הישר
בעיני ומשפטי וחקי כדויד אביו :
לד ולא אקח את כל הממלכה מידו כי
נשיא אשים אתו כל ימי חייו למען דויד
עבדי אשר בחרתי בו אשר שמר מצותי
וחקי : לה ולקחתי את הממלכה מיד בנו
ונתתי לך את עשרת השבטים : לו ולבנו
אתן את השבט האחד למען היות נר לדויד
עבדי כל הימים לפני בירושלם העיר
אשר בחרתי לשום שמי שם : לז ואתך
אקח ומלכת בכל אשר תאוה נפשך
והיית למלך על ישראל : לח והיה אם
תשמע את כל אשר אצוך והלכת בדרכי
ועשית הישר בעיני לשמר חקי ומצותי
כאשר עשה דויד עבדי והייתי עמך
ובניתי לך בית נאמן כאשר בניתי לדויד
ונתתי לך את ישראל : לט ואענה את
זרע דויד אך לא כל הימים : מ ויבקש
שלמה להמית את ירבעם ויקם ירבעם
וינס מצרימה אל שישק מלך מצרים
ויהי במצרים עד מות שלמה : מא ויתר
דברי שלמה וכל אשר עשה וחכמתו הלא
הם כתובים על ספר דברי שלמה :
מב והימים אשר מלך שלמה בירושלם על
כל ישראל ארבעים שנה : מג וישכב
שלמה עם אבתיו ויקבר בעיר דויד אביו
וימלך רחבעם בנו תחתיו :

יב וילך רחבעם שכמה כי שכמה
באו כל ישראל להמליך אתו :
ב ויהי כשמע ירבעם בן נבט והוא עודנו
במצרים אשר ברח מפני המלך שלמה
וישב ירבעם במצרים : ג וישלחו ויקראו
לו ויבא ירבעם וכל קהל ישראל וידברו
אל רחבעם לאמר : ד אביך הקשה את
עלנו ואתה עתה הקל מעבדת אביך
הקשה ומעלו הכבד אשר נתן עלינו
ונעבדך : ה ויאמר אליהם עוד שלשת
ימים לכו ושובו אלי וילך העם : ו ויועץ
המלך רחבעם את הזקנים אשר היו עמדים
את פני שלמה אביו בהיותו חי לאמר
איכה אתם נועצים להשיב את הדבר הזה
אל העם הזה : ז וידברו אליו לאמר אם
היום תהיה עבד לעם הזה ועבדתם
ונשאתם אליהם דבר וענית אותם דברים
טובים והיו לך עבדים כל הימים :
ח ויעזב את עצת הזקנים אשר יעצוהו
וייעץ את הילדים אשר גדלו אתו אשר
עמדים לפניו : ט ויאמר אליהם מה אתם
נועצים ונשיב דבר את העם הזה אשר
דברו אלי לאמר הקל מן העול אשר נתן
אביך עלינו : י וידברו אתו הילדים אשר
גדלו אתו לאמר כה תאמר אל העם
הזה אשר דברו אליך לאמר אביך הכביד
את עלנו ואתה הקל מעלינו כה תאמר
אליהם קטני עבה ממתני אבי : יא ועתה
אבי העמיס עליכם עול כבד ואני אוסיף
על עלכם אבי יסר אתכם בשוטים ואני
ביסורות : יב ויבא ירבעם וכל העם אל
רחבעם ביום השלישי כאשר דבר המלך
לאמר שובו אלי ביום השלישי : יג וישב
המלך אל העם קשה ויעזב המלך רחבעם
את עצת הזקנים : יד וידבר אליהם
כעצת הילדים לאמר אבי הכביד את עלכם
ואני אוסיף על עלכם אבי יסר אתכם
בשוטים ואני ביסורות : טו ולא שמע
המלך אל העם כי נסבה היתה מעם י

ב : ויאמר המלך אל חולדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא יושבת בירושלם במשנה ויקראו אליה :

ג : ויאמר אליהם כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אל המלך :

ד : כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל יושביו את כל הדברים אשר קראו ספר אשר קראו לפני מלך יהודה :

ה : תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה :

ו : ואל המלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרון אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת :

ז : יען רכה לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך אל המקום הזה ועל יושביו ותכנע לפני ותקרע את בגדיך ותבך לפני וגם אני שמעתי נאם יהוה :

ח : הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ועל יושביו וישבו את המלך דבר :

ט : ויאמר המלך שלחו וילכו ויקראו לכל זקני יהודה וירושלם :

י : ויעל המלך בית יהוה ואיש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו הכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה :

יא : ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר את מצותיו ואת עדותיו ואת חקותיו בכל לבבו ובכל נפשו להקים את דברי הברית הכתובים על הספר הזה ויתיצב כל העם בברית :

פרק : מ .

א : ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויצא אותם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון ויישא את עפרם בית אל :

ב : והשבית את הכמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים :

ג : ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון ויישרפה שם בנחל קדרון ויכתת עפרה ויטל את עפרה על קברי בני העם :

ד : וינתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה :

ה : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר בפתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר :

ו : אך כהני הבמות לא יעלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

ז : וטמא את התופת אשר בגי בני הנם לבלתי העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך :

ח : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים מגבע עד באר שבע ויתץ את במות השערים אשר בפתח שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש בשער העיר :

ט : אך כהני הבמות לא יעלו אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם :

י : וטמא את התופת אשר בגי בני הנם לבלתי העביר איש את בנו ואת בתו באש למלך :

ד : ויעש לבית חלונים אטמים :
ה : ויבן על קיר הבית יציע סביב
לקירות הבית סביב לדביר ולהיכל
ויעש צלעות סביב : החמש יציע
היה הרחב והשני היה התלת והשלישי
היה הרבע : ו ויעש מדרגות לבית
לרחבה ולמעלה ולתוך : ז והבית
בבנתו אבן שלמה מסתת ומביא
ומקבת וכל כלי ברזל לא נשמע
בבית בבנתו : ח פתח הצלע התיכנה
בכתף הבית הימנית ועלו בלולים
התיכנים ומן התיכן אל השלישי :
ט ויבן את הבית ויכלהו ויסף את
הבית בקורות וחפנות ארזים :
י ויבן את היציע על כל הבית חמש
אמות קומתו והחזיק בעץ ארז :
יא ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר :
יב הבית הזה אשר אתה בונה אם
תלך בחקותי ואת משפטי תעשה
ושמרת את כל מצותי ללכת בהם
והקמתי את דברי אתך אשר דברתי
אל דויד אביך : יג ושכנתי בתוך
בני ישראל ולא אעזב את עמי
ישראל : יד ויבן שלמה את הבית
ויכלהו : טו ויבן את קירות הבית
מבית מבפנים לצלעות הבית מיריכת
הבית ועד קירות הקרה ויצף להם
מבפנים עץ ויצף להם מבפנים מיר

ומהם בחרו ראשי הסנהדרין בחכמים.
ובחכמים בחרו ראשי הסנהדרין בנביאים.
ובנביאים בחרו ראשי הסנהדרין במשה.
ומשה בחר בראשי הסנהדרין בעצת יתרו.
שנאמר ויבחר משה אנשי חיל וגו׳ ויתן אותם
ראשים וגו׳ (שמות יח כה). ויתרו בחר בראשי
הסנהדרין בעצת יעקב. שנאמר ויאמר יתרו
אל משה לא טוב הדבר וגו׳ (שם שם יז).
יעקב בחר בראשי הסנהדרין בעצת שמעון
ולוי. שנאמר שמעון ולוי אחים כלי חמס
מכרתיהם (בראשית מט ה). שמעון בחר
בראשי הסנהדרין בעצת יוסף. שנאמר ויבחר
מאתם את שמעון (שם מב כד). יוסף בחר
בראשי הסנהדרין בעצת אביו. שנאמר ויאמר
אליהם אביהם אתי שכלתם את בניי (שם מג ו).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בחכמים אלא
בנביאים. שנאמר ויבחר ראשים לשבת על
העם שרי אלפים שרי מאות וגו׳ (שמות יח כה).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בנביאים אלא
במשה. שנאמר ויבחר משה אנשי חיל וגו׳
(שם שם). ומנין שאין ראשי הסנהדרין במשה
אלא בעצת יתרו. שנאמר ויתן אותם ראשים
וגו׳ (שם שם). ומנין שאין ראשי הסנהדרין
בעצת יתרו אלא בעצת יעקב. שנאמר ויאמר
יתרו אל משה לא טוב הדבר וגו׳ (שם שם יז).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בעצת יעקב אלא
בשמעון ולוי. שנאמר שמעון ולוי אחים כלי
חמס מכרתיהם (בראשית מט ה). ומנין שאין
ראשי הסנהדרין בשמעון ולוי אלא בעצת יוסף.
שנאמר ויבחר מאתם את שמעון (שם מב כד).
ומנין שאין ראשי הסנהדרין בעצת יוסף אלא
בעצת אביו. שנאמר ויאמר אליהם אביהם אתי
שכלתם את בניי (שם מג ו).

פרק : מ

א : אמר רבי יוחנן בן זכאי לתלמידיו:
יפה שעה אחת קודם מיתתו של אדם
לעשות תשובה. שמא יכוין אדם את שעתו
לעשות תשובה.
ב : אמר להם יהי רצון שיהא כל אימת
שלכם עליי כאימת בשר ודם. אמרו לו
כבר אמרת כך. אמר להם יהי רצון שיהא
כל אימת שלכם עליי כאימת שמים. שאין
לפניו לא עוון ולא שכחה ולא משוא פנים
ולא מקח שוחד. שהכל שלו. שנאמר כי לו
הים והוא עשהו (תהלים צה ה). ואם אתם
אומרים יש לנו זכיות הרבה. זכיותינו
מרובות מזכיותיו של משה. שזכיותיו של
משה חמש ושלנו הרבה. שזכיותיו של משה
חמש מנין. שנאמר זכר תורת משה עבדי
(מלאכי ג כב). ושלנו הרבה מנין. שנאמר
ויאמינו בה׳ ובמשה עבדו (שמות יד לא).
ג : אמר להם יהי רצון שיהא כל אימת
שלכם עליי כאימת שמים. עד כאן מועיל
לו שיעשה תשובה. משם ואילך אפילו
עושה תשובה אינו מועיל. שכבר נגזרה
גזירה על הדור ואי אפשר לבטלה.
ד : אמר להם תלמידיו לרבי יוחנן בן זכאי:
רבי ברכנו. אמר להם יהי רצון שתהא
יראת שמים עליכם כיראת בשר ודם.
שכשעבר אדם חטא אומר שלא יראוהו
עבירה בידו. ולא עוד אלא שמחפש לו
זכויות שיתלה לו. אמרו לו כבר אמרת
לנו כך. אמר להם יהי רצון שתהא יראת
שמים עליכם כיראת בשר ודם. שכשעבר
אדם חטא אומר שיראוהו עבירה בידו.
ולא עוד אלא שמחפש לו עבירות שיתלה
לו. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
ה : אמר להם יהי רצון שתהא חשיבות
מצוותיכם שקולה כנגד עבירותיכם. אמרו
לו כבר אמרת לנו כך. אמר להם יהי רצון
שתהא כל עבירותיכם שקולות כנגד כל
מצוותיכם. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
ו : אמר להם יהי רצון שתהא חשיבות
מצוותיכם שקולה כנגד עבירותיכם של
משה רבכם. אמרו לו כבר אמרת לנו כך.
אמר להם יהי רצון שתהא כל עבירותיכם
שקולות כנגד כל מצוותיכם של משה רבכם.
אמרו לו כבר אמרת לנו כך.

ه : والذين كانوا معه قد ساروا في طريق
كفرناحوم. ٣٤ وكان جميع المدينة مجتمعين
على الباب. ٣٥ فقام باكرا جدا وخرج
وذهب الى موضع خلاء وهناك كان يصلي.
٣٦ فتبعه سمعان والذين معه. ٣٧ فلما
وجدوه قالوا له ان الجميع يطلبونك.
٣٨ فقال لهم لنذهب الى القرى المجاورة
لكي اكرز هناك ايضا لانني لهذا قد خرجت.
٣٩ وكان يكرز في مجامعهم في جميع
الجليل ويخرج الشياطين.
٤٠ وجاء اليه ابرص يطلبه وجثا على
ركبتيه وقال له ان اردت تقدر ان تطهرني.
٤١ فتحنن يسوع ومد يده ولمسه وقال له
اريد فاطهر. ٤٢ وللوقت ذهب عنه البرص
وطهر. ٤٣ فانتهره يسوع للوقت واخرجه.
٤٤ وقال له انظر لا تقل لاحد شيئا بل
اذهب وارو نفسك للكاهن وقرب عن
تطهيرك ما امر به موسى شهادة لهم.
٤٥ فلما خرج ابتدأ يكرز كثيرا ويشيع
الامر حتى لم يقدر يسوع بعد ان يدخل
المدينة علانية بل كان خارجا في اماكن
خلاء وكانوا يأتون اليه من كل موضع.

٢ ودخل ايضا كفرناحوم بعد ايام
فسمع انه في بيت. ٢ فللوقت اجتمع
كثيرون حتى لم يعد يسعهم ما حول الباب
ايضا وكان يخاطبهم بالكلمة. ٣ واذا
قوم قد اتوا اليه يحملون مفلوجا محمولا
على اربعة. ٤ ولما لم يقدروا ان يقربوا
اليه من اجل الجمع كشفوا السقف حيث
كان وبعد ما نقبوه دلوا السرير الذي
كان المفلوج مضطجعا عليه. ٥ فلما رأى
يسوع ايمانهم قال للمفلوج يا بني مغفورة
لك خطاياك. ٦ وكان قوم من الكتبة
جالسين هناك يفكرون في قلوبهم.
٧ لماذا يتكلم هذا هكذا بتجاديف. من
يقدر ان يغفر الخطايا الا الله وحده.
٨ فللوقت علم يسوع بروحه انهم هكذا
يفكرون في انفسهم فقال لهم ما بالكم
تفكرون بهذا في قلوبكم. ٩ ايما اسهل
ان يقال لمفلوج مغفورة لك خطاياك او
ان يقال قم واحمل سريرك وامش.
١٠ ولكن لكي تعلموا ان لابن البشر
سلطانا على الارض ان يغفر الخطايا
قال للمفلوج. ١١ لك اقول قم واحمل
سريرك واذهب الى بيتك. ١٢ فقام
للوقت وحمل السرير وخرج قدام الجميع
حتى بهت الجميع ومجدوا الله قائلين
ما رأينا قط هكذا.

ומקום מושבותיהם: ואת בתיהם ואת מגרשיהם: ואת
ערי החצרים אשר להם: ואת כל חיה אשר לכל
עיר ועיר אשר ישבו שם: ואת כל הארץ אשר
הלכו שם לפנים ויישבו את ערי שומרון תחתם:
ז: ויהי בראשית מלוכת יהושפט על יהודה:
ויהי בשנה הרביעית למלוכתו על ישראל מלך
אחאב על שומרון. ויהושפט מלך יהודה בשנת
חמש לאחאב: ויהושפט בן עשרים וחמש שנה
בהמלכו ועשרים וחמש שנה מלך בירושלים:
ושם אמו עזובה בת שלחי: ויהושפט הלך בכל
דרכי אסא אביו לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה: אך הבמות לא סרו עוד העם
מזבחים ומקטרים בבמות: וישלם יהושפט עם
מלך ישראל: ויתר דברי יהושפט וגבורתו אשר
עשה ומלחמותיו הלא הם כתובים על ספר דברי
הימים למלכי יהודה: ויתר הקדשים אשר נשאר
בימי אסא אביו הוציא יהושפט מן הארץ:
ואין מלך בעת ההיא באדום נציב מלך: ויהושפט
עשה אניות תרשיש ללכת אופירה לזהב ולא
הלכו כי נשברו האניות בעציון גבר: אז אמר
אחזיה בן אחאב אל יהושפט יילכו עבדי עם
עבדיך באניות ויהושפט לא אבה: וישכב יהושפט
עם אבותיו ויקבר עם אבותיו בעיר דוד אביו
וימלך יהורם בנו תחתיו: אחזיה בן אחאב מלך
על ישראל בשמרון בשנת שבע עשרה ליהושפט
מלך יהודה וימלך על ישראל שנתים: ויעש הרע
בעיני יהוה וילך בדרך אביו ובדרך אמו ובדרך
ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל: ויעבד
את הבעל וישתחו לו ויכעס את יהוה אלהי
ישראל ככל אשר עשה אביו: ב: ויפשע מואב
בישראל אחרי מות אחאב: ויפל אחזיה בשבכה
בעלייתו אשר לשמרון ויחל וישלח מלאכים
ויאמר אליהם לכו דרשו בבעל זבוב אלהי עקרון
אם אחיה מחלי זה: ומלאך יהוה דבר אל אליהו
התשבי קום עלה לקראת מלאכי מלך שומרון
ודברת אליהם הלא על כי אין אלהים בישראל
אתם הולכים לדרוש בבעל זבוב אלהי עקרון:
לכן כה אמר יהוה המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות: וילך אליהו: וישובו
המלאכים אליו ויאמר אליהם מה זה שבתם:
ויאמרו אליו איש עלה לקראתנו ויאמר אלינו
לכו שובו אל המלך אשר שלח אתכם ודברתם
אליו כה אמר יהוה הלא על כי אין אלהים
בישראל אתה שלח לדרוש בבעל זבוב אלהי
עקרון לכן המטה אשר עלית שם לא תרד ממנו
כי מות תמות: ויאמר אליהם מה מדת האיש
העלה לקראתכם ויאמרו אליו איש בעל שער
ואזור עור אזור במתניו: ויאמר הוא תשבי:
ויאמר אל חמשי שריו ויעל אליו והנה הוא יושב
על ראש ההר ויאמר אליו איש האלהים המלך
דבר רד: ויען אליהו ויאמר אל שר החמשים
אם איש אלהים אנכי תרד אש מן השמים
ותאכל אותך ואת חמשיך: וירד אש מן השמים
ותאכל אותו ואת חמשיו: וישב עוד אל שר
חמשים שלישי ויעל וכרע על ברכיו נגד אליהו
ויתחנן אליו ויאמר אליו איש האלהים נא תיקר
נפשי ונפש חמשים עבדיך אלה בעיניך: הנה ירדה
אש מן השמים ותאכל את שני שרי החמשים
הראשונים ואת חמשיהם ועתה תיקר נפשי בעיניך:
ויאמר מלאך יהוה אל אליהו רד עמו אל תירא
מפניו ויקם וירד עמו אל המלך: ויאמר אליו כה
אמר יהוה יען כי שלחת מלאכים לדרוש בבעל
זבוב אלהי עקרון המבלי אין אלהים בישראל
לדרוש בדברו לכן המטה אשר עלית שם לא
תרד ממנו כי מות תמות: ויעש כדבר יהוה אשר
דבר אליהו ויאמר יהורם תחתיו בשנת שתים
ליהורם בן יהושפט מלך יהודה כי לא היה לו בן:
ויתר דברי אחזיה אשר עשה הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי ישראל:

פרק ו : ה .

ו: ויהי כהעלות יהוה את אליהו בסערה השמימה
ואליהו והאלישע הולכים מן הגלגל: ויאמר אליהו
אל אלישע שב נא פה כי יהוה שלחני עד הירדן
ויאמר אלישע חי יהוה ונפשך אם אעזבך ויבאו
שניהם הירדנה: ב: ויאמר אליהו אל אלישע שב נא
פה כי יהוה שלחני יריחו ויאמר אלישע חי יהוה
ונפשך אם אעזבך ויבאו יריחו: ויגשו בני הנביאים
אשר ביריחו אל אלישע ויאמרו אליו הידעת כי
היום יהוה לוקח את אדניך מעל ראשך ויאמר גם
אני ידעתי השתקו: ג: ויאמר אליו אליהו אלישע
שב נא פה כי יהוה שלחני הירדנה ויאמר חי יהוה
ונפשך אם אעזבך וילכו שניהם יחדו: ויבאו
חמשים איש מבני הנביאים ויעמדו מנגד והם
עומדים על הירדן: ד: ויקח אליהו את מעילו
ויגלם ויכה את המים ויחצו הנה וזה ויעברו שניהם
ביבשה: ה: ויהי כעברם ואליהו אמר אל אלישע
שאל מה אעשה לך בטרם אלקח מעמך ויאמר
אלישע אלישע יהי נא פי שנים ברוחך: ו: ויאמר
הקשית לשאול אם תראה אותי לקוח מאתך יהי
לך כן ואם אין לא יהי: ז: והנה המה הולכים הלוך
ודבר והנה רכב אש וסוסי אש ויפרידו בין שניהם
ויעל אליהו בסערה השמים: ח: ואלישע ראה
ויצעק אבי אבי רכב ישראל ופרשיו והוא לא ראהו
ויחזק בבגדיו ויקרעם לשני קרעים: ויקח את מעיל
אליהו אשר נפל ממנו וישב ויעמד על שפת
הירדן: ויקח את מעיל אליהו אשר נפל ממנו
ויכה את המים ויאמר איה יהוה אלהי אליהו גם
הוא ויכו גם הם את המים ויחצו הנה וזה ויעבר
אלישע: ויראו בני הנביאים אשר ביריחו מנגד
ויאמרו נחה רוח אליהו על אלישע ויבאו לקראתו
וישתחוו לו ארצה: ויאמרו אליו הנה נא יש עם
עבדיך חמשים איש בני חיל ילכו נא ויבקשו את
אדניך פן נשאו רוח יהוה ויטלהו אחד ההרים או
אחת הגבעות ויאמר לא תשלחו: ויפצרו בו עד
בושו ויאמר שלחו: וישלחו חמשים איש ויבקשו
שלשת ימים ולא מצאוהו: וישבו אליו והוא יושב
ביריחו ויאמר אליהם הלא אמרתי אליכם לא תלכו:
ויאמרו אנשי העיר אל אלישע הנה נא מושב העיר
טוב כאשר אדני רואה והמים רעים והארץ משכלת:
ויאמר קחו לי צלוחית חדשה ושימו שם מלח
ויקחו אליו: ויצא אל מוצא המים וישלך שם מלח
ויאמר כה אמר יהוה רפאתי המים האלה לא יהיה
משם עוד מות ומשכלת: ויתרפאו המים עד היום
הזה כדבר אלישע אשר דבר: ויעל משם בית אל
והוא עלה בדרך ונערים קטנים יצאו מן העיר
ויתקלסו בו ויאמרו אליו עלה קרח עלה קרח:
ויפן אחריו וירא אותם ויקללם בשם יהוה ותצאנה
שתי דובות מן היער ותבקענה מהם ארבים ושנים
מהם: וילך משם אל הר הכרמל וישב משם שומרונה:

كعكة مثلثة : ٢ : كعكة ذات ثلاثة أركان .

٣ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

٤ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان . ٥ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

٦ : كعكة مثلثة : ذات ثلاثة أركان .

פרק י

א : ומלכת שבא שמעה את שמע שלמה לשם יהוה ותבא לנסתו בחידות .
ב : ותבא ירושלם בחיל כבד מאד וגמלים נשאים בשמים וזהב רב מאד ואבן יקרה ותבא אל שלמה ותדבר אליו את כל אשר היה עם לבבה .
ג : ויגד שלמה לכל דבריה לא נעלם דבר משלמה אשר לא הגיד לה .
ד : ותרא מלכת שבא את כל חכמת שלמה והבית אשר בנה .
ה : ומאכל שלחנו ומושב עבדיו ומעמד משרתיו ומלבושם ומשקיו ועלתו אשר יעלה בית יהוה ולא היתה עוד בה רוח .
ו : ותאמר אל המלך שמע היתה דברי אשר שמעתי בארצי על דבריך ועל חכמתך .
ז : ולא האמנתי לדברים עד אשר באתי ותראינה עיני והנה לא הגד לי חצי הרבה חכמה ומוב יספת על השמעה אשר שמעתי .
ח : אשרי אנשיך ואשרי עבדיך אלה העמדים לפניך תמיד השמעים את חכמתך .
ט : יהי יהוה אלהיך ברוך אשר חפץ בך לתתך על כסא ישראל באהבת יהוה את ישראל לעלמם ויתנך למלך לעשות משפט וצדקה .
י : ותתן למלך מאה ועשרים ככר זהב ובשמים הרבה מאד ואבן יקרה לא בא כבשם הנמה אשר נתנה מלכת שבא למלך שלמה .
יא : וגם אניות חירם אשר נשאו זהב מאופיר הביאו מאופיר עצי אלמגים הרבה מאד ויהי מסמכות לבית יהוה ולבתי המלך וכנרות ונבלים למשררים לא בא כן עצי אלמגים הרבה כזה עד היום הזה .
יב : ומלך שלמה נתן למלכת שבא את כל חפצה אשר שאלה מלבד אשר נתן לה כיד המלך שלמה ותפן ותלך לארצה היא ועבדיה .
יג : ומשקל הזהב אשר בא לשלמה בשנה אחת ששים ושש מאות ככר זהב .
יד : מלבד אנשי הרכלים וסחר הסחרים וכל מלכי הערב ופחות הארץ .
טו : ויעש המלך שלמה מאתים צנות זהב שש מאות זהב יצא על הצנה האחת .
טז : ושלש מאות מגנות זהב שלש מנים זהב יתן על המגן האחת ויתנם המלך בית יער הלבנון .
יז : ויעש המלך כסא שן גדול ויצפהו זהב מובחר .
יח : ששה מעלות לכסא וגב עגל לכסא מאחריו ושתי ידת מזה ומזה למקום השבת ושני אריות עמדים אצל הידת .
יט : ושנים עשר אריות עמדים שם על ששה המעלות מזה ומזה לא נעשה כן לכל ממלכות הארצות .
כ : וכל כלי משקה המלך שלמה זהב וכל כלי בית היער הלבנון זהב סגור אין כסף לא נחשב בימי שלמה לדבר .
כא : כי אניות למלך הלכות תרשיש עם עבדי חירם אחת לשלש שנים תבוא אניות תרשיש נשאות זהב וכסף שן וקופים ותכיים .
כב : וגדל המלך שלמה מכל מלכי הארץ לעשר ולחכמה .
כג : וכל מלכי הארץ מבקשים את פני שלמה לשמע את חכמתו אשר נתן האלהים בלבו .
כד : והמה מביאים איש מנחתו כלי כסף וכלי זהב ושמלות נשק ובשמים סוסים ופרדים דבר שנה בשנה .
כה : ויקבץ שלמה רכב ופרשים וגו׳ אלף ומאתים רכב וארבעת אלפים סוסים ויניחם בערי הרכב ועם המלך בירושלם .
כו : ויהי שלטון על כל המלכים מן הנהר וגו׳ ארץ פלשתים ועד גבול מצרים .
כז : ויתן המלך את הכסף בירושלם כאבנים ואת הארזים נתן כשקמים אשר בשפלה לרב .
כח : ומוצא הסוסים אשר לשלמה ממצרים וקוה סוחרי המלך יקחו מקוה במחיר .
כט : ועלה ויצא מרכבה ממצרים בשש מאות כסף וסוס במאה וחמשים וכן לכל מלכי החתים וארם יוציאו .

פרק י .

א : ואחאב היה שבעים בנים בשומרון ויכתב יהוא ספרים וישלח שמרונה אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים לאחאב לאמר .

ב : ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתכם בני אדניכם ואתכם הרכב ומרכבות וערי מבצר וכלי נשק .

ג : וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמתם על בית אדניכם .

ד : ויראו מאד מאד ויאמרו הנה שני המלכים לא עמדו לפניו ואיך נעמד אנחנו .

ה : וישלח אשר על הבית ואשר על העיר הזקנים ואמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש עשה הטוב בעיניך .

ו : ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי שמעתם קחו את ראשי אנשי בניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה . ושבעים אנשי המלך את גדלי העיר אשר גדלים אתם .

ז : ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה .

ח : ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבורים פתח השער עד הבקר .

ט : ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם אתם צדיקים הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה .

י : דעו עתה כי לא יפל דבר ה׳ ארצה אשר דבר ה׳ על בית אחאב ויהוה עשה אשר דבר ביד עבדו אליהו .

יא : ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד .

יב : ויקם ויבא וילך שמרונה הוא בית עקד הרעים בדרך .

יג : ויהוא מצא את אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירת המלך ולשלום גבירת הגבירה .

יד : ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים ויטבחו אתם אל בור בית עקד הרעים ארבעים ושנים איש ולא הניח איש מהם .

טו : וילך משם ויפגש את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו וישאלהו הישר לבבך ככל אשר לבבי עמך ויאמר יהונדב יש ויתן יהוא ידו אליו ויעלהו אליו המרכבה .

טז : ויאמר לכה אתי וראה בקנאתי לה׳ ויעלהו ברכבו .

יז : ויבא שמרונה ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר ה׳ אשר דבר אל אליהו .

יח : ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יעבדנו יהוא הרבה .

יט : ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש לא יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל .

כ : ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו .

כא : וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה .

כב : ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבוש לכל עבדי הבעל ויוצא להם המלבושים .

כג : ויבא יהוא ויהונדב בן רכב בית הבעלה ויאמר לעבדי הבעל חפשו ובקרו פן יש פה אתכם מעבדי ה׳ כי אם עבדי הבעל לבדם .

כד : ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה שמונים איש חוצה לו ויאמר האיש אשר יפלט מן האנשים אשר אני מביא על ידיכם נפשו תחת נפשו .

כה : ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכו לפי חרב ויזרקו הרצים והשלשים ויאמרו עד עיר בית הבעל .

כו : ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו .

כז : ויתצו את מצבת הבעל ויתצו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה .

כח : וישמד יהוא את הבעל מישראל .

כט : רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן .

ל : ויאמר יהוה אל יהוא יען היטב לעשות הישר בעיני ככל אשר בלבבי עשית לבית אחאב בני רבעים ישבו לך על כסא ישראל .

לא : ויהוא לא שמר ללכת בתורת ה׳ אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל .

לב : בימים ההם החל ה׳ להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל .

לג : מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן .

לד : ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל .

לה : וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו .

לו : והימים אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון .

ד : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ה : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ו : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ז : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

ח : מתרגמין את המגלה בכל לשון ושלא בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש ואם היה שם מתורגמן אחד קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שנים קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שלשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ארבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם חמשה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם ששה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שבעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם שמונה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם תשעה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם עשרה קורין בלשון הקדש ומתרגמין בלשון אחרת ואם היה שם יותר על כן אפילו כולן בלשון הקדש אין קורין אותה אלא בלשון הקדש.

صلاة : ٢ .

١ : ٥ فِي غِنِّ عِلْمِ الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٢٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٤٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٥٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٦٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٧٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٨٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩١ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٢ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٣ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٤ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٥ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٦ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٧ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٨ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٩٩ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

١٠٠ : ٥ فِي الصلاة فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة : ٥ فِي الصلاة .

٣٠ : ٢٥ ... ١ : ٢٥ ... ٧٥٢

٢٥ : ١ ... ٣٠ : ٢٥ ... ٧٥٢

عبد الله .

٥١ : ولا بد ان يكون في اسم الله
شيء من : ٥١ ان يكون في اسم الله
تعالى .

٥٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٥٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٥٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٦٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٦٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٧٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٧٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٨٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٨٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩١ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩١ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٢ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٢ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٣ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٣ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٤ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٤ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٥ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٥ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٦ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٦ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٧ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٧ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٨ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٨ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

٩٩ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ٩٩ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

١٠٠ : عقد الصلح يصح بقول
المتصالحين : ١٠٠ عقد الصلح يصح
بقول المتصالحين .

ثمانية عشر : ٥ .
٣ : ٥ ٥٥٤٥ ٥٥٤ ٥٥٤٥ ٥٥٤٥ ٥٥٤٥

لط : وجنح إس لأنها : منعت مع ضاهاها في منعها : ومنعت مع ضاهاها في فصلها . ومنها جنح مع ضاهاها في عاملها : مع ضمير لتصل بأصلها .

ك : وجنح سد إنها : وصح سد لصنح ملها . وعلة سد لأنها : وصح لأنها جنح وجنح صلة الصفة وصفة .

كا : وصح ٨ذم : وأنها جد ذم وصح ٨ذم وجنح ٨ذم : لصنح ٨ذم وصح أنها جد ذم وصح .

كب : وصفة إذ صفة لأنها حكم ٨ذم ضمير : مع وصح ٨ذم وصح أنها جد ذم وصح .

كد : وأنها حكم : ولصنا حكم أنها جد ذم وصح .

كه : ومنها مع : وصح ٨ذم وجنح ذا سبه منها .

كو : ومنها ملا : وصح ولا : وصح ولصح منها وجنح ذا سبه مع ضاهاها : وجنح ذا سبه مع ضاهاها : ولص

ك : وجنّهذا دبذ ١٨٤ بصوبا : اك
مح لبذ مح لبصبذ بذا دلوصبذ حلحا :
وذوصنا ضلاس . ٨٤٨ هيدس خج سنذا
دنصلا سيا . وصخنا دنصلا ٦سنا .

حا : وحنج بصوبا دلهلحا دضحلا :
ولبصد لبصوبا دمج بصبنا : وحنا عصد
نجس . ولبصد لبصوبا دمج هصحا : وحنا
عصد ثنه .

حد : وبذ ذيا دبصوبا حجيے
دعنبلا . وحلصد حجوصي دبصوبا .

حه : وحنج بضا دهضاهے : دهذ
إنس : مح هوسا : وحنضا لهوسا : ملبذ
خج سنذ . وسحصد إنس ذوصد . وسولا
دلهلس إنس ذنج لس خج سنذ .

حو : وصتبذ لاسلا مح هوسا خج
سنذ دحبجس اس : دهذ إنس دحبجس لبضا
خج سنذ : ٨٤٨ هيدس ذصتبذ ذهضجس
دهضاهذا .

حس : وصلح بذ ٨٤٨ هذهذ لاوحبس .
الالا قيس لاذنبذا : ولالالا قيس لضبذنا :
ولالالا قيس لاصبذا : ولالالا قيس
لضبذسا . وبضا حلسوف لبذ جسوف مح
لبذ : وإسذاسوف لاه خلا .

حه : وحنج قيج سوهوس : إسے
هوسا دنجها : وصذبذ دعنبلا ٨٤٨
ألقس ضلاذس ٦سنج .

حو : وحنج ألنا دهذ ذسنذا . إذبد
إنس ٦وذنج ألنا سيا : وإذبد إنس
قلاش : ولالالا إنس ذوصنج .

حس : وحنجوس ألنا : حيقيا ابه
لوس .

ط : وبذ حيقيا دجله سنجے :

ز : وجنّهذا دبذ ١٨٤ بصوبا : اك
مح لبذ مح لبصبذ بذا دلوصبذ حلحا :
وذوصنا ضلاس . ٨٤٨ هيدس خج سنذا
دنصلا سيا . وصخنا دنصلا ٦سنا .

ح : وحنج بصوبا دلهلحا دضحلا :
ولبصد لبصوبا دمج بصبنا : وحنا عصد
نجس . ولبصد لبصوبا دمج هصحا : وحنا
عصد ثنه .

ت : وبذ ذيا دبصوبا حجيے
دعنبلا . وحلصد حجوصي دبصوبا .

ي : وحنج بضا دهضاهے : دهذ
إنس : مح هوسا : وحنضا لهوسا : ملبذ
خج سنذ . وسحصد إنس ذوصد . وسولا
دلهلس إنس ذنج لس خج سنذ .

يا : وصتبذ لاسلا مح هوسا خج
سنذ دحبجس اس : دهذ إنس دحبجس لبضا
خج سنذ : ٨٤٨ هيدس ذصتبذ ذهضجس
دهضاهذا .

يب : وصلح بذ ٨٤٨ هذهذ لاوحبس .
الالا قيس لاذنبذا : ولالالا قيس لضبذنا :
ولالالا قيس لاصبذا : ولالالا قيس
لضبذسا . وبضا حلسوف لبذ جسوف مح
لبذ : وإسذاسوف لاه خلا .

يج : وحنج قيج سوهوس : إسے
هوسا دنجها : وصذبذ دعنبلا ٨٤٨
ألقس ضلاذس ٦سنج .

يد : وحنج ألنا دهذ ذسنذا . إذبد
إنس ٦وذنج ألنا سيا : وإذبد إنس
قلاش : ولالالا إنس ذوصنج .

يه : وحنجوس ألنا : حيقيا ابه
لوس .

يو : وبذ حيقيا دجله سنجے :

حوكم : ١٠

١ : وكتبوه بنا عكسه بالكلاهجا عتم : واعاهجك حلم شما .

٢ : وجنا شا نجا دلجنم : ضلا أعم ثوذجه : مهدعم أعم قاهم : واكاهم أعم ؤصفا : بك إذكا هيدم دعفجا : دإذا : وجدضاها دإذا بك بعفجا .

٣ : وصاهاك دإذا هم لبد : بك ميا بك بعفجا إذكم مهدعم : مهضهجا لهجا .

٤ : واجهجا الكلا هيدم : ومعكل ميا لسا واكاهم أعتم .

٥ : وجلم وجدا وقيا وذكم : وضعكلم مج لمج : واكاهم أعتم .

٦ : واهاها دعفجا بجج : مهدعم أعم قاهم : واكاهم أعم ثوذجه : واكاهم بك إقمض دعفجا وذجا وصاهاها بك بعفجا .

٧ : واهاها دجوهنا ذإنا ه ضا الهم : ألهاها لمنا بجج . وضعكلم دإذا مج غلاهجه وضعكلم لمج : ومج بجج وضعكلم لمجا بك مج : ومج غلاهجه وضعكلم لمجا بك بعفجا . وضجنا لا لمعفجا أسجنا .

٨ : وكتبوه بجج لهجا : أسم صهجا وقهجا : وجنا ذهجا أعم : وجاقا ذهجا أعم وجهجا أعم .

٩ : مج لمج : جاقا هجتا : أسم صهجا وقهجا : واجا .

١٠ : وجنا ذجا ذجا مج سجا : الكلا هشقم وقهجا : واشكا وجهجا دإذا : واجهجا دجوا ضاكا ذهجا لهجا : واهاها دجوا .

١١ : وججا ضلجا علمعم : واجهم لسجه مج ؤجه .

١٢ : وصه ذج أنكا الكلا إذضلجا مج غجها وجلكا : واجهم بجج ؤنه ماضم جسجا . واكاهم معجلا وصجا دجسجا . لمعجج حد بجج ؤسجا . واكا لهم ضلجا علمعم : وججج حلم بججا .

١٣ : وبجه الا ذجا بعفجا ؤسجے . ؤصجا ذجعفجا مج : الهضاهجا أعم . سهكا ذاهاهجا أعم ذجج اے . وضجنا لمعفجا أسجنا .

١٤ : واكاهم حضكا بجج لصهجه بك ججا ذجعفجا : ذاهججا ؤسجے . سجا : مهدعم أعم ؤصهج ؤجضجا سجا : وضعكلم أعم ؤصهج ؤجضجا أسجنا .

١٥ : وكتبوه بجج : وكتبوا لجنا . وججج بجج لجنا فجهاب ؤجهاب : بجج عجنكا لجضجا ذك بعفجا : بجج ضجنا الا ذجا بعفجا . وضجنا لا لمعفجا أسجنا .

١٦ : وجضجا ذك بعفجا لججا : ذهججا ذاهاها أجد أعم .

٥٤٨٤ : ٥٤٨٤٥ ٥٤٨٤٥ ٥٤٨٤٥

لحياة الحاقة وقبلها ـــــ .

س : وقبله ثنتا عشرة سنة : ايزبوجلا : وهو حاق وعشرين سنة دخول .

صفرة : ٥ .

١ : وهو ثمانية أيام وهو ملك عتيم : لصلاة ثم بعد بعد إذن دخول : عتاة ذبيحة تمنا ابنة دوسو تمنا ينا : إحياء علصف كل بعد : غير لصحتا خاص دخول .

ب : وهو ثم علصف لمدنا : علاب أهل اوذب : وهو قبل أهل دوسو : وهو أهل دوسو .

ج : ولهوا ثمنة دخول : هذه أهل اوذب لصحة قبل دوسو اوذب لصحة قبل أهل اوذب : وهو دخول .

د : وهو لحياة خلا غايتها ـــــ وهو التصاب .

ه : وهو كل حياة ثمنة دخول في سنة . ثلا دخول إسنة لمحلة وتحته سوسا .

و : وهو سنة الاسماء بعد أهل قبل : وهو عتاة قبل قبل : صحة أهل قبل : وهو عتاة عدد أهل قبل : صلا وهو ثمانية دخول لحياة في سنة وهو أهل قبل : وهو دخول في سنة وهو عتاة

٢ ملوك ٥ : ٥ .

١ : ٥ ويقع سيف ملك ارام في يديه وهو
يعظم امام سيده: لانه بواسطته اعطى
الرب خلاصا لارام. وكان الرجل ايضا
جبارا في بأس مصابا بالبرص .
٢ : ٥ وقد خرج ارام غزاة
وسبى من ارض اسرائيل سبية صغيرة
فكانت تخدم امرأة نعمان .
٣ : ٥ فقالت لسيدتها: ليت سيدي
امام النبي الذي في السامرة فانه كان
يشفيه من برصه .
٤ : ٥ فدخل نعمان وأخبر سيده
قائلا: هكذا وهكذا تكلمت الفتاة التي
من ارض اسرائيل .
٥ : ٥ فقال ملك ارام: اذهب الآن
وسأرسل رسالة الى ملك اسرائيل. فذهب
وأخذ في يده عشرة قناطير من الفضة
وستة آلاف من الذهب وعشر حلل من
الثياب .
٦ : ٥ وأتى بالرسالة الى ملك اسرائيل
قائلا: والآن عندما تأتيك هذه الرسالة
فاعلم اني قد أرسلت اليك نعمان عبدي
لتشفيه من برصه .
٧ : ٥ فلما قرأ ملك اسرائيل الرسالة
مزق ثيابه وقال: هل انا الله لأميت
واحيي حتى ان هذا يرسل الي لأشفي
رجلا من برصه. فاعلموا الآن وانظروا
كيف انه يتعرض لي .
٨ : ٥ فلما سمع اليشع رجل الله
ان ملك اسرائيل قد مزق ثيابه أرسل
الى الملك قائلا: لماذا مزقت ثيابك؟
ليأت الآن اليّ ويعلم ان في اسرائيل
نبيا .
٩ : ٥ فأتى نعمان بخيله ومركباته
ووقف على باب بيت اليشع .
١٠ : ٥ فأرسل اليشع اليه رسولا قائلا:
اذهب واغتسل سبع مرات في الاردن
فيعود جسدك اليك وتطهر .
١١ : ٥ فغضب نعمان ومضى قائلا:
كنت اظن انه يخرج اليّ ويقف ويدعو
باسم الرب الهه ويلمس بيده الموضع
ويشفي البرص .
١٢ : ٥ أليست ابارة ونهر فرفر دمشق
خيرا من جميع مياه اسرائيل؟ أفلا
اغتسل فيهما واطهر؟ فانصرف ومضى
بغيظ .
١٣ : ٥ فتقدم اليه عبيده وكلموه
قائلين: يا ابانا لو كان النبي قد أمرك
بأمر عظيم أفلا كنت تفعله؟ فكم بالحري
اذ قال لك اغتسل فتطهر .
١٤ : ٥ فنزل ودخل الاردن وغطس
فيه سبع مرات حسب قول رجل الله
فعاد جسده كجسد غلام صغير وطهر .
١٥ : ٥ فرجع الى رجل الله هو
وجميع رفقته ووقف امامه وقال: هوذا
الآن علمت انه ليس في كل الارض
الا في اسرائيل. فالآن خذ بركة من
عبدك .
١٦ : ٥ فقال: حي هو الرب الذي
انا واقف امامه لا آخذ. وألح عليه
ليأخذ فأبى .
١٧ : ٥ فقال نعمان: فان لم يكن
فليعط عبدك حمل بغل تراب لانه لا
يعمل عبدك بعد محرقة او ذبيحة
لآلهة اخرى بل للرب .
١٨ : ٥ في هذا الامر يغفر الرب
لعبدك: عندما يدخل سيدي بيت رمون
ليسجد هناك وهو متكئ على يدي
فأسجد في بيت رمون عندما اسجد في
بيت رمون يغفر الرب لعبدك هذا الامر .
١٩ : ٥ فقال له: اذهب بسلام. فلما
ذهب عنه مسافة من الارض

ه : ثنا بن سعد حدثني حجاج .

٩ : سفيان بن عيينة .

س : عبد بن ألا تعبدوا .

هـ : إنني بن زيد ابن أسلم : إذا بعضهم ظلمة : بعضا بمعنى بعض .

ع : ضموا بعضهم بعض جازما .

ح : أم منا بل بلسان أم منا بل بعد هؤلاء بمعنى : أجمل معناه منكم .

ط : أعلمه غلط حجاج فأعلمه فلانا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف . أعلمه بقوة بيده .

ك : أعلمه بالسيف ط فأعلمه بعد هؤلاء بمعنى أجمل معناه منكم .

ل : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم : بل بعضا ط بن فلان بعضهم بعضا .

م : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ن : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف . أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

س : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ع : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ف : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ص : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ق : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ر : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ش : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ت : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ث : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

خ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ذ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ض : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

ظ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

غ : أعلمه بعضهم بعضا بل بعضهم بعضا : بل أسرا فإنما فاعلوا : أعلموا بعضهم بعضا بالسيف .

٤٤ ٤

١ : ٤٤٤٤٤٤٤٤ ٤٤٤٤٤٤٤٤ ٤٤٤٤٤٤٤٤

فَتَحْتَجُّ: لَا عِلْمَ لِي بِقَوْلِهَا فِيهِ: لَا عِلْمَ لِي
بِهِ إِلَّا: لَا عِلْمَ لِي بِشَيْءٍ لَا عِلْمَ لِي بِهِ
فَعِلْمِي فِيهِ: لَا عِلْمَ لِي بِهِ. لَا عِلْمَ لِي
بِهِ: لَا عِلْمَ لِي بِشَيْءٍ.

ولا يقبل الله إلا الصدقة من الطيب.
٥ : فمن يعمل الصالحات من ذكر أو أنثى
وهو مؤمن فأولئك يدخلون الجنة
ولا يظلمون نقيرا.
٦ : ومن أحسن دينا ممن أسلم وجهه لله
وهو محسن واتبع ملة إبراهيم حنيفا
واتخذ الله إبراهيم خليلا.
٧ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
وكان الله بكل شيء محيطا.
٨ : ويستفتونك في النساء قل الله يفتيكم
فيهن وما يتلى عليكم في الكتاب في
يتامى النساء اللاتي لا تؤتونهن ما
كتب لهن وترغبون أن تنكحوهن والمستضعفين
من الولدان وأن تقوموا لليتامى بالقسط
وما تفعلوا من خير فإن الله كان به عليما.
٩ : وإن امرأة خافت من بعلها نشوزا
أو إعراضا فلا جناح عليهما أن يصلحا
بينهما صلحا والصلح خير وأحضرت
الأنفس الشح وإن تحسنوا وتتقوا فإن
الله كان بما تعملون خبيرا.
١٠ : ولن تستطيعوا أن تعدلوا بين النساء
ولو حرصتم فلا تميلوا كل الميل فتذروها
كالمعلقة وإن تصلحوا وتتقوا فإن الله
كان غفورا رحيما.
١١ : وإن يتفرقا يغن الله كلا من سعته
وكان الله واسعا حكيما.
١٢ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
ولقد وصينا الذين أوتوا الكتاب من
قبلكم وإياكم أن اتقوا الله وإن تكفروا
فإن لله ما في السماوات وما في الأرض
وكان الله غنيا حميدا.
١٣ : ولله ما في السماوات وما في الأرض
وكفى بالله وكيلا.
١٤ : إن يشأ يذهبكم أيها الناس ويأت
بآخرين وكان الله على ذلك قديرا.
١٥ : من كان يريد ثواب الدنيا فعند الله
ثواب الدنيا والآخرة وكان الله سميعا
بصيرا.

الجزء : ٦.

١ : يا أيها الذين آمنوا كونوا قوامين
بالقسط شهداء لله ولو على أنفسكم
أو الوالدين والأقربين إن يكن غنيا
أو فقيرا فالله أولى بهما فلا تتبعوا
الهوى أن تعدلوا وإن تلووا أو تعرضوا
فإن الله كان بما تعملون خبيرا.
٢ : يا أيها الذين آمنوا آمنوا بالله
ورسوله والكتاب الذي نزل على رسوله
والكتاب الذي أنزل من قبل ومن يكفر
بالله وملائكته وكتبه ورسله واليوم
الآخر فقد ضل ضلالا بعيدا.
٣ : إن الذين آمنوا ثم كفروا ثم آمنوا
ثم كفروا ثم ازدادوا كفرا لم يكن الله
ليغفر لهم ولا ليهديهم سبيلا.
٤ : بشر المنافقين بأن لهم عذابا أليما.
٥ : الذين يتخذون الكافرين أولياء من
دون المؤمنين أيبتغون عندهم العزة
فإن العزة لله جميعا.
٦ : وقد نزل عليكم في الكتاب أن إذا
سمعتم آيات الله يكفر بها ويستهزأ بها
فلا تقعدوا معهم حتى يخوضوا في حديث
غيره إنكم إذا مثلهم إن الله جامع
المنافقين والكافرين في جهنم جميعا.
٧ : الذين يتربصون بكم فإن كان لكم
فتح من الله قالوا ألم نكن معكم وإن
كان للكافرين نصيب قالوا ألم نستحوذ
عليكم ونمنعكم من المؤمنين فالله يحكم
بينكم يوم القيامة ولن يجعل الله
للكافرين على المؤمنين سبيلا.
٨ : إن المنافقين يخادعون الله وهو
خادعهم وإذا قاموا إلى الصلاة قاموا
كسالى يراءون الناس ولا يذكرون الله
إلا قليلا.
٩ : مذبذبين بين ذلك لا إلى هؤلاء
ولا إلى هؤلاء ومن يضلل الله فلن
تجد له سبيلا.
١٠ : يا أيها الذين آمنوا لا تتخذوا
الكافرين أولياء من دون المؤمنين
أتريدون أن تجعلوا لله عليكم سلطانا
مبينا.
١١ : إن المنافقين في الدرك الأسفل من
النار ولن تجد لهم نصيرا.
١٢ : إلا الذين تابوا وأصلحوا واعتصموا
بالله وأخلصوا دينهم لله فأولئك مع
المؤمنين وسوف يؤت الله المؤمنين
أجرا عظيما.
١٣ : ما يفعل الله بعذابكم إن شكرتم
وآمنتم وكان الله شاكرا عليما.
١٤ : لا يحب الله الجهر بالسوء من القول
إلا من ظلم وكان الله سميعا عليما.
١٥ : إن تبدوا خيرا أو تخفوه أو تعفوا
عن سوء فإن الله كان عفوا قديرا.

مح : ٥أهذ كن : حلكا ابه لب دأهذ أحب . أهذا كن إهذ .

مد : أهذ كن : أنه هجنا أنه دلب هذا هؤنا ضلحهنا : ضلب ضهه حلب بهؤند إقتصف دأصوا لصف ضلحب . ٥أنهنهجنا ضلحهنا حس : ضهؤنا دسم صحلد دهج هذنا هؤه أس .

مه : ٥هسنا جنالا سؤا غزل أنا أحب : لا هصقهب إقت . ٥أهذا أس إهذ .

مو : أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دلا نس هؤه إقتص : ٥هؤد لب لأجبغب علهضهوا أنهوا .

مز : ٥أصؤنه هذه عجد : غؤهذ : إنا إهذ حلم لضلحا .

مح : ٥أنهنه هذه عجد لهه ضلحا علصف دأهذ أس بد أؤهنا . ٥هنب ضلحا لأهذنه ضهؤنه كن : ٥هنب بد حهؤهس . ٥أؤهنه حهؤهنا لأحب دضلحا : ٥أهؤنه هجنا .

مط : ٥أصؤنه : هؤأهؤب أجبغب علهضهوا لأؤهنا أسوم أنهوا .

ن : ضجنا ضلحا علصف ٥أهذ لأحب : لضنا جالاه أس أجبغب علهضهوا دأؤهنا : أنا جاله أس ضلحهوا . حلم أصؤنه أم دهجنب حس : ٥أس أجبغ دسنا : ٥هؤنب بد مؤهنا .

نا : ٥أنهنه أنه هجنا أنه دلب ضلحهوا : ضلب ضهه حلب إهذنا بد ضهؤنا ضهؤنا ضلحا علصف . ٥أهذ كن : ضجنا إهذ ضلحا : قهت . ٥أهذ لا تهقب أنا : أنا هؤنا ضؤأه أنا . ٥هب جنا ضلحا قؤأهنا ضلحا : ٥أهذ : هجنا ضؤنا ٥هؤنب : ٥هجنا سنب .

نا : ٥أهذ ضلحا : حجج أس أه هؤنه ٥أهذ : هؤند تب ضهؤأهس : ٥أحجغ أهذ بد هجنا ضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

نب : ٥أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

نج : ٥هسنا جنالا سؤا غزل أنا أحب : لا هصقهب إقت . ٥أهذا أس إهذ .

نح : ٥أهذ كن : إهذه لضلحا علصف دهذنے ٥أهذ : ضجنا بحجج لب أنصا ٥هجنا نهؤك لب : لا جنؤنا ضؤنكب ضلحا أهذنا قؤأهنا هؤنا .

ד: ויאמר ואם אין אשר תדבר אדני
כדברך
כן יהיה לעבדך לדבר הזה
ויאמר לכי עשי כדברך:
ה: ואם לא תעשה כן אל תעשי
לי כי אם לא תמיתי את
איש ישראל בחרבך:
ו: ותקח איזבל את הכתבים
ותכתב בשם אחאב ותחתם
בחותמו ותשלח הכתבים
אל הזקנים ואל החרים
אשר בעיר יושבים את נבות:
ז: ותכתב בכתבים לאמר
קראו צום והושיבו את נבות
בראש העם:
ח: והושיבו שני אנשים בני
בליעל נגדו ויעידו עליו
לאמר ברכת אלהים ומלך
והוציאוהו ויסקלוהו וימת:
ט: ויעשו בניה כאשר כתבה
איזבל הכתבים אשר שלחה
אל הזקנים ואל החרים
אשר בעירו יושבים את נבות:
י: ויכתבו בכתבים אל כל
ארצות יזרעאל ויקראו צום
ויושיבו את נבות בראש העם:
יא: ויבאו שני האנשים בני
בליעל ויעידו נגדו את נבות
לעיני העם לאמר ברך נבות
אלהים ומלך ויוציאוהו
החוצה ויסקלוהו באבנים
וימת:
יב: וישלחו אל איזבל לאמר
סקל נבות וימת:
יג: ויהי כשמע איזבל כי
סקל נבות וימת ותאמר
איזבל אל אחאב קום רש
בכרם נבות היזרעאלי אשר
מאן לתתו לך בכסף כי אין
נבות חי כי אם מת:
יד: וישמע אחאב כי מתה
נבות וישכם אחאב לרדת
אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו:
טו: ויהי כשמע אחאב כי
מתה נבות ויקם אחאב
לרדת אל כרם נבות היזרעאלי
לרשתו:
טז: ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר:
יז: קום רד לקראת אחאב
מלך ישראל אשר בשמרון
הנה הוא בכרם נבות אשר
ירד שמה לרשתו:
יח: ודברת אליו לאמר כה
אמר יהוה הרצחת וגם ירשת
ודברת אליו לאמר כה אמר
יהוה במקום אשר לקקו
הכלבים את דם נבות ילקו
הכלבים את דמך גם את
דמך:
יט: ויאמר אחאב אל אליהו
הכי מצאתני אויבי ויאמר
מצאתי יען התמכרך לעשות
הרע בעיני יהוה:
כ: הנני מביא עליך רעה
ובערתי אחריך והכרתי
לאחאב משתין בקיר ועצור
ועזוב בישראל:
כא: ונתתי את ביתך כבית
ירבעם בן נבט וכבית בעשא
בן אחיה בגלל הכעס אשר
הכעסתני והחטאתני את
ישראל:
כב: וגם אל איזבל דבר יהוה
לאמר הכלבים יאכלו את
איזבל בחל יזרעאל:
כג: המת לאחאב בעיר יאכלו
הכלבים והמת בשדה יאכלו
עוף השמים:
כד: רק לא היה כאחאב אשר
התמכר לעשות הרע בעיני
יהוה אשר הסיתתו איזבל
אשתו:
כה: ויתעב מאד ללכת
אחרי הגלולים ככל אשר
עשו האמרי אשר הוריש
יהוה את בני ישראל:
כו: ויהי כשמע אחאב את
הדברים האלה ויקרע בגדיו
וישם שק על בשרו ויצם
וישכב בשק וילך אט:
כז: ויהי דבר יהוה אל אליהו
התשבי לאמר:
כח: הראית כי נכנע אחאב
מפני כי נכנע מפני על
לא אביא הרעה בימיו
בימי בנו אביא הרעה על
ביתו:

פרק כב

א: וישבו שלש שנים אין
מלחמה בין ארם לבין ישראל:
ב: ויהי בשנה השלישית
וירד יהושפט מלך יהודה
אל מלך ישראל:
ג: ויאמר מלך ישראל אל
עבדיו הידעתם כי לנו רמת
גלעד ואנחנו מחשים מקחתה
מיד מלך ארם:
ד: ויאמר אל יהושפט התלך
אתי למלחמה רמת גלעדה
ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל כמוני כמוך כעמי
כעמך כסוסי כסוסיך:
ה: ויאמר יהושפט אל מלך
ישראל דרש נא היום את
דבר יהוה:
ו: ויקבץ מלך ישראל את
הנביאים כארבע מאות איש
ויאמר אלהם האלך למלחמה
רמת גלעד אם אחדל ויאמרו
עלה ויתן אדני ביד המלך:
ז: ויאמר יהושפט האין פה
עוד נביא ליהוה ונדרשה
מאתו:
ח: ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט עוד איש אחד
לדרוש את יהוה מאתו
ואנכי שנאתיו כי לא יתנבא
עלי טוב כי אם רע הוא
מיכיהו בן ימלה ויאמר
יהושפט אל יאמר המלך כן:
ט: ויקרא מלך ישראל אל
סריס אחד ויאמר מהר את
מיכיהו בן ימלה:
י: ומלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה יושבים איש על
כסאו מלבשים בגדים ויושבים
בגרן פתח שער שמרון וכל
הנביאים מתנבאים לפניהם:
יא: ויעש לו צדקיהו בן כנענה
קרני ברזל ויאמר כה אמר
יהוה באלה תנגח את ארם
עד כלותם אתם:
יב: וכל הנביאים נבאים כן
לאמר עלה רמת גלעד והצלח
והצליח יהוה ביד המלך:
יג: והמלאך אשר הלך לקרא
למיכיהו דבר אליו לאמר
הנה נא דברי הנביאים פה
אחד טוב אל המלך ויהי נא
דברך כדבר אחד מהם ודברת
טוב:
יד: ויאמר מיכיהו חי יהוה
כי את אשר יאמר אלי יהוה
אתו אדבר:
טו: ויבא אל המלך ויאמר
אליו המלך מיכיהו הנלך
לרמת גלעד למלחמה אם
נחדל ויאמר אליו עלה
והצלח והצליח יהוה ביד
המלך:
טז: ויאמר אליו המלך עד
כמה פעמים אני משביעך
אם תדבר אלי רק אמת
בשם יהוה:
יז: ויאמר ראיתי את כל
ישראל נפצים על ההרים
כצאן אשר אין להם רעה
ויאמר יהוה לא אדנים לאלה
ישובו איש לביתו בשלום:
יח: ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט הלא אמרתי אליך
לא יתנבא עלי טוב כי אם
רע:
יט: ויאמר לכן שמעו דבר
יהוה ראיתי את יהוה יושב
על כסאו וכל צבא השמים
עמד עליו מימינו ומשמאלו:
כ: ויאמר יהוה מי יפתה את
אחאב ויעל ויפל ברמת גלעד
ויאמר זה אמר כך וזה אמר
כך:
כא: ויצא הרוח ויעמד לפני
יהוה ויאמר אני אפתנו:
כב: ויאמר יהוה אליו במה
ויאמר אצא ורוח שקר
בפי כל נביאיו ויאמר תפתה
גם תוכל צא ועשה כן:
כג: ועתה הנה נתן יהוה רוח
שקר בפי כל נביאיך אלה
ויהוה דבר עליך רעה:
כד: ויגש צדקיהו בן כנענה
ויך את מיכיהו על הלחי
ויאמר איזה עבר רוח יהוה
ממני לדבר אתך:
כה: ויאמר מיכיהו הנך ראה
ביום ההוא אשר תבוא חדר
בחדר להחבא שם:
כו: ויאמר מלך ישראל קח
את מיכיהו והשיבהו אל
אמון שר העיר ואל יואש
בן המלך:
כז: ואמרת כה אמר המלך
שימו זה בבית הכלא והאכילו
לחם לחץ ומים לחץ עד
בואי בשלום:
כח: ויאמר מיכיהו אם שוב
תשוב בשלום לא דבר יהוה
בי ויאמר שמעו עמים כלם:
כט: ויעל מלך ישראל ויהושפט
מלך יהודה רמת גלעד:
ל: ויאמר מלך ישראל אל
יהושפט התחפש ובא במלחמה
ואתה לבש בגדיך ויתחפש
מלך ישראל ויבא במלחמה:
לא: ומלך ארם צוה את שרי
הרכב אשר לו לאמר לא
תלחמו את קטן ואת גדול כי
אם את מלך ישראל לבדו:
לב: ויהי כראות שרי הרכב
את יהושפט ויאמרו אך מלך
ישראל הוא ויסבו עליו
להלחם ויזעק יהושפט:
לג: ויהי כראות שרי הרכב
כי לא מלך ישראל הוא וישובו
מאחריו:
לד: ואיש מתם בתם קשתו
ויך את מלך ישראל בין
הדבק ובין השרין ויאמר
לרכבו הפך ידיך והוציאני
מן המחנה כי הוחלתי:
לה: ותעל המלחמה ביום
ההוא והמלך מלך ישראל
היה מעמד נגד ארם ויכתת
בערב ויצא דם החץ אל
חיק הרכב:
לו: ויעבר הצוה במחנה
כבוא השמש לאמר איש
אל עירו ואיש אל ארצו:
לז: ויהי כי מת המלך ויבא
שמרון ויקברו את המלך
בשמרון:
לח: ויצא את הרכב על ברכת
שמרון ויכבסו הזנות ויכבסו
הכלים כדבר יהוה אשר
דבר:
לט: ויתר דברי אחאב וכל
אשר עשה ובית השן אשר
בנה וכל הערים אשר בנה
הלא הם כתובים על ספר
דברי הימים למלכי ישראל:
מ: וישכב אחאב עם אבתיו
וימלך אחזיה בנו תחתיו:
מא: ויהושפט בן אסא מלך
על יהודה בשנת ארבע לאחאב
מלך ישראל:
מב: בן שלשים וחמש שנה
יהושפט במלכו וחמש ועשרים
שנה מלך בירושלם ושם אמו
עזובה בת שלחי:
מג: וילך בכל דרך אסא אביו
לא סר ממנו לעשות הישר
בעיני יהוה רק הבמות לא
סרו עוד העם מזבחים
ומקטרים בבמות:
מד: וישלם יהושפט עם מלך
ישראל:
מה: ויתר דברי יהושפט
וגבורתו אשר עשה ואשר
נלחם הלא הם כתובים על
ספר דברי הימים למלכי
יהודה:
מו: ויתר הקדש אשר נותר
בימי אסא אביו בער מן
הארץ:
מז: ואין מלך באדום נצב
משנה:
מח: ויהושפט עשה אניות
תרשיש ללכת אופירה לזהב
ולא הלכו כי נשברו האניות
בעציון גבר:
מט: אז אמר אחזיה בן אחאב
אל יהושפט ילכו עבדי עם
עבדי באניות ולא אבה
יהושפט:
נ: וישכב יהושפט עם אבתיו
ויקבר עם אבתיו בעיר דויד
אביו וימלך יהורם בנו
תחתיו:
נא: אחזיה בן אחאב מלך על
ישראל בשמרון בשנת שבע
עשרה ליהושפט מלך יהודה
וימלך על ישראל שנתים:
נב: ויעש הרע בעיני יהוה
וילך בדרך אביו ובדרך אמו
ובדרך ירבעם בן נבט אשר
החטיא את ישראל:
נג: ויעבד את הבעל וישתחו
לו ויכעס את יהוה אלהי
ישראל ככל אשר עשה אביו:

لا : وحيئذ ذهب عبد إقليس إلى
إدرا : وهيّأ لطلبا : وأحضرا بما ذهب
طلبا ذهب لنلك .
لب : وأخذ طلبا صنه لب لمرحب .
صنا : فلنهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد .
وأبلو عبّد طلبا .
لج : وأخذ لص طلبا : صعصه وذهب
بعجف لبتيا وضخم : وأذهب
كعلصف بذه بذ حوّرياے ذبه :
وأوصلوه لعبلهسا .
لد : وبصعسوب هوّم مؤمن صنا
وبلهي بنيا : دبصلح بذ بهؤيد . وضرب
صنبوّيا : وأخذه : بما طلبا علصف .
لم : وهصه ذهلا : وأبلو بلهي بذ
حوذهب : وصه بصلح ذهلا . لم فيّلا
ذهبوا طلبا بذ بهؤيد وبذ بسوّيا .
لو : وضبا بنيا بذ مؤيد : وأخذ
عبّد طلبا : أعب : وضبا بمجح ضدنا
إذهر .
لز : وأم ذهبوا ضدنا بذ ضد طلبا :
وضبا بنيا ذهبوا بذ علصف : وأخذ
حوذهب هي حوذهب ضد طلبا
ذهبو .
لس : ضبيل مؤمن صنا : وبلهي بنيا :
وضبا بذ مؤيد : وصبتيا : ومؤمسم
صعبا . وأخذ كعلصف بذ حوّرياا
طلبا ذهبو : وأبصلوه لعبلهسا .
لط : وضهب مؤمن صنا : وبلهي
بنيا : ضدنا ذهبوا هي ضعبنا . وصعسوب
كعلصف . وضبو صعبوّيا : وأخذه حلو
بحبا ضبا طلبا علصف .
م : وهلبه حلو بحبا ذهب . وبحبا
ذهبو لضدنا : وصهب وأخذ لمحذوب .

وصه لضدنا : وصهب وأخذ لمحذوب .
مب : وبلهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد .
ذبحم ضدنا : ومؤمن مبوبا ذبحا .
وأسلهذبا إدنا صلصف .
مج : وعهد أدنا ده ضمصب
ذهو لم ضج بضبو لطلا . وضج عهد
مبلا ضلا دعبوّيا : أهبو ضلا ضنا :
ضدبا إعلاجا .
مد : وبه ضو صطلا : وصا بلهي بذ
أجلا ضنا أبا . وأهبو لم أدنا : ومل
طلا ذبحا سلا أبه : وطلبا صطبذ
أبه .
مه : ضبا بلهي وأهبو لأدنا :
ضدبا بلهي ضلا طلبا ضبو إطلع كعلصف .
مو : وضدبا بهلا طلبا : لمرحب
ضبا : فلنهي بنيا : وكبنيا بذ مؤيد :
طلبّيا : وكضدبم صطبا . وأذهبو
كعلصف بذ حوّرياا دطلبا .
مز : وصطسوب هوّم مؤمن صنا :
وبلهي بنيا : دبصلح بذ بهؤيد . وضرب
صنبوّيا : وأخذه حلو بحبا ضبا طلبا
علصف . وضبو صعبوّيا : وأخذه حلو
بحبا ضبا طلبا علصف .
مح : وضبا بلهي بذ حوذهب
دطلبوبا .
مط : أك بلهي بحبوه دطلبے
إصدبوبا ضلا طلبا ضبو : وأهبو :
بلهي ضدبا إذهر عهد كعلصف هي
عهد : وصهب حوذهب هي حوذهب .
وهلبه طلبا بذ مصحب .
ن : وأك طلبا ضبا أهبو : ذهب
ضدبا أبلو دهؤيد : دبهب لم ذبا
ومهبا دلبي بذ حوذهب : وبلهي سلم .
مك : وضبلو حلو بحبا ضلصلم
ذهو لأدنا : وصهب وأبلو بحبا لأوسم .

ולמקדש דביר . והכתפת אשר לו
בית .

ז : והבית בנוי שלמה בנותו אבן
גמורה : כי מחצבה בנאוהו : ועץ
ומזבח לא בנה .

ח : פתח יכו לצלע התיכנה : והלכו
בתוכה ועלו בתיכנה : ומן התיכנה
אל השלישי .

ט : וישלם את הבית ויכלהו : וסקפן
בתים וארזים .

י : ויבן את הצלע על הבית חמש
אמות : ונחו לבית בעצי ארז .

יא : ויהי דבר יהוה אל שלמה לאמר :

יב : הבית הזה אשר אתה בונה אם
תלך בחקותי ומשפטי תעשה ושמרת
את כל מצותי ללכת בהם והקמתי
את דברי עמך אשר דברתי אל דויד
אביך .

יג : ושכנתי בתוך בני ישראל ולא
אעזוב את עמי ישראל .

יד : ויבן שלמה את הבית ויכלהו :

טו : ויבן את קירות הבית מבית
מבפנים לחפי הארז מרצפת הבית
ועד קירות התקרה ויחפו מבפנים
עץ ויצף את הרצפת בלוחות ברושים :

טז : ויבן את עשרים אמה מירכתי
הבית בלוחות ארז מיסד ועד קירות
ויבן להם מבפנים לדביר לקדש
קדשים .

יז : והבית היא ההיכל לפנים :

יח : וארז הבית פקעי מקשות
ופטרות השדה הכל ארז לא אבן נראה .

יט : והדביר בתוך הבית להכין שם
את ארון ברית יהוה .

כ : ופני הדביר עשרים באמה אורך
ועשרים באמה רחב ועשרים באמה
קומתו ויצף אתו זהב סגור ויצף
מזבח ארז .

כא : ויצף שלמה את הבית זהב סגור
ויעבר בדברי זהב לפני הדביר
ויצף אתו זהב .

כב : ואת כל הבית צפה זהב עד
תם כל הבית וגם כל המזבח אשר
לדביר צפה זהב .

כג : ויעש בדביר שני כרבים זית
עשר אמה קומתם .

כד : וחמש אמות הכנף האחת של
הכרוב ועד קצה כנפו השנית עשר
אמות .

כה : ועשר אמות הכרוב השני שני
הכרובים מדה אחת ותבנית אחת
לשני הכרובים .

כו : קומת הכרוב האחד עשר אמות
וכן הכרוב השני .

כז : ויתן את הכרובים בתוך הבית
הפנימית ויפרשו כנפי הכרובים
ותגע כנף האחת בקיר האחד וכנף
הכרוב השני תגע בקיר השני וכנפיהם
אל כנפים בתוך הבית תגענה .

כח : ויצף את הכרובים זהב .

כט : וכל קירות הבית סביב לדביר
והיכל פתח פתוחים כרובים ותמרות
ופטרות השדה .

ל : ואת רצפת הבית זהב לדביר
ולהיכל .

לא : ויעש לפתח הדביר דלתות
עצי זית חמש אמות אזוז המשקוף
וגלפיו חמש .

לב : ושתי דלתות עצי זית וגלף
עליהם גלפי כרובים ותמרות
ופטרות השדה ויצף זהב ויט על
הכרובים ועל התמרות .

לג : ויעש לפתח ההיכל מזוזות עצי
זית רבוע המשקוף .

לד : ושתי דלתות עצי ברוש שתי
הדלתות הדלת האחת שתי דפתות
מתקפלות והדלת השנית שתי דפתות
מתקפלות .

לה : וגלף כרובים ותמרות ופטרות
השדה ויצף זהב מרקם על הגלף .

לו : ויבן את החצר הפנימית שלש
שורות גזית וסורת ארז .

לז : בשנת ארבע עשרה לחדש זיו
יסדו בית יהוה .

לח : ובשנת עשתי עשרה לחדש בול
הוא החדש השמיני כלה הבית על כל
דבריו וככל משפטו ויבנהו שבע
שנים .

سورة الحج : ٢٢

الجزء : ١٧

١ : اتقوا ربكم واخشوا يوما لا يجزي والد عن ولده ولا مولود هو جاز عن والده شيئا . ان وعد الله حق فلا تغرنكم الحياة الدنيا ولا يغرنكم بالله الغرور . ٢ : انما الشيطان لكم عدو فاتخذوه عدوا انما يدعو حزبه ليكونوا من اصحاب السعير . ٣ : الذين كفروا لهم عذاب شديد والذين آمنوا وعملوا الصالحات لهم مغفرة وأجر كبير . ٤ : أفمن زين له سوء عمله فرآه حسنا فان الله يضل من يشاء ويهدي من يشاء فلا تذهب نفسك عليهم حسرات ان الله عليم بما يصنعون . ٥ : والله الذي ارسل الرياح فتثير سحابا فسقناه الى بلد ميت فاحيينا به الارض بعد موتها كذلك النشور . ٦ : من كان يريد العزة فلله العزة جميعا اليه يصعد الكلم الطيب والعمل الصالح يرفعه والذين يمكرون السيئات لهم عذاب شديد ومكر اولئك هو يبور . ٧ : والله خلقكم من تراب ثم من نطفة ثم جعلكم ازواجا وما تحمل من انثى ولا تضع الا بعلمه وما يعمر من معمر ولا ينقص من عمره الا في كتاب ان ذلك على الله يسير . ٨ : وما يستوي البحران هذا عذب فرات سائغ شرابه وهذا ملح اجاج ومن كل تاكلون لحما طريا وتستخرجون حلية تلبسونها وترى الفلك مواخر فيه لتبتغوا من فضله ولعلكم تشكرون . ٩ : يولج الليل في النهار ويولج النهار في الليل وسخر الشمس والقمر كل يجري لاجل مسمى ذلكم الله ربكم له الملك والذين تدعون من دونه ما يملكون من قطمير . ١٠ : ان تدعوهم لا يسمعوا دعاءكم ولو سمعوا ما استجابوا لكم ويوم القيامة يكفرون بشركم ولا ينبئك مثل خبير .

وَضربوا ٱلقبر بحدّة سنّا: غضلت
كلا. وأنبت وجوه سجدوا ٱلقبر
بحدّ .

ه : وجوه حليف وجه حلبت: مع
كأنّ وجنا لهما. وأنبت وجه ميّت وجه
سلبه حميّة وجنتاه: أي شبّ
أنا صنم وأهلك بك .

و : وجوه وجه حرقا: وصلوا
وجدنا وجوه بك بحر بحنا: وأنبت لـه .

ت : وا وأنبت ليّنه: وجنا أنبت
وجدنا: ولله حتّى صنما أنا حلم: بحب
لم وأنجح لم .

ث : وأبا بحر بحنا نهاه وجه وأنبت
له: وسوقا وجوهها وأبانا حلـى:
وجه عبد عتم خفا وأذنهم: أو ولله
بؤس ولوجهه ميّت وتلوّجّم: وصو
بوصا وكّك لم: أو وسوا ابلها نوصم
وجدنا وأذنهم. أي وجه سوء وننـى
فوجنا صلبت أنا نهاه لم وجّوزت
نهاه .

ج : بنا وجه وأنبت ليّ بحنا: وحتم
لم بك قبس ك ولوجهه وانيّوجه
وجدنا ألف: وجلبوا وّسوجه: وجانيا
وّحتّتوا لم يا وجهه .

س : وبحث وجدنا وجوجد وجهد:
مع وّوا وجوجد لها عتم. وصبا مع ذ
وجوجد لبّ عبد: وجلب ألقبر بحدّ .

ه : وأوجب ابد وخلجا لاوّعلت
لصنجلوج. وجدنا جلا لخلج وجوا
وّوجا منّ لهذا: وأنب لـه: وكب سوّجا
وجه: ولله حتّى صلبت وجنتاه
وجدنا وجه

هەڵۆ : حج .

١ : ئاوەها ههڵۆ ڤەرێ لەدایک بوون: ٢ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٣ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٤ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٥ :

٦ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٧ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٨ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ٩ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە: ١٠ : ئەو ههڵۆ ڤەرێ ئەو ئاوەیە:

ה : ראה למדתי אתכם חקים. כשם שלמדתי אתכם
כך למדו אתכם.
ו : חקים אלו הגזרות שאין לשטן ולאומות העולם
עליהם תשובה. ומשפטים אלו הדינין שאם היה
הגיון לב אדם יודע טעמן.
ז : כאשר צוני ה' אלהי. כשם שצוני ה' אלהי
כך למדתי אתכם. ללמדכם שאין לדיין רשות
לדון אלא כפי מה שעיניו רואות.
ח : לעשות כן בקרב הארץ. בקרב הארץ אתם
עושים כן ואי אתם עושים כן בחוצה לארץ.
ט : רק השמר לך ושמר נפשך מאד. אין לי אלא
שומר נפשו. שומר נפש חבירו מנין. תלמוד לומר
רק השמר לך ושמר נפשך מאד. הא כיצד. אם
ראה חבירו שהוא מתעלף או שנפלה עליו
קורה או שנפל לים או לנהר הרי זה יכול לומר
לו אל תהי מתיירא שכבר נתיירא אבי אבא
מפני אבי אבי אבא ואבי אבי אבא מפני אבא
ואבא מפני. ואני מפני מה אתיירא שכך
מצאתי בתורה ושכך שנו חכמים בתלמוד.
י : ופן יסורו מלבבך. אין לי אלא שיסורו מלבו
מלבבו מנין. תלמוד לומר ופן יסורו מלבבך.
הא כיצד. אם ראה חבירו שהוא עושה דבר
שאינו הגון או הולך בדרך שאינה הגונה הרי זה
יכול לומר לו אל תהי עושה כך שכבר נתיירא
אבי אבא מפני אבי אבי אבא ואבי אבי אבא
מפני אבא ואבא מפני. ואני מפני מה אתיירא
שכך מצאתי בתורה ושכך שנו חכמים בתלמוד.
יא : כל הימים אשר הם חיים על האדמה. מלמד
שאין לו לאדם בעולם הזה אלא כימים הללו.
יב : והודעתם לבניכם ולבני בניכם. מלמד שהיה
עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
יג : יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב. מה
ענין חורב אצל הר סיני. אלא ללמדך שכל
המקומות נתקללו על שנתנו כבוד לעבודה זרה
ועתידין ליפרע מהם לעתיד לבא.
יד : ויצוני ה' בעת ההיא ללמד. מלמד שהיה
עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
טו : ולעשות אתכם חקים ומשפטים. מלמד
שהיה עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.
טז : פן תשחיתון ועשיתם לכם פסל. מלמד
שהיה עומד ומודיע לבניו ולבני בניו.

ت : حمل ذلك ألا تجد في هذا: ولا تكن كالذي يقول لا أكفر .

ث : ألا ترى هذا الرجل: ولد في الجاهلية وأسلم .

ج : فإن قال قائل: فقد رأى أصحاب محمد ﷺ .

ح : فإنك لست تدري: لعله رأى بعد النبي ﷺ .

خ : أرأيت لو أن رجلا: قال لم أر النبي ﷺ أكان يكفر .

د : ألا ترى أن الله تعالى: قال في كتابه .

ذ : فإن قال قائل: فقد رأى أصحاب محمد ﷺ .

ر : فإنك لست تدري: لعله رأى بعد النبي ﷺ .

ز : أرأيت لو أن رجلا: قال لم أر النبي ﷺ أكان يكفر .

س : إذا كان الذي يقول: لم ير النبي ﷺ لا يكفر .

ش : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ص : ثم هو هذا: قد رأى النبي ﷺ .

ض : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ط : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ظ : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ع : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

غ : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ف : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ق : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ك : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ل : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

م : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ن : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

هـ : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

و : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

ي : فكيف يكون الذي: رآه ﷺ ولم يؤمن به .

حلية : حد .

١ : وأما حلية الصحابة الذين أسلموا .

ب : أخبرنا أبو بكر: أخبرنا أبو عمرو: أخبرنا أبو الحسن: وأخبرنا أبو بكر: أخبرنا أبو الحسن: أخبرنا أبو عمرو: أخبرنا أبو الحسن: أ

ד: וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם:
ה: רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי
יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים
שָׁמָּה לָרֶשֶׁת אֹתָהּ: וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם
וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים
הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה:
ז: כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה
אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו: וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן
לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם:
ח: רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וְשָׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת
הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי
חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לִבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ:
ט: יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר
יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר
יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה
וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן:
י: וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד
לֵב הַשָּׁמָיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל:
יא: וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם
שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל:
יב: וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת
עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים:
יג: וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים
וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה
לְרִשְׁתָּהּ:
יד: וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל
תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ:
טו: פֶּן תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל
סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה:
טז: תַּבְנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל צִפּוֹר כָּנָף
אֲשֶׁר תָּעוֹף בַּשָּׁמָיִם:
יז: תַּבְנִית כָּל רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל דָּג מִכֹּל מַיִם
אֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתָּחַת:
יח: וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ
וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ
וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם:
יט: וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצִא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם
לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה:
כ: וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע לְבִלְתִּי עָבְרִי
אֶת הַיַּרְדֵּן וּלְבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה:
כא: כִּי אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאֵינֶנִּי בָּא אֶל הָאָרֶץ
הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה:
כב: כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן
וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת:
כג: הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר
צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
כד: כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא:
כה: כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם

ואת־כל־הכלי אשר עשה שלמה למלאכת בית־יהוה׃
ה : ואת־מזבח הזהב ואת־השלחנות אשר־עליהם לחם הפנים׃
ו : ואת־המנרות ואת־נרותיהם לבערם כמשפט לפני הדביר
פז־זהב ואת־הפרחים והנרות והמלקחים זהב׃
ז : ואת־הכפות והמזמרות והמזרקות והכפות והמחתות זהב
סגור ואת־הפתחים לבית הפנימי לקדש הקדשים ולפתחי
בית־ההיכל דלתות׃
ח : ויכל כל־המלאכה אשר עשה שלמה לבית יהוה ויבא
שלמה את־קדשי דויד אביו את־הכסף ואת־הזהב ואת־
הכלים נתן אוצרות בית־יהוה׃
ט : אז יקהיל שלמה את־זקני ישראל ואת־כל־ראשי
המטות נשיאי האבות לבני ישראל ירושלם להעלות את־
ארון ברית־יהוה מעיר דויד היא ציון׃
י : ויקהלו אל־המלך שלמה כל־איש ישראל בירח האתנים
בחג הוא החדש השביעי׃
יא : וכל־זקני ישראל באו ויקחו הכהנים את־הארון׃
יב : ויעלו את־הארון ואת־אהל מועד וכל־כלי הקדש אשר
באהל הכהנים והלוים העלום׃
יג : והמלך שלמה והעדה כל־ישראל הנועדים אליו לפני
הארון זבחים צאן ובקר אשר לא יספרו ולא יספרו מרב׃
יד : ויבאו הכהנים את־ארון ברית־יהוה אל־מקומו אל־
דביר הבית אל־קדש הקדשים תחת כנפי הכרובים׃
טו : כי הכרובים פרשים כנפים על־מקום הארון ויסכו
הכרובים על־הארון ועל־בדיו מלמעלה׃
טז : ויוצאו הבדים ויראו ראשי הבתרים מעל הקדש על־
פני הדביר ולא יראו החוצה ויהיו שם עד־היום הזה׃
יז : אין בארון רק שני לחות האבן אשר הניח שם משה
בחרב אשר כרת יהוה עם בני ישראל בצאתם ממצרים׃
יח : ויהי כצאת הכהנים מן־הקדש כי כל־הכהנים הנמצאים
התקדשו לא על־משמרות היו׃
יט : והלוים המשוררים לכל־אלה לאסף להימן לידותון
לבניהם ולאחיהם לבושי בוץ במצלתים ובנבלים ובכנרות
עמדים מזרח למזבח והם כהנים מאה ועשרים מחצצרים׃
כ : ויהי כאחד המחצצרים והמשוררים כאחד להשמיע קול
אחד להלל ולהודות ליהוה וכי־טוב כי לעולם חסדו ובית
יהוה מלא ענן׃
כא : ולא־יכלו הכהנים לעמד לשרת מפני הענן כי מלא
כבוד־יהוה את־בית האלהים׃
כב : אז אמר שלמה יהוה אמר לשכן בערפל׃
כג : ואנכי בניתי בית זבל לך ומכון לשבתך עולמים׃
כד : ויסב המלך את־פניו ויברך את־כל־קהל ישראל וכל־
קהל ישראל עמד׃
כה : ויאמר ברוך יהוה אלהי ישראל אשר דבר בפיו אל־
דויד אבי ובידיו מלא לאמר׃
כו : למן־היום אשר־הוצאתי את־עמי את־ישראל ממצרים
לא־בחרתי בעיר מכל־שבטי ישראל לבנות בית להיות שמי
שם ולא־בחרתי באיש לנגיד על־עמי ישראל׃
כז : ואבחר בירושלם להיות שמי שם ואבחר בדויד להיות
על־עמי ישראל׃
כח : ויהי בלבב דויד אבי לבנות בית לשם יהוה אלהי
ישראל׃
כט : ויאמר יהוה אל־דויד אבי יען אשר היה בלבבך לבנות
בית לשמי הטבת כי היה בלבבך׃
ל : רק אתה לא תבנה הבית כי אם־בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי׃
לא : ויקם יהוה את־דברו אשר דבר ואקום תחת דויד אבי
ואשב על־כסא ישראל כאשר דבר יהוה ואבנה הבית לשם
יהוה אלהי ישראל׃
לב : ואשם שם את־הארון אשר כרת יהוה את־ברית בני
ישראל׃
לג : ויעמד על־המזבח יהוה נגד כל־קהל ישראל ויפרש
כפיו׃
לד : כי שלמה עשה כיור נחשת ואת־הכן נחשת עשה
ויתנהו בתוך העזרה גדול בעבור להתפלל בו ולהעלות
עליו עולות׃
לה : ויצק שלמה את־עמודי הנחשת אשר עשה ויתנם על־
הכן׃
לו : ויתפלל שלמה ויאמר יהוה אלהי ישראל מי־אל כמוך
בשמים ובארץ שומר הברית והחסד לעבדיך׃

פרק : לה.

א : ויעש יאשיהו בירושלם פסח ליהוה וישחטו את־הפסח
בארבעה עשר לחדש הראשון׃
ב : ויעמד הכהנים על־משמרתם ויחזקו בעבודת בית־יהוה׃
ג : ויאמר ללוים המבינים לכל־ישראל הקדושים ליהוה
תנו את־ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן־דויד מלך
ישראל אין־לכם משא עתה עבדו את־יהוה אלהיכם ואת־
עמו ישראל׃
ד : והכינו לבתי אבותיכם למחלקותיכם כמכתב דויד מלך
ישראל ובמכתב שלמה בנו׃
ה : ועמדו בקדש לפלגי בית־אבות לאחיכם בני־העם
ולחלק בית־אב ללוים׃
ו : ושחטו הפסח והתקדשו והכינו לאחיכם לעשות כדבר
יהוה ביד־משה׃
ז : ויתן יאשיהו לבני־העם כבשים ובני עזים מספר כלם
לכל־הנמצאים לפסחות לשלשים אלף ושלשת אלפים מבקר
אלה מרכוש המלך׃
ח : ושריו נדבה לעם לכהנים ולמחלקות נדבו חלקיהו
וזכריהו ויחיאל נגידי בית־האלהים לכהנים נתנו לפסחות
אלפים ושבע מאות וגדליהו ושמעיהו ונתנאל אחיו וחשביהו
ויעיאל ויוזבד שרי הלוים לוים נדבו לפסחות חמשת אלפים
וחמש מאות׃
ט : וכנניהו ושמעי ונתנאל אחיו וחשביהו ויעיאל ויוזבד
ראשי הלוים לוים נדבו לפסחות חמשת אלפים וחמש מאות׃
י : ותכן העבודה ויעמדו הכהנים על־עמדם והלוים על־
מחלקותם כמצות המלך׃
יא : וישחטו הפסח ויזו הכהנים מידם והלוים מפשטים׃
יב : ויסירו העלות לתת לפלגי בית־אבות לבני העם
להקריב ליהוה ככתוב בספר משה וכן לבקר׃
יג : ויבשלו הפסח באש כמשפט והקדשים בשלו בסירות
ובדודים ובצלחות וירוצו לכל־בני העם׃
יד : ואחרי כן הכינו לעצמם ולכהנים כי בני אהרן הכהנים
בהעלה העולות והחלבים עד־הלילה ולכן הלוים הכינו
לעצמם ולבני אהרן הכהנים׃
טו : והמשוררים בני אסף על־מעמד כמצות דויד ואסף
והימן וידותון חוזה המלך ושוערים לכל־שער אין להם
לסור מעל עבודתם כי אחיהם הלוים הכינו להם׃
טז : ותכן כל־עבודת יהוה ביום ההוא לעשות הפסח
והעלות מזבח יהוה כמצות המלך יאשיהו׃
יז : ויעשו בני־ישראל הנמצאים את־הפסח בעת ההיא
וחג המצות שבעת ימים׃
יח : ולא־נעשה פסח כמהו בישראל מימי שמואל הנביא
וכל־מלכי ישראל לא עשו כפסח אשר עשה יאשיהו והכהנים
והלוים וכל־יהודה וישראל הנמצא וישבי ירושלם׃
יט : בשנת שמונה עשרה למלכות יאשיהו נעשה הפסח
הזה׃
כ : אחרי כל־זאת אשר הכין יאשיהו את־הבית עלה נכו
מלך־מצרים להלחם בכרכמיש על־פרת ויצא יאשיהו לקראתו׃
כא : וישלח אליו מלאכים לאמר מה־לי ולך מלך יהודה
לא עליך אתה היום כי אל־בית מלחמתי ואלהים אמר לבהלני
חדל־לך מאלהים אשר עמי ואל־ישחיתך׃
כב : ולא־הסב יאשיהו פניו ממנו כי אם־להלחם עמו ולא
שמע אל־דברי נכו מפי אלהים ויבא להלחם בבקעת מגדו׃
כג : ויורו המורים אל־המלך יאשיהו ויאמר המלך אל־
עבדיו העבירוני כי החליתי מאד ויעבירוהו עבדיו מן־
המרכבה׃
כד : ויעבירוהו במרכבת המשנה אשר־לו וישימוהו בירושלם
וימת ויקברו בקברות אבותיו ויתאבלו כל־יהודה וירושלם
על־יאשיהו׃
כה : ויקונן ירמיהו על־יאשיהו ויאמרו כל־השרים והשרות
בקינותיהם על־יאשיהו עד־היום הזה ויתנום לחק על־
ישראל והנם כתובים על־הקינות׃
כו : ויתר דברי יאשיהו וחסדיו ככתוב בתורת יהוה׃
כז : ודבריו הראשונים והאחרונים הנם כתובים על־ספר
מלכי ישראל ויהודה׃

פרשה : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אליהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אותם ושמרתם לעשתם .

ב : יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב :

ג : לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים .

ד : פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש .

ה : אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר .

ו : אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים .

ז : לא יהיה לך אלהים אחרים על פני :

ח : לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ .

ט : לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי .

י : ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי .

יא : לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא .

יב : שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך .

יג : ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך .

יד : ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך .

טו : וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת .

טז : כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכון ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך .

יז : לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא .

יח : ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך .

יט : את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי .

כ : ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם .

כא : ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קולו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי .

כב : ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו .

כג : כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדברים מתוך האש כמנו ויחי .

כד : קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו .

כה : וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו .

כו : מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם .

כז : לך אמר להם שובו לכם לאהליכם .

כח : ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה .

כט : ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל .

ל : בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון .

بمد ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ءۆ ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ءۆ
ڤبۋب. ولم ژمد لهمدخم. ڤبۋب. ولم ژمد لهمدخم.

د: وڤم حلمو ڤبمم بهڤبل هي د: وڤم حلمو ڤبمم بهڤبل هي
ڤمم ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح ڤمم ڤوبع: ونالا ذهمؤما بمد دبۋ-ح
ههوڤا: ونؤبذ هي وٰلهٰا ڤبوبم. ههوڤا: ونؤبذ هي وٰلهٰا ڤبوبم.

ه: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ه: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ز: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ز: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ح: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ح: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ط: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ط: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ي: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ي: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

يا: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: يا: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:
ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت: ڤبۋب: ولڤهٰ لهوٰبع لهمهم لهوڤبلمت:

ةيحيحص ناك ةيلاحلا : ةلاقلا ةلصلا ةيف
ةدم ةلصلا .

حه : زئاج ام ةلصلا ةيف لمعتسا
ةيتلا : ةدئاه ةيتنس ةلسبلا ةيلاتلا
ةيتلا .

ز : زئاج ام ةفيظنلا لثم ةلصلا : كاح حلاس
ةيقلا بهذ : ةيحلا ةيلا ةدم ةلصلا
ةيلصلا ةيناثلا .

ط : ةيذولب ليلقلا نمث مع ةوجلم :
ةيفلا نم ةلصلا ةدئاز ةيفيذوسم مع
ءاملا .

ك : ةيذولب هيلا ةاكز لجا : ةيفلا
ةيلاتلا ةيلا ةاكز ةيلا بهذ . ةيه ةيذوبلا
لصلا نم ةلصلا ةيلا ةاكز ةيلا ةيذولب .

ل : زئاج ام ةلصلا لثم : ةيلا ةيلاتلا
ةيلا ةيلاتلا ةيلا ةيلاتلا

ולבית מי ילד עלמות. ולכל
ה: ולכל ויקרא לבית הגלגל: לא ימצאו
עוד בגדיהם: ולא יתאזרו עוד
בחגורות: ולא יסירו מצנפותם
מראשיהם: ולא יקרעו את בגדיהם
ולא ימותו פן יקצוף על כל העדה
הזאת: כי אנשים המה אשר חטאו
את נפשם: ויעשו לי מזבח אדמה
וזבחו עליו את צאנם ואת בקרם
בכל המקום אשר אזכיר את שמי
אבוא אליך וברכתיך: ואם מזבח
אבנים תעשה לי לא תבנם גזית
כי חרבך הנפת עליה ותחללה:
ולא תעלה במעלות על מזבחי
אשר לא תגלה ערותך עליו:
ואלה המשפטים אשר תשים
לפניהם: כי תקנה עבד עברי שש
שנים יעבד ובשביעית יצא לחפשי
חנם: אם בגפו יבא בגפו יצא
אם בעל אשה הוא ויצאה אשתו
עמו: אם אדניו יתן לו אשה
וילדה לו בנים או בנות האשה
וילדיה תהיה לאדוניה והוא יצא
בגפו: ואם אמר יאמר העבד
אהבתי את אדני את אשתי ואת
בני לא אצא חפשי: והגיש אדניו
אל האלהים והגישו אל הדלת או
אל המזוזה ורצע אדניו את אזנו
במרצע ועבדו לעלם: ואיש כי
ימכר את בתו לאמה לא תצא
כצאת העבדים: אם רעה בעיני
אדניה אשר לו יעדה ופדה לעם
נכרי לא ימשל למכרה בבגדו בה:
ואם לבנו יעדנה כמשפט הבנות
יעשה לה: אם אחרת יקח לו
שארה כסותה ועונתה לא יגרע:
ואם שלש אלה לא יעשה לה
ויצאה חנם אין כסף: מכה איש
ומת מות יומת: ואשר לא צדה
והאלהים אנה לידו ושמתי לך
מקום אשר ינוס שמה: והאיש
כי יזד על רעהו להרגו בערמה
מעם מזבחי תקחנו למות: ומכה
אביו ואמו מות יומת: וגנב איש
ומכרו ונמצא בידו מות יומת:
ומקלל אביו ואמו מות יומת:
וכי ינצו אנשים ונגף איש את
רעהו באבן או באגרף ולא ימות
ונפל למשכב: אם יקום והתהלך
בחוץ על משענתו ונקה המכה
רק שבתו יתן ורפא ירפא:
והכה איש את עבדו או את
אמתו בשבט ומת תחת ידו נקם
ינקם: אך אם יום או יומים
יעמד לא יקם כי כספו הוא:
וכי ינצו אנשים והנגפו אשה
הרה והיו לה ילדיה ואסון לא
יהיה ענוש יענש כאשר ישית
עליו בעל האשה ונתן בפללים:
ואם אסון יהיה ונתת נפש תחת
נפש: ועין תחת עין שן תחת
שן יד תחת יד רגל תחת רגל:
כויה תחת כויה פצע תחת פצע
חבורה תחת חבורה: וכי יכה איש
את עין עבדו או את עין אמתו
ושחתה לחפשו ישלחנו: ואם שן
עבדו או שן אמתו יפיל לחפשו
ישלחנו: וכי יגח שור את איש
או את אשה ומת סקול יסקל
השור ולא יאכל את בשרו ובעל
השור נקי: ואם שור נגח הוא
מתמל שלשם והועד בבעליו ולא
ישמרנו והמית איש או אשה
השור יסקל וגם בעליו יומת:
אם כפר יושת עליו ונתן פדון
נפשו ככל אשר יושת עליו:
או בן יגח או בת יגח כמשפט
הזה יעשה לו: אם עבד יגח השור
או אמה כסף שלשים שקלים
יתן לאדניו והשור יסקל: וכי
יפתח איש בור או כי יכרה איש
בור ולא יכסנו והפל שמה שור
או חמור: בעל הבור ישלם כסף
ישיב לבעליו והמת יהיה לו:
ושור איש את שור רעהו ומת
והמכרו את השור החי וחצו את
כספו וגם את המת יחצון: או
נודע כי שור נגח הוא מתמל
שלשם ולא ישמרנו בעליו שלם
ישלם שור תחת השור והמת יהיה
לו: כי יגנב איש שור או שה
וטבחו או מכרו חמשה בקר
ישלם תחת השור וארבע צאן
תחת השה: אם במחתרת ימצא
הגנב והכה ומת אין לו דמים:
אם זרחה השמש עליו דמים לו
שלם ישלם אם אין לו ונמכר
בגנבתו: אם המצא תמצא בידו
מן השור עד חמור עד שה חיים
שנים ישלם: כי יבער איש שדה
או כרם ושלח את בעירה ובער
בשדה אחר מיטב שדהו ומיטב
כרמו ישלם: כי תצא אש ומצאה
קצים ונאכל גדיש או הקמה או
השדה כי יבער הבוער את הבערה
ישלם: וכי יגנה איש את כסף או
כלים לשמר ונגנב מבית האיש
אם ימצא הגנב ישלם שנים:
אם לא ימצא הגנב ונקרב בעל
הבית אל האלהים אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו: על כל דבר
פשע על שור על חמור על שה
על כסות על כל אבדה אשר יאמר
כי הוא זה עד האלהים יבוא
דבר שניהם אשר ירשיעון אלהים
ישלם שנים לרעהו: כי יתן איש
אל רעהו חמור או שור או שה
וכל בהמה לשמר ומת או נשבר
או נשבה אין ראה: שבועת יהוה
תהיה בין שניהם אם לא שלח
ידו במלאכת רעהו ולקח בעליו
לא ישלם: ואם גנב יגנב מעמו
ישלם לבעליו: אם טרף יטרף
יביאהו עד הטרפה לא ישלם:
וכי יזד איש על בתולה אשר לא
ארשה וישכב עמה מהר ימהרנה
לו לאשה: אם מאן ימאן אביה
לתתה לו כסף ישקל כמהר
הבתולות: מכשפה לא תחיה:
כל שכב עם בהמה מות יומת:
הזבח לאלהים יחרם בלתי ליהוה
לבדו: וגר לא תונה ולא תלחצנו
כי גרים הייתם בארץ מצרים:
כל אלמנה ויתום לא תענון:
אם ענה תענה אתו כי אם צעק
יצעק אלי שמע אשמע צעקתו:
וחרה אפי והרגתי אתכם בחרב
והיו נשיכם אלמנות ובניכם
יתומים: אם כסף תלוה את עמי
את העני עמך לא תהיה לו כנשה
לא תשימון עליו נשך: אם חבל
תחבל שלמת רעך עד בא השמש
תשיבנו לו: כי היא כסתה לבדה
היא שמלתו לעורו במה ישכב
והיה כי יצעק אלי ושמעתי כי
חנון אני: אלהים לא תקלל
ונשיא בעמך לא תאר: בכורי
בניך תתן לי כן תעשה לשורך
לצאנך שבעת ימים יהיה עם אמו
ביום השמיני תתנו לי: ואנשי
קדש תהיון לי ובשר בשדה טרפה
לא תאכלו לכלב תשלכון אתו:
לא תשא שמע שוא אל תשת ידך
עם רשע להיות עד חמס: לא
תהיה אחרי רבים לרעת ולא
תענה על ריב לנטת אחרי רבים
להטת: ודל לא תהדר בריבו:
כי תפגע שור אויבך או חמרו
תעה השב תשיב לו: כי תראה
חמור שנאך רבץ תחת משאו וחדלת
מעזב תעזב עמו עזב תעזב עמו:
לא תטה משפט אביונך בריבו:
מדבר שקר תרחק ונקי וצדיק
אל תהרג כי לא אצדיק רשע:
ושחד לא תקח כי השחד יעור
פקחים ויסלף דברי צדיקים:
וגר לא תלחץ ואתם ידעתם את
נפש הגר כי גרים הייתם בארץ
מצרים: ושש שנים תזרע את
ארצך ואספת את תבואתה:
ושבעית תשמטנה ונטשתה ואכלו
אביני עמך ויתרם תאכל חית
השדה כן תעשה לכרמך לזיתך:
ששת ימים תעשה מעשיך וביום
השביעי תשבת למען ינוח שורך
וחמרך ויפש בן אמתך והגר:
ובכל אשר אמרתי אליכם תשמרו
ושם אלהים אחרים לא תזכירו
לא ישמע על פיך: שלש רגלים
תחג לי בשנה: את חג המצות
תשמר שבעת ימים תאכל מצות
כאשר צויתיך למועד חדש האביב
כי בו יצאת ממצרים ולא יראו
פני ריקם: וחג הקצר בכורי
מעשיך אשר תזרע בשדה וחג
האסיף בצאת השנה באספך את
מעשיך מן השדה: שלש פעמים
בשנה יראה כל זכורך את פני
האדון יהוה: לא תזבח על חמץ
דם זבחי ולא ילין חלב חגי עד
בקר: ראשית בכורי אדמתך תביא
בית יהוה אלהיך לא תבשל גדי
בחלב אמו: הנה אנכי שלח מלאך
לפניך לשמרך בדרך ולהביאך
אל המקום אשר הכנתי: השמר
מפניו ושמע בקלו אל תמר בו כי
לא ישא לפשעכם כי שמי בקרבו:
כי אם שמוע תשמע בקלו ועשית
כל אשר אדבר ואיבתי את איביך
ואצרתי את צרריך: כי ילך מלאכי
לפניך והביאך אל האמרי והחתי
והפרזי והכנעני והחוי והיבוסי
והכחדתיו: לא תשתחוה לאלהיהם
ולא תעבדם ולא תעשה כמעשיהם
כי הרס תהרסם ושבר תשבר
מצבותיהם: ועבדתם את יהוה
אלהיכם וברך את לחמך ואת
מימיך והסרתי מחלה מקרבך:
לא תהיה משכלה ועקרה בארצך
את מספר ימיך אמלא: את אימתי
אשלח לפניך והמותי את כל עם
אשר תבוא בהם ונתתי את כל
אויביך אליך עורף: ושלחתי את
הצרעה לפניך וגרשה את החוי
את הכנעני ואת החתי מלפניך:
לא אגרשנו מלפניך בשנה אחת
פן תהיה הארץ שממה ורבה עליך
חית השדה: מעט מעט אגרשנו
מלפניך עד אשר תפרה ונחלת
את הארץ: ושתי את גבולך מים
סוף ועד ים פלשתים וממדבר עד
הנהר כי אתן בידכם את יושבי
הארץ וגרשתמו מפניך: לא תכרת
להם ולאלהיהם ברית: לא ישבו
בארצך פן יחטיאו אתך לי כי
תעבד את אלהיהם כי יהיה לך
למוקש: כי אתם עלים היום
הנה אנכי גרש מפניכם אמרי
והחתי והפרזי והכנעני והחוי
והיבוסי: השמר לך פן תכרת
ברית ליושב הארץ אשר אתה בא
עליה פן יהיה למוקש בקרבך:
כי את מזבחתם תתצון ואת
מצבתם תשברון ואת אשריו
תכרתון: כי לא תשתחוה לאל
אחר כי יהוה קנא שמו אל קנא
הוא: פן תכרת ברית ליושב הארץ
וזנו אחרי אלהיהם וזבחו לאלהיהם
וקרא לך ואכלת מזבחו: ולקחת
מבנתיו לבניך ובנתיו הזנות
אחרי אלהיהם והזנו את בניך
אחרי אלהיהם: אלהי מסכה לא
תעשה לך: את חג המצות תשמר
שבעת ימים אכל מצות אשר
צויתיך למועד חדש האביב כי
בחדש האביב יצאת ממצרים:
כל פטר רחם לי וכל מקנך תזכר
פטר שור ושה: ופטר חמור תפדה
בשה ואם לא תפדה וערפתו כל
בכור בניך תפדה ולא יראו פני
ריקם: ששת ימים תעבד וביום
השביעי תשבת בחריש ובקציר
תשבת: וחג שבעות תעשה לך
בכורי קציר חטים וחג האסיף
תקופת השנה: שלש פעמים בשנה
יראה כל זכורך את פני האדון
יהוה אלהי ישראל: כי אורישׁ
גוים מפניך והרחבתי את גבולך
ולא יחמד איש את ארצך בעלתך
לראות את פני יהוה אלהיך
שלש פעמים בשנה: לא תשחט על
חמץ דם זבחי ולא ילין לבקר
זבח חג הפסח: ראשית בכורי
אדמתך תביא בית יהוה אלהיך
לא תבשל גדי בחלב אמו:
ויאמר יהוה אל משה כתב לך את
הדברים האלה כי על פי הדברים
האלה כרתי אתך ברית ואת
ישראל: ויהי שם עם יהוה ארבעים
יום וארבעים לילה לחם לא אכל
ומים לא שתה ויכתב על הלחת
את דברי הברית עשרת הדברים:
וירד משה מהר סיני ושני לחת
העדת ביד משה ברדתו מן ההר
ומשה לא ידע כי קרן עור פניו
בדברו אתו: וירא אהרן וכל בני
ישראל את משה והנה קרן עור
פניו וייראו מגשת אליו: ויקרא
אליהם משה וישבו אליו אהרן
וכל הנשאים בעדה וידבר משה
אליהם: ואחרי כן נגשו כל בני
ישראל ויצו אתם את כל אשר
דבר יהוה אתו בהר סיני:
ויכל משה מדבר אתם ויתן על
פניו מסוה: ובבא משה לפני יהוה
לדבר אתו יסיר את המסוה עד
צאתו ויצא ודבר אל בני ישראל
את אשר יצוה: וראו בני ישראל
את פני משה כי קרן עור פני
משה והשיב משה את המסוה על
פניו עד בואו לדבר אתו: ויקהל
משה את כל עדת בני ישראל
ויאמר אלהם אלה הדברים אשר
צוה יהוה לעשת אתם: ששת ימים
תעשה מלאכת וביום השביעי
יהיה לכם קדש שבת שבתון ליהוה
כל העשה בו מלאכה יומת:
לא תבערו אש בכל מושבתיכם
ביום השבת: וידבר משה אל כל
עדת בני ישראל לאמר זה הדבר
אשר צוה יהוה לאמר: קחו מאתכם
תרומה ליהוה כל נדיב לבו יביאה
את תרומת יהוה זהב וכסף ונחשת:
ותכלת וארגמן ותולעת שני
ושש ועזים: ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים ועצי שטים:
שמן למאור בשמים לשמן המשחה
ולקטרת הסמים: אבני שהם ואבני
מלואים לאפד ולחשן: וכל חכם
לב בכם יבאו ויעשו את כל אשר
צוה יהוה: את המשכן את אהלו
ואת מכסהו את קרסיו ואת קרשיו
את בריחו את עמדיו ואת אדניו:
את הארון ואת בדיו את הכפרת
ואת פרכת הסך: את השלחן ואת
בדיו ואת כל כליו ואת לחם
הפנים: וגם את מנורת המאור
ואת כליה ואת נרתיה ואת שמן
המאור: ואת מזבח הקטרת ואת
בדיו ואת שמן המשחה ואת קטרת
הסמים ואת מסך הפתח לפתח
המשכן: את מזבח העלה ואת
מכבר הנחשת אשר לו את בדיו
ואת כל כליו את הכיור ואת כנו:
את קלעי החצר את עמדיו ואת
אדניו ואת המסך לשער החצר:
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם: את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים הביאו: כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש הביאו: וכל אשה חכמת לב
בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש: וכל הנשים אשר
נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים: והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן: ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר
משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם
חכמת לב לעשות את כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשא לבו אל הקרב אל
המלאכה לעשתה: ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים:
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה:
ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשת אתה
והותר: ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
ורך האחת שמנה ועשרים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת חמש
היריעות חבר לבד: ויעש לולאת
תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת כן עשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית:
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת
הלולאת אחת אל אחת: ויעש
חמשים קרסי זהב ויחבר את
היריעות אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד: ויעש יריעות
עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעות עשה אתם: אורך
היריעה האחת שלשים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת שש
היריעות לבד: ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה הקיצונה
במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת:
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר
את האהל להיות אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה: ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
עשר באמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד:
שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן: ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:
ואת מכבר הנחשת אשר לו את
בדיו ואת כל כליו את הכיור ואת
כנו: את קלעי החצר את עמדיו
ואת אדניו ואת המסך לשער החצר:
את יתדת המשכן ואת יתדת החצר
ואת מיתריהם: את בגדי השרד
לשרת בקדש את בגדי הקדש
לאהרן הכהן ואת בגדי בניו
לכהן: ויצאו כל עדת בני ישראל
מלפני משה: ויבאו כל איש אשר
נשאו לבו וכל אשר נדבו רוחו
אתו הביאו את תרומת יהוה
למלאכת אהל מועד ולכל עבדתו
ולבגדי הקדש: והאנשים על
הנשים באו כל נדיב לב הביאו
חח ונזם וטבעת וכומז כל כלי
זהב וכל איש אשר הניף תנופת
זהב ליהוה: וכל אשר נמצא אתו
תכלת וארגמן ותולעת שני ושש
ועזים ועורת אילם מאדמים
ועורת תחשים הביאו: כל מרים
תרומת כסף ונחשת הביאו את
תרומת יהוה וכל אשר נמצא אתו
עצי שטים לכל מלאכת עבדת
הקדש הביאו: וכל אשה חכמת לב
בידיה טוו ויביאו מטוה את
התכלת ואת הארגמן את תולעת
השני ואת השש: וכל הנשים אשר
נשא לבן אתן בחכמה טוו את
העזים: והנשאם הביאו את אבני
השהם ואת אבני המלואים לאפד
ולחשן: ואת הבשם ואת השמן
למאור ולשמן המשחה ולקטרת
הסמים: כל איש ואשה אשר נדב
לבם להביא לכל המלאכה אשר
צוה יהוה לעשות ביד משה הביאו
בני ישראל נדבה ליהוה: ויאמר
משה אל בני ישראל ראו קרא יהוה
בשם בצלאל בן אורי בן חור
למטה יהודה: וימלא אתו רוח
אלהים בחכמה בתבונה ובדעת
ובכל מלאכה: ולחשב מחשבת
לעשות בזהב ובכסף ובנחשת:
ובחרשת אבן למלאת ובחרשת עץ
לעשות בכל מלאכת מחשבת:
ולהורת נתן בלבו הוא ואהליאב
בן אחיסמך למטה דן: מלא אתם
חכמת לב לעשות את כל מלאכת
חרש וחשב ורקם בתכלת ובארגמן
בתולעת השני ובשש וארג עשי כל
מלאכה וחשבי מחשבת: ועשה
בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה ותבונה
בהמה לדעת לעשות את כל מלאכת
עבדת הקדש לכל אשר צוה יהוה:
ויקרא משה אל בצלאל ואל
אהליאב ואל כל איש חכם לב
אשר נתן יהוה חכמה בלבו כל
אשר נשא לבו אל הקרב אל
המלאכה לעשתה: ויקחו את כל
התרומה אשר הביאו בני ישראל
אל מלאכת עבדת הקדש לעשת
אתה והם הביאו אליו עוד נדבה
בבקר בבקר: ויבאו כל החכמים
העשים את כל מלאכת הקדש איש
איש ממלאכתו אשר הם עשים:
ויאמרו אל משה לאמר מרבים
העם להביא מדי העבדה למלאכה
אשר צוה יהוה לעשת אתה:
ויצו משה ויעבירו קול במחנה
לאמר איש ואשה אל יעשו עוד
מלאכה לתרומת הקדש ויכלא
העם מהביא: והמלאכה היתה
דים לכל המלאכה לעשת אתה
והותר: ויעש כל חכם לב בעשי
המלאכה את המשכן עשר יריעת
שש משזר ותכלת וארגמן ותולעת
שני כרבים מעשה חשב עשה אתם:
ורך האחת שמנה ועשרים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת חמש
היריעות חבר לבד: ויעש לולאת
תכלת על שפת היריעה האחת
מקצה בחברת כן עשה בשפת
היריעה הקיצונה במחברת השנית:
חמשים לולאת עשה ביריעה האחת
וחמשים לולאת עשה בקצה היריעה
אשר במחברת השנית מקבלת
הלולאת אחת אל אחת: ויעש
חמשים קרסי זהב ויחבר את
היריעות אחת אל אחת בקרסים
והיה המשכן אחד: ויעש יריעות
עזים לאהל על המשכן עשתי
עשרה יריעות עשה אתם: אורך
היריעה האחת שלשים באמה
והיריעה האחת ארבע באמות
המדה ליריעה האחת: ויחבר את
חמש היריעות לבד ואת שש
היריעות לבד: ויעש חמשים
לולאת על שפת היריעה הקיצונה
במחברת ויעש חמשים לולאת על
שפת היריעה השנית במחברת:
ויעש קרסי נחשת חמשים לחבר
את האהל להיות אחד: ויעש מכסה
לאהל עורת אילם מאדמים ומכסה
עורת תחשים מלמעלה: ויעש את
הקרשים למשכן עצי שטים עמדים:
עשר באמות ארך הקרש ואמה
וחצי האמה רחב הקרש האחד:
שתי ידות לקרש האחד משלבת
אחת אל אחת כן עשה לכל קרשי
המשכן: ויעש את הקרשים למשכן
עשרים קרש לפאת נגבה תימנה:

ד : וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בַּיהוָה אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם׃
ה : רְאֵה לִמַּדְתִּי אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים כַּאֲשֶׁר צִוַּנִי יְהוָה אֱלֹהָי לַעֲשׂוֹת כֵּן בְּקֶרֶב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּאִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
ו : וּשְׁמַרְתֶּם וַעֲשִׂיתֶם כִּי הִוא חָכְמַתְכֶם וּבִינַתְכֶם לְעֵינֵי הָעַמִּים אֲשֶׁר יִשְׁמְעוּן אֵת כָּל הַחֻקִּים הָאֵלֶּה וְאָמְרוּ רַק עַם חָכָם וְנָבוֹן הַגּוֹי הַגָּדוֹל הַזֶּה׃
ז : כִּי מִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ אֱלֹהִים קְרֹבִים אֵלָיו כַּיהוָה אֱלֹהֵינוּ בְּכָל קָרְאֵנוּ אֵלָיו׃
ח : וּמִי גּוֹי גָּדוֹל אֲשֶׁר לוֹ חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים צַדִּיקִם כְּכֹל הַתּוֹרָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי נֹתֵן לִפְנֵיכֶם הַיּוֹם׃
ט : רַק הִשָּׁמֶר לְךָ וּשְׁמֹר נַפְשְׁךָ מְאֹד פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר רָאוּ עֵינֶיךָ וּפֶן יָסוּרוּ מִלְּבָבְךָ כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ וְהוֹדַעְתָּם לְבָנֶיךָ וְלִבְנֵי בָנֶיךָ׃
י : יוֹם אֲשֶׁר עָמַדְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּחֹרֵב בֶּאֱמֹר יְהוָה אֵלַי הַקְהֶל לִי אֶת הָעָם וְאַשְׁמִיעֵם אֶת דְּבָרָי אֲשֶׁר יִלְמְדוּן לְיִרְאָה אֹתִי כָּל הַיָּמִים אֲשֶׁר הֵם חַיִּים עַל הָאֲדָמָה וְאֶת בְּנֵיהֶם יְלַמֵּדוּן׃
יא : וַתִּקְרְבוּן וַתַּעַמְדוּן תַּחַת הָהָר וְהָהָר בֹּעֵר בָּאֵשׁ עַד לֵב הַשָּׁמַיִם חֹשֶׁךְ עָנָן וַעֲרָפֶל׃
יב : וַיְדַבֵּר יְהוָה אֲלֵיכֶם מִתּוֹךְ הָאֵשׁ קוֹל דְּבָרִים אַתֶּם שֹׁמְעִים וּתְמוּנָה אֵינְכֶם רֹאִים זוּלָתִי קוֹל׃
יג : וַיַּגֶּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ אֲשֶׁר צִוָּה אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים וַיִּכְתְּבֵם עַל שְׁנֵי לֻחוֹת אֲבָנִים׃
יד : וְאֹתִי צִוָּה יְהוָה בָּעֵת הַהִוא לְלַמֵּד אֶתְכֶם חֻקִּים וּמִשְׁפָּטִים לַעֲשׂתְכֶם אֹתָם בָּאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ׃
טו : וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשֹׁתֵיכֶם כִּי לֹא רְאִיתֶם כָּל תְּמוּנָה בְּיוֹם דִּבֶּר יְהוָה אֲלֵיכֶם בְּחֹרֵב מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
טז : פֶּן תַּשְׁחִתוּן וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כָּל סָמֶל תַּבְנִית זָכָר אוֹ נְקֵבָה׃
יז : תַּבְנִית כָּל בְּהֵמָה אֲשֶׁר בָּאָרֶץ תַּבְנִית כָּל צִפּוֹר כָּנָף אֲשֶׁר תָּעוּף בַּשָּׁמָיִם׃
יח : תַּבְנִית כָּל רֹמֵשׂ בָּאֲדָמָה תַּבְנִית כָּל דָּגָה אֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ׃
יט : וּפֶן תִּשָּׂא עֵינֶיךָ הַשָּׁמַיְמָה וְרָאִיתָ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ וְאֶת הַיָּרֵחַ וְאֶת הַכּוֹכָבִים כֹּל צְבָא הַשָּׁמַיִם וְנִדַּחְתָּ וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ לָהֶם וַעֲבַדְתָּם אֲשֶׁר חָלַק יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֹתָם לְכֹל הָעַמִּים תַּחַת כָּל הַשָּׁמָיִם׃
כ : וְאֶתְכֶם לָקַח יְהוָה וַיּוֹצֵא אֶתְכֶם מִכּוּר הַבַּרְזֶל מִמִּצְרַיִם לִהְיוֹת לוֹ לְעַם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
כא : וַיהוָה הִתְאַנַּף בִּי עַל דִּבְרֵיכֶם וַיִּשָּׁבַע בִּלְתִּי עָבְרִי אֶת הַיַּרְדֵּן וּבִלְתִּי בֹּאִי אֶל הָאָרֶץ הַטּוֹבָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ נַחֲלָה׃
כב : כִּי אָנֹכִי מֵת בָּאָרֶץ הַזֹּאת אֵינֶנִּי עֹבֵר אֶת הַיַּרְדֵּן וְאַתֶּם עֹבְרִים וִירִשְׁתֶּם אֶת הָאָרֶץ הַטּוֹבָה הַזֹּאת׃
כג : הִשָּׁמְרוּ לָכֶם פֶּן תִּשְׁכְּחוּ אֶת בְּרִית יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר כָּרַת עִמָּכֶם וַעֲשִׂיתֶם לָכֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל אֲשֶׁר צִוְּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ׃
כד : כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵשׁ אֹכְלָה הוּא אֵל קַנָּא׃
כה : כִּי תוֹלִיד בָּנִים וּבְנֵי בָנִים וְנוֹשַׁנְתֶּם בָּאָרֶץ וְהִשְׁחַתֶּם וַעֲשִׂיתֶם פֶּסֶל תְּמוּנַת כֹּל וַעֲשִׂיתֶם הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְהַכְעִיסוֹ׃
כו : הַעִידֹתִי בָכֶם הַיּוֹם אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ כִּי אָבֹד תֹּאבְדוּן מַהֵר מֵעַל הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם עֹבְרִים אֶת הַיַּרְדֵּן שָׁמָּה לְרִשְׁתָּהּ לֹא תַאֲרִיכֻן יָמִים עָלֶיהָ כִּי הִשָּׁמֵד תִּשָּׁמֵדוּן׃
כז : וְהֵפִיץ יְהוָה אֶתְכֶם בָּעַמִּים וְנִשְׁאַרְתֶּם מְתֵי מִסְפָּר בַּגּוֹיִם אֲשֶׁר יְנַהֵג יְהוָה אֶתְכֶם שָׁמָּה׃
כח : וַעֲבַדְתֶּם שָׁם אֱלֹהִים מַעֲשֵׂה יְדֵי אָדָם עֵץ וָאֶבֶן אֲשֶׁר לֹא יִרְאוּן וְלֹא יִשְׁמְעוּן וְלֹא יֹאכְלוּן וְלֹא יְרִיחֻן׃
כט : וּבִקַּשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וּמָצָאתָ כִּי תִדְרְשֶׁנּוּ בְּכָל לְבָבְךָ וּבְכָל נַפְשֶׁךָ׃
ל : בַּצַּר לְךָ וּמְצָאוּךָ כֹּל הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה בְּאַחֲרִית הַיָּמִים וְשַׁבְתָּ עַד יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשָׁמַעְתָּ בְּקֹלוֹ׃
לא : כִּי אֵל רַחוּם יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא יַרְפְּךָ וְלֹא יַשְׁחִיתֶךָ וְלֹא יִשְׁכַּח אֶת בְּרִית אֲבֹתֶיךָ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָהֶם׃
לב : כִּי שְׁאַל נָא לְיָמִים רִאשֹׁנִים אֲשֶׁר הָיוּ לְפָנֶיךָ לְמִן הַיּוֹם אֲשֶׁר בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם עַל הָאָרֶץ וּלְמִקְצֵה הַשָּׁמַיִם וְעַד קְצֵה הַשָּׁמַיִם הֲנִהְיָה כַּדָּבָר הַגָּדוֹל הַזֶּה אוֹ הֲנִשְׁמַע כָּמֹהוּ׃
לג : הֲשָׁמַע עָם קוֹל אֱלֹהִים מְדַבֵּר מִתּוֹךְ הָאֵשׁ כַּאֲשֶׁר שָׁמַעְתָּה אַתָּה וַיֶּחִי׃
לד : אוֹ הֲנִסָּה אֱלֹהִים לָבוֹא לָקַחַת לוֹ גּוֹי מִקֶּרֶב גּוֹי בְּמַסֹּת בְּאֹתֹת וּבְמוֹפְתִים וּבְמִלְחָמָה וּבְיָד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה וּבְמוֹרָאִים גְּדֹלִים כְּכֹל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם לְעֵינֶיךָ׃
לה : אַתָּה הָרְאֵתָ לָדַעַת כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים אֵין עוֹד מִלְּבַדּוֹ׃
לו : מִן הַשָּׁמַיִם הִשְׁמִיעֲךָ אֶת קֹלוֹ לְיַסְּרֶךָּ וְעַל הָאָרֶץ הֶרְאֲךָ אֶת אִשּׁוֹ הַגְּדוֹלָה וּדְבָרָיו שָׁמַעְתָּ מִתּוֹךְ הָאֵשׁ׃
לז : וְתַחַת כִּי אָהַב אֶת אֲבֹתֶיךָ וַיִּבְחַר בְּזַרְעוֹ אַחֲרָיו וַיּוֹצִאֲךָ בְּפָנָיו בְּכֹחוֹ הַגָּדֹל מִמִּצְרָיִם׃
לח : לְהוֹרִישׁ גּוֹיִם גְּדֹלִים וַעֲצֻמִים מִמְּךָ מִפָּנֶיךָ לַהֲבִיאֲךָ לָתֵת לְךָ אֶת אַרְצָם נַחֲלָה כַּיּוֹם הַזֶּה׃
לט : וְיָדַעְתָּ הַיּוֹם וַהֲשֵׁבֹתָ אֶל לְבָבֶךָ כִּי יְהוָה הוּא הָאֱלֹהִים בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְעַל הָאָרֶץ מִתָּחַת אֵין עוֹד׃
מ : וְשָׁמַרְתָּ אֶת חֻקָּיו וְאֶת מִצְוֹתָיו אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם אֲשֶׁר יִיטַב לְךָ וְלִבָנֶיךָ אַחֲרֶיךָ וּלְמַעַן תַּאֲרִיךְ יָמִים עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נֹתֵן לְךָ כָּל הַיָּמִים׃

סדרה : ד׳

א : אָז יַבְדִּיל מֹשֶׁה שָׁלֹשׁ עָרִים בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרְחָה שָׁמֶשׁ׃
ב : לָנוּס שָׁמָּה רוֹצֵחַ אֲשֶׁר יִרְצַח אֶת רֵעֵהוּ בִּבְלִי דַעַת וְהוּא לֹא שֹׂנֵא לוֹ מִתְּמוֹל שִׁלְשֹׁם וְנָס אֶל אַחַת הֶעָרִים הָאֵל וָחָי׃
ג : בֶּצֶר בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ הַמִּישֹׁר לָרֻאוּבֵנִי וְאֶת רָמֹת בַּגִּלְעָד לַגָּדִי וְאֶת גּוֹלָן בַּבָּשָׁן לַמְנַשִּׁי׃
ד : וְזֹאת הַתּוֹרָה אֲשֶׁר שָׂם מֹשֶׁה לִפְנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל׃
ה : אֵלֶּה הָעֵדֹת וְהַחֻקִּים וְהַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר דִּבֶּר מֹשֶׁה אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּצֵאתָם מִמִּצְרָיִם׃
ו : בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן בַּגַּיְא מוּל בֵּית פְּעוֹר בְּאֶרֶץ סִיחוֹן מֶלֶךְ הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר יוֹשֵׁב בְּחֶשְׁבּוֹן אֲשֶׁר הִכּוּ מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהַכֹּתָם מִמִּצְרָיִם׃
ז : וַיִּירְשׁוּ אֶת אַרְצוֹ וְאֶת אֶרֶץ עוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן שְׁנֵי מַלְכֵי הָאֱמֹרִי אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן מִזְרָחָה שָׁמֶשׁ׃
ח : מֵעֲרֹעֵר אֲשֶׁר עַל שְׂפַת נַחַל אַרְנוֹן וְעַד הַר שִׂיאֹן הוּא חֶרְמוֹן׃

ויאמר אליה מה לי לעשות לך הגידי לי מה יש לך בבית ותאמר אמתך אין כל בבית כי אם אסוך שמן׃ ג ויאמר לכי שאלי לך כלים מן החוץ מאת כל שכניך כלים רקים אל תמעיטי׃ ד ובאת ובאת דלת בעדך ובעד בניך ויצקת על כל הכלים האלה והמלא תסיעי׃ ה ותלך מאתו ותסגר הדלת בעדה ובעד בניה המגשים אליה והם מגשים אליה והיא יצקת׃ ו ויהי כמלאות הכלים ותאמר אל בנה הגישה אלי עוד כלי ויאמר אליה אין עוד כלי ויעמד השמן׃ ז ותבא ותגד לאיש האלהים ויאמר לכי מכרי את השמן ושלמי את נשיך ואת בניך ואת יתרי בשמן׃ ח ויהי היום ויעבר אלישע אל שונם ושם אשה גדולה ותחזק בו לאכל לחם ומדי עברו היה סר שמה לאכל לחם׃ ט ותאמר אל אישה הנה נא ידעתי כי איש אלהים קדוש הוא עלינו תמיד׃ י נעשה נא עלית קטנה ונשים לו שם מטה ושלחן וכסא ומנורה והיה בבואו אלינו יסור שמה׃ יא ויהי היום ויבא שמה ויסר אל העלית וישכב שם׃ יב ויאמר אל גחזי נערו קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותעמד לפניו׃ יג ויאמר אליו אמר נא אליה הנה חרדת עלינו את כל החרדה הזאת מה לעשות לך הידבר לך אל המלך או אל שר הצבא ותאמר בתוך עמי אנכי יושבת׃ יד ויאמר מה לעשות לה ויאמר גחזי אבל בן אין לה ואישה זקן׃ טו ויאמר קרא לה ותקרא לה ותעמד בפתח׃ טז ויאמר למועד הזה כעת חיה אתי חבקת בן ותאמר אל אדני איש האלהים אל תכזב באמתך׃ יז ותהר האשה ותלד בן למועד הזה כעת חיה אשר דבר אליה אלישע׃ יח ויגדל הילד ויהי היום ויצא אל אביו אל הקצרים׃ יט ויאמר אל אביו ראשי ראשי ויאמר אל הנער שאהו אל אמו׃ כ וישאהו ויבא אל אמו וישב על ברכיה עד הצהרים וימת׃ כא ותעל ותשכב על מטת איש האלהים ותסגר בעדו ותצא׃ כב ותקרא אל אישה ותאמר שלחי נא לי אחד מן הנערים ואחת האתנות וארוצה עד איש האלהים ואשובה׃ כג ויאמר מדוע את הלכת אליו היום לא חדש ולא שבת ותאמר שלום׃ כד ותחבש האתון ותאמר אל נערה נהג ולך אל תעצר לי לרכבה כי אם אמרתי אליך׃ כה ותלך ותבא אל איש האלהים אל הר הכרמל ויהי כראות איש האלהים אותה מנגד ויאמר אל גחזי נערו הנה השונמית ההיא׃ כו עתה רוץ נא לקראתה ואמר אליה השלום לך השלום לאישך השלום לילד ותאמר שלום׃ כז ותבא אל איש האלהים אל ההר ותחזק ברגליו ויגש גחזי להדפה ויאמר איש האלהים הרפה לה כי נפשה מרה לה ויהוה העלים ממני ולא הגיד לי׃ כח ותאמר השאלתי בן מאת אדני הלא אמרתי אל תשלה אותי׃ כט ויאמר אל גחזי חגר מתניך וקח משענתי בידך לך כי תמצא איש לא תברכנו ואם יברכך איש לא תענו והנחת את משענתי על פני הילד׃ ל ותאמר אם אל הילד חי נפשך ואם אעזבך ויקם ויהלך אחריה׃ לא וגחזי עבר לפניהם וישם את המשענת על פני הילד ואין קול ואין קשב ויחזר לקראתו ויגד לו לאמר לא הקיץ הילד׃ לב ויבא אלישע הבית והנה הילד מת משכב על מטתו׃ לג ויבא הבית ויסגר הדלת בעדם שניהם ויתפלל אל יהוה׃ לד ויעל ושכב על הילד וישם פיו על פיו ועיניו על עיניו וכפות עליו ויגהר עליו ויחם בשר הילד׃ לה וישב וילך בבית אחד הנה והנה ויעל ויגהר עליו ויזרו הילד עד שבעת פעמים ויפקח הילד את עיניו׃ לו ויקרא אל גחזי ויאמר קרא לשונמית הזאת ויקרא לה ותבא אליו ויאמר שאי בנך׃ לז ותבא ותפל על רגליו ותשתחו ארצה ותשא את בנה ותצא׃ לח ואלישע שב הגלגלה והרעב בארץ והבני הנביאים ישבים לפניו ויאמר אל נערו שים הסיר הגדול ובשל נזיד לבני הנביאים׃ לט ויצא אל השדה לקשט קשות וימצא גפן שדה ויקטף ממנו פקעת שדה מלא בגדו ויבא וישחת לתוך סיר הנזיד כי לא ידעו׃ מ ויצקו לאכל לאנשים ויהי באכלם מן הנזיד ויצעקו ויאמרו מות בסיר איש האלהים ולא יכלו לאכל׃ מא ויאמר קחו קמח וישלך אל הסיר ויאמר צק לאנשים ויאכלו ולא היה דבר רע בסיר׃ מב ואיש בא מבעל שלשה ויביא לאיש האלהים לחם בכורים עשרים לחם שעורים וכרמל בצקלנו בשקו ויאמר תן לאנשים ויאכלו׃ מג ויאמר משרתו מה אתן זה לפני מאה איש ויאמר שנו תן לאנשים ויאכלו כי כה אמר יהוה אכול והותר׃ מד ויתן לפניהם ויאכלו ויותרו כדבר יהוה׃

ה ונעמן שר צבא מלך ארם היה איש גדול לפני אדניו ונשא פנים כי בו נתן יהוה תשועה בארם והאיש היה גבור חיל מצרע׃ ב וארם יצאו גדודים וישבו מארץ ישראל נערה קטנה ותהי לפני אשת נעמן׃ ג ותאמר אל גברתה לו אדני נעמד לפני הנביא אשר בשמרון אז יאסף אתו מצרעתו׃ ד ויבא איש אל אדניו ויגד לאמר כזאת וכזאת דברה הנערה אשר מארץ ישראל׃ ה ויאמר מלך ארם לך בא ואשלחה ספר אל מלך ישראל וילך ויקח בידו עשרת ככרי כסף וששת אלפים זהב ועשרת חלפי מחלצות׃ ו ויביא הספר אל מלך ישראל לאמר ועתה כבוא הספר הזה אליך הנה שלחתי אליך את נעמן עבדי ואספתו אליך מצרעתו׃ ז ויהי כקרא מלך ישראל את הספר ויקרע בגדיו ויאמר הכאלהים אני להמית ולהחיות כי זה שלח אלי לאסף איש מצרעתו כי אך דעו נא וראו כי מתאנה הוא לי׃ ח ויהי כשמע אלישע איש האלהים כי קרע מלך ישראל את בגדיו וישלח אל המלך לאמר למה קרעת בגדיך יבא נא אלי ויידע כי יש נביא בישראל׃ ט ויבא נעמן בסוסו וברכבו ויעמד פתח בית אלישע׃ י וישלח אליו אלישע מלאך לאמר הלך ורחצת שבע פעמים בירדן ושב בשרך לך וטהר׃ יא ויקצף נעמן וילך ויאמר הנה אמרתי אלי יצא יצוא ועמד ונקרא בשם יהוה אלהיו והניף ידו על המקום ורפא המצרע׃ יב הלא טוב אבנה ופרפר נהרות דמשק מכל מימי ישראל הלא ארחץ בהם וטהרתי ויפן וילך בחמה׃ יג ויגשו עבדיו וידברו אליו ויאמרו אבי דבר גדול הנביא דבר אליך הלא תעשה ואף כי אמר אליך רחץ וטהר׃ יד וירד ויטבל בירדן שבע פעמים כדבר איש האלהים וישב בשרו כבשר נער קטן וטהר׃ טו וישב אל איש האלהים הוא וכל מחנהו ויבא ויעמד לפניו ויאמר הנה נא ידעתי כי אין אלהים בכל הארץ כי אם בישראל ועתה קח נא ברכה מאת עבדך׃ טז ויאמר חי יהוה אשר עמדתי לפניו אם אקח ויפצר בו לקחת ויסרב׃ יז ויאמר נעמן ואם לא לתן נתן לעבדך משא צמד פרדים אדמה כי לא יעשה עוד עבדך עלה ומזבח לאלהים אחרים כי אם ליהוה׃ יח לדבר הזה יסלח יהוה לעבדך בבוא אדני בית רמון להשתחות שם והוא נשען על ידי ואשתחויתי בבית רמון בהשתחותי בבית רמון יסלח נא יהוה לעבדך בדבר הזה׃ יט ויאמר לו לך לשלום ויסע מאתו כברת ארץ׃ כ ויאמר גחזי נער אלישע איש האלהים הנה חשך אדני את נעמן הארמי הזה מקחת מידו את אשר הביא לפנים חי יהוה כי אם רצתי אחריו ולקחתי ממנו דבר׃ כא וירדף גחזי אחרי נעמן וירא נעמן רץ אחריו ויפל מעל המרכבה לקראתו ויאמר השלום׃ כב ויאמר שלום אדני שלחני לאמר הנה עתה באו אלי משני נערים מהר אפרים מבני הנביאים תן נא להם ככר כסף ושתי חלפי מחלצות׃ כג ויאמר נעמן הואל קח ככרים ויפצר בו ויצר ככרי כסף בשתים חלפי מחלצות ויתן על שני נערים מבניו וישאו לפניו׃ כד ויבא אל העפל ויקח מידם ויניחם בבית וישלח את האנשים וילכו׃ כה והוא בא ויעמד אל אדניו ויאמר אליו אלישע אי מזה גחזי ויאמר לא הלך עבדך אנה ואנה׃ כו ויאמר אליו הלא לבי הלך כאשר הפך איש מעל מרכבתו לקראתך העת לקחת את הכסף ולקחת בגדים וזיתים וכרמים וצאן ובקר ועבדים ושפחות׃ כז וצרעת נעמן תדבק בך ובזרעך עד עולם ויצא מלפניו מצרע כשלג׃ א ובני הנביאים אמרו אל אלישע הנה נא המקום אשר אנחנו ישבים שם לפניך צר הוא לנו׃ ב נלכה נא עד הירדן ונקחה משם איש קורה אחת ונעשה שם מקום לנו לשבת שם ויאמר לכו׃ ג ויען האחד ויאמר הואל נא ובא עם עבדיך ואנכי אלך׃ ד ויאמר אלך אנכי ויהי הלך עם עבדיו ויבאו הירדנה ויגזרו עצים׃ ה והנה בהפלו את הקורה ויפל ברזל הגרזן במים ויזעק ויאמר אהה אדני והוא חסר היה׃ ו ויאמר איש האלהים אנה נפל ויראהו את המקום ויכרת עץ ויטל שם ויצף הברזל׃ ז ויאמר שא לך ויושט ידו ויקחהו׃ ח ומלך ארם נלחם בישראל ויועץ אל עבדיו לאמר אל מקום פלני תחנתי׃ ט וישלח איש האלהים אל מלך ישראל לאמר השמר אל תעבר במקום הזה כי שמה ארם נחתים׃ י וישלח מלך ישראל אל המקום אשר אמר לו איש האלהים והזהירהו ונשמר שם לא פעם ולא פעמים׃ יא ויסער לב מלך ארם על הדבר הזה ויקרא אל עבדיו ויאמר אלהם הלא תגידו לי אשר לנו מי אל מלך ישראל׃ יב ויאמר אחד מעבדיו לא אדני המלך כי אלישע הנביא אשר בישראל יגיד למלך ישראל את הדברים אשר תדבר בחדרי משכבך׃ יג ויאמר לכו וראו אי זה הוא ואשלחה ויגד לו לאמר הנה בדתן׃ יד וישלח שמה סוסים ורכב וחיל כבד ויבאו לילה ויסבו על העיר׃ טו וישכם משרת איש האלהים לצאת בבקר ויצא והנה חיל סבב את העיר וסוסים ורכב ויאמר נערו אליו אהה אדני איכה נעשה׃ טז ויאמר אל תירא כי רבים אשר אתנו מאשר אתם׃ יז ויתפלל אלישע ויאמר יהוה פקח נא את עיני הנער וירא והנה ההר מלא סוסים ורכב אש סביב לאלישע׃ יח וירדו אליו וויתפלל אלישע אל יהוה ויאמר הך נא את הגוי הזה בסנורים כדבר אלישע׃ יט ויאמר אלהם אלישע לא זה הדרך ולא זו העיר לכו אחרי ואולך אתכם אל האיש אשר אתם מבקשים ויולך אותם שמרון׃ כ ויהי כבואם שמרון ויאמר אלישע יהוה פקח את עיני האלה וירא והנה בתוך שמרון׃ כא ויאמר מלך ישראל אל אלישע כראותו אותם אבי אכה אבי אכה׃ כב ויאמר לא תכה הישבים אשר לא שבית בחרבך ובקשתך אתה תכה להם ושמת לחם ומים ויאכלו וישתו וילכו אל אדניהם׃ כג ויכן להם כן גדולה ויאכלו וישתו וישלחם וילכו אל אדניהם ולא יספו עוד גדודי ארם לבא בארץ ישראל׃ כד ויהי אחרי כן ויקבץ בן הדד מלך ארם את כל מחנהו ויעל ויצר על שמרון׃ כה ויהי רעב גדול בשמרון והנה צרים עליה עד היות ראש חמור בשמנים שקלים וקב חרי היונים בחמשה שקלים כסף׃ כו ומלך ישראל עבר על החומה ותצעק אליו אשה לאמר הושיעה אדני המלך׃ כז ויאמר לא יושיעך יהוה מאין אקח לך מן הגרן ומן היקב׃ כח ויאמר לה המלך מה לך ותאמר האשה הזאת אמרה אלי תני את בנך ונאכלהו היום ובני נאכל מחר׃ כט ונבשל את בני ונאכלהו ואמר אליה ביום מחר ותחבא את בנה׃ ל ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע בגדיו והוא עבר על החומה וירא העם והנה השק על בשרו מבית׃ לא ויאמר אסף אלהים כה יעשה לי וכה יוסיף אם יעמד ראש אלישע בן שפט עליו היום׃ לב ואלישע יושב בביתו והזקנים יושבים אתו וישלח איש מלפניו בטרם יבוא המלאך אשר הוא שלח אליו ויאמר אל הזקנים הראיתם כי שלח בן המרצח הזה לכרות את ראשי ראו פן יבוא המלאך סגרו את הדלת ולחצתם אתו בדלת הלא קול רגלי אדניו אחריו׃ לג עודנו מדבר עמם והנה המלאך יורד אליו והנה זאת הרעה מעם יהוה מה אקוה ליהוה עוד׃ א ויאמר אלישע שמעו דבר יהוה כה אמר יהוה כעת מחר סאה סלת בשקל ושתי סאים שערים בשקל בשער שמרון׃ ב וישלש השלישי אשר נשען על ידו את המלך על הפתח ויען השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרומים הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ ג וארבעה אנשים מצרעים היו פתח השער ויאמרו איש אל רעהו מה אנחנו ישבים פה עד מתנו׃ ד אם אמרנו נבא העירה והרעב בעיר ומתנו שם ואם ישבנו פה ומתנו ועתה לכו ונפלה אל מחנה ארם אם יחיונו נחיה ואם ימתונו ומתנו׃ ה ויקמו בנשף לבוא אל מחנה ארם ויבאו עד קצה מחנה ארם והנה אין איש שם׃ ו כי אדני השמיע את מחנה ארם קול רכב קול סוס קול חיל גדול לאמר הנה שכר עלינו מלך ישראל את החתים ואת מצרים לבא עלינו׃ ז ויקומו וינוסו בנשף ויעזבו את אהליהם ואת סוסיהם ואת חמוריהם את המחנה כאשר הוא ויברחו אל נפשם׃ ח ויבאו המצרעים האלה עד קצה המחנה ויבאו אל אהל אחד ויאכלו וישתו וישאו משם כסף וזהב ובגדים וילכו ויטמנו וישובו ויבאו אל אהל אחר וישאו משם וילכו ויטמנו׃ ט ויאמרו איש אל רעהו לא כן אנחנו עשים היום הזה יום בשורה הוא ואנחנו מחשים ואם נאחר עד אור הבקר ומצאנו עון ועתה לכו ונבואה ונגידה בבית המלך׃ י ויבאו ויקראו אל שוער העיר ויגידו להם לאמר באנו אל מחנה ארם והנה אין שם איש וקול אדם כי אם הסוסים אסורים והחמורים אסורים והאהלים כאשר המה׃ יא ויקרא השוערים ויגידו בית המלך פנימה׃ יב ויקם המלך לילה ויאמר אל עבדיו אגידה נא לכם את אשר עשו לנו ארם ידעו כי רעבים אנחנו ויצאו מן המחנה להסתר בשדה לאמר כי יצאו מן העיר ונאחזם חיים ואל העיר נבוא׃ יג ויען אחד עבדיו ויאמר יקחו נא חמשה מן הסוסים הנשארים אשר נשארו בעיר הנה המה ככל המון ישראל אשר נשארו בה הנה המה ככל המון ישראל אשר תמו ונשלחה ונראה׃ יד ויקחו שני רכב סוסים וישלח המלך אחרי מחנה ארם לאמר לכו וראו׃ טו וילכו אחריהם עד הירדן והנה כל הדרך מלאה בגדים וכלים אשר השליכו ארם בחפזם וישבו המלאכים ויגידו למלך׃ טז ויצא העם ויבזו את מחנה ארם ויהי סאה סלת בשקל וסאתים שערים בשקל כדבר יהוה׃ יז והמלך הפקיד את השר אשר נשען על ידו על הפתח וירמסהו העם בשער וימת כאשר דבר איש האלהים אשר דבר בהרדת המלך אליו׃ יח ויהי כדבר איש האלהים אל המלך לאמר שתים סאים שערים בשקל וסאה סלת בשקל יהיה כעת מחר בשער שמרון׃ יט וענה השר את איש האלהים ויאמר והנה יהוה עשה ארבות במרומים הדבר הזה ויאמר הנך רואה בעיניך ומשם לא תאכל׃ כ ויהי לו כן וירמסהו העם בשער וימת׃ א ואלישע דבר אל האשה אשר החיה את בנה לאמר קומי ולכי את וביתך וגורי בכל אשר תגורי כי קרא יהוה לרעב וגם בא על הארץ שבע שנים׃ ב ותקם האשה ותעש כדבר איש האלהים ותלך היא וביתה ותגר בארץ פלשתים שבע שנים׃ ג ויהי מקץ שבע שנים ותשב האשה מארץ פלשתים ותצא לזעק אל המלך על ביתה ועל שדה׃ ד והמלך מדבר אל גחזי נער האלהים לאמר ספרה נא לי את כל הגדלות אשר עשה אלישע׃ ה ויהי הוא מספר למלך את אשר החיה את המת והנה האשה אשר החיה את בנה צועקת אל המלך על ביתה ועל שדה ויאמר גחזי אדני המלך זאת האשה וזה בנה אשר החיה אלישע׃ ו וישאל המלך את האשה ותספר לו ויתן לה המלך סריס אחד לאמר השב את כל אשר לה ואת כל תבואת השדה מיום עזבה את הארץ ועד עתה׃ ז ואלישע בא דמשקה ובן הדד מלך ארם חלה ויגד לו לאמר בא איש האלהים עד הנה׃ ח ויאמר המלך אל חזאל קח בידך מנחה ולך לקראת איש האלהים ודרשת את יהוה מאתו לאמר החיה אחיה מחלי זה׃ ט וילך חזאל לקראתו ויקח מנחה בידו וכל טוב דמשק משא ארבעים גמל ויבא ויעמד לפניו ויאמר בנך בן הדד מלך ארם שלחני אליך לאמר החיה אחיה מחלי זה׃ י ויאמר אליו אלישע לך אמר חיה תחיה והראני יהוה כי מות ימות׃ יא וישם פניו וישם עד בושה ויבך איש האלהים׃ יב ויאמר חזאל מדוע אדני בוכה ויאמר כי ידעתי את אשר תעשה לבני ישראל מבצריהם תשלח ואת בחוריהם בחרב תהרג ואת עוליהם תרטש והרותיהם תבקע׃ יג ויאמר חזאל כי מה עבדך הכלב כי יעשה את הדבר הגדול הזה ויאמר אלישע הראני יהוה אותך מלך על ארם׃ יד וילך מעם אלישע ויבא אל אדניו ויאמר אליו מה אמר לך אלישע ויאמר אמר לי אמר חיה תחיה׃ טו ויהי ממחרת ויקח את המכסה ויטבל במים ויפרש על פניו וימת וימלך חזאל תחתיו׃ טז ובשנת חמש ליורם בן אחאב מלך ישראל ויהורם בן יהושפט מלך יהודה מלך יהורם בן יהושפט מלך יהודה׃ יז בן שלשים ושתים שנה היה במלכו ושמנה שנים מלך בירושלם׃ יח וילך בדרך מלכי ישראל כאשר עשה בית אחאב כי בת אחאב היתה לו אשה ויעש הרע בעיני יהוה׃ יט ולא אבה יהוה להשחית את יהודה למען דויד עבדו כאשר אמר לתת לו נר לו ולבניו כל הימים׃ כ בימיו פשעה אדום מתחת יד יהודה וימליכו עליהם מלך׃ כא ויעבר יהורם צעירה ואת כל הרכב עמו ויהי הוא קם לילה ויך את אדום הסובב עליו ואת שרי הרכב וינס העם לאהליהם׃ כב ותפשע אדום מתחת יד יהודה עד היום הזה אז פשעה לבנה בעת ההיא׃ כג ויתר דברי יהורם וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ כד וישכב יהורם עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דויד ויהי אחזיהו בנו תחתיו׃ כה בשנת שתים עשרה שנה ליהורם בן אחאב מלך ישראל מלך אחזיהו בן יהורם מלך יהודה׃ כו בן עשרים ושתים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך בירושלם ושם אמו עתליהו בת עמרי מלך ישראל׃ כז וילך בדרך בית אחאב ויעש הרע בעיני יהוה כבית אחאב כי חתן בית אחאב הוא׃ כח וילך עם יהורם בן אחאב למלחמה אל חזאל מלך ארם ברמות גלעד וישמו ארמים את יהורם׃ כט וישב המלך יהורם להתרפא ביזרעאל מן הכאבים אשר הכוהו ברמה בהלחמו את חזאל מלך ארם ואחזיהו בן יהורם מלך יהודה ירד לראות את יהורם בן אחאב ביזרעאל כי חלה הוא׃ ט ואלישע הנביא קרא לאחד מבני הנביאים ויאמר אליו חגר מתניך וקח פך השמן הזה בידך והלך רמת גלעד׃ ב ובאת שמה וראית שם את יהוא בן יהושפט בן נמשי ובאת והקמתו את אחיו מתוך החדר והבאת אל החדר׃ ג ולקחת פך השמן ויצקת על ראשו ואמרת כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל ופתחת הדלת ונסת ולא תחכה׃ ד וילך הנער הנער הנביא רמת גלעד׃ ה ויבא והנה שרי החיל יושבים ויאמר דבר אלי אליך שר ויאמר יהוא לאי מכלנו אל מי שר ויאמר אליך הנגיד׃ ו ויקם ויבא הבית והוא יצק השמן על ראשו ויאמר אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל משחתיך למלך על עם יהוה על ישראל׃ ז והכית את בית אחאב אדניך ונקמתי דמי עבדי הנביאים ודם כל עבדי יהוה מיד איזבל׃ ח והאבד כל בית אחאב והכרתי לאחאב משתין בקיר ועצור ועזוב בישראל׃ ט ונתתי את בית אחאב כבית ירבעם בן נבט וכבעשא בן אחיה׃ י ואת איזבל יאכלו הכלבים בחלקת יזרעאל ואין קבר ויפתח הדלת וינס׃ יא ויהוא יצא אל עבדי אדניו ויאמרו אליו השלום מדוע בא המשגע הזה אליך ויאמר אליהם אתם ידעתם את האיש ואת שיחו׃ יב ויאמרו שקר הגד לנו ועתה ויאמר כזאת וכזאת דבר אלי לאמר כה אמר יהוה משחתיך למלך על ישראל׃ יג וימהרו ויקחו איש את בגדו וישימו תחת רגליו על גבי המעלות ויתקעו בשופר ויאמרו מלך יהוא׃ יד ויתקשר יהוא בן יהושפט בן נמשי על יהורם והוא שמר ברמות גלעד הוא וכל ישראל מפני חזאל מלך ארם׃ טו והמלך יהורם שב להתרפא ביזרעאל מן המכאבים אשר הכוהו ארם בהלחמו את חזאל מלך ארם ויאמר יהוא אם יש נפשכם אל תצא פליט מן העיר ללכת להגיד ביזרעאל׃ טז ויהוא רכב ויסע יזרעאלה כי יהורם שכב שם ואחזיהו מלך יהודה ירד לראות ביהורם׃ יז והצפה עמד על מגדל יזרעאל וירא את כת יהוא בבאו ויאמר כת אני רואה ויאמר יהורם קח רכב ושלח לקראתם ויאמר השלום׃ יח וילך רכב לקראתו ויאמר כה אמר המלך השלום ויאמר יהוא מה לך ולשלום סב אחרי׃ יט ויגד הצפה לאמר בא המלאך עד אליהם ולא שב׃ כ וישלח רכב שני ויבא אליהם ולא שב והנהיגה כנהיגת יהוא בן נמשי כי כמשגע ינהג׃ כא ויאמר יהורם אסר רכב ויאסר רכבו ויצא יהורם מלך ישראל ואחזיהו מלך יהודה איש ברכבו ויצאו לקראת יהוא ויקרהו בחלקת נבות היזרעאלי׃ כב ויהי כראות יהורם את יהוא ויאמר השלום יהוא ויאמר מה השלום עד זנוני איזבל אמך וכשפיה הרבים׃ כג וישב יהורם ידיו וינס ויאמר אל אחזיהו מרמה אחזיהו׃ כד ויהוא מלא כח בידו ויך את יהורם בין זרועתיו ויצא החץ מלב אבו וישכע ברכבו׃ כה ויאמר אל בדקר שליש שא והשלכהו בחלקת שדה נבות היזרעאלי כי זכר אני אתך ואתה רכבים אחרי אחאב אביו ויהוה נשא עליו את המשא הזה׃ כו אם לא את דמי נבות ואת דמי בניו ראיתי אמש נאם יהוה ושלמתי לך בחלקה הזאת נאם יהוה ועתה שא והשלכהו בחלקה כדבר יהוה׃ כז וירא אחזיהו מלך יהודה ויברח דרך בית הגן וירדף יהוא אחריו ויאמר גם אתו הכו במרכבתו בעלה גור אשר ליבלעם ויברח מגדו וימת שם׃ כח וירכבו אתו עבדיו על המרכבה וישאו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו עם אבתיו בעיר דויד׃ כט ובשנת עשתי עשרה ליהורם בן אחאב מלך אחזיהו על יהודה׃ ל ויבא יהוא יזרעאלה ואיזבל שמעה ותשם את עיניה בפוך ותיטב את ראשה ותשקף בעד החלון׃ לא ויהוא בא בשער ותאמר השלום זמרי הרג אדניו׃ לב וישא פניו אל החלון ויאמר מי אתי מי וישקפו אליו שני שלשה סריסים׃ לג ויאמר שאוה אתה וישאוה ויזו מדמה על הקיר ועל הסוסים ויתרסה׃ לד ויבא ויאכל וישת ויאמר פקדו נא את הארורה הזאת וקברוה כי בת מלך היא׃ לה וילכו לקברה ולא מצאו כי אם הגלגלת והרגלים והכפות ידיה׃ לו וישובו ויגידו לו ויאמר דבר יהוה הוא אשר דבר ביד עבדו אליהו התשבי לאמר בחלקת יזרעאל יאכלו הכלבים את בשר איזבל׃ לז והיתה נבלת איזבל כדמן על פני השדה בחלקת יזרעאל אשר לא יאמרו זאת איזבל׃ א ואחאב היו לו שבעים בנים בשמרון וישלח יהוא ספרים וישלח שמרון אל שרי יזרעאל הזקנים ואל אמנים על אחאב לאמר׃ ב ועתה כבוא הספר הזה אליכם אשר אתם בני אדניכם ואתכם הרכב והסוסים ועיר מבצר והנשק׃ ג וראיתם את הטוב ואת הישר מבני אדניכם ושמתם על כסא אביו והלחמתם על בית אדניכם׃ ד ויראו מאד מאד ויאמרו הנה לא עמדו שני המלכים לפניו ואיך נעמד אנחנו׃ ה וישלח אשר על הבית ואשר על העיר והזקנים והאמנים אל יהוא לאמר עבדיך אנחנו וכל אשר תאמר אלינו נעשה לא נמליך איש כל הטוב בעיניך עשה׃ ו ויכתב אליהם ספר שנית לאמר אם לי אתם ובקולי אתם שמעים קחו את ראשי אנשי בני אדניכם ובאו אלי כעת מחר יזרעאלה והמלכים בני אדניו שבעים איש אתם אמני העיר המגדלים אותם׃ ז ויהי כבוא הספר אליהם ויקחו את בני המלך וישחטו שבעים איש וישימו את ראשיהם בדודים וישלחו אליו יזרעאלה׃ ח ויבא המלאך ויגד לו לאמר הביאו ראשי בני המלך ויאמר שימו אתם שני צבתים פתח השער עד הבקר׃ ט ויהי בבקר ויצא ויעמד ויאמר אל כל העם צדיקים אתם הנה אני קשרתי על אדני ואהרגהו ומי הכה את כל אלה׃ י דעו עתה כי לא יפל דבר יהוה ארצה אשר דבר יהוה על בית אחאב ויהוה עשה את אשר דבר ביד עבדו אליהו׃ יא ויך יהוא את כל הנשארים לבית אחאב ביזרעאל וכל גדוליו ומיודעיו וכהניו עד בלתי השאיר לו שריד׃ יב ויקם וילך ויבא שמרון הוא בית עקד הרעים בדרך׃ יג ויהוא מצא את אחי אחזיהו מלך יהודה ויאמר מי אתם ויאמרו אחי אחזיהו אנחנו וירדנו לשלום גבירות המלך ולשלום גבירות הגבירה׃ יד ויאמר תפשו חיים ויתפשו חיים וישחטו אתם על בור בית עקד איש ארבעים ושנים ולא השאיר איש מהם׃ טו וילך משם ויפגש את יהונדב בן רכב לקראתו ויברכהו ויאמר אליו הישר לבבך כאשר לבבי עם לבבך ויאמר יהונדב יש ויאמר אם יש תנה ידך ויתן ידו ויעלהו אליו המרכבה׃ טז וילך אתי וראה בקנאתי את יהוה ויושיבהו במרכבתו׃ יז ויבא שמרון ויך את כל הנשארים לאחאב בשמרון עד השמידו כדבר יהוה אשר דבר אל אליהו׃ יח ויקבץ יהוא את כל העם ויאמר אליהם אחאב עבד את הבעל מעט יהוא יעבדנו הרבה׃ יט ועתה כל נביאי הבעל כל עבדיו וכל כהניו קראו אלי איש אל יפקד כי זבח גדול לי לבעל כל אשר יפקד לא יחיה ויהוא עשה בעקבה למען אבד את עבדי הבעל׃ כ ויאמר יהוא קדשו עצרה לבעל ויקראו׃ כא וישלח יהוא בכל ישראל ויבאו כל עבדי הבעל ולא נשאר איש אשר לא בא ויבאו בבית הבעל וימלא בית הבעל פה אל פה׃ כב ויאמר לאשר על המלתחה הוצא לבושים לכל עבדי הבעל ויוצא להם מלתחה׃ כג ויבא יהוא ויהונדב בן רכב הבית הבעל ויאמר לעבדי הבעל חפשו וראו פן יש פה אתכם מעבדי יהוה כי אם עבדי הבעל לבדם׃ כד ויבאו לעשות זבחים ועלות והנה יהוא שם לו בחוץ שמנים איש ויאמר האנשים אשר אביא בידכם ומלט איש את נפש האיש אשר יתן בידו תחת נפשו׃ כה ויהי כאשר כלה העלות ויאמר יהוא לרצים ולשלשים בואו הכום אל יצא איש ויכום לפי חרב וישלכו הרצים והשלשים ויצאו עד עיר בית הבעל׃ כו ויוציאו את מצבות בית הבעל וישרפו׃ כז וישברו את מצבת הבעל וישברו את בית הבעל וישימו אתו למחראות עד היום הזה׃ כח וישמד יהוא את הבעל מישראל׃ כט רק מחטאות ירבעם בן נבט אשר החטיא את ישראל לא סר יהוא מאחריהם את עגלי הזהב אשר בבית אל ואשר בדן׃ ל ויאמר יהוה אל יהוא יען אשר הטיבת לעשות הישר בעיני לעשות ככל אשר בלבבי לבית אחאב בני רבעי ישבו לך על כסא ישראל׃ לא ויהוא לא שמר ללכת בתורת יהוה אלהי ישראל בכל לבבו לא סר מחטאות ירבעם אשר החטיא את ישראל׃ לב בימים ההם החל יהוה להקצות בישראל ויכם חזאל בכל גבול ישראל׃ לג מן הירדן מזרחה כל ארץ הגלעד הגדי והראובני והמנשי מערוער אשר על נחל ארנון והגלעד והבשן׃ לד ויתר דברי יהוא וכל אשר עשה וכל גבורתו הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי ישראל׃ לה וישכב יהוא עם אבתיו ויקברו אתו בשמרון וימלך יהואחז בנו תחתיו׃ לו וימי אשר מלך יהוא על ישראל עשרים ושמנה שנה בשמרון׃ א ועתליהו אם אחזיהו ראתה כי מת בנה ותקם ותאבד את כל זרע המלוכה׃ ב ויהושבעת בת יהורם אחות אחזיהו לקחה את יואש בן אחזיהו ותגנבהו מתוך בני המלך המומתים ותתנהו ואת מיניקתו בחדר המטות ותסתרהו מפני עתליהו ולא הומת׃ ג והיה אתה בבית יהוה נסתר שש שנים ועתליהו מלכת על הארץ׃ ד ובשנה השביעית שלח יהוידע ויקח שרי מאות הכרי והרצים ויבא אליו הבית יהוה ויכרת להם ברית וישבע אתם בבית יהוה ויראם את בן המלך׃ ה ויצום לאמר זה הדבר אשר תעשון שלשית הבאים בשבת מכם שמרי משמרת בית המלך׃ ו ושלשית בשער סור ושלשית בשער מאחר הרצים ושמרתם את משמרת הבית מסכה׃ ז ושני פרצי כל יוצאי השבת בבית יהוה ושמרו את משמרת בית המלך׃ ח וסבותם איש נשקו בידו והקרב הבא אל המערכות יומת והייתם את המלך בצאתו ובבואו׃ ט ויעשו שרי המאות ככל אשר צוה יהוידע הכהן ויקחו איש אנשיו הבאים בשבת עם יוצאי השבת ויבאו אל יהוידע הכהן׃ י ויתן הכהן לשרי המאות את חניתות ואת צנות המלך דויד אשר בבית יהוה׃ יא ויעמדו הרצים איש נשקו בידו מן הכתף ימין הבית אל הכתף שמאל הבית אל המזבח ואל הבית על המלך סביב׃ יב ויוצא את בן המלך ויתן עליו את הנזר ואת העדות ויתנו אתו למלך ויסכו אתו וימשחו אתו ויפקו ידים ויאמרו יחי המלך׃ יג ותשמע עתליהו את קול הרצים את העם ותבא אל העם בית יהוה׃ יד ותרא והנה המלך עמד על העמד כמשפט והשרים והחצצרות על המלך וכל עם הארץ שמח וחוצצרים ושרי המחלות ועם הארץ תקע בחצצרות ועתליהו קרעה בגדיה ותקרא קשר קשר׃ טו ויצו יהוידע הכהן את שרי המאות פקדי החיל ויאמר אליהם הוציאוה אל מבית לשורות והמבאה אחריה בחרב כי אמר הכהן אל תמתוה בבית יהוה׃ טז וישימו לה ידים ותבא דרך מבוא סוסים בית המלך ושם המיתה׃ יז ויכרת יהוידע הברית בינו ובין כל העם ובין המלך ובין העם להיות לעם ליהוה ובין המלך ובין העם׃ יח ויבאו כל עם הארץ בית הבעל ויתצוהו את מזבחתיו ואת צלמיו שברו היטב ואת מתן כהן הבעל הרגו לפני המזבחות וישם הפקדים על בית יהוה׃ יט ויקח את שרי מאות הכרי והרצים וכל עם הארץ ויורדו את המלך מבית יהוה ויבאו דרך שער הרצים בית המלך וישב על כסא המלכים׃ כ וישמח כל עם הארץ והעיר שקטה ואת עתליהו המיתו בחרב בבית המלך׃ כא בן שבע שנים יואש במלכו׃ א בשנת שבע למלכות יהוא מלכה יואש ושם אמו צבעת מבאר שבע׃ ב ויעש יואש הישר בעיני יהוה כל ימיו אשר הורהו יהוידע הכהן׃ ג רק הבמות לא סרו עוד העם מזבחים ומקטרים בבמות׃ ד ויאמר יואש אל הכהנים כל כסף הקדשים אשר יובא בית יהוה כסף עובר איש כסף נפשות ערכו כל כסף אשר יעלה על לב איש להביא בית יהוה׃ ה יקחו להם הכהנים איש מאת מכריו והם יחזקו את בדק הבית לכל אשר ימצא שם בדק׃ ו ויהי בשנת עשרים ושלש שנה למלך יואש לא חזקו

صفحة : ٣٠

١ : ضمائر للمفرد المذكر : أنا : أنت للمخاطب : هو للغائب .

٢ : ٧ للأفعال : ٨ للأسماء : ٩ للحروف : أنت للمخاطبة : هي للغائبة .

٣ : ضمائر للمفرد المؤنث : أنتِ للمخاطبة : هي للغائبة .

٤ : ضمائر للمثنى المذكر : أنتما للمخاطبين : هما للغائبين .

٥ : ضمائر للمثنى المؤنث : أنتما للمخاطبتين : هما للغائبتين .

٦ : ضمائر للجمع المذكر : أنتم للمخاطبين : هم للغائبين .

٧ : ضمائر للجمع المؤنث : أنتن للمخاطبات : هن للغائبات .

٨ : ضمائر للمتكلم : أنا : نحن .

٩ : ضمائر للمتكلمة : أنا : نحن .

١٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة : نحن .

١١ : ضمائر للمخاطب والمخاطبة : أنتما .

١٢ : ضمائر للمخاطبين والمخاطبات : أنتم : أنتن .

١٣ : ضمائر للمخاطب والغائب : أنتما .

١٤ : ضمائر للمخاطبين والغائبين : أنتم .

١٥ : ضمائر للمخاطبات والغائبات : أنتن .

١٦ : ضمائر للمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة : أنتما .

١٧ : ضمائر للمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : أنتم : أنتن .

١٨ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة : نحن .

١٩ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢١ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٢ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٣ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٤ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٥ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٦ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٧ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٨ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٢٩ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

٣٠ : ضمائر للمتكلم والمتكلمة والمخاطب والمخاطبة والغائب والغائبة والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات والمخاطبين والمخاطبات والغائبين والغائبات : نحن .

טז : בשנת שבע עשרה שנה למלך פקח בן רמליהו מלך יהודה מלך אחז בן יותם מלך יהודה׃

יז : בראשית עתליהו מלך ארם את רצין ואת פקח בן רמליהו מלך ישראל עלו ירושלם למלחמה וצרו על אחז ולא יכלו להלחם עליו׃

יח : בעת ההיא השיב רצין מלך ארם את אילת לארם ואת היהודים גרש מאילת ואדומים באו באילת וישבו שם עד היום הזה׃

יט : ויתר דברי אחז אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כ : וישכב אחז עם אבתיו ויקבר עם אבתיו בעיר דוד ומלך יהוקים בנו תחתיו׃

יז א : בשנת שתים עשרה שנה לאחז מלך יהודה מלך הושע בן אלה על שמרון על ישראל תשע שנים׃

ב : ויעש הרע בעיני יהוה רק לא כמלכי ישראל אשר היו לפניו׃

ג : עליו עלה שלמנאסר מלך אשור ויהי הושע לו עבד וישב לו מנחה׃

ד : וימצא מלך אשור בהושע כי שלח מלאכים אל סו מלך מצרים ולא העלה מנחה למלך אשור כעת מדי שנה בשנה ועצרו מלך אשור ויאסרהו בבית כלא׃

ה : ויעל מלך אשור בכל הארץ ויעל שמרון ויצר עליה שלש שנים׃

ו : בשנת התשע להושע לכד מלך אשור את שמרון ויגל את ישראל אשורה ויושב אתם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃

ז : ויהי כי חטאו בני ישראל ליהוה אלהיהם המעלה אתם מארץ מצרים מתחת יד פרעה מלך מצרים ויראו אלהים אחרים׃

ח : וילכו בחקות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל וחקות מלכי ישראל אשר עשו׃

ט : ויחפאו בני ישראל דברים אשר לא כן על יהוה אלהיהם ויבנו להם במות בכל עריהם מצפה מגדל עד עיר מבצר׃

י : ויצבו להם מצבות ואשרים על כל גבעה רמה ותחת כל עץ רענן׃

יא : ויקטרו שם בכל במות כגוים אשר הגלה יהוה מפניהם ויעשו דברים רעים להכעיס את יהוה׃

יב : ויעבדו את הגלולים אשר אמר יהוה להם לא תעשו את הדבר הזה׃

יג : ויעד יהוה בישראל וביהודה ביד כל נביאו כל חזה לאמר שובו מדרכיכם הרעים ושמרו מצותי חקותי ככל התורה אשר צויתי את אבותיכם ואשר שלחתי אליכם ביד עבדי הנביאים׃

יד : ולא שמעו ויקשו את ערפם כערף אבותם אשר לא האמינו ביהוה אלהיהם׃

טו : וימאסו את חקותיו ואת בריתו אשר כרת את אבותם ואת עדותיו אשר העיד בהם וילכו אחרי ההבל ויהבלו ואחרי הגוים אשר סביבותיהם אשר צוה יהוה אתם לבלתי עשות כמוהם׃

טז : ויעזבו את כל מצות יהוה אלהיהם ויעשו להם מסכה עגלים שנים ועשו אשרה והשתחוו לכל צבא השמים ויעבדו את הבעל׃

יז : והעבירו את בניהם ואת בנותיהם באש וקסמו קסמים ונחשו ונמכרו לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃

יח : ויתאנף יהוה מאד בישראל ויסר אתם מעל פניו לא נשאר רק שבט יהודה לבדו׃

יט : גם יהודה לא שמר את מצות יהוה אלהיהם וילכו בחקות ישראל אשר עשו׃

כ : וימאס יהוה בכל זרע ישראל ויענם ויתנם ביד שסים עד אשר השליכם מעל פניו׃

כא : כי קרע ישראל מבית דוד וימליכו את ירבעם בן נבט וידח ירבעם את ישראל מאחרי יהוה והחטיאם חטאה גדולה׃

כב : ויתהלכו בני ישראל בכל חטאת ירבעם אשר עשה לא סרו ממנה׃

כג : עד אשר הסיר יהוה את ישראל מעל פניו כאשר דבר ביד כל עבדיו הנביאים ויגל ישראל מעל אדמתו אשורה עד היום הזה׃

כד : ויבא מלך אשור מבבל וכותה ועוא ועוא וספרוים וישב בארי שמרון תחת בני ישראל וירשו את שמרון וישבו בעריה׃

כה : ויהי בראשית שבתם שם את יהוה ולא יראו את יהוה וישלח יהוה בהם את האריות ויהיו ממיתים בהם׃

כו : ויאמרו למלך אשור לאמר הגוים אשר הגלית ותושב בערי שמרון לא ידעו את משפט אלהי הארץ וישלח בהם את האריות והנה ממיתים אותם כאשר לא ידעו את משפט אלהי הארץ׃

כז : ויצו מלך אשור לאמר שמו שם אחד מן הכהנים אשר הגליתם משם וילכו וישבו שם וילמד אתם את משפט אלהי הארץ׃

כח : ויבא אחד מן הכהנים אשר הגלו משמרון וישב בבית אל והוא היה מלמד אתם איך יראו את יהוה׃

כט : ויהי כל גוי וגוי עשו אלהיהם ויניחו בבתי הבמות אשר עשו שמרנים כל גוי וגוי בעריהם אשר הם יושבים שם׃

ל : ואנשי בבל עשו את סכות בנות ואנשי כות עשו את נרגל ואנשי חמת עשו את אשימא׃

לא : והעוים עשו את נבחז ואת תרתק והספרוים שרפים את אדרמלך וענמלך אלהי ספרוים׃

לב : ויהי את יהוה יראים ויעשו להם מקצותם כהני במות ויעשו להם בבתי הבמות׃

לג : את יהוה יראו ואת אלהיהם יעבדו כמשפט הגוים אשר הגלו משם׃

לד : עד היום הזה הם עשים כמשפטים הראשונים לא יראים הם את יהוה ולא הם עשים כחקותם וכמשפטם וכתורה וכמצוה אשר צוה יהוה את בני יעקב אשר שם את שמו ישראל׃

לה : ויכרת יהוה אתם ברית ויצו עליהם לאמר לא תיראו אלהים אחרים ולא תשתחוו להם ולא תעבדום ולא תזבחו להם׃

לו : כי אם את יהוה אשר העלה אתכם מארץ מצרים בכח גדול ובזרוע נטויה אתו תיראו ואתו תשתחוו ולו תזבחו׃

לז : והחקים והמשפטים והתורה והמצוה אשר כתב לכם תשמרו לעשות כל הימים ולא תיראו אלהים אחרים׃

לח : והברית אשר כרתי אתכם לא תשכחו ולא תיראו אלהים אחרים׃

לט : כי אם את יהוה אלהיכם תיראו והוא יצל אתכם מיד כל אויביכם׃

מ : ולא שמעו כי אם כמשפטם הראשון הם עשים׃

מא : ויהיו הגוים האלה יראים את יהוה ואת פסיליהם עבדים גם בניהם ובני בניהם כאשר עשו אבותם הם עשים עד היום הזה׃

יח א : ויהי בשנת שלש להושע בן אלה מלך ישראל במלך חזקיהו בן אחז מלך יהודה׃

ב : בן עשרים וחמש שנה היה במלכו ושש עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו אבי בת זכריהו׃

ג : ויעש הישר בעיני יהוה ככל אשר עשה דויד אביו׃

ד : הוא הסיר את הבמות ושבר את המצבות וכרת את האשרה וכתת נחש הנחשת אשר עשה משה כי עד הימים ההם היו בני ישראל מקטרים לו ויקרא לו נחשתן׃

ה : ביהוה אלהי ישראל בטח ואחריו לא היה כמהו בכל מלכי יהודה ואשר היו לפניו׃

ו : ויהי דבק ביהוה לא סר מאחריו וישמר מצותיו אשר צוה יהוה את משה׃

ז : ויהי יהוה עמו בכל אשר יצא ישכיל ויפרד במלך אשור ולא יעבדנו׃

ח : הוא הכה את פלשתים עד עזה ואת גבוליה ממגדל נוצרים ועד עיר מבצר׃

ט : ויהי בשנת הרבעית למלך חזקיהו היא שנת השביעית להושע בן אלה מלך ישראל עלה שלמנאסר מלך אשור על שמרון וילחם עליה׃

י : ויתקצה מקצה שלש שנים בשנת הששית להושע היא שנת התשיעית להושע מלך ישראל נלכדה שמרון׃

יא : ויגל מלך אשור את ישראל אשורה ויניחם בחלח ובחבור נהר גוזן וערי מדי׃

יב : תחת אשר לא שמעו בקול יהוה אלהיהם ויעברו את בריתו את כל אשר צוה משה עבד יהוה לא שמעו ולא עשו׃

יג : ובשנת ארבע עשרה למלך חזקיהו עלה סנחריב מלך אשור על כל ערי יהודה הבצרות ויתפשם׃

יד : וישלח חזקיהו מלך יהודה אל מלך אשור לכיש לאמר חטאתי שוב מעלי אשר תתן עלי אשא ויתן מלך אשור על חזקיהו מלך יהודה שלש מאות ככר כסף ושלשים ככר זהב׃

טו : ויתן חזקיהו את כל הכסף הנמצא בבית יהוה ובאוצרות בית המלך׃

טז : בעת ההיא קצץ חזקיהו את דלתות היכל יהוה ואת האסקופות אשר צפה חזקיהו מלך יהודה ויתנם למלך אשור׃

יז : וישלח מלך אשור את תרתן ואת רבסריס ואת רבשקה מלכיש אל המלך חזקיהו בחיל כבד על ירושלם ויעלו וילכו וירדו ויבאו וישבו בתעלת הברכה העליונה אשר בשדה כבס׃

יח : ויקראו אל המלך ויצא אליהם אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר׃

יט : ויאמר אליהם רבשקה אמרו נא אל חזקיהו כה אמר המלך הגדול מלך אשור מה הבטחון הזה אשר בטחת׃

כ : אמרת אך דבר שפתים עצה וגבורה למלחמה עתה על מי בטחת כי מרדת בי׃

כא : ועתה הנה בטחת לך על משענת הקנה הרצוץ הזה על מצרים אשר יסמך איש עליה ובאה בכפו ונקבה אם כן פרעה מלך מצרים לכל הבטחים עליו׃

כב : ואם תאמרו אלי אל יהוה אלהינו בטחנו הלא הוא אשר הסיר חזקיהו את במותיו ואת מזבחותיו ויאמר ליהודה ולירושלם לפני המזבח הזה תשתחוו בירושלם׃

כג : ועתה התערב נא את אדני מלך אשור ואתנה לך אלפים סוסים אם תוכל לתת לך רכבים עליהם׃

כד : ואיך תשיב פני פחת אחד מעבדי אדני הקטנים ותבטח לך על מצרים לרכב ולפרשים׃

כה : ועתה הבלעדי יהוה עלית על המקום הזה להשחיתו יהוה אמר אלי עלה אל הארץ הזאת והשחת אתה׃

כו : ויאמר אליקים בן חלקיהו ושבנא ויואח אל רבשקה דבר נא אל עבדיך ארמית אנחנו שמעים ואל תדבר אלינו יהודית באזני העם אשר על החומה׃

כז : ויאמר אליהם רבשקה האל אדני ואליך שלחני אדבר את הדברים האלה הלא על האנשים הישבים על החומה לאכל את חריהם ולשתות את מימיהם אתכם׃

כח : ויעמד רבשקה ויקרא בקול גדול ויאמר יהודית ויאמר שמעו דבר המלך הגדול מלך אשור׃

כט : כה אמר המלך אל יתל לכם חזקיהו כי לא יוכל להציל אתכם מידו׃

ל : ואל יבטח חזקיהו אתכם על יהוה לאמר הצל יצילנו יהוה ולא תנתן העיר הזאת ביד מלך אשור׃

לא : אל תשמעו אל חזקיהו כי כה אמר מלך אשור עשו אתי ברכה וצאו אלי ואכלו איש גפנו ואיש תאנתו ושתו איש מי בורו׃

לב : עד אשר אבוא ולקחתי אתכם אל ארץ כארצכם ארץ דגן ותירוש ארץ לחם וכרמים ארץ זית יצהר ודבש וחיו ולא תמותו ואל תשמעו אל חזקיהו כי יסית אתכם לאמר יהוה יצילנו׃

לג : הצילו הצילו איש את ארצו מיד מלך אשור׃

לד : איה אלהי חמת וארפד איה אלהי ספרוים הנע ואיה אלהי עוא וחלח ויצילו את שמרון מידי׃

לה : מי בכל אלהי הארצות האלה אשר הצילו את ארצם מידי כי יציל יהוה את ירושלם מידי׃

לו : וישתקו ולא ענהו דבר כי מצות המלך היתה לאמר לא תענהו׃

לז : ויבא אליקים בן חלקיהו אשר על הבית ושבנא הסופר ויואח בן אסף המזכיר אל חזקיהו קרעי בגדים ויגידו לו את דברי רבשקה׃

יט א : ויהי כשמע המלך חזקיהו ויקרע את בגדיו ויתכס בשק ויבא בית יהוה׃

ב : וישלח את אליקים אשר על הבית ואת שבנא הסופר ואת זקני הכהנים מכסים בשקים אל ישעיהו בן אמוץ הנביא׃

ג : ויאמרו אליו כה אמר חזקיהו יום צרה ותוכחה ונאצה היום הזה כי באו בנים עד משבר ואין כח ללדת׃

ד : אולי ישמע יהוה אלהיך את דברי רבשקה אשר שלחו מלך אשור אדניו לחרף את אלהים חיים והוכיח על הדברים אשר שמע יהוה אלהיך ונשאת תפלה בעד השארית הנמצאת׃

ה : ויבאו עבדי המלך חזקיהו אל ישעיהו׃

ו : ויאמר אליהם ישעיהו כה תאמרון אל אדניכם כה אמר יהוה אל תירא מפני הדברים אשר שמעת אשר גדפוני נערי מלך אשור׃

ז : הנני נתן בו רוח ושמע שמועה ושב אל ארצו והפלתיו בחרב בארצו׃

ח : וישב רבשקה וימצא את מלך אשור נלחם על לבנה כי שמע כי נסע מלכיש׃

ט : וישמע על תרהקה מלך כוש לאמר יצא להלחם אתך וישמע וישלח מלאכים אל חזקיהו לאמר׃

י : כה תאמרון אל חזקיהו מלך יהודה לאמר אל ישאך אלהיך אשר אתה בוטח עליו לאמר לא תנתן ירושלם ביד מלך אשור׃

יא : הנה אתה שמעת את אשר עשו מלכי אשור לכל הארצות להחרימם ואתה תנצל׃

יב : ההצלום אלהי הגוים אשר שחתו אבותי את גוזן וחרן ורצף ובני עדן אשר בתלשר׃

יג : איה מלך חמת ומלך ארפד ומלך עיר ספרוים הנע ועוא וחלח׃

יד : וילך חזקיהו את הספרים מיד המלאכים ויקרא אתם וילך בית יהוה ויפרשם חזקיהו לפני יהוה׃

טו : ויתפלל חזקיהו לפני יהוה ויאמר יהוה אלהי ישראל יושב הכרובים אתה הוא האלהים לבדך לכל ממלכות הארץ אתה עשית את השמים ואת הארץ׃

טז : הטה יהוה אזנך ושמע פקח יהוה עיניך וראה ושמע את כל דברי סנחריב אשר שלח לחרף את אלהים חיים׃

יז : אמת יהוה החרבות מלכי אשור את הגוים ואת ארצותם׃

יח : ויתנו את אלהיהם באש כי לא אלהים המה כי אם מעשה ידי אדם עץ ואבן ויאבדום׃

יט : ועתה יהוה אלהינו הושיענו נא מידו וידעו כל ממלכות הארץ כי אתה יהוה האלהים לבדך׃

כ : וישלח ישעיהו בן אמוץ אל חזקיהו לאמר כה אמר יהוה אלהי ישראל אשר התפללת אלי על סנחריב מלך אשור שמעתי׃

כא : זה הדבר אשר דבר יהוה עליו בזתה לך לעגה לך בת ציון אחריך ראש הניעה בת ירושלם׃

כב : את מי חרפת וגדפת ועל מי הרימות קול ותשא מרום עיניך אל קדוש ישראל׃

כג : ביד מלאכיך חרפת אדני ותאמר ברב רכבי אני עליתי מרום הרים ירכתי לבנון ואכרת מבחר ארזיו ברוש מבחריו ואבוא מלון קצו יער כרמלו׃

כד : אני קרתי ואשתה מים ואחרב בכף רגלי כל יארי מצור׃

כה : הלא שמעת למרחוק אתה עשיתיה מימי קדם ועתה הבאתיה ותהי להשות גלים עיר מבצר׃

כו : ויושביהם קצרי יד חתו ובושו היו עשב שדה וירק דשא חציר גגות ושדמה שדופה׃

כז : ושבתך וצאתך ידעתי ותרגזך אלי׃

כח : יען רגזך אלי ושאנן עלה באזני ואשים חחי באפך ומתגי בשפתיך והשיבותיך בדרך אשר באת׃

כט : וזה לך האות אכול השנה ספיח ובשנה השנית שחיש ובשנה השלשית זרעו וקצרו ונטעו כרמים ואכלו פריהם׃

ל : והיתה הפלטה שארית בית יהודה הנשאר יעשה שרש למטה ועשה פרי למעלה׃

לא : כי מירושלם תצא שארית ופלטה מהר ציון קנאת יהוה צבאות תעשה זאת׃

לב : לכן כה אמר יהוה על מלך אשור לא יבא אל העיר הזאת ולא יירה שם חץ ולא יקדמנה מגן ולא ישפך עליה סללה׃

לג : בדרך אשר בא בה ישוב ואל העיר הזאת לא יבא נאם יהוה׃

לד : וגנותי על העיר הזאת להושיעה למעני ולמען דויד עבדי׃

לה : ויהי בלילה ההוא ויצא מלאך יהוה ויך במחנה אשור מאה שמונים וחמשה אלף וישכימו בבקר והנה כלם פגרי מתים׃

לו : ויסע וילך וישב סנחריב מלך אשור וילך וישב בנינוה׃

לז : ויהי הוא משתחוה בבית נסרך אלהיו ואדרמלך ושראצר בניו הכהו בחרב והמה נמלטו ארצה אררט וימלך אסרחדון בנו תחתיו׃

כ א : בימים ההם חלה חזקיהו למות ויבא אליו ישעיהו בן אמוץ הנביא ויאמר אליו כה אמר יהוה צו לביתך כי מת אתה ולא תחיה׃

ב : ויסב חזקיהו את פניו אל הקיר ויתפלל אל יהוה׃

ג : ויאמר אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי לפניך באמת ובלב שלם והטוב בעיניך עשיתי ויבך חזקיהו בכי גדול׃

ד : ויהי ישעיהו לא יצא העיר התיכונה ודבר יהוה היה אליו לאמר׃

ה : שוב ואמרת אל חזקיהו נגיד יהוה אלהי דויד אביך שמעתי את תפלתך ראיתי את דמעתך הנני רפא לך ביום השלישי תעלה בית יהוה׃

ו : והוספתי על ימיך חמש עשרה שנה ומכף מלך אשור אצילך ואת העיר הזאת וגנותי על העיר הזאת למעני ולמען דויד עבדי׃

ז : ויאמר ישעיהו קחו דבלת תאנים ויקחו ויניחו על השחין ויחי׃

ח : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו מה אות כי ירפא יהוה לי וכי אעלה ביום השלישי בית יהוה׃

ט : ויאמר ישעיהו זה לך האות מאת יהוה כי יעשה יהוה את הדבר אשר דבר הנה אעשה את הצל הולך בה עשר מעלות אם ישוב עשר מעלות׃

י : ויאמר חזקיהו נקל הוא לצל לנטות עשר מעלות לא כי אם ישוב הצל אחור עשר מעלות׃

יא : ויקרא ישעיהו הנביא אל יהוה וישב את הצל במעלות אשר ירדה במעלות אחז אחור עשר מעלות׃

יב : בעת ההיא שלח מרדך בלאדן בן בלאדן מלך בבל ספרים וברכה אל חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיהו׃

יג : וישמע עליהם חזקיהו ויראם את כל בית נכתו את הכסף ואת הזהב ואת הבשמים ואת השמן הטוב ואת כל בית כליו ואת כל הנמצא באוצרותיו לא היה דבר אשר לא הראם חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו׃

יד : ויבא ישעיהו הנביא אל המלך חזקיהו ויאמר לו מה אמרו האנשים האלה ומאין באו אליך ויאמר חזקיהו מארץ רחוקה באו מבבל׃

טו : ויאמר מה ראו בביתך ויאמר חזקיהו את כל אשר בביתי ראו לא היה דבר אשר לא הראיתים באוצרותי׃

טז : ויאמר ישעיהו אל חזקיהו שמע דבר יהוה צבאות׃

יז : הנה ימים באים ונשא כל אשר בביתך ואשר אצרו אבותיך עד היום הזה בבלה לא יותר דבר אמר יהוה׃

יח : ומבניך אשר יצאו ממך אשר תוליד יקחו וסרסו בהיכל מלך בבל׃

יט : ויאמר חזקיהו אל ישעיהו טוב דבר יהוה אשר דברת ויאמר הלא אם שלום ואמת יהיה בימי׃

כ : ויתר דברי חזקיהו וכל גבורתו ואשר עשה את הברכה ואת התעלה והבא המים העירה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כא : וישכב חזקיהו עם אבתיו וימלך מנשה בנו תחתיו׃

כא א : בן שתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמשים וחמש שנה מלך בירושלם ושם אמו חפצי בה׃

ב : ויעש הרע בעיני יהוה כתועבות הגוים אשר הוריש יהוה מפני בני ישראל׃

ג : וישב ויבן את הבמות אשר אבד חזקיהו אביו ויקם מזבחות לבעל ויעש אשרה כאשר עשה אחאב מלך ישראל וישתחו לכל צבא השמים ויעבדם׃

ד : ויבן מזבחות בבית יהוה אשר אמר יהוה בירושלם אשים את שמי׃

ה : ויבן מזבחות לכל צבא השמים בשתי חצרות בית יהוה׃

ו : והעביר את בנו באש וינחש וישם אבות ואובות הרבה לעשות הרע בעיני יהוה להכעיסו׃

ז : ויתן את פסל האשרה אשר עשה בבית אשר אמר יהוה אל דויד ואל שלמה בנו בבית הזה ובירושלם אשר בחרתי מכל שבטי ישראל אשים את שמי לעולם׃

ח : ולא אוסיף להניע את רגל ישראל מן האדמה אשר נתתי לאבותם רק אם ישמרו לעשות ככל אשר צויתים ולכל התורה אשר צוה אותם עבדי משה׃

ט : ולא שמעו ויתע אותם מנשה לעשות הרע מן הגוים אשר השמיד יהוה מפני בני ישראל׃

י : וידבר יהוה ביד עבדיו הנביאים לאמר׃

יא : יען אשר עשה מנשה מלך יהודה התועבות האלה הרע מכל אשר עשו האמרי אשר לפניו ויחטא גם את יהודה בגלוליו׃

יב : לכן כה אמר יהוה אלהי ישראל הנני מביא רעה על ירושלם ויהודה אשר כל שמעו תצלינה שתי אזניו׃

יג : ונטיתי על ירושלם את קו שמרון ואת משקלת בית אחאב ומחיתי את ירושלם כמחה את הצלחת מחה והפך על פניה׃

יד : ונטשתי את שארית נחלתי ונתתים ביד אויביהם והיו לבז ולמשסה לכל אויביהם׃

טו : יען אשר עשו הרע בעיני ויהיו מכעיסים אתי מיום צאת אבותם ממצרים ועד היום הזה׃

טז : גם דם נקי שפך מנשה הרבה מאד עד אשר מלא את ירושלם פה אל פה מלבד חטאתו אשר החטיא את יהודה לעשות הרע בעיני יהוה׃

יז : ויתר דברי מנשה וכל אשר עשה וחטאתו אשר חטא הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

יח : וישכב מנשה עם אבתיו ויקבר בגנת ביתו בגנת עזא וימלך אמון בנו תחתיו׃

יט : בן עשרים ושתים שנה אמון במלכו ושתים שנים מלך בירושלם ושם אמו משלמת בת חרוץ מיטבתה׃

כ : ויעש הרע בעיני יהוה כאשר עשה מנשה אביו׃

כא : וילך בכל הדרך אשר הלך אביו ויעבד את הגלולים אשר עבד אביו וישתחו להם׃

כב : ויעזב את יהוה אלהי אבתיו ולא הלך בדרך יהוה׃

כג : ויקשרו עבדי אמון על אמון וימיתו את המלך בביתו׃

כד : ויכו עם הארץ את כל הקשרים על המלך אמון וימליכו עם הארץ את יאשיהו בנו תחתיו׃

כה : ויתר דברי אמון אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כו : ויקברו אתו בקברתו בגן עזא וימלך יאשיהו בנו תחתיו׃

כב א : בן שמנה שנים יאשיהו במלכו ואחת ושלשים שנה מלך בירושלם ושם אמו ידידה בת עדיה מבצקת׃

ב : ויעש הישר בעיני יהוה וילך בכל דרך דויד אביו ולא סר ימין ושמאול׃

ג : ויהי בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו שלח המלך את שפן בן אצליהו בן משלם הסופר בית יהוה לאמר׃

ד : עלה אל חלקיהו הכהן הגדול ויתם את הכסף המובא בית יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם׃

ה : ויתנהו אל יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה ויתנהו הם לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לחזק את בדק הבית׃

ו : אל חרשים ובנים ועצבים וקדשי הבית לחזק את בדק הבית׃

ז : אך לא יחשב את אתם הכסף אשר יתן אל ידם כי באמונה הם עשים׃

ח : ויאמר חלקיהו הכהן הגדול אל שפן הסופר ספר התורה מצאתי בבית יהוה ויתן חלקיהו את הספר אל שפן ויקראהו׃

ט : ויבא שפן הסופר אל המלך וישב את המלך דבר לאמר כספו עבדיך אשר נמצא בבית ויתנהו אל יד עשי המלאכה הפקדים בבית יהוה׃

י : ויגד שפן הסופר למלך לאמר ספר נתן לי חלקיהו הכהן ויקרא שפן בו לפני המלך׃

יא : ויהי כשמע המלך את דברי ספר התורה ויקרע את בגדיו׃

יב : ויצו המלך את חלקיהו הכהן ואת אחיקם בן שפן ואת עכבור בן מיכיהו ואת שפן הסופר ואת עשיה עבד המלך לאמר׃

יג : לכו דרשו את יהוה בעדי ובעד העם ובעד כל יהודה על דברי הספר הנמצא הזה כי גדולה חמת יהוה אשר נצתה בנו על אשר לא שמרו אבתינו את דבר יהוה לעשות ככל הכתוב על הספר הזה׃

יד : וילך חלקיהו הכהן ואחיקם ועכבור ושפן ועשיה אל חלדה הנביאה אשת שלם בן תקוה בן חרחס שמר הבגדים והיא ישבת בירושלם במשנה ותדבר אליה׃

טו : ותאמר לה כה אמר יהוה אלהי ישראל אמרו לאיש אשר שלח אתכם אלי׃

טז : כה אמר יהוה הנני מביא רעה על המקום הזה ועל ישביו את כל דברי הספר אשר קראו לפני מלך יהודה׃

יז : תחת אשר עזבוני ויקטרו לאלהים אחרים למען הכעיסני בכל מעשי ידיהם ותתך חמתי במקום הזה ולא תכבה׃

יח : ואל מלך יהודה השלח אתכם לדרוש ביהוה כה תאמרו אליו כה אמר יהוה אלהי ישראל הדברים אשר שמעת׃

יט : יען רך לבבך ותכנע מלפני יהוה בשמעך את אשר דברתי על המקום הזה ועל ישביו לשמה והיות לחרבה ותקרע את בגדיך ותבך לפני ואף אני שמעתי נאם יהוה׃

כ : לכן הנני אספך אל אבתיך ונאספת אל קברתיך בשלום ולא תראינה עיניך בכל הרעה אשר אני מביא על המקום הזה ויתנו את דבר המלך׃

כג א : וישלח המלך ויאספו אליו כל זקני יהודה וירושלם׃

ב : ויעל המלך בית יהוה וכל איש יהודה וכל יושבי ירושלם עמו והכהנים והנביאים וכל העם למקטן ועד גדול ויקרא באזניהם את כל דברי ספר הברית הנמצא בבית יהוה׃

ג : ויעמד המלך על העמוד וכרת הברית לפני יהוה ללכת אחרי יהוה ולשמר מצותיו ועדותיו וחקתיו בכל לבב ובכל נפש להקים את דברי הברית הזאת הכתובים על הספר הזה ויתיצבו כל העם בברית׃

ד : ויצו המלך את חלקיהו הכהן הגדול ואת כהני המשנה ואת שמרי הסף להוציא מהיכל יהוה את כל הכלים אשר עשו לבעל ולאשרה ולכל צבא השמים ויעלם מחוץ לירושלם בשדמות קדרון וישא את עפרם בית אל׃

ה : והשבית את כמרים אשר נתנו מלכי יהודה לקטר בבמות בערי יהודה ומסביבות ירושלם ואת המקטרים לבעל לשמש ולירח ולמזלות ולכל צבא השמים׃

ו : ויוצא את האשרה מבית יהוה אל מחוץ לירושלם אל נחל קדרון וישרפה שם בנחל קדרון ויכתת עד דק ויזרק את עפרה על קברות בני העם׃

ז : ויתץ את בתי הקדשים אשר בבית יהוה אשר הנשים ארגות שם בתים לאשרה׃

ח : ויבא את כל הכהנים מערי יהודה ויטמא את הבמות אשר קטרו שם הכהנים משגב לאדון פתח איש על שער יהושע שר העיר אשר על שמאל איש על שער העיר׃

ט : אך לא עלו כהני הבמות אל מזבח יהוה בירושלם כי אם אכלו מצות בתוך אחיהם׃

י : ויטמא את התפת אשר בגי בן הנם למען לבלתי להעביר איש את בנו ואת בתו באש למלך׃

יא : ויסר את הסוסים אשר נתנו מלכי יהודה לשמש לפתח בית יהוה אל לשכת נתן המלך אשר בפרוורים ואת מרכבות השמש שרף באש׃

יב : ואת המזבחות אשר על הגג עלית אחז אשר עשו מלכי יהודה ואת המזבחות אשר עשה מנשה בשתי חצרות בית יהוה נתץ המלך וירץ משם ויזרק את עפרם אל נחל קדרון׃

יג : ואת הבמות אשר לפני ירושלם אשר על ימין הר המשחית אשר בנה שלמה מלך ישראל לעשתרת שקוץ הצדנים ולכמוש שקוץ מואב ולמלכם תועבת בני עמון טמא המלך׃

יד : וישבר את המצבות וגדע את האשרים וימלא את מקומם את עצמות אדם׃

טו : גם את המזבח אשר בבית אל הבמה אשר עשה יָרָבְעָם בן נבט אשר החטיא את ישראל גם את המזבח ההוא ואת הבמה נתץ שרף את הבמה שרף לעפר ויצרף את האשרה׃

טז : ויפן יאשיהו וירא את הקברים אשר שם בהר וישלח ויקח את העצמות מן הקברים ויצרף על המזבח ויטמא אתו כדבר יהוה אשר קרא איש האלהים אשר קרא את הדברים האלה׃

יז : ויאמר מה הציון אשר אני רואה ויאמרו אליו אנשי העיר הקבר איש האלהים אשר בא מיהודה ויקרא את הדברים אשר עשית על מזבח בית אל׃

יח : ויאמר הניחו לו אל יניע איש את עצמותיו ויפלטו את עצמותיו ואת עצמות הנביא אשר בא משמרון׃

יט : וגם כל בתי הבמות אשר בערי שמרון אשר עשו מלכי ישראל להכעיס הסיר יאשיהו ויעש להם ככל המעשים אשר עשה בבית אל׃

כ : וישחט את כל כהני הבמות אשר שם על המזבחות ושרף עצמות אדם עליהם וישב ירושלם׃

כא : ויצו המלך את כל העם לאמר עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הברית הזה׃

כב : כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה׃

כג : כי אם בשנת שמנה עשרה למלך יאשיהו נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם׃

כד : גם את האבות ואת הידעונים ואת התרפים ואת הגלולים ואת כל השקוצים הנראים בארץ יהודה ובירושלם בער יאשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר אשר מצא חלקיהו הכהן בית יהוה׃

כה : וכמהו לא היה לפניו מלך אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו ככל תורת משה ואחריו לא קם כמהו׃

כו : אך לא שב יהוה מחרון אפו הגדול אשר חרה אפו ביהודה על כל הכעסים אשר הכעיסו מנשה׃

כז : ויאמר יהוה גם את יהודה אסיר מעל פני כאשר הסרתי את ישראל והזנחתי את העיר הזאת אשר בחרתי את ירושלם ואת הבית אשר אמרתי יהיה שמי שם׃

כח : ויתר דברי יאשיהו וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

כט : בימיו עלה פרעה נכה מלך מצרים על מלך אשור על נהר פרת וילך המלך יאשיהו לקראתו ויהרגהו במגדו כראתו אתו׃

ל : ויסעו עבדיו מת עליו מן המרכבה וירכבהו על המרכבה השנית וישבו אתו ירושלם ויקברו אתו בקברתו ויקח עם הארץ את יהואחז בן יאשיהו וימשחו וימליכו תחת אביו׃

לא : בן עשרים ושלש שנה יהואחז במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו חמיטל בת ירמיהו מלבנה׃

לב : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

לג : ויאסרהו פרעה נכה ברבלה בארץ חמת במלכו בירושלם ויתן ארגז על הארץ מאה ככר כסף וככר זהב׃

לד : ויפקד פרעה נכה את אליקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו וימלך את יהויקים ואת שמו שב ואת יהואחז לקח ויבא מצרים וימת שם׃

לה : ואת הכסף ואת הזהב נתן יהויקים לפרעה רק כי העריך את הארץ לתת את הכסף על פי פרעה איש כערכו נגש את הכסף מעם הארץ לתת לפרעה נכה׃

לו : בן עשרים וחמש שנה יהויקים במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם ושם אמו זבידה בת פדיה מרומה׃

לז : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשו אבתיו׃

כד א : בימיו עלה נבוכדנאצר מלך בבל והיה לו יהויקים שלש שנים ושב וימרד בו׃

ב : וישלח יהוה בו את גדודי כשדים ואת גדודי ארם ואת גדודי מואב ואת גדודי בני עמון וישלחם ביהודה להאבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃

ג : אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאות מנשה ככל אשר עשה׃

ד : וגם את דם הנקי אשר שפך וימלא את ירושלם דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃

ה : ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃

ו : וישכב יהויקים עם אבתיו וימלך יהויכין בנו תחתיו׃

ז : ולא יסף עוד מלך מצרים לצאת מארצו כי לקח מלך בבל מנחל מצרים עד נהר פרת כל אשר היה למלך מצרים׃

ח : בן שמנה עשרה שנה יהויכין במלכו ושלשה חדשים מלך בירושלם ושם אמו נחשתא בת אלנתן מירושלם׃

ט : ויעש הרע בעיני יהוה ככל אשר עשה אביו׃

י : בעת ההיא עלו עבדי נבוכדנאצר מלך בבל ירושלם ותבא העיר במצור׃

יא : ויבא נבוכדנאצר מלך בבל על העיר ועבדיו צרים עליה׃

יב : ויצא יהויכין מלך יהודה אל מלך בבל הוא ואמו ועבדיו ושריו וסריסיו וישלם מלך בבל בשנת שמנה למלכו׃

יג : ויוצא משם את כל אוצרות בית יהוה ואת אוצרות בית המלך ויקץ את כל כלי הזהב אשר עשה שלמה מלך ישראל בהיכל יהוה כדבר יהוה׃

יד : וגלה את כל ירושלם ואת כל השרים ואת כל גבורי החיל עשרת אלפים גולה וכל החרש והמסגר לא נשאר זולתי דלת עם הארץ׃

טו : ויגל את יהויכין בבלה ואת אם המלך ואת נשי המלך ואת סריסיו ואת אילי הארץ הוליך גלות מירושלם בבלה׃

טז : ואת כל אנשי החיל שבעת אלפים והחרש והמסגר אלף כל עשי מלחמה והביא מלך בבל גלות בבלה׃

יז : וימלך מלך בבל את מתניה דדו תחת יהויכין ויסב את שמו צדקיהו׃

יח : בן עשרים ואחת שנה צדקיהו במלכו ואחת עשרה שנה מלך בירושלם וש

ישמעאל: ואתם הדבקים בה' אלהיכם חיים כולכם היום: ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני ה' אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעו את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כה' אלהינו בכל קראנו אליו: ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחרב בהר חורב באמר ה' אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: וידבר ה' אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם רואים זולתי קול: ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים: ואתי צוה ה' בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשותכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר ה' אליכם בחרב מתוך האש: פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה: תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים: תבנית כל רומש בארץ תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ: ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים: ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה: וה' התאנף בי על דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי באתי אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה: כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה' אלהיך: כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו: העידותי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכון ימים עליה כי השמד תשמדון: והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה: ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: ומבקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: בצר לך וימצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת בקולו: כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והיה כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה ויהי עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: אחרי אל תאריכון אפך ואל תזנחנו כי אל רחום אתה: לא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע להם: כי שאל נא לימים ראשונים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו: השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך: אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים אין עוד מלבדו: משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך כל הימים: אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האל וחי: פן ירדף גואל הדם אחר הרוצח כי יחם לבבו והשיגו כי ארך הדרך והכהו נפש ולו אין משפט מות כי לא שנא הוא לו מתמול שלשום: על כן אנכי מצוך לאמר שלש ערים תבדיל לך: והיה כי ירחיב ה' אלהיך את גבלך כאשר נשבע לאבתיך ונתן לך את כל הארץ אשר דבר לתת לאבתיך: כי תשמר את כל המצוה הזאת לעשותה אשר אנכי מצוך היום לאהבה את ה' אלהיך וללכת בדרכיו כל הימים ואתה יסף לך עוד שלש ערים על השלש האלה: ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה ויהי עליך דמים: ואם יהיה איש שנא לרעהו וארב לו וקם עליו והכהו נפש ומת ונס אל אחת מן הערים האל: ושלחו זקני עירו ולקחו אתו משם ונתנו אתו ביד גואל הדם ומת: לא תחוס עינך עליו ובערת דם הנקי מישראל למען ייטב לך: לא תסיג גבול רעך אשר גבלו ראשנים בנחלתך אשר תנחל בארץ אשר ה' אלהיך נתן לך לרשתה: לא יקום עד אחד באיש לכל עון ולכל חטאת בכל חטא אשר יחטא על פי שנים עדים או על פי שלשה עדים יקום דבר: כי יקום עד חמס באיש לענות בו סרה: ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' לפני הכהנים והשפטים אשר יהיו בימים ההם: ודרשו השפטים היטב והנה עד שקר העד שקר ענה באחיו: ועשיתם לו כאשר זמם לעשות לאחיו ובערת הרע מקרבך: והנשארים ישמעו ויראו ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר הרע הזה בקרבך: ולא תחוס עינך נפש בנפש עין בעין שן בשן יד ביד רגל ברגל: כי תצא למלחמה על אויבך וראית סוס ורכב עם רב ממך לא תירא מהם כי ה' אלהיך עמך המעלך מארץ מצרים: והיה כקרבכם אל המלחמה ונגש הכהן ודבר אל העם: ואמר אליהם שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה על אויביכם אל ירך לבבכם אל תיראו ואל תחפזו ואל תערצו מפניהם: כי ה' אלהיכם ההלך עמכם להלחם לכם את אויביכם להושיע אתכם: ודברו השטרים אל העם לאמר מי האיש אשר בנה בית חדש ולא חנכו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחנכנו: ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יחללנו: ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה ילך וישב לביתו פן ימות במלחמה ואיש אחר יקחנה: והוסיפו השטרים לדבר אל העם ואמרו מי האיש הירא ורך הלבב ילך וישב לביתו ולא ימס את לבב אחיו כלבבו: והיה ככלות השטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם: אחרי

פרשת : ו׳

א : ואלה מסעי בני ישראל אשר יצאו מארץ מצרים: ויכתב משה את מוצאיהם למסעיהם על פי ה' ואלה מסעיהם למוצאיהם: ב : ויסעו מרעמסס בחדש הראשון בחמשה עשר יום לחדש הראשון ממחרת הפסח יצאו בני ישראל ביד רמה לעיני כל מצרים: ומצרים מקברים את אשר הכה ה' בהם כל בכור ובאלהיהם עשה ה' שפטים: ג : ויסעו בני ישראל מרעמסס ויחנו בסכות: ויסעו מסכות ויחנו באתם אשר בקצה המדבר: ויסעו מאתם וישב על פי החירת אשר על פני בעל צפון ויחנו לפני מגדל: ויסעו מפני החירת ויעברו בתוך הים המדברה וילכו דרך שלשת ימים במדבר אתם ויחנו במרה: ויסעו ממרה ויבאו אילמה ובאילם שתים עשרה עינת מים ושבעים תמרים ויחנו שם: ויסעו מאילם ויחנו על ים סוף: ויסעו מים סוף ויחנו במדבר סין: ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה: ויסעו מדפקה ויחנו באלוש: ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים ולא היה שם מים לשתות העם: ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני: ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה: ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות: ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה: ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ: ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה: ויסעו מלבנה ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במקהלת: ויסעו ממקהלת ויחנו בהר שפר: ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה: ויסעו מחרדה ויחנו במתקה: ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה: ויסעו מחשמונה ויחנו במסרות: ויסעו ממסרות ויחנו בבני יעקן: ויסעו מבני יעקן ויחנו בחר הגדגד: ויסעו מחר הגדגד ויחנו ביטבתה: ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה: ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר: ויסעו מעציון גבר ויחנו במדבר צן הוא קדש: ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר בקצה ארץ אדום: ויעל אהרן הכהן אל הר ההר על פי ה' וימת שם בשנת הארבעים לצאת בני ישראל מארץ מצרים בחדש החמישי באחד לחדש: ואהרן בן שלש ועשרים ומאת שנה במותו בהר ההר: ז : וישמע הכנעני מלך ערד הוא יושב בנגב בארץ כנען בבוא בני ישראל: ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה: ויסעו מצלמנה ויחנו בפונן: ויסעו מפונן ויחנו באבת: ויסעו מאבת ויחנו בעיי העברים בגבול מואב: ויסעו מעיים ויחנו בדיבן גד: ויסעו מדיבן גד ויחנו בעלמן דבלתימה: ויסעו מעלמן דבלתימה ויחנו בהרי העברים לפני נבו: ויסעו מהרי העברים ויחנו בערבות מואב על ירדן יריחו: ויחנו על הירדן מבית הישמות עד אבל השטים בערבות מואב: ח : וידבר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקום אשר יצא עליו גורלו לשבטי אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: ט : וידבר ה' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל ארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידאדם קצה ים מלח מזרח: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לחצר אדר ועבר עצמונה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים יהי לכם הים הגדול וגבול זה יהי לכם גבול ים: וזה יהי לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאר לכם להר ההר: מהר ההר תתאר לבוא חמת וגבול צדדה: ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהי לכם גבול צפון: והתארתם לכם גבול קדמה מחצר עינן שפם: וירד הגבול משפם רבלה מקדם לעין ויחת הגבול וירד וכתף על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זה יהי לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגורל אשר נתן ה' לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם ומטה חצי שבט המנשה לקחו נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה שמש: ויאמר ה' אל משה לאמר: אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד מטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימין אלידד בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא יגלי בן יוסף: למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפוד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה ה' את בני ישראל בארץ כנען: י : וידבר ה' אל משה בערבות מואב על ירדן יריחו לאמר: דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עברים את הירדן אל ארץ כנען: והורשתם את כל יושבי הארץ מפניכם ואבדתם את כל משכיותם ואת כל צלמי מסכתם תאבדו ואת כל במותם תשמידו: והורשתם את הארץ וישבתם בה כי לכם נתתי את הארץ לרשת אותה: והתנחלתם את הארץ בגורל למשפחותיכם לרב תרבו את נחלתו ולמעט תמעיט את נחלתו איש למקום אשר יצא עליו גורלו לשבטי אבתיכם תתנחלו: ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם והיה אשר תותירו מהם לשכים בעיניכם ולצנינם בצדיכם וצררו אתכם על הארץ אשר אתם יושבים בה: והיה כאשר דמיתי לעשות להם אעשה לכם: ט : וידבר ה' אל משה לאמר: צו את בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם באים אל ארץ כנען זאת הארץ אשר תפל לכם בנחלה ארץ כנען לגבלתיה: והיה לכם פאת נגב ממדבר צן על ידאדם קצה ים מלח מזרח: ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים ועבר צנה והיו תוצאתיו מנגב לחצר אדר ועבר עצמונה: ונסב הגבול מעצמון נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: וגבול ים יהי לכם הים הגדול וגבול זה יהי לכם גבול ים: וזה יהי לכם גבול צפון מן הים הגדול תתאר לכם להר ההר: מהר ההר תתאר לבוא חמת וגבול צדדה: ויצא הגבול זפרונה והיו תוצאתיו חצר עינן זה יהי לכם גבול צפון: והתארתם לכם גבול קדמה מחצר עינן שפם: וירד הגבול משפם רבלה מקדם לעין ויחת הגבול וירד וכתף על כתף ים כנרת קדמה: וירד הגבול הירדנה והיו תוצאתיו ים המלח זה יהי לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויצו משה את בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תנחלו אתה בגורל אשר נתן ה' לתת לתשעת המטות וחצי המטה: כי לקחו מטה בני הראובני לבית אבתם ומטה בני הגדי לבית אבתם ומטה חצי שבט המנשה לקחו נחלתם: שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו קדמה מזרחה שמש: ויאמר ה' אל משה לאמר: אלה שמות האנשים אשר ינחלו לכם את הארץ אלעזר הכהן ויהושע בן נון: ונשיא אחד נשיא אחד מטה תקחו לנחל את הארץ: ואלה שמות האנשים למטה יהודה כלב בן יפנה: ולמטה בני שמעון שמואל בן עמיהוד: למטה בנימין אלידד בן כסלון: ולמטה בני דן נשיא יגלי בן יוסף: למטה בני מנשה נשיא חניאל בן אפוד: ולמטה בני אפרים נשיא קמואל בן שפטן: ולמטה בני זבולן נשיא אליצפן בן פרנך: ולמטה בני יששכר נשיא פלטיאל בן עזן: ולמטה בני אשר נשיא אחיהוד בן שלמי: ולמטה בני נפתלי נשיא פדהאל בן עמיהוד: אלה אשר צוה ה' את בני ישראל בארץ כנען:

دەڭۆ : ٥٠

١ : ٥ڤ٥ىد ۋېد ۋىلىـ ھې ۋ٥ۋىڭا
ۋېڭ ۋىلىڭ ھۆۋ. ٥ىلىھ ۋىقېچىڭ
ئەۋ ھەمدە ئۇ ئىشلەتكەن ئادەم.

٢ : ٥ۋىڭا ئۆزۈڭ ھۆۋ ئېھتىيات
قىلىڭ. ٥ۋ ئادەم ئۆزىنى ياخشى
كۆرىدۇ.

٣ : يامانلىق ۋاقتىدا دوست قىلىش
ئۆزۈڭگە ياخشىلىق قىلغان
ئادەمنى ئۇنتۇما.

٤ : ئۆزۈڭ ئۈچۈن ياخشى ئىش
قىلىشقا ھەرگىز ئالدىرىما.

٥ : ئۆزۈڭنى ئاقىل دەپ ئويلاپ
ئۆزۈڭنى ئالدىما. ئاقىل ئادەم
ئۆزىنى ئاقىل دەپ ئويلىمايدۇ.

٦ : ئۆزۈڭ ئۈچۈن ئۆزۈڭ ئىشلە.
ئۆزۈڭ ئۈچۈن ئۆزۈڭ ئىشلىمىسەڭ
كىم ئىشلەيدۇ؟

٧ : ئۆزۈڭ ئۈچۈن ئۆزۈڭ ئىشلىسەڭ
ئۆزۈڭ ئۈچۈن ئۆزۈڭ ئىشلىم

مع ابشالم : وأيشالم امضطجع مع
سريات ابيه .

٢٢ : وعبيد اجيثوفل جد اسباوعل
المشئنا : ضلع صلخي دبوبي . وعبيد مع
صابع مع يلمه جع ذبح قيسار :
وعبيد ازل عوا ونبع . وبعل هاب هنيا
عوا جد جبل اجيثوفل .

٢٣ : وايشا صهيدنى لهاب ذوبي :
وايشا لم : اعلوب لحصوى بقيع بعيد
ذاب اجيثوفل .

٢٤ : وايشا ذوبي لجلوى بجيعوى
دبعيد حلوشلم : وعوى بيدوى لم :
ذلوا لا يعجب لصاوقلهب مع صيد
اجيثوفل . جيك ازل لم : ذلوا بهاذهب
وبيدي وبيعا ملم دبعيا : وبعيسو
لصابا حقوصا دبيدي .

٢٥ : وايشا بجيعوى دهلوا لهلوا :
دد صيد ذبي ازاه مدي هلوا : وجيا
نجيوم بجيعي .

٢٦ : ذبيعد هلوا : وجلوى قيد جاه
لهيلم : ذبيعد هلوا حهد بقا دوهيا
دبالي جاه .

٢٧ : ذبيعد هلوا وجلو بعا لهيلم :
وصعوى حذوسا .

٢٨ : وجلوى بجيعوى نجيوم ملوى :
وجلوى ساوعوى : وجلوى قلسقوى :
وجلوى بكيا دبالو لهيلم مع كم
نجيوم صيد هلوا .

٢٩ : ايشا لم هلوا لكاب بكاب :
لعيا ازل ازاه اك ازاه بعي . وعد لم مع
هلوا : حهد ذوجيا ازاه : اك صيلم
لمكم مع ابالي .

٣٠ : وايشا صهيدنى لهاب ذوبي :
وايشا لم : اعلوب لحصوى بقيع بعيد
ذاب اجيثوفل . جيك ازل لم : ذلوا بهاذهب
وبيدي وبيعا ملم دبعيا : وبعيسو
لصابا حقوصا دبيدي .

٣١ : وايشا بجيعوى دهلوا لهلوا :
دد صيد ذبي ازاه مدي هلوا : وجيا
نجيوم بجيعي .

٣٢ : ذبيعد هلوا : وجلوى قيد جاه
لهيلم : ذبيعد هلوا حهد بقا دوهيا
دبالي جاه .

٣٣ : ذبيعد هلوا وجلو بعا لهيلم :
وصعوى حذوسا .

٣٤ : وجلوى بجيعوى نجيوم ملوى :
وجلوى ساوعوى : وجلوى قلسقوى :
وجلوى بكيا دبالو لهيلم مع كم
نجيوم صيد هلوا .

٣٥ : ايشا لم هلوا لكاب بكاب :
لعيا ازل ازاه اك ازاه بعي . وعد لم مع
هلوا : حهد ذوجيا ازاه : اك صيلم
لمكم مع ابالي .

ذلك فليصل ركعتين .

فصل : ٢٥ .

١ : من ذكر فائتة وهو في صلاة فإن كان في وقت الثانية : فإن كان قد ضاق وقت الثانية بحيث لو اشتغل بالفائتة خرج وقت الثانية قبل أن يفرغ منها قطع الثانية وصلى الفائتة ثم الثانية ، وإن كان لو اشتغل بالفائتة لا يخرج وقت الثانية فإنه يتمها ثم يصلي الفائتة ثم يعيد الثانية .

٢ : وإن كان في الثانية : فإن كان قد صلى ركعة من الثانية قبل أن يذكر الفائتة أتم الثانية ركعتين ثم صلى الفائتة ثم أعاد الثانية ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعة من الثانية قطع الثانية وصلى الفائتة ثم أعاد الثانية .

٣ : وإن كان في الثالثة : فإن كان قد صلى ركعتين من الثالثة قبل أن يذكر الفائتة أتم الثالثة ثم صلى الفائتة ثم أعاد الثالثة ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعتين من الثالثة قطع الثالثة وصلى الفائتة ثم أعاد الثالثة .

٤ : وإن كان في الرابعة : فإن كان قد صلى ركعتين من الرابعة قبل أن يذكر الفائتة قعد في الثانية وتشهد ثم قام فأتم الرابعة ثم صلى الفائتة ، وإن كان ذكر الفائتة قبل أن يتم ركعتين من الرابعة قطع الرابعة وصلى الفائتة ثم أعاد الرابعة .

٥ : ومن فاتته صلاة واحدة لا يعلم عينها : فإنه يصلي صلاة يوم وليلة بنية ما عليه في الوقت .

٦ : ومن فاتته صلوات كثيرة لا يعلم عددها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٧ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٨ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

٩ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

١٠ : ومن فاتته صلوات كثيرة وعلم عددها وعلم أنه قد ضيع بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها وعلم أنه قد قضى بعضها : فإنه يصلي حتى يتيقن أنه قد قضى ما عليه .

لا يكتب من حيث ابتدأ إذا أحب.
س : فإذا طلع الفجر الثاني
وجب عليه صلاة الصبح.وهذا إجماع لا خلاف فيه.
ش : قوله طلع الفجر الثاني يريد به الفجر المعترض في الأفق.وقوله وجب عليه صلاة الصبح يريد به الصلاة المفروضة.
ص : وإن طلعت الشمس بعد ذلك وهو في صلاة الصبح فقد أدرك الصلاة.
ش : يريد أن من أدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس قبل أن يركع فقد فاتته الصلاة.
ش : يريد أن من لم يدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد فاتته الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد ركع ركعة أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك ركعة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سجد سجدة أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك سجدة من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سجد سجدتين أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك سجدتين من الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد جلس في آخر صلاته قدر التشهد أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك قدر التشهد من آخر الصلاة قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سلم الإمام وبقي السلام أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك الإمام وقد بقي عليه السلام من صلاته قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.
ص : وإن طلعت الشمس وقد سلم الإمام وبقي السلام أتم صلاته.
ش : يريد أن من أدرك الإمام وقد بقي عليه السلام من صلاته قبل طلوع الشمس فقد أدرك الصلاة كلها.

المادة : ٥٠

١ : مدة حق المخترع في اختراعه هي خمس عشرة سنة تبتدئ من تاريخ تسليم طلب الاختراع .

٢ : مدة حق المخترع في اختراعه هي عشر سنين تبتدئ من تاريخ تسليم طلب الاختراع اذا كان المخترع قد سبق له الحصول على براءة اختراع في بلد آخر ولم يكن قد مضى على تاريخ تسليم طلبه في ذلك البلد اكثر من سنة واحدة .

٣ : يجوز لصاحب الاختراع ان يطلب تجديد براءته لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٤ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٥ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٦ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٧ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٨ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

٩ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١٠ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١١ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١٢ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١٣ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١٤ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

١٥ : يجوز لصاحب البراءة ان يطلب تجديدها لمدة خمس سنين اخرى بشرط ان يقدم طلبه قبل انتهاء مدة البراءة بستة اشهر على الاقل .

אשכח בחמי ליה אמר שוי שום אחרים
ליה : זמנין דמי אמר שוי שום אחרים
אלא : אמר ר' יוחנן אמר ר' יוסי בן
זמרא : הלכה כדברי האומר אין
מבשלין אלא לצורך השבת בלבד .
ר : אמר ר' יוחנן אמר ר' יוסי בן
זמרא : הלכה כדברי האומר אין
מבשלין אלא לצורך השבת בלבד .
ש : זמנין דמי אמר לא אכלנא
ליה : אמר ליה אנא לא אכלנא
ליה : אמר ליה אנא לא אכלנא
ליה : אמר ליה אנא

هفتم : ٢٠ .

١ : مهتر ثابت ابن سنان آمد و گفت
ای خداوند من ترا دعا گوی است
و بنده است و خدمتکار و مرید
و ترا بر من حق بسیار است
و من ترا خدمتی نکرده‌ام
و حق ترا نگزارده‌ام
و ترا هدیه نفرستاده‌ام
و ترا بر من حق

ה : ראו למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר
צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ
אשר אתם באים שמה לרשתה . ו שמרתם
ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני
העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה
והאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה .
ז : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו . ח ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום . ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך . י יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב בהר האל אמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון . יא ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל . יב וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול . יג ויגד
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות את
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים .
יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה . טו ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש .
טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה . יז תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
תעוף בשמים . יח תבנית כל רמש בארמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ .
יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים . כ ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה . כא ויהוה התאנף בי על
דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה . כב כי אנכי מת בארץ
הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת . כג השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר
כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך . כד כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא . כה כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו . כו העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון . כז והפיץ יהוה אתכם בעמים
והנשאתם מספר במתי בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה . כח ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון . כט ובקשתם משם
את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך . ל בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו . לא כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם . לב כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו . לג
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי . לד או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך . לה אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו .
לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש . לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים . לח להוריש גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה . לט וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד . מ ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים . מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש . מב לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים
האל וחי . מג את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן לגלעני . מד וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל . מה אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים . מו בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר משה והבני ישראל
הכום בצאתם ממצרים . מז וירשו את ארצו
ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרחה שמש . מח מערוער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא
חרמון . מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה .

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל
המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות
למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר
יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם . ב לא תספו
על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו
ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר
אנכי מצוה אתכם . ג עיניכם הראת את אשר
עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר
הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך
מקרבך . ד ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם
חיים כלכם היום . ה ראה למדתי אתכם
חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות
כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה .
ו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם
לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים
האלה והאמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול
הזה . ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים
אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו . ח ומי
גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם
ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם
היום . ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך
ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם
לבניך ולבני בניך . י יום אשר עמדת לפני
יהוה אלהיך בחרב בהר האל אמר יהוה אלי
הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר
ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים
על האדמה ואת בניהם ילמדון . יא ותקרבון
ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב
השמים חשך ענן וערפל . יב וידבר יהוה
אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים
ותמונה אינכם ראים זולתי קול . יג ויגד
לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות את
עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים .
יד ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם
חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר
אתם עברים שמה לרשתה . טו ונשמרתם
מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה
ביום דבר יהוה אליכם בחרב מתוך האש .
טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל
סמל תבנית זכר או נקבה . יז תבנית כל
בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר
תעוף בשמים . יח תבנית כל רמש בארמה
תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ .
יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא
השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם
אשר חלק יהוה אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים . כ ואתכם לקח יהוה ויוצא
אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם
נחלה כיום הזה . כא ויהוה התאנף בי על
דבריכם ונשבע לבלתי עברתי את הירדן
ולבלתי בא אל הארץ הטובה אשר יהוה
אלהיך נתן לך נחלה . כב כי אנכי מת בארץ
הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים
ורשתם את הארץ הטובה הזאת . כג השמרו
לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר
כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל
אשר צוך יהוה אלהיך . כד כי יהוה אלהיך
אש אכלה הוא אל קנא . כה כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם
פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה
אלהיך להכעיסו . כו העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר
מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה
לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד
תשמדון . כז והפיץ יהוה אתכם בעמים
והנשאתם מספר במתי בגוים אשר ינהג יהוה
אתכם שמה . כח ועבדתם שם אלהים מעשה
ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון
ולא יאכלון ולא יריחון . כט ובקשתם משם
את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל
לבבך ובכל נפשך . ל בצר לך ומצאוך כל
הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד
יהוה אלהיך ושמעת בקלו . לא כי אל רחום
יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח
את ברית אבתיך אשר נשבע להם . לב כי
שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך
למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה
כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו . לג
השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי . לד או הנסה אלהים
לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה
אלהיכם במצרים לעיניך . לה אתה הראת
לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו .
לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש . לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר
בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול
ממצרים . לח להוריש גוים גדלים ועצמים
ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם
נחלה כיום הזה . לט וידעת היום והשבת אל
לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל
ועל הארץ מתחת אין עוד . מ ושמרת את
חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר
ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים
על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל
הימים . מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש . מב לנוס שמה רוצח
אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא
לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים
האל וחי . מג את בצר במדבר בארץ המישר
לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן
בבשן לגלעני . מד וזאת התורה אשר שם
משה לפני בני ישראל . מה אלה העדות
והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים . מו בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי
אשר ישב בחשבון אשר משה והבני ישראל
הכום בצאתם ממצרים . מז וירשו את ארצו
ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי
אשר בעבר הירדן מזרחה שמש . מח מערוער
אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא
חרמון . מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה
ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה .

ىد : ولنوصا ٱسؤا : حؤسه ؤهمع ؤلنبح : ونكح ؤلنبه حؤسه : ولعاه ؤهؤ : ونكح ؤلنبه

ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

פרשה : ו .

א : ולמדתי אתכם לעשות חקים ומשפטים בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

א : ולמדתי אתכם לעשות חקים ומשפטים בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : ב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : ג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : ד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : ה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : ו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : ז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : ח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : ט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

ואת הגר אשר בשעריך : כי
ו : תאכל לנכרי תתננה ואכלה
או מכר לנכר כי עם קדוש
אתה ליהוה אלהיך לא תבשל
גדי בחלב אמו : כי תזרע
את זרע שדך השנה היצא
השדה שנה שנה : ושמרת
את חקת הדבר הזה ולבניך
עד עולם כאשר צויתיך
במועד חדש האביב כי בו
יצאת ממצרים : והיה כי
יביאך יהוה אל ארץ הכנעני
כאשר נשבע לך ולאבתיך
ונתנה לך : והעברת כל
פטר רחם ליהוה וכל פטר
שגר בהמה אשר יהיה לך
הזכרים ליהוה : וכל בכור
חמור תפדה בשה ואם לא
תפדה וערפתו וכל בכור
אדם בבניך תפדה : והיה
כי ישאלך בנך מחר לאמר
מה זאת ואמרת אליו בחזק
יד הוציאנו יהוה ממצרים
מבית עבדים : ויהי כי
הקשה פרעה לשלחנו ויהרג
יהוה כל בכור בארץ מצרים
מבכר אדם ועד בכור בהמה
על כן אני זבח ליהוה כל
פטר רחם הזכרים וכל בכור
בני אפדה : והיה לאות על
ידך ולטטפת בין עיניך כי
בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים :

פרשה : ה

א : ויהי כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתיך ונתנה לך :
ב : והעברת כל פטר רחם
ליהוה וכל פטר שגר בהמה
אשר יהיה לך הזכרים ליהוה :
וכל בכור חמור תפדה בשה
ואם לא תפדה וערפתו וכל
בכור אדם בבניך תפדה :
ג : והיה כי ישאלך בנך
מחר לאמר מה זאת ואמרת
אליו בחזק יד הוציאנו יהוה
ממצרים מבית עבדים : ויהי
כי הקשה פרעה לשלחנו
ויהרג יהוה כל בכור בארץ
מצרים מבכר אדם ועד בכור
בהמה על כן אני זבח ליהוה
כל פטר רחם הזכרים וכל
בכור בני אפדה : והיה
לאות על ידך ולטוטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים :
ד : ויהי כי הקשה פרעה
לשלחנו ויהרג יהוה כל בכור
בארץ מצרים מבכר אדם ועד
בכור בהמה על כן אני זבח
ליהוה כל פטר רחם הזכרים
וכל בכור בני אפדה : והיה
לאות על ידך ולטוטפת בין
עיניך כי בחזק יד הוציאנו
יהוה ממצרים :
ה : והיה כי יביאך יהוה
אל ארץ הכנעני כאשר נשבע
לך ולאבתיך ונתנה לך :

٢٠ : ...

١ : ... ٢ : ... ٣ : ... ٤ : ... ٥ : ... ٦ : ... ٧ : ... ٨ : ... ٩ : ... ١٠ : ... ١١ : ... ١٢ : ... ١٣ : ... ١٤ : ... ١٥ : ... ١٦ : ... ١٧ : ... ١٨ : ... ١٩ : ... ٢٠ : ... ٢١ : ... ٢٢ : ... ٢٣ : ... ٢٤ : ... ٢٥ : ... ٢٦ : ... ٢٧ : ... ٢٨ : ... ٢٩ : ... ٣٠ : ... ٣١ : ... ٣٢ : ... ٣٣ : ... ٣٤ : ... ٣٥ : ... ٣٦ : ... ٣٧ : ... ٣٨ : ... ٣٩ : ... ٤٠ : ... ٤١ : ... ٤٢ : ... ٤٣ : ... ٤٤ : ... ٤٥ : ... ٤٦ : ... ٤٧ : ... ٤٨ : ... ٤٩ : ... ٥٠ : ... ٥١ : ... ٥٢ : ... ٥٣ : ... ٥٤ : ... ٥٥ : ... ٥٦ : ... ٥٧ : ... ٥٨ : ... ٥٩ : ... ٦٠ : ... ٦١ : ... ٦٢ : ... ٦٣ : ... ٦٤ : ... ٦٥ : ... ٦٦ : ... ٦٧ : ... ٦٨ : ... ٦٩ : ... ٧٠ : ... ٧١ : ... ٧٢ : ... ٧٣ : ... ٧٤ : ... ٧٥ : ... ٧٦ : ... ٧٧ : ... ٧٨ : ... ٧٩ : ... ٨٠ : ... ٨١ : ... ٨٢ : ... ٨٣ : ... ٨٤ : ... ٨٥ : ... ٨٦ : ... ٨٧ : ... ٨٨ : ... ٨٩ : ... ٩٠ : ... ٩١ : ... ٩٢ : ... ٩٣ : ... ٩٤ : ... ٩٥ : ... ٩٦ : ... ٩٧ : ... ٩٨ : ... ٩٩ : ... ١٠٠ : ... ١٠١ : ... ١٠٢ : ... ١٠٣ : ... ١٠٤ : ... ١٠٥ : ... ١٠٦ : ... ١٠٧ : ... ١٠٨ : ... ١٠٩ : ... ١١٠ : ... ١١١ : ... ١١٢ : ... ١١٣ : ... ١١٤ : ... ١١٥ : ... ١١٦ : ... ١١٧ : ... ١١٨ : ... ١١٩ : ... ١٢٠ : ... ١٢١ : ... ١٢٢ : ... ١٢٣ : ... ١٢٤ : ... ١٢٥ : ... ١٢٦ : ... ١٢٧ : ... ١٢٨ : ... ١٢٩ : ... ١٣٠ : ... ١٣١ : ... ١٣٢ : ... ١٣٣ : ... ١٣٤ : ... ١٣٥ : ... ١٣٦ : ... ١٣٧ : ... ١٣٨ : ... ١٣٩ : ... ١٤٠ : ... ١٤١ : ... ١٤٢ : ... ١٤٣ : ... ١٤٤ : ... ١٤٥ : ... ١٤٦ : ... ١٤٧ : ... ١٤٨ : ... ١٤٩ : ... ١٥٠ : ... ١٥١ : ... ١٥٢ : ... ١٥٣ : ... ١٥٤ : ... ١٥٥ : ... ١٥٦ : ... ١٥٧ : ... ١٥٨ : ... ١٥٩ : ... ١٦٠ : ... ١٦١ : ... ١٦٢ : ... ١٦٣ : ... ١٦٤ : ... ١٦٥ : ... ١٦٦ : ... ١٦٧ : ... ١٦٨ : ... ١٦٩ : ... ١٧٠ : ... ١٧١ : ... ١٧٢ : ... ١٧٣ : ... ١٧٤ : ... ١٧٥ : ... ١٧٦ : ... ١٧٧ : ... ١٧٨ : ... ١٧٩ : ... ١٨٠ : ... ١٨١ : ... ١٨٢ : ... ١٨٣ : ... ١٨٤ : ... ١٨٥ : ... ١٨٦ : ... ١٨٧ : ... ١٨٨ : ... ١٨٩ : ... ١٩٠ : ... ١٩١ : ... ١٩٢ : ... ١٩٣ : ... ١٩٤ : ... ١٩٥ : ... ١٩٦ : ... ١٩٧ : ... ١٩٨ : ... ١٩٩ : ... ٢٠٠ : ... ٢٠١ : ... ٢٠٢ : ... ٢٠٣ : ... ٢٠٤ : ... ٢٠٥ : ... ٢٠٦ : ... ٢٠٧ : ... ٢٠٨ : ... ٢٠٩ : ... ٢١٠ : ... ٢١١ : ... ٢١٢ : ... ٢١٣ : ... ٢١٤ : ... ٢١٥ : ... ٢١٦ : ... ٢١٧ : ... ٢١٨ : ... ٢١٩ : ... ٢٢٠ : ... ٢٢١ : ... ٢٢٢ : ... ٢٢٣ : ... ٢٢٤ : ... ٢٢٥ : ... ٢٢٦ : ... ٢٢٧ : ... ٢٢٨ : ... ٢٢٩ : ... ٢٣٠ : ... ٢٣١ : ... ٢٣٢ : ... ٢٣٣ : ... ٢٣٤ : ... ٢٣٥ : ... ٢٣٦ : ... ٢٣٧ : ... ٢٣٨ : ... ٢٣٩ : ... ٢٤٠ : ... ٢٤١ : ... ٢٤٢ : ... ٢٤٣ : ... ٢٤٤ : ... ٢٤٥ : ... ٢٤٦ : ... ٢٤٧ : ... ٢٤٨ : ... ٢٤٩ : ... ٢٥٠ : ... ٢٥١ : ... ٢٥٢ : ... ٢٥٣ : ... ٢٥٤ : ... ٢٥٥ : ... ٢٥٦ : ... ٢٥٧ : ... ٢٥٨ : ... ٢٥٩ : ... ٢٦٠ : ... ٢٦١ : ... ٢٦٢ : ... ٢٦٣ : ... ٢٦٤ : ... ٢٦٥ : ... ٢٦٦ : ... ٢٦٧ : ... ٢٦٨ : ... ٢٦٩ : ... ٢٧٠ : ... ٢٧١ : ... ٢٧٢ : ... ٢٧٣ : ... ٢٧٤ : ... ٢٧٥ : ... ٢٧٦ : ... ٢٧٧ : ... ٢٧٨ : ... ٢٧٩ : ... ٢٨٠ : ... ٢٨١ : ... ٢٨٢ : ... ٢٨٣ : ... ٢٨٤ : ... ٢٨٥ : ... ٢٨٦ : ... ٢٨٧ : ... ٢٨٨ : ... ٢٨٩ : ... ٢٩٠ : ... ٢٩١ : ... ٢٩٢ : ... ٢٩٣ : ... ٢٩٤ : ... ٢٩٥ : ... ٢٩٦ : ... ٢٩٧ : ... ٢٩٨ : ... ٢٩٩ : ... ٣٠٠ : ... ٣٠١ : ... ٣٠٢ : ... ٣٠٣ : ... ٣٠٤ : ... ٣٠٥ : ... ٣٠٦ : ... ٣٠٧ : ... ٣٠٨ : ... ٣٠٩ : ... ٣١٠ : ... ٣١١ : ... ٣١٢ : ... ٣١٣ : ... ٣١٤ : ... ٣١٥ : ... ٣١٦ : ... ٣١٧ : ... ٣١٨ : ... ٣١٩ : ... ٣٢٠ : ... ٣٢١ : ... ٣٢٢ : ... ٣٢٣ : ... ٣٢٤ : ... ٣٢٥ : ... ٣٢٦ : ... ٣٢٧ : ... ٣٢٨ : ... ٣٢٩ : ... ٣٣٠ : ... ٣٣١ : ... ٣٣٢ : ... ٣٣٣ : ... ٣٣٤ : ... ٣٣٥ : ... ٣٣٦ : ... ٣٣٧ : ... ٣٣٨ : ... ٣٣٩ : ... ٣٤٠ : ... ٣٤١ : ... ٣٤٢ : ... ٣٤٣ : ... ٣٤٤ : ... ٣٤٥ : ... ٣٤٦ : ... ٣٤٧ : ... ٣٤٨ : ... ٣٤٩ : ... ٣٥٠ : ... ٣٥١ : ... ٣٥٢ : ... ٣٥٣ : ... ٣٥٤ : ... ٣٥٥ : ... ٣٥٦ : ... ٣٥٧ : ... ٣٥٨ : ... ٣٥٩ : ... ٣٦٠ : ... ٣٦١ : ... ٣٦٢ : ... ٣٦٣ : ... ٣٦٤ : ... ٣٦٥ : ... ٣٦٦ : ... ٣٦٧ : ... ٣٦٨ : ... ٣٦٩ : ... ٣٧٠ : ... ٣٧١ : ... ٣٧٢ : ... ٣٧٣ : ... ٣٧٤ : ... ٣٧٥ : ... ٣٧٦ : ... ٣٧٧ : ... ٣٧٨ : ... ٣٧٩ : ... ٣٨٠ : ... ٣٨١ : ... ٣٨٢ : ... ٣٨٣ : ... ٣٨٤ : ... ٣٨٥ : ... ٣٨٦ : ... ٣٨٧ : ... ٣٨٨ : ... ٣٨٩ : ... ٣٩٠ : ... ٣٩١ : ... ٣٩٢ : ... ٣٩٣ : ... ٣٩٤ : ... ٣٩٥ : ... ٣٩٦ : ... ٣٩٧ : ... ٣٩٨ : ... ٣٩٩ : ... ٤٠٠ : ... ٤٠١ : ... ٤٠٢ : ... ٤٠٣ : ... ٤٠٤ : ... ٤٠٥ : ... ٤٠٦ : ... ٤٠٧ : ... ٤٠٨ : ... ٤٠٩ : ... ٤١٠ : ... ٤١١ : ... ٤١٢ : ... ٤١٣ : ... ٤١٤ : ... ٤١٥ : ... ٤١٦ : ... ٤١٧ : ... ٤١٨ : ... ٤١٩ : ... ٤٢٠ : ... ٤٢١ : ... ٤٢٢ : ... ٤٢٣ : ... ٤٢٤ : ... ٤٢٥ : ... ٤٢٦ : ... ٤٢٧ : ... ٤٢٨ : ... ٤٢٩ : ... ٤٣٠ : ... ٤٣١ : ... ٤٣٢ : ... ٤٣٣ : ... ٤٣٤ : ... ٤٣٥ : ... ٤٣٦ : ... ٤٣٧ : ... ٤٣٨ : ... ٤٣٩ : ... ٤٤٠ : ... ٤٤١ : ... ٤٤٢ : ... ٤٤٣ : ... ٤٤٤ : ... ٤٤٥ : ... ٤٤٦ : ... ٤٤٧ : ... ٤٤٨ : ... ٤٤٩ : ... ٤٥٠ : ... ٤٥١ : ... ٤٥٢ : ... ٤٥٣ : ... ٤٥٤ : ... ٤٥٥ : ... ٤٥٦ : ... ٤٥٧ : ... ٤٥٨ : ... ٤٥٩ : ... ٤٦٠ : ... ٤٦١ : ... ٤٦٢ : ... ٤٦٣ : ... ٤٦٤ : ... ٤٦٥ : ... ٤٦٦ : ... ٤٦٧ : ... ٤٦٨ : ... ٤٦٩ : ... ٤٧٠ : ... ٤٧١ : ... ٤٧٢ : ... ٤٧٣ : ... ٤٧٤ : ... ٤٧٥ : ... ٤٧٦ : ... ٤٧٧ : ... ٤٧٨ : ... ٤٧٩ : ... ٤٨٠ : ... ٤٨١ : ... ٤٨٢ : ... ٤٨٣ : ... ٤٨٤ : ... ٤٨٥ : ... ٤٨٦ : ... ٤٨٧ : ... ٤٨٨ : ... ٤٨٩ : ... ٤٩٠ : ... ٤٩١ : ... ٤٩٢ : ... ٤٩٣ : ... ٤٩٤ : ... ٤٩٥ : ... ٤٩٦ : ... ٤٩٧ : ... ٤٩٨ : ... ٤٩٩ : ... ٥٠٠ : ... ٥٠١ : ... ٥٠٢ : ... ٥٠٣ : ... ٥٠٤ : ... ٥٠٥ : ... ٥٠٦ : ... ٥٠٧ : ... ٥٠٨ : ... ٥٠٩ : ... ٥١٠ : ... ٥١١ : ... ٥١٢ : ... ٥١٣ : ... ٥١٤ : ... ٥١٥ : ... ٥١٦ : ... ٥١٧ : ... ٥١٨ : ... ٥١٩ : ... ٥٢٠ : ... ٥٢١ : ... ٥٢٢ : ... ٥٢٣ : ... ٥٢٤ : ... ٥٢٥ : ... ٥٢٦ : ... ٥٢٧ : ... ٥٢٨ : ... ٥٢٩ : ... ٥٣٠ : ... ٥٣١ : ... ٥٣٢ : ... ٥٣٣ : ... ٥٣٤ : ... ٥٣٥ : ... ٥٣٦ : ... ٥٣٧ : ... ٥٣٨ : ... ٥٣٩ : ... ٥٤٠ : ... ٥٤١ : ... ٥٤٢ : ... ٥٤٣ : ... ٥٤٤ : ... ٥٤٥ : ... ٥٤٦ : ... ٥٤٧ : ... ٥٤٨ : ... ٥٤٩ : ... ٥٥٠ : ... ٥٥١ : ... ٥٥٢ : ... ٥٥٣ : ... ٥٥٤ : ... ٥٥٥ : ... ٥٥٦ : ... ٥٥٧ : ... ٥٥٨ : ... ٥٥٩ : ... ٥٦٠ : ... ٥٦١ : ... ٥٦٢ : ... ٥٦٣ : ... ٥٦٤ : ... ٥٦٥ : ... ٥٦٦ : ... ٥٦٧ : ... ٥٦٨ : ... ٥٦٩ : ... ٥٧٠ : ... ٥٧١ : ... ٥٧٢ : ... ٥٧٣ : ... ٥٧٤ : ... ٥٧٥ : ... ٥٧٦ : ... ٥٧٧ : ... ٥٧٨ : ... ٥٧٩ : ... ٥٨٠ : ... ٥٨١ : ... ٥٨٢ : ... ٥٨٣ : ... ٥٨٤ : ... ٥٨٥ : ... ٥٨٦ : ... ٥٨٧ : ... ٥٨٨ : ... ٥٨٩ : ... ٥٩٠ : ... ٥٩١ : ... ٥٩٢ : ... ٥٩٣ : ... ٥٩٤ : ... ٥٩٥ : ... ٥٩٦ : ... ٥٩٧ : ... ٥٩٨ : ... ٥٩٩ : ... ٦٠٠ : ... ٦٠١ : ... ٦٠٢ : ... ٦٠٣ : ... ٦٠٤ : ... ٦٠٥ : ... ٦٠٦ : ... ٦٠٧ : ... ٦٠٨ : ... ٦٠٩ : ... ٦١٠ : ... ٦١١ : ... ٦١٢ : ... ٦١٣ : ... ٦١٤ : ... ٦١٥ : ... ٦١٦ : ... ٦١٧ : ... ٦١٨ : ... ٦١٩ : ... ٦٢٠ : ... ٦٢١ : ... ٦٢٢ : ... ٦٢٣ : ... ٦٢٤ : ... ٦٢٥ : ... ٦٢٦ : ... ٦٢٧ : ... ٦٢٨ : ... ٦٢٩ : ... ٦٣٠ : ... ٦٣١ : ... ٦٣٢ : ... ٦٣٣ : ... ٦٣٤ : ... ٦٣٥ : ... ٦٣٦ : ... ٦٣٧ : ... ٦٣٨ : ... ٦٣٩ : ... ٦٤٠ : ... ٦٤١ : ... ٦٤٢ : ... ٦٤٣ : ... ٦٤٤ : ... ٦٤٥ : ... ٦٤٦ : ... ٦٤٧ : ... ٦٤٨ : ... ٦٤٩ : ... ٦٥٠ : ... ٦٥١ : ... ٦٥٢ : ... ٦٥٣ : ... ٦٥٤ : ... ٦٥٥ : ... ٦٥٦ : ... ٦٥٧ : ... ٦٥٨ : ... ٦٥٩ : ... ٦٦٠ : ... ٦٦١ : ... ٦٦٢ : ... ٦٦٣ : ... ٦٦٤ : ... ٦٦٥ : ... ٦٦٦ : ... ٦٦٧ : ... ٦٦٨ : ... ٦٦٩ : ... ٦٧٠ : ... ٦٧١ : ... ٦٧٢ : ... ٦٧٣ : ... ٦٧٤ : ... ٦٧٥ : ... ٦٧٦ : ... ٦٧٧ : ... ٦٧٨ : ... ٦٧٩ : ... ٦٨٠ : ... ٦٨١ : ... ٦٨٢ : ... ٦٨٣ : ... ٦٨٤ : ... ٦٨٥ : ... ٦٨٦ : ... ٦٨٧ : ... ٦٨٨ : ... ٦٨٩ : ... ٦٩٠ : ... ٦٩١ : ... ٦٩٢ : ... ٦٩٣ : ... ٦٩٤ : ... ٦٩٥ : ... ٦٩٦ : ... ٦٩٧ : ... ٦٩٨ : ... ٦٩٩ : ... ٧٠٠ : ... ٧٠١ : ... ٧٠٢ : ... ٧٠٣ : ... ٧٠٤ : ... ٧٠٥ : ... ٧٠٦ : ... ٧٠٧ : ... ٧٠٨ : ... ٧٠٩ : ... ٧١٠ : ... ٧١١ : ... ٧١٢ : ... ٧١٣ : ... ٧١٤ : ... ٧١٥ : ... ٧١٦ : ... ٧١٧ : ... ٧١٨ : ... ٧١٩ : ... ٧٢٠ : ... ٧٢١ : ... ٧٢٢ : ... ٧٢٣ : ... ٧٢٤ : ... ٧٢٥ : ... ٧٢٦ : ... ٧٢٧ : ... ٧٢٨ : ... ٧٢٩ : ... ٧٣٠ : ... ٧٣١ : ... ٧٣٢ : ... ٧٣٣ : ... ٧٣٤ : ... ٧٣٥ : ... ٧٣٦ : ... ٧٣٧ : ... ٧٣٨ : ... ٧٣٩ : ... ٧٤٠ : ... ٧٤١ : ... ٧٤٢ : ... ٧٤٣ : ... ٧٤٤ : ... ٧٤٥ : ... ٧٤٦ : ... ٧٤٧ : ... ٧٤٨ : ... ٧٤٩ : ... ٧٥٠ : ... ٧٥١ : ... ٧٥٢ : ... ٧٥٣ : ... ٧٥٤ : ... ٧٥٥ : ... ٧٥٦ : ... ٧٥٧ : ... ٧٥٨ : ... ٧٥٩ : ... ٧٦٠ : ... ٧٦١ : ... ٧٦٢ : ... ٧٦٣ : ... ٧٦٤ : ... ٧٦٥ : ... ٧٦٦ : ... ٧٦٧ : ... ٧٦٨ : ... ٧٦٩ : ... ٧٧٠ : ... ٧٧١ : ... ٧٧٢ : ... ٧٧٣ : ... ٧٧٤ : ... ٧٧٥ : ... ٧٧٦ : ... ٧٧٧ : ... ٧٧٨ : ... ٧٧٩ : ... ٧٨٠ : ... ٧٨١ : ... ٧٨٢ : ... ٧٨٣ : ... ٧٨٤ : ... ٧٨٥ : ... ٧٨٦ : ... ٧٨٧ : ... ٧٨٨ : ... ٧٨٩ : ... ٧٩٠ : ... ٧٩١ : ... ٧٩٢ : ... ٧٩٣ : ... ٧٩٤ : ... ٧٩٥ : ... ٧٩٦ : ... ٧٩٧ : ... ٧٩٨ : ... ٧٩٩ : ... ٨٠٠ : ... ٨٠١ : ... ٨٠٢ : ... ٨٠٣ : ... ٨٠٤ : ... ٨٠٥ : ... ٨٠٦ : ... ٨٠٧ : ... ٨٠٨ : ... ٨٠٩ : ... ٨١٠ : ... ٨١١ : ... ٨١٢ : ... ٨١٣ : ... ٨١٤ : ... ٨١٥ : ... ٨١٦ : ... ٨١٧ : ... ٨١٨ : ... ٨١٩ : ... ٨٢٠ : ... ٨٢١ : ... ٨٢٢ : ... ٨٢٣ : ... ٨٢٤ : ... ٨٢٥ : ... ٨٢٦ : ... ٨٢٧ : ... ٨٢٨ : ... ٨٢٩ : ... ٨٣٠ : ... ٨٣١ : ... ٨٣٢ : ... ٨٣٣ : ... ٨٣٤ : ... ٨٣٥ : ... ٨٣٦ : ... ٨٣٧ : ... ٨٣٨ : ... ٨٣٩ : ... ٨٤٠ : ... ٨٤١ : ... ٨٤٢ : ... ٨٤٣ : ... ٨٤٤ : ... ٨٤٥ : ... ٨٤٦ : ... ٨٤٧ : ... ٨٤٨ : ... ٨٤٩ : ... ٨٥٠ : ... ٨٥١ : ... ٨٥٢ : ... ٨٥٣ : ... ٨٥٤ : ... ٨٥٥ : ... ٨٥٦ : ... ٨٥٧ : ... ٨٥٨ : ... ٨٥٩ : ... ٨٦٠ : ... ٨٦١ : ... ٨٦٢ : ... ٨٦٣ : ... ٨٦٤ : ... ٨٦٥ : ... ٨٦٦ : ... ٨٦٧ : ... ٨٦٨ : ... ٨٦٩ : ... ٨٧٠ : ... ٨٧١ : ... ٨٧٢ : ... ٨٧٣ : ... ٨٧٤ : ... ٨٧٥ : ... ٨٧٦ : ... ٨٧٧ : ... ٨٧٨ : ... ٨٧٩ : ... ٨٨٠ : ... ٨٨١ : ... ٨٨٢ : ... ٨٨٣ : ... ٨٨٤ : ... ٨٨٥ : ... ٨٨٦ : ... ٨٨٧ : ... ٨٨٨ : ... ٨٨٩ : ... ٨٩٠ : ... ٨٩١ : ... ٨٩٢ : ... ٨٩٣ : ... ٨٩٤ : ... ٨٩٥ : ... ٨٩٦ : ... ٨٩٧ : ... ٨٩٨ : ... ٨٩٩ : ... ٩٠٠ : ... ٩٠١ : ... ٩٠٢ : ... ٩٠٣ : ... ٩٠٤ : ... ٩٠٥ : ... ٩٠٦ : ... ٩٠٧ : ... ٩٠٨ : ... ٩٠٩ : ... ٩١٠ : ... ٩١١ : ... ٩١٢ : ... ٩١٣ : ... ٩١٤ : ... ٩١٥ : ... ٩١٦ : ... ٩١٧ : ... ٩١٨ : ... ٩١٩ : ... ٩٢٠ : ... ٩٢١ : ... ٩٢٢ : ... ٩٢٣ : ... ٩٢٤ : ... ٩٢٥ : ... ٩٢٦ : ... ٩٢٧ : ... ٩٢٨ : ... ٩٢٩ : ... ٩٣٠ : ... ٩٣١ : ... ٩٣٢ : ... ٩٣٣ : ... ٩٣٤ : ... ٩٣٥ : ... ٩٣٦ : ... ٩٣٧ : ... ٩٣٨ : ... ٩٣٩ : ... ٩٤٠ : ... ٩٤١ : ... ٩٤٢ : ... ٩٤٣ : ... ٩٤٤ : ... ٩٤٥ : ... ٩٤٦ : ... ٩٤٧ : ... ٩٤٨ : ... ٩٤٩ : ... ٩٥٠ : ... ٩٥١ : ... ٩٥٢ : ... ٩٥٣ : ... ٩٥٤ : ... ٩٥٥ : ... ٩٥٦ : ... ٩٥٧ : ... ٩٥٨ : ... ٩٥٩ : ... ٩٦٠ : ... ٩٦١ : ... ٩٦٢ : ... ٩٦٣ : ... ٩٦٤ : ... ٩٦٥ : ... ٩٦٦ : ... ٩٦٧ : ... ٩٦٨ : ... ٩٦٩ : ... ٩٧٠ : ... ٩٧١ : ... ٩٧٢ : ... ٩٧٣ : ... ٩٧٤ : ... ٩٧٥ : ... ٩٧٦ : ... ٩٧٧ : ... ٩٧٨ : ... ٩٧٩ : ... ٩٨٠ : ... ٩٨١ : ... ٩٨٢ : ... ٩٨٣ : ... ٩٨٤ : ... ٩٨٥ : ... ٩٨٦ : ... ٩٨٧ : ... ٩٨٨ : ... ٩٨٩ : ... ٩٩٠ : ... ٩٩١ : ... ٩٩٢ : ... ٩٩٣ : ... ٩٩٤ : ... ٩٩٥ : ... ٩٩٦ : ... ٩٩٧ : ... ٩٩٨ : ... ٩٩٩ : ... ١٠٠٠ : ...

حت : هجلا ٣٦ ذج أنلا هذنا ألما : ألما هذنا أنلا ذج ٣٦ هجلا : هجلا دلب أجفاك : ولب أله لخذ هنم : هجلا دلب أجفاك : ولب أله لخذ هنم : ةجفك حاجنت .

حد : ولهنب أم نهم هفاك نهم هذ نهم : حاجنت : ةاذ ألما لصفت ٣٦ نهم : ألما نهم : ةلصنجت ٣٦ نهم : ةجفك ٣٦ نهم : ةلصنجت ٣٦ نهم : ةجفك ٣٦ نهم : ةجفك ٣٦ نهم : ةجفك

פרשה י

א : ואתחנן אל יי בעת ההיא : פתוחה
אשר לא אל בשמים ובארץ :
ב ואמרת אליהם : אשר אנכי מצוה אתכם
היום תשמרון לעשות למען
תחיון וירשתם את הארץ
הטובה .
ג : ואמר אלהים לנח : קץ כל בשר
בפני כי מלאה הארץ חמס
מפניהם והנני משחיתם את
הארץ .
ד : ואמר יי אל משה בהר סיני : עלה
אלי ההרה והיה שם ואתנה
לך את לחת האבן והתורה
והמצוה אשר כתבתי להורותם .
ה : ואל תקח מאתי כסף וזהב : ואין
פתוח : אין לו לעשות לפסילים .
ו : וכתב על הלחת כתב אשר היה על
הלחת הראשנים אשר שברת
ושמתם בארון : ויהי שם כאשר
צוני יי .
ז : וכתב כתוב בלוחות : ואלה
הדברים אשר דבר יי אל כל
קהלכם בהר מתוך האש
ביום הקהל : ויתן יי אלי את
שני לוחות האבנים כתובים
באצבע אלהים : ובהם ככל
הדברים אשר דבר יי עמכם
בהר מתוך האש ביום הקהל .
ח : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים
לילה : ויתן יי אלי את שני
לוחות האבנים : לוחות הברית .
ט : ויאמר יי אלי : קום רד מהר
כי שחת עמך אשר הוצאת
ממצרים : סרו מהר מן הדרך
אשר צויתים : עשו להם מסכה .
י : ויאמר יי אלי לאמר : ראיתי את
העם הזה : והנה עם קשה
עורף הוא : הנח לי וישמד
את שמו : ואעשה אותך לגוי
עצום ורב ממנו .
יא : ואמר יי אלי : קום לך לפני
המסע : ויבאו וירשו את
הארץ אשר נשבע יי לאבתם
לתת להם : לאברהם ליצחק
וליעקב : לתת להם ולזרעם
אחריהם .
יב : ועתה ישראל מה יי אלהיך שאל
מעמך : כי אם ליראה את יי
אלהיך : ללכת בכל דרכיו
ולאהבה אתו : ולעבד את יי
אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך .
יג : לשמר את מצות יי : וחקתיו
אשר אנכי מצוך היום : לטוב
לך .
יד : הן ליי אלהיך השמים ושמי
השמים : הארץ וכל אשר בה .
טו : רק באבתיך חשק יי לאהבה
אתם : ויבחר בזרעם אחריהם
בכם : מכל העמים כיום הזה .
טז : ומלתם את ערלת לבבכם :
וערפכם לא תקשו עוד .
יז : כי יי אלהיכם הוא אלהי האלהים
ואדני האדנים : האל הגדל
הגבור והנורא : אשר לא ישא
פנים ולא יקח שחד .
יח : עשה משפט יתום ואלמנה :
ואהב גר לתת לו לחם ושמלה .
יט : ואהבתם את הגר : כי גרים
הייתם בארץ מצרים .
כ : את יי אלהיך תירא : אתו תעבד
ובו תדבק : ובשמו תשבע .
כא : הוא תהלתך והוא אלהיך :
אשר עשה אתך את הגדלות
והנוראות האלה אשר ראו
עיניך .
כב : בשבעים נפש ירדו אבתיך
מצרים : ועתה שמך יי אלהיך
ככוכבי השמים לרב .

פרשה י

א : ואהבת את יי אלהיך : ושמרת
משמרתו ומחקיו ומשפטיו
ומצותיו כל הימים .
ב : וידעתם היום : כי לא את בניכם
אשר לא ידעו ולא ראו : את
מוסר יי אלהיכם : גדלו את
גדלו ואת ידו החזקה : וזרעו
הנטויה .
ג : ואת אתותיו ומעשיו אשר עשה
בתוך מצרים : לפרעה מלך
מצרים ולכל ארצו .
ד : ואשר עשה לחיל מצרים : לסוסיו
ולרכבו : אשר הציף את מי
ים סוף על פניהם ברדפם
אחריכם : ויאבדם יי עד היום
הזה .
ה : ואשר עשה לכם במדבר : עד
באכם עד המקום הזה .
ו : ואשר עשה לדתן ולאבירם בני
אליאב בן ראובן : אשר פצתה
הארץ את פיה : ותבלע אתם
ואת בתיהם ואת אהליהם ואת
כל היקום אשר ברגליהם :
בקרב כל ישראל .
ז : כי עיניכם הרואות את כל מעשה
יי הגדול אשר עשה .
ח : ושמרתם את כל המצוה אשר
אנכי מצוך היום : למען
תחזקו ובאתם וירשתם את
הארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה .
ט : ולמען תאריכו ימים על האדמה :
אשר נשבע יי לאבתיכם לתת
להם ולזרעם : ארץ זבת חלב
ודבש .
י : כי הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : לא כארץ מצרים
הוא אשר יצאתם משם : אשר
תזרע את זרעך והשקית ברגלך
כגן הירק .
יא : והארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : ארץ הרים ובקעות
למטר השמים תשתה מים .
יב : ארץ אשר יי אלהיך דרש אתה
תמיד : עיני יי אלהיך בה
מרשית השנה ועד אחרית
שנה .
יג : והיה אם שמע תשמעו : אל
מצותי אשר אנכי מצוה אתכם
היום : לאהבה את יי אלהיכם
ולעבדו בכל לבבכם ובכל
נפשכם .
יד : ונתתי מטר ארצכם בעתו : יורה
ומלקוש : ואספת דגנך ותירשך
ויצהרך .
טו : ונתתי עשב בשדך לבהמתך :
ואכלת ושבעת .
טז : השמרו לכם פן יפתה לבבכם :
וסרתם ועבדתם אלהים אחרים
והשתחויתם להם .
יז : וחרה אף יי בכם : ועצר את
השמים ולא יהיה מטר : והאדמה
לא תתן את יבולה : ואבדתם
מהרה מעל הארץ הטובה אשר
יי נתן לכם .
יח : ושמתם את דברי אלה על
לבבכם ועל נפשכם : וקשרתם
אתם לאות על ידכם : והיו
לטטפת בין עיניכם .
יט : ולמדתם אתם את בניכם :
לדבר בם בשבתך בביתך
ובלכתך בדרך ובשכבך
ובקומך .
כ : וכתבתם על מזזות ביתך
ובשעריך .
כא : למען ירבו ימיכם וימי בניכם :
על האדמה אשר נשבע יי
לאבתיכם לתת להם כימי
השמים על הארץ .
כב : כי אם שמר תשמרון את כל
המצוה הזאת אשר אנכי מצוה
אתכם לעשתה : לאהבה את יי
אלהיכם ללכת בכל דרכיו
ולדבקה בו .
כג : והוריש יי את כל הגוים האלה
מלפניכם : וירשתם גוים
גדלים ועצומים ממכם .
כד : כל המקום אשר תדרך כף רגלכם
בו לכם יהיה : מן המדבר
והלבנון מן הנהר נהר פרת
ועד הים האחרון יהיה גבלכם .
כה : לא יתיצב איש בפניכם : פחדכם
ויראתכם יתן על פני כל הארץ
אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם .
כו : ראה אנכי נתן לפניכם היום
ברכה וקללה .
כז : את הברכה אשר תשמעו אל
מצות יי אלהיכם אשר אנכי
מצוה אתכם היום .
כח : והקללה אם לא תשמעו אל
מצות יי אלהיכם : וסרתם
מן הדרך אשר אנכי מצוה
אתכם היום : ללכת אחרי
אלהים אחרים אשר לא ידעתם .
כט : והיה כי יביאך יי אלהיך אל
הארץ אשר אתה בא שמה
לרשתה : ונתת את הברכה על
הר גרזים ואת הקללה על הר
עיבל .
ל : הלא המה בעבר הירדן אחרי
דרך מבוא השמש : בארץ
הכנעני הישב בערבה מול
הגלגל אצל אלוני מורה .
לא : כי אתם עברים את הירדן
לבוא לרשת את הארץ אשר
יי אלהיכם נתן לכם : וירשתם
אתה וישבתם בה .
לב : ושמרתם לעשות את כל החקים
ואת המשפטים אשר אנכי נתן
לפניכם היום .

ו : ויאמרו לפרעה עמדי ארץ: ויאמר פרעה אל משה ואל אהרן: ויאמר אליהם פרעה: כמה יהיו ימי שנות חייך. ויאמר משה אל פרעה: בשנות חיי אהיה בן מאה ועשרים שנה. ויאמר פרעה: אי אתה יכול שתחיה כל כך. ויאמר משה אל פרעה: אם לאו אני מת בשנים הרבה. ויאמר פרעה: אי אתה יכול שתמות קודם לכן. ויאמר משה אל פרעה: אם לאו אני הורג את עצמי. ויאמר פרעה: אי אתה יכול להרוג את עצמ

وَكَانَ يَهُوذَا الْجَلِيلِيُّ قَدْ قَامَ فِي أَيَّامِ الْإِكْتِتَابِ وَاسْتَمَالَ شَعْبًا كَثِيرًا وَرَاءَهُ. فَهَذَا أَيْضًا هَلَكَ وَتَبَدَّدَ كُلُّ الَّذِينَ انْقَادُوا لَهُ.

٣٨ وَالْآنَ أَقُولُ لَكُمْ: تَنَحَّوْا عَنْ هَؤُلَاءِ النَّاسِ وَاتْرُكُوهُمْ. لِأَنَّهُ إِنْ كَانَ هَذَا الرَّأْيُ أَوْ هَذَا الْعَمَلُ مِنَ النَّاسِ فَسَيَنْقَرِضُ.

٣٩ وَلَكِنْ إِنْ كَانَ مِنَ اللهِ فَلَا تَقْدِرُونَ أَنْ تُبْطِلُوهُ، لِئَلَّا تُوجَدُوا مُحَارِبِينَ لِلهِ أَيْضًا».

٤٠ فَانْقَادُوا لَهُ، وَدَعَوُا الرُّسُلَ وَجَلَدُوهُمْ، وَأَوْصَوْهُمْ أَنْ لَا يَتَكَلَّمُوا بِاسْمِ يَسُوعَ، ثُمَّ أَطْلَقُوهُمْ.

٤١ فَذَهَبُوا هُمْ فَرِحِينَ مِنْ أَمَامِ الْمَجْمَعِ لِأَنَّهُمْ حُسِبُوا مُسْتَأْهِلِينَ أَنْ يُهَانُوا مِنْ أَجْلِ اسْمِهِ.

٤٢ وَكَانُوا كُلَّ يَوْمٍ فِي الْهَيْكَلِ وَفِي الْبُيُوتِ لَا يَفْتُرُونَ عَنِ التَّعْلِيمِ وَالْبِشَارَةِ بِيَسُوعَ الْمَسِيحِ.

الأصحاح ٦

١ وَفِي هَذِهِ الْأَيَّامِ إِذْ تَكَاثَرَ التَّلَامِيذُ حَدَثَ تَذَمُّرٌ مِنَ الْيُونَانِيِّينَ عَلَى الْعِبْرَانِيِّينَ، لِأَنَّ أَرَامِلَهُمْ كُنَّ يُغْفَلْنَ فِي الْخِدْمَةِ الْيَوْمِيَّةِ.

٢ فَدَعَا الِاثْنَا عَشَرَ جُمْهُورَ التَّلَامِيذِ وَقَالُوا: «لَيْسَ مَرْضِيًّا أَنْ نَتْرُكَ نَحْنُ كَلِمَةَ اللهِ وَنَخْدِمَ الْمَوَائِدَ.

٣ فَانْتَخِبُوا أَيُّهَا الْإِخْوَةُ سَبْعَةَ رِجَالٍ مِنْكُمْ مَشْهُودًا لَهُمْ وَمَمْلُوئِينَ مِنَ الرُّوحِ الْقُدُسِ وَحِكْمَةٍ، فَنُقِيمَهُمْ عَلَى هَذِهِ الْحَاجَةِ.

٤ وَأَمَّا نَحْنُ فَنُواظِبُ عَلَى الصَّلَاةِ وَخِدْمَةِ الْكَلِمَةِ».

٥ فَحَسُنَ الْكَلَامُ أَمَامَ الْجُمْهُورِ كُلِّهِ، فَاخْتَارُوا اسْتَفَانُوسَ رَجُلًا مَمْلُوءًا مِنَ الْإِيمَانِ وَالرُّوحِ الْقُدُسِ، وَفِيلُبُّسَ وَبُرُوخُرَسَ وَنِيكَانُورَ وَتِيمُونَ وَبَرْمِينَاسَ وَنِيقُولَاوُسَ دَخِيلًا أَنْطَاكِيًّا.

٦ الَّذِينَ أَقَامُوهُمْ أَمَامَ الرُّسُلِ، فَصَلَّوْا وَوَضَعُوا عَلَيْهِمُ الْأَيَادِيَ.

٧ وَكَانَ كَلِمَةُ اللهِ تَنْمُو، وَعَدَدُ التَّلَامِيذِ يَتَكَاثَرُ فِي أُورُشَلِيمَ جِدًّا، وَجَمْعٌ كَثِيرٌ مِنَ الْكَهَنَةِ كَانُوا يُطِيعُونَ الْإِيمَانَ.

٨ وَأَمَّا اسْتَفَانُوسُ فَإِذْ كَانَ مَمْلُوءًا إِيمَانًا وَقُوَّةً كَانَ يَصْنَعُ عَجَائِبَ وَآيَاتٍ عَظِيمَةً فِي الشَّعْبِ.

٩ فَقَامَ قَوْمٌ مِنَ الْمَجْمَعِ الَّذِي يُقَالُ لَهُ مَجْمَعُ اللِّيبَرْتِينِيِّينَ وَالْقَيْرَوَانِيِّينَ وَالْإِسْكَنْدَرِيِّينَ، وَالَّذِينَ مِنْ كِيلِيكِيَّةَ وَآسِيَّا، يُحَاوِرُونَ اسْتَفَانُوسَ.

١٠ وَلَمْ يَقْدِرُوا أَنْ يُقَاوِمُوا الْحِكْمَةَ وَالرُّوحَ الَّذِي كَانَ يَتَكَلَّمُ بِهِ.

١١ فَدَسُّوا رِجَالًا يَقُولُونَ: «نَحْنُ سَمِعْنَاهُ يَتَكَلَّمُ بِكَلِمَاتٍ تَجْدِيفٍ عَلَى مُوسَى وَعَلَى اللهِ».

١٢ فَهَيَّجُوا الشَّعْبَ وَالشُّيُوخَ وَالْكَتَبَةَ، وَقَامُوا وَخَطَفُوهُ وَأَتَوْا بِهِ إِلَى الْمَجْمَعِ،

١٣ وَأَقَامُوا شُهُودَ زُورٍ يَقُولُونَ: «هَذَا الرَّجُلُ لَا يَفْتُرُ عَنِ التَّكَلُّمِ بِكَلِمَاتٍ عَلَى هَذَا الْمَكَانِ الْمُقَدَّسِ وَالنَّامُوسِ،

١٤ لِأَنَّنَا سَمِعْنَاهُ يَقُولُ: إِنَّ يَسُوعَ هَذَا النَّاصِرِيَّ سَيَنْقُضُ هَذَا الْمَكَانَ وَيُغَيِّرُ الْعَوَائِدَ الَّتِي سَلَّمَنَا إِيَّاهَا مُوسَى».

١٥ فَشَخَصَ إِلَيْهِ جَمِيعُ الَّذِينَ كَانُوا جَالِسِينَ فِي الْمَجْمَعِ وَرَأَوْا وَجْهَهُ كَأَنَّهُ وَجْهُ مَلَاكٍ.

الفرض : ٥ .

١ : الأول الصلاة بحضرة الماء وهو الطهور
الذي يجزئ به : ما : الطاهر المطهر
غير المكروه .

٢ : إذا لم الماء أو كان في معه
غيره ولا يقدر عليه : تيمم بما يقع عليه
اسم الصعيد . وإن وجد الماء بعد
ما صلى في الوقت لم يعد .

٣ : وإن وجد الماء بعد ما خرج الوقت
وهو في الصلاة مضى فيها ولا شيء
عليه . وإن وجده بعد ما فرغ من
الصلاة توضأ وأعاد الصلاة .

٤ : وإن وجد الماء وهو في الصلاة
قطعها وتوضأ واستأنف الصلاة .

٥ : وإن كان الماء في رحله فلم يعلم
به حتى صلى أعاد الصلاة .

٦ : وإن كان الماء قريبا منه لا يعلم
به أعاد الصلاة .

٧ : وإن كان الماء في رحله فعلم به
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٨ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٩ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٠ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١١ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٢ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٣ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٤ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٥ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٦ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٧ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٨ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

١٩ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

٢٠ : وإن كان الماء في رحل غيره
فصلى قبل أن يأتيه أعاد الصلاة .

כל : וילכדנו את כל ערי : ויחרם את כל עיר מתים וגו' : ובהמה
ערי הלכדנו בזזנו לנו : ושללי הערים : שהיו ראויין לשלל :
הרגנו בכולם .

ו : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג : שהיה מלך גדול
ומפורסם : כי בעבורו נכתבה כל המלחמה
הזאת בספרים .

ז : ויכתוב את הדברים האלה בספר : כל המלחמות שעשה
משה : ואת התורה הזאת : שנתן לישראל
בסיני .

פרשה : ג .

א : ונסב ונעבר דרך הבשן : ונסב ונלך לנו : ויצא עוג מלך
הבשן לקראתנו . הוא ועמו כל עמו : ויצא
לקראתנו למלחמה : ויפגשו אותנו בכל מקום שנלך .

ב : ויאמר יהוה אלי אל תירא אותו : אל תפחד ממנו : כי
בידך נתתי אותו : גם את עמו : ואת ארצו : ועשית לו כאשר
עשית לסיחון מלך האמרי : אשר יושב בחשבון . שהיה
מושל בכל ארץ סיחון : ומלך בחשבון : ועוג מלך הבשן :
ומלך בעשתרות : שהיו שני מלכים גדולים : ומושלים בכל
ארץ הבשן .

ג : ויתן יהוה אלהינו בידנו גם את עוג מלך הבשן : ואת כל
עמו : ונכה אותו עד בלתי השאיר לו שריד : ואת כל עמו .
שלא נשאר מכל עמו אחד : שלא הכינוהו .

ד : ונלכד את כל ערי הבשן : ונתפוס את כל ערי הבשן :
ולא היתה עיר אשר לא לקחנו מידם : ולא הרגנו בה : שלא
נשארה עיר שלא נלכדה בידינו : ולא נהרגו בה אנשים .
ששים עיר כל חבל ארגב ממלכות עוג בבשן : ששים ערים
היו בכל ארץ עוג שנלכדו בידינו . ולא נשארה עיר שלא
נלכדה : חוץ מערי המבצר : שהיו מבוצרות בחומות
גבוהות ובדלתים ובריחים : ומלבד הערים הפרזי הרבה
מאד : שהיו בלתי מבוצרות : שהיו הרבה מאד : ולא היו
מבוצרות .

ה : כל הערים האלה בצורות בחומות גבוהות : דלתים
ובריח : מלבד ערי הפרזי הרבה מאד : שהיו בלתי מבוצרות .

ו : ונחרם אותם כאשר עשינו לסיחון מלך חשבון : החרמנו
אותם : כל עיר מתים נשים וטף : ובהמה לשלל .

ז : וכל הבהמה ושלל הערים : בזזנו לנו .

ח : ונקח בעת ההיא את הארץ מיד שני מלכי האמרי : אשר
בעבר הירדן . מנחל ארנון עד הר חרמון .

ט : ציון יקראו לחרמון שריון : והאמרי יקראו לו שניר .

ולא אבור אתכם מעל פני האדמה הטובה אשר יהוה אלהיך נתן לך נחלה : כב כי אנכי מת בארצי איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת : כג השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך : כד כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא : כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו : כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון : כז והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה : כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון : כט ובקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו : לא כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם : לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו : לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה וחי : לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך : לה אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו : לו משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש : לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים : לח להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כהיום הזה : לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד : מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים : מא אז הבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש : מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי : מג את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי : מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל : מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים : מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש : מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון : מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה :

ה א ויקרא משה אל כל ישראל ויאמר אלהם שמע ישראל את החקים ואת המשפטים אשר אנכי דבר באזניכם היום ולמדתם אתם ושמרתם לעשתם : ב יהוה אלהינו כרת עמנו ברית בחרב : ג לא את אבתינו כרת יהוה את הברית הזאת כי אתנו אנחנו אלה פה היום כלנו חיים : ד פנים בפנים דבר יהוה עמכם בהר מתוך האש : ה אנכי עמד בין יהוה וביניכם בעת ההוא להגיד לכם את דבר יהוה כי יראתם מפני האש ולא עליתם בהר לאמר : ו אנכי יהוה אלהיך אשר הוצאתיך מארץ מצרים מבית עבדים : ז לא יהיה לך אלהים אחרים על פני : ח לא תעשה לך פסל כל תמונה אשר בשמים ממעל ואשר בארץ מתחת ואשר במים מתחת לארץ : ט לא תשתחוה להם ולא תעבדם כי אנכי יהוה אלהיך אל קנא פקד עון אבות על בנים על שלשים ועל רבעים לשנאי : י ועשה חסד לאלפים לאהבי ולשמרי מצותי : יא לא תשא את שם יהוה אלהיך לשוא כי לא ינקה יהוה את אשר ישא את שמו לשוא : יב שמור את יום השבת לקדשו כאשר צוך יהוה אלהיך : יג ששת ימים תעבד ועשית כל מלאכתך : יד ויום השביעי שבת ליהוה אלהיך לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך ועבדך ואמתך ושורך וחמרך וכל בהמתך וגרך אשר בשעריך למען ינוח עבדך ואמתך כמוך : טו וזכרת כי עבד היית בארץ מצרים ויצאך יהוה אלהיך משם ביד חזקה ובזרוע נטויה על כן צוך יהוה אלהיך לעשות את יום השבת : טז כבד את אביך ואת אמך כאשר צוך יהוה אלהיך למען יאריכן ימיך ולמען ייטב לך על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך : יז לא תרצח ולא תנאף ולא תגנב ולא תענה ברעך עד שוא : יח ולא תחמד אשת רעך ולא תתאוה בית רעך שדהו ועבדו ואמתו שורו וחמרו וכל אשר לרעך : יט את הדברים האלה דבר יהוה אל כל קהלכם בהר מתוך האש הענן והערפל קול גדול ולא יסף ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי : כ ויהי כשמעכם את הקול מתוך החשך וההר בוער באש ותקרבון אלי כל ראשי שבטיכם וזקניכם : כא ותאמרו הן הראנו יהוה אלהינו את כבדו ואת גדלו ואת קלו שמענו מתוך האש היום הזה ראינו כי ידבר אלהים את האדם וחי : כב ועתה למה נמות כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול יהוה אלהינו עוד ומתנו : כג כי מי כל בשר אשר שמע קול אלהים חיים מדבר מתוך האש כמנו ויחי : כד קרב אתה ושמע את כל אשר יאמר יהוה אלהינו ואתה תדבר אל יהוה אלהינו את כל אשר ידבר יהוה אלהינו אליך ושמענו ועשינו : כה וישמע יהוה את קול דבריכם בדברכם אלי ויאמר יהוה אלי שמעתי את קול דברי העם הזה אשר דברו אליך היטיבו כל אשר דברו : כו מי יתן והיה לבבם זה להם ליראה אתי ולשמר את כל מצותי כל הימים למען ייטב להם ולבניהם לעלם : כז לך אמר להם שובו לכם לאהליכם : כח ואתה פה עמד עמדי ואדברה אליך את כל המצוה והחקים והמשפטים אשר תלמדם ועשו בארץ אשר אנכי נתן להם לרשתה : כט ושמרתם לעשות כאשר צוה יהוה אלהיכם אתכם לא תסורון ימין ושמאל : ל בכל הדרך אשר צוה יהוה אלהיכם אתכם תלכו למען תחיון וטוב לכם והארכתם ימים בארץ אשר תירשון : לא וזאת התורה המצוה והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהיכם ללמד אתכם לעשות בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה : לב למען תירא את יהוה אלהיך לשמר את כל חקתיו ומצותיו אנכי מצוך אתה ובנך ובן בנך כל ימי חייך ולמען יארכון ימיך : לג ושמעת ישראל ושמרת לעשות אשר ייטב לך ואשר תרבון מאד כאשר דבר יהוה אלהי אבתיך לך ארץ זבת חלב ודבש : לד שמע ישראל יהוה אלהינו יהוה אחד : לה ואהבת את יהוה אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאדך : לו והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך : לז ושננתם לבניך ודברת בם בשבתך בביתך ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך : לח וקשרתם לאות על ידך והיו לטטפת בין עיניך : לט וכתבתם על מזזות ביתך ובשעריך :

מ ויהי כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר נשבע לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב לתת לך ערים גדלות וטובות אשר לא בנית : מא ובתים מלאים כל טוב אשר לא מלאת וברות חצובות אשר לא חצבת כרמים וזיתים אשר לא נטעת ואכלת ושבעת : מב השמר לך פן תשכח את יהוה אשר הוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : מג את יהוה אלהיך תירא ואתו תעבד ובשמו תשבע : מד לא תלכון אחרי אלהים אחרים מאלהי העמים אשר סביבותיכם : מה כי אל קנא יהוה אלהיך בקרבך פן יחרה אף יהוה אלהיך בך והשמידך מעל פני האדמה : מו לא תנסו את יהוה אלהיכם כאשר נסיתם במסה : מז שמר תשמרון את מצות יהוה אלהיכם ועדתיו וחקיו אשר צוך : מח והישר והטוב בעיני יהוה למען ייטב לך ובאת וירשת את הארץ הטובה אשר נשבע יהוה לאבתיך : מט להדף את כל אויביך מפניך כאשר דבר יהוה : נ כי ישאלך בנך מחר לאמר מה העדת והחקים והמשפטים אשר צוה יהוה אלהינו אתכם : נא ואמרת לבנך עבדים היינו לפרעה במצרים ויוצאנו יהוה ממצרים ביד חזקה : נב ויתן יהוה אתת גדלות ורעות במצרים בפרעה ובכל ביתו לעיננו : נג ואתנו הוציא משם למען הביא לתת לנו את הארץ אשר נשבע לאבתינו : נד ויצונו יהוה לעשות את כל החקים האלה ליראה את יהוה אלהינו לטוב לנו כל הימים לחיתנו כהיום הזה : נה וצדקה תהיה לנו כי נשמר לעשות את כל המצוה הזאת לפני יהוה אלהינו כאשר צונו :

ו א כי יביאך יהוה אלהיך אל הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה ונשל גוים רבים מלפניך החתי והגרגשי והאמרי והכנעני והפרזי והחוי והיבוסי שבעה גוים רבים ועצמים ממך : ב ונתנם יהוה אלהיך לפניך והכיתם החרם תחרים אתם לא תכרת להם ברית ולא תחנם : ג ולא תתחתן בם בתך לא תתן לבנו ובתו לא תקח לבנך : ד כי יסיר את בנך מאחרי ועבדו אלהים אחרים וחרה אף יהוה בכם והשמידך מהר : ה כי אם כה תעשו להם מזבחתיהם תתצו ומצבתם תשברו ואשריהם תגדעון ופסיליהם תשרפון באש : ו כי עם קדוש אתה ליהוה אלהיך בך בחר יהוה אלהיך להיות לו לעם סגלה מכל העמים אשר על פני האדמה : ז לא מרבכם מכל העמים חשק יהוה בכם ויבחר בכם כי אתם המעט מכל העמים : ח כי מאהבת יהוה אתכם ומשמרו את השבעה אשר נשבע לאבתיכם הוציא יהוה אתכם ביד חזקה ויפדך מבית עבדים מיד פרעה מלך מצרים : ט וידעת כי יהוה אלהיך הוא האלהים האל הנאמן שמר הברית והחסד לאהביו ולשמרי מצותיו לאלף דור : י ומשלם לשנאיו אל פניו להאבידו לא יאחר לשנאו אל פניו ישלם לו : יא ושמרת את המצוה ואת החקים ואת המשפטים אשר אנכי מצוך היום לעשתם : יב והיה עקב תשמעון את המשפטים האלה ושמרתם ועשיתם אתם ושמר יהוה אלהיך לך את הברית ואת החסד אשר נשבע לאבתיך : יג ואהבך וברכך והרבך וברך פרי בטנך ופרי אדמתך דגנך ותירשך ויצהרך שגר אלפיך ועשתרת צאנך על האדמה אשר נשבע לאבתיך לתת לך : יד ברוך תהיה מכל העמים לא יהיה בך עקר ועקרה ובבהמתך : טו והסיר יהוה ממך כל חלי וכל מדוי מצרים הרעים אשר ידעת לא ישימם בך ונתנם בכל שנאיך : טז ואכלת את כל העמים אשר יהוה אלהיך נתן לך לא תחס עינך עליהם ולא תעבד את אלהיהם כי מוקש הוא לך : יז כי תאמר בלבבך רבים הגוים האלה ממני איכה אוכל להורישם : יח לא תירא מהם זכר תזכר את אשר עשה יהוה אלהיך לפרעה ולכל מצרים : יט המסת הגדלת אשר ראו עיניך והאתת והמפתים והיד החזקה והזרוע הנטויה אשר הוציאך יהוה אלהיך כן יעשה יהוה אלהיך לכל העמים אשר אתה ירא מפניהם : כ וגם את הצרעה ישלח יהוה אלהיך בם עד אבד הנשארים והנסתרים מפניך : כא לא תערץ מפניהם כי יהוה אלהיך בקרבך אל גדול ונורא : כב ונשל יהוה אלהיך את הגוים האל מפניך מעט מעט לא תוכל כלתם מהר פן תרבה עליך חית השדה : כג ונתנם יהוה אלהיך לפניך והמם מהומה גדלה עד השמדם : כד ונתן מלכיהם בידך ואבדת את שמם מתחת השמים לא יתיצב איש בפניך עד השמדך אתם : כה פסילי אלהיהם תשרפון באש לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך פן תוקש בו כי תועבת יהוה אלהיך הוא : כו ולא תביא תועבה אל ביתך והיית חרם כמהו שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא :

ז א כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם : ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא : ג וענתך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם : ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה : ה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ו ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ט ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : יב פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : טו המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש : טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך : יז ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה : יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

ח א כל המצוה אשר אנכי מצוך היום תשמרון לעשות למען תחיון ורבתם ובאתם וירשתם את הארץ אשר נשבע יהוה לאבתיכם : ב וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך יהוה אלהיך זה ארבעים שנה במדבר למען ענתך לנסתך לדעת את אשר בלבבך התשמר מצותו אם לא : ג וענתך וירעבך ויאכלך את המן אשר לא ידעת ולא ידעון אבתיך למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם כי על כל מוצא פי יהוה יחיה האדם : ד שמלתך לא בלתה מעליך ורגלך לא בצקה זה ארבעים שנה : ה וידעת עם לבבך כי כאשר יסר איש את בנו יהוה אלהיך מיסרך : ו ושמרת את מצות יהוה אלהיך ללכת בדרכיו וליראה אתו : ז כי יהוה אלהיך מביאך אל ארץ טובה ארץ נחלי מים עינת ותהמת יצאים בבקעה ובהר : ח ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון ארץ זית שמן ודבש : ט ארץ אשר לא במסכנת תאכל בה לחם לא תחסר כל בה ארץ אשר אבניה ברזל ומהרריה תחצב נחשת : י ואכלת ושבעת וברכת את יהוה אלהיך על הארץ הטובה אשר נתן לך : יא השמר לך פן תשכח את יהוה אלהיך לבלתי שמר מצותיו ומשפטיו וחקתיו אשר אנכי מצוך היום : יב פן תאכל ושבעת ובתים טובים תבנה וישבת : יג ובקרך וצאנך ירבין וכסף וזהב ירבה לך וכל אשר לך ירבה : יד ורם לבבך ושכחת את יהוה אלהיך המוציאך מארץ מצרים מבית עבדים : טו המוליכך במדבר הגדל והנורא נחש שרף ועקרב וצמאון אשר אין מים המוציא לך מים מצור החלמיש : טז המאכלך מן במדבר אשר לא ידעון אבתיך למען ענתך ולמען נסתך להיטבך באחריתך : יז ואמרת בלבבך כחי ועצם ידי עשה לי את החיל הזה : יח וזכרת את יהוה אלהיך כי הוא הנתן לך כח לעשות חיל למען הקים את בריתו אשר נשבע לאבתיך כיום הזה : יט והיה אם שכח תשכח את יהוה אלהיך והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתם והשתחויתם להם העדתי בכם היום כי אבד תאבדון : כ כגוים אשר יהוה מאביד מפניכם כן תאבדון עקב לא תשמעון בקול יהוה אלהיכם :

ﻣﻘﺎﻟﺔ : ٦ .

١ : ﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺴﻤﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﻨﺠﻤﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻄﺎﺕ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺴﻤﻴﻬﺎ ﺍﻟﻤﻨﺠﻤﻮﻥ ﺍﻟﻤﺘﻮﺳﻄﺎﺕ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ .

٢ : ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻮﺳﻂ ﺑﻴﻦ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺮﻛﺰ ﻭﺍﻟﺘﻲ ﺗﺒﻌﺪ ﻋﻨﻪ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﻘﺮﺏ ﻣﻦ ﺍﻟﻤﺮﻛﺰ ﻭﺍﻟﺘﻲ ﺗﺒﻌﺪ ﻋﻨﻪ .

٣ : ﻭﻫﺬﻩ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ : ﻓﻲ ﺟﻤﻴﻊ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻓﻲ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٤ : ﻭﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٥ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺒﺘﺪﺉ ﺑﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٦ : ﻭﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٧ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٨ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٩ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٠ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١١ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٢ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٣ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٤ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٥ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٦ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٧ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٨ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

١٩ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

٢٠ : ﻭﻫﺬﻩ ﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ . ﻭﻫﻲ ﺍﻟﺘﻲ ﻳﺘﺒﻴﻦ ﺑﻬﺎ ﺍﻟﺘﻲ ﻗﺪ ﺫﻛﺮﻧﺎ ﺃﻧﺎ ﻧﺤﺘﺎﺝ ﺇﻟﻴﻬﺎ ﻓﻲ ﺍﻟﺘﻌﺎﻟﻴﻢ ﺍﻟﺘﻲ ﺗﺘﻘﺪﻡ ﻫﺬﺍ ﺍﻟﻜﺘﺎﺏ .

ב : אלהינו אתנו רעים : ואנחנו
ואתם רעתנו הרעה .
ג : ויענו אחינו הלוים ואמרו הנה
אנחנו משעבדים בכל עבדות קשה
ומרה אשר עשינו .
ד : ועתה אלהינו שמע נא את תפלת
עבדיך ואת תחנוניהם אשר הם
מתחננים לפניך היום .
ה : ויהי בשמוע אלהינו את זעקתם
ואת צעקתם ואת תחנוניהם ויזכור
את בריתו אשר כרת עם אבותינו .
ו : ויעש אלהינו נקמה בכל אויבינו
ובכל שונאינו אשר עשו רעה לנו
ולזרענו ולכל אחינו הלוים ולכל
עבדיו ישראל .
ז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
י : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
טו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
טז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
יט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
כט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ל : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
לט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
מט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
נט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ס : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
סט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ע : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
עט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
פט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
צט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
ק : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קי : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קטו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קטז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קיט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קכט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קל : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קלט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמא : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמב : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמג : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמד : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמה : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמו : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמז : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמח : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קמט : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .
קנ : ויהי בשמוע אלהינו את תפלתם
ואת תחנוניהם ויעש להם כאשר
דברו ויתן להם את ארצם לנחלה .

وَاعْبُرُوا أَمَامَ إِخْوَتِكُمْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

١ : وَهٰذِهِ بَرَكَةُ مُوسَى رَجُلِ اللهِ الَّتِي بَارَكَ بِهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ قَبْلَ مَوْتِهِ.
٢ : فَقَالَ: جَاءَ الرَّبُّ مِنْ سِينَاءَ، وَأَشْرَقَ لَهُمْ مِنْ سَعِيرَ. تَلَأْلَأَ مِنْ جَبَلِ فَارَانَ، وَأَتَى مِنْ رِبْوَاتِ الْقُدْسِ، وَعَنْ يَمِينِهِ نَارُ شَرِيعَةٍ لَهُمْ.
٣ : نَعَمْ، مُحِبُّ الشُّعُوبِ. جَمِيعُ قِدِّيسِيهِ فِي يَدِكَ، وَهُمْ جَالِسُونَ عِنْدَ قَدَمَيْكَ. كُلُّ وَاحِدٍ يَحْمِلُ مِنْ كَلِمَاتِكَ.
٤ : أَوْصَانَا مُوسَى شَرِيعَةً مِيرَاثًا لِجَمَاعَةِ يَعْقُوبَ.
٥ : وَكَانَ فِي يَشُورُونَ مَلِكٌ، عِنْدَمَا اجْتَمَعَ رُؤَسَاءُ الشَّعْبِ مَعَ أَسْبَاطِ إِسْرَائِيلَ جَمِيعًا.
٦ : لِيَحْيَ رَأُوبَيْنُ وَلَا يَمُتْ، وَلْيَكُنْ رِجَالُهُ قَلِيلِينَ.
٧ : وَهٰذِهِ لِيَهُوذَا، فَقَالَ: اسْمَعْ يَا رَبُّ صَوْتَ يَهُوذَا، وَأَدْخِلْهُ إِلَى شَعْبِهِ. يَدَاهُ تُقَاتِلَانِ عَنْهُ، وَأَنْتَ عَوْنٌ عَلَى أَعْدَائِهِ.
٨ : وَلِلَاوِي قَالَ: تُمُّومُكَ وَأُورِيمُكَ لِرَجُلِ أَتْقِيَائِكَ، الَّذِي جَرَّبْتَهُ فِي مَسَّةَ، وَخَاصَمْتَهُ عِنْدَ مَاءِ مَرِيبَةَ.
٩ : الَّذِي قَالَ عَنْ أَبِيهِ وَعَنْ أُمِّهِ: لَمْ أَرَهُمَا. وَإِخْوَتَهُ لَمْ يَعْرِفْهُمْ، وَبَنِيهِ لَمْ يَعْلَمْهُمْ. لِأَنَّهُمْ حَفِظُوا كَلِمَتَكَ، وَعَهْدَكَ حَرَسُوا.
١٠ : يُعَلِّمُونَ أَحْكَامَكَ يَعْقُوبَ، وَشَرِيعَتَكَ إِسْرَائِيلَ. يَضَعُونَ بَخُورًا فِي أَنْفِكَ، وَمُحْرَقَةً عَلَى مَذْبَحِكَ.
١١ : بَارِكْ يَا رَبُّ قُدْرَتَهُ، وَاقْبَلْ عَمَلَ يَدَيْهِ. اضْرِبْ حَقَوَيْ مُقَاوِمِيهِ وَمُبْغِضِيهِ، فَلَا يَقُومُوا.
١٢ : وَلِبِنْيَامِينَ قَالَ: حَبِيبُ الرَّبِّ يَسْكُنُ لَدَيْهِ آمِنًا. يَسْتُرُهُ طُولَ النَّهَارِ، وَبَيْنَ مَنْكِبَيْهِ يَسْكُنُ.
١٣ : وَلِيُوسُفَ قَالَ: مُبَارَكَةٌ مِنَ الرَّبِّ أَرْضُهُ، مِنْ نَدَى السَّمَاءِ، وَمِنَ الْغَمْرِ الرَّابِضِ تَحْتُ.
١٤ : وَمِنْ غَلَّةِ الشَّمْسِ، وَمِنْ غَلَّةِ الْقَمَرِ.
١٥ : وَمِنْ رُؤُوسِ جِبَالِ الْقِدَمِ، وَمِنْ أَثْمَارِ التِّلَالِ الدَّهْرِيَّةِ.
١٦ : وَمِنْ غَلَّةِ الْأَرْضِ وَمِلْئِهَا، وَرِضَا السَّاكِنِ فِي الْعُلَّيْقَةِ. لِتَأْتِ عَلَى رَأْسِ يُوسُفَ، وَعَلَى قِمَّةِ رَأْسِ الْمَمْرُورِ بَيْنَ إِخْوَتِهِ.
١٧ : بِكْرُ ثَوْرِهِ لَهُ جَلَالٌ، وَقَرْنَا رِئْمٍ قَرْنَاهُ. بِهِمَا يَنْطَحُ الشُّعُوبَ جَمِيعًا إِلَى أَقَاصِي الْأَرْضِ. هُمَا رِبْوَاتُ أَفْرَايِمَ، وَهُمَا أُلُوفُ مَنَسَّى.
١٨ : وَلِزَبُولُونَ قَالَ: افْرَحْ يَا زَبُولُونُ بِخُرُوجِكَ، وَيَا يَسَّاكَرُ بِخِيَامِكَ.
١٩ : يَدْعُونَ شُعُوبًا إِلَى الْجَبَلِ. هُنَاكَ يَذْبَحُونَ ذَبَائِحَ بِرٍّ، لِأَنَّهُمْ يَمْتَصُّونَ وَفْرَةَ الْبِحَارِ، وَالْكُنُوزَ الْمَطْمُورَةَ فِي الرَّمْلِ.
٢٠ : وَلِجَادَ قَالَ: مُبَارِكُ مَنْ وَسَّعَ جَادًا. سَاكِنٌ كَلَبْوَةٍ، وَيَفْتَرِسُ ذِرَاعًا وَهَامَةً.
٢١ : وَنَظَرَ الْبَاكُورَةَ لَهُ، لِأَنَّ هُنَاكَ انْتَدَبَ نَصِيبُ الْمُشَرِّعِ. وَجَاءَ مَعَ رُؤُوسِ الشَّعْبِ، وَأَجْرَى عَدْلَ الرَّبِّ وَأَحْكَامَهُ مَعَ إِسْرَائِيلَ.
٢٢ : وَلِدَانَ قَالَ: دَانُ جَرْوُ أَسَدٍ، يَثِبُ مِنَ الْبَاشَانِ.
٢٣ : وَلِنَفْتَالِي قَالَ: يَا نَفْتَالِي، شَبْعَانَ مِنَ الرِّضَا، وَمَمْلُوءٌ مِنْ بَرَكَةِ الرَّبِّ، رِثْ الْبَحْرَ وَالْجَنُوبَ.
٢٤ : وَلِأَشِيرَ قَالَ: مُبَارَكٌ مِنَ الْبَنِينَ أَشِيرُ. لِيَكُنْ مَقْبُولًا عِنْدَ إِخْوَتِهِ، وَلْيَغْمِسْ فِي الزَّيْتِ رِجْلَهُ.
٢٥ : مَزَالِيجُ حَدِيدٍ وَنُحَاسٍ حِذَاؤُكَ، وَكَأَيَّامِكَ قُوَّتُكَ.
٢٦ : لَا أَحَدَ كَإِلٰهِ يَشُورُونَ، رَاكِبُ السَّمَاوَاتِ عَوْنُكَ، وَفِي فَخَامَتِهِ السَّحَابُ.
٢٧ : مَلْجَأٌ إِلٰهُ الْقِدَمِ، وَتَحْتَهُ ذِرَاعَا الدَّهْرِ. وَيَطْرُدُ مِنْ أَمَامِكَ الْعَدُوَّ، وَيَقُولُ: أَهْلِكْ.
٢٨ : فَيَسْكُنُ إِسْرَائِيلُ آمِنًا، وَحْدَهُ عَيْنُ يَعْقُوبَ، فِي أَرْضِ حِنْطَةٍ وَمِسْطَارٍ، وَسَمَاؤُهُ أَيْضًا تَقْطُرُ نَدًى.
٢٩ : طُوبَاكَ يَا إِسْرَائِيلُ! مَنْ مِثْلُكَ، يَا شَعْبًا مُخَلَّصًا بِالرَّبِّ، تُرْسُ مَعُونَتِكَ، وَسَيْفُ فَخْرِكَ؟ فَيَتَذَلَّلُ لَكَ أَعْدَاؤُكَ، وَأَنْتَ تَدُوسُ مُرْتَفَعَاتِهِمْ.

الفصل : ٣٤

١ : وَصَعِدَ مُوسَى مِنْ عَرَبَاتِ مُوآبَ إِلَى جَبَلِ نَبُو، رَأْسِ الْفِسْجَةِ الَّذِي تُجَاهَ أَرِيحَا، فَأَرَاهُ الرَّبُّ كُلَّ الْأَرْضِ: جِلْعَادَ إِلَى دَانَ،
٢ : وَكُلَّ نَفْتَالِي، وَأَرْضَ أَفْرَايِمَ وَمَنَسَّى، وَكُلَّ أَرْضِ يَهُوذَا إِلَى الْبَحْرِ الْغَرْبِيِّ،
٣ : وَالْجَنُوبَ، وَالْبِقْعَةَ، وَوَادِيَ أَرِيحَا مَدِينَةِ النَّخْلِ، إِلَى صُوعَرَ.
٤ : وَقَالَ لَهُ الرَّبُّ: هٰذِهِ الْأَرْضُ الَّتِي حَلَفْتُ لِإِبْرَاهِيمَ وَلِإِسْحَاقَ وَلِيَعْقُوبَ قَائِلًا: لِنَسْلِكَ أُعْطِيهَا. قَدْ أَرَيْتُكَ إِيَّاهَا بِعَيْنَيْكَ، وَإِلَى هُنَاكَ لَا تَعْبُرُ.
٥ : فَمَاتَ هُنَاكَ مُوسَى عَبْدُ الرَّبِّ فِي أَرْضِ مُوآبَ، حَسَبَ قَوْلِ الرَّبِّ.
٦ : وَدَفَنَهُ فِي الْجَوَاءِ فِي أَرْضِ مُوآبَ تُجَاهَ بَيْتِ فَغُورَ، وَلَمْ يَعْرِفْ إِنْسَانٌ قَبْرَهُ إِلَى هٰذَا الْيَوْمِ.
٧ : وَكَانَ مُوسَى ابْنَ مِئَةٍ وَعِشْرِينَ سَنَةً لَمَّا مَاتَ. لَمْ تَكِلَّ عَيْنُهُ وَلَا ذَهَبَتْ نَضَارَتُهُ.
٨ : وَبَكَى بَنُو إِسْرَائِيلَ مُوسَى فِي عَرَبَاتِ مُوآبَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا، وَتَمَّتْ أَيَّامُ بُكَاءِ نَوْحِ مُوسَى.
٩ : وَيَشُوعُ بْنُ نُونَ امْتَلَأَ رُوحَ حِكْمَةٍ، لِأَنَّ مُوسَى وَضَعَ يَدَيْهِ عَلَيْهِ، فَسَمِعَ لَهُ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَعَمِلُوا كَمَا أَوْصَى الرَّبُّ مُوسَى.
١٠ : وَلَمْ يَقُمْ بَعْدُ نَبِيٌّ فِي إِسْرَائِيلَ مِثْلُ مُوسَى، الَّذِي عَرَفَهُ الرَّبُّ وَجْهًا لِوَجْهٍ،
١١ : فِي جَمِيعِ الْآيَاتِ وَالْعَجَائِبِ الَّتِي أَرْسَلَهُ الرَّبُّ لِيَعْمَلَهَا فِي أَرْضِ مِصْرَ بِفِرْعَوْنَ وَبِجَمِيعِ عَبِيدِهِ وَبِكُلِّ أَرْضِهِ،
١٢ : وَبِكُلِّ الْيَدِ الشَّدِيدَةِ وَبِكُلِّ الْمَخَاوِفِ الْعَظِيمَةِ الَّتِي صَنَعَ مُوسَى أَمَامَ أَعْيُنِ جَمِيعِ إِسْرَائِيلَ.

ספר בראשית

פרק א׳.

א בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ׃ ב והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים׃ ג ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור׃ ד וירא אלהים את האור כי טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך׃ ה ויקרא אלהים לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי ערב ויהי בקר יום אחד׃ ו ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים׃ ז ויעש אלהים את הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי כן׃ ח ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי ערב ויהי בקר יום שני׃ ט ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל מקום אחד ותראה היבשה ויהי כן׃ י ויקרא אלהים ליבשה ארץ ולמקוה המים קרא ימים וירא אלהים כי טוב׃ יא ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ פרי עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יב ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה פרי אשר זרעו בו למינהו וירא אלהים כי טוב׃ יג ויהי ערב ויהי בקר יום שלישי׃ יד ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתת ולמועדים ולימים ושנים׃ טו והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על הארץ ויהי כן׃ טז ויעש אלהים את שני המארת הגדלים את המאור הגדל לממשלת היום ואת המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים׃ יז ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על הארץ׃ יח ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי טוב׃ יט ויהי ערב ויהי בקר יום רביעי׃ כ ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על הארץ על פני רקיע השמים׃ כא ויברא אלהים את התנינם הגדלים ואת כל נפש החיה הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל עוף כנף למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כב ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את המים בימים והעוף ירב בארץ׃ כג ויהי ערב ויהי בקר יום חמישי׃ כד ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה ויהי כן׃ כה ויעש אלהים את חית הארץ למינה ואת הבהמה למינה ואת כל רמש האדמה למינהו וירא אלהים כי טוב׃ כו ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובבהמה ובכל הארץ ובכל הרמש הרמש על הארץ׃ כז ויברא אלהים את האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם׃ כח ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל חיה הרמשת על הארץ׃ כט ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את כל עשב זרע זרע אשר על פני כל הארץ ואת כל העץ אשר בו פרי עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה׃ ל ולכל חית הארץ ולכל עוף השמים ולכל רומש על הארץ אשר בו נפש חיה את כל ירק עשב לאכלה ויהי כן׃ לא וירא אלהים את כל אשר עשה והנה טוב מאד ויהי ערב ויהי בקר יום הששי׃

פרק ב׳.

א ויכלו השמים והארץ וכל צבאם׃ ב ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה׃ ג ויברך אלהים את יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלהים לעשות׃ ד אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים׃ ה וכל שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על הארץ ואדם אין לעבד את האדמה׃ ו ואד יעלה מן הארץ והשקה את כל פני האדמה׃ ז ויצר יהוה אלהים את האדם עפר מן האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה׃ ח ויטע יהוה אלהים גן בעדן מקדם וישם שם את האדם אשר יצר׃ ט ויצמח יהוה אלהים מן האדמה כל עץ נחמד למראה וטוב למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע׃ י ונהר יצא מעדן להשקות את הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים׃ יא שם האחד פישון הוא הסבב את כל ארץ החוילה אשר שם הזהב׃ יב וזהב הארץ ההוא טוב שם הבדלח ואבן השהם׃ יג ושם נהר השני גיחון הוא הסובב את כל ארץ כוש׃ יד ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא פרת׃ טו ויקח יהוה אלהים את האדם וינחהו בגן עדן לעבדה ולשמרה׃ טז ויצו יהוה אלהים על האדם לאמר מכל עץ הגן אכל תאכל׃ יז ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות׃ יח ויאמר יהוה אלהים לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו׃ יט ויצר יהוה אלהים מן האדמה כל חית השדה ואת כל עוף השמים ויבא אל האדם לראות מה יקרא לו וכל אשר יקרא לו האדם נפש חיה הוא שמו׃ כ ויקרא האדם שמות לכל הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא מצא עזר כנגדו׃ כא ויפל יהוה אלהים תרדמה על האדם ויישן ויקח אחת מצלעתיו ויסגר בשר תחתנה׃ כב ויבן יהוה אלהים את הצלע אשר לקח מן האדם לאשה ויבאה אל האדם׃ כג ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה זאת׃ כד על כן יעזב איש את אביו ואת אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד׃ כה ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו׃

وَلْتَكُنْ عَلَامَاتٍ لِلْأَزْمِنَةِ وَالْأَيَّامِ وَالسِّنِينَ ١٥
وَتَكُونَ أَنْوَارًا فِي جَلَدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ. ١٦
وَكَانَ كَذَلِكَ. فَصَنَعَ اللهُ النُّورَيْنِ الْعَظِيمَيْنِ: النُّورَ الْأَكْبَرَ
لِحُكْمِ النَّهَارِ، وَالنُّورَ الْأَصْغَرَ لِحُكْمِ اللَّيْلِ، وَالْكَوَاكِبَ. ١٧
وَجَعَلَهَا اللهُ فِي جَلَدِ السَّمَاءِ لِتُنِيرَ عَلَى الْأَرْضِ، ١٨
وَلِتَحْكُمَ عَلَى النَّهَارِ وَاللَّيْلِ، وَلِتُفَرِّقَ بَيْنَ النُّورِ وَالظُّلْمَةِ.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ١٩
وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ: الْيَوْمُ الرَّابِعُ.
وَقَالَ اللهُ: لِتَزْخَرِ الْمِيَاهُ زَخْرًا بِالْكَائِنَاتِ الْحَيَّةِ، ٢٠
وَلْيَطِرْ طَيْرٌ فَوْقَ الْأَرْضِ أَمَامَ جَلَدِ السَّمَاءِ.
فَخَلَقَ اللهُ الْحِيتَانَ الْكَبِيرَةَ، وَكُلَّ كَائِنٍ حَيٍّ يَدِبُّ، ٢١
زَخَرَتْ بِهِ الْمِيَاهُ زَخْرًا، وَكُلَّ طَيْرٍ ذِي جَنَاحٍ.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ٢٢
فَبَارَكَهَا اللهُ قَائِلًا: أَثْمِرُوا وَاكْثُرُوا وَامْلَأُوا الْمِيَاهَ فِي الْبِحَارِ،
وَلْيَكْثُرِ الطَّيْرُ عَلَى الْأَرْضِ.
وَكَانَ مَسَاءٌ وَكَانَ صَبَاحٌ: الْيَوْمُ الْخَامِسُ. ٢٣
وَقَالَ اللهُ: لِتُخْرِجِ الْأَرْضُ كَائِنَاتٍ حَيَّةً كَأَجْنَاسِهَا:
بَهَائِمَ وَدَبَّابَاتٍ وَوُحُوشًا كَأَجْنَاسِهَا.
فَكَانَ كَذَلِكَ. ٢٤
وَصَنَعَ اللهُ وُحُوشَ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا، وَالْبَهَائِمَ كَأَجْنَاسِهَا،
وَكُلَّ دَبَّابَاتِ الْأَرْضِ كَأَجْنَاسِهَا.
وَرَأَى اللهُ أَنَّ ذَلِكَ حَسَنٌ. ٢٥
وَقَالَ اللهُ: لِنَصْنَعِ الْإِنْسَانَ عَلَى صُورَتِنَا وَشَبَهِنَا، ٢٦

الفصل ٢.

١ فَأَكْمَلَ اللهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَكُلَّ جُنْدِهَا.
٢ وَفَرَغَ اللهُ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ،
فَاسْتَرَاحَ فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ مِنْ كُلِّ عَمَلِهِ الَّذِي عَمِلَ.
٣ وَبَارَكَ اللهُ الْيَوْمَ السَّابِعَ وَقَدَّسَهُ،
لِأَنَّهُ فِيهِ اسْتَرَاحَ مِنْ كُلِّ عَمَلِهِ الَّذِي ابْتَدَأَ اللهُ أَنْ يَعْمَلَهُ.
٤ هَذَا تَارِيخُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ حِينَ خُلِقَتْ،
يَوْمَ عَمِلَ الرَّبُّ اللهُ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ.
٥ وَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ فِي الْأَرْضِ شَجَرُ الْبَرِّيَّةِ، وَلَمْ يَكُنْ بَعْدُ
عُشْبُ الْبَرِّيَّةِ قَدْ نَبَتَ، لِأَنَّ الرَّبَّ اللهَ لَمْ يُمْطِرْ عَلَى الْأَرْضِ،
وَلَمْ يَكُنْ إِنْسَانٌ لِيَفْلَحَ الْأَرْضَ.
٦ وَكَانَ يَصْعَدُ مِنَ الْأَرْضِ بُخَارٌ فَيَسْقِي كُلَّ وَجْهِ الْأَرْضِ.
٧ وَجَبَلَ الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ تُرَابًا مِنَ الْأَرْضِ،
وَنَفَخَ فِي أَنْفِهِ نَسَمَةَ حَيَاةٍ، فَصَارَ الْإِنْسَانُ نَفْسًا حَيَّةً.
٨ وَغَرَسَ الرَّبُّ اللهُ جَنَّةً فِي عَدْنٍ شَرْقِيًّا،
وَوَضَعَ هُنَاكَ الْإِنْسَانَ الَّذِي جَبَلَهُ.
٩ وَأَنْبَتَ الرَّبُّ اللهُ مِنَ الْأَرْضِ كُلَّ شَجَرٍ بَهِيٍّ لِلنَّظَرِ
وَجَيِّدٍ لِلطَّعَامِ، وَشَجَرَةَ الْحَيَاةِ فِي وَسْطِ الْجَنَّةِ،
وَشَجَرَةَ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ.
١٠ وَنَهْرٌ يَخْرُجُ مِنْ عَدْنٍ لِيَسْقِيَ الْجَنَّةَ،
وَمِنْ هُنَاكَ يَنْقَسِمُ فَيَصِيرُ أَرْبَعَةَ رُؤُوسٍ.
١١ اسْمُ الْوَاحِدِ فِيشُونُ، هُوَ الْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ حَوِيلَةَ
حَيْثُ الذَّهَبُ،
١٢ وَذَهَبُ تِلْكَ الْأَرْضِ جَيِّدٌ. هُنَاكَ الْبُدَلْحُ وَحَجَرُ الْجَزْعِ.
١٣ وَاسْمُ النَّهْرِ الثَّانِي جِيحُونُ، هُوَ الْمُحِيطُ بِكُلِّ أَرْضِ كُوشَ.
١٤ وَاسْمُ النَّهْرِ الثَّالِثِ حِدَقَلُ، هُوَ الْجَارِي شَرْقِيَّ أَشُّورَ.
وَالنَّهْرُ الرَّابِعُ هُوَ الْفُرَاتُ.
١٥ وَأَخَذَ الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ وَوَضَعَهُ فِي جَنَّةِ عَدْنٍ
لِيَفْلَحَهَا وَيَحْرُسَهَا.
١٦ وَأَوْصَى الرَّبُّ اللهُ الْإِنْسَانَ قَائِلًا: مِنْ كُلِّ شَجَرِ الْجَنَّةِ
تَأْكُلُ أَكْلًا،
١٧ وَأَمَّا شَجَرَةُ مَعْرِفَةِ الْخَيْرِ وَالشَّرِّ فَلَا تَأْكُلْ مِنْهَا،
لِأَنَّكَ يَوْمَ تَأْكُلُ مِنْهَا مَوْتًا تَمُوتُ.
١٨ وَقَالَ الرَّبُّ اللهُ: لَيْسَ جَيِّدًا أَنْ يَكُونَ آدَمُ وَحْدَهُ،
فَأَصْنَعُ لَهُ مُعِينًا نَظِيرَهُ.
١٩ وَجَبَلَ الرَّبُّ اللهُ مِنَ الْأَرْضِ كُلَّ وَحْشِ الْبَرِّيَّةِ،
وَكُلَّ طَيْرِ السَّمَاءِ، وَأَتَى بِهَا إِلَى آدَمَ لِيَرَى مَاذَا يَدْعُوهَا.
وَكُلُّ مَا دَعَا بِهِ آدَمُ ذَاتَ نَفْسٍ حَيَّةٍ فَهُوَ اسْمُهَا.
٢٠ وَدَعَا آدَمُ بِأَسْمَاءٍ لِكُلِّ الْبَهَائِمِ وَطَيْرِ السَّمَاءِ
وَلِكُلِّ وَحْشِ الْبَرِّيَّةِ، وَلَكِنْ لِآدَمَ لَمْ يُوجَدْ مُعِينٌ نَظِيرُهُ.
٢١ فَأَوْقَعَ الرَّبُّ اللهُ سُبَاتًا عَلَى آدَمَ فَنَامَ،
فَأَخَذَ وَاحِدَةً مِنْ أَضْلَاعِهِ وَمَلَأَ مَكَانَهَا لَحْمًا.
٢٢ وَبَنَى الرَّبُّ اللهُ الضِّلْعَ الَّتِي أَخَذَهَا مِنْ آدَمَ امْرَأَةً،
وَأَتَى بِهَا إِلَى آدَمَ.
٢٣ فَقَالَ آدَمُ: هَذِهِ الْآنَ عَظْمٌ مِنْ عِظَامِي وَلَحْمٌ مِنْ لَحْمِي.
هَذِهِ تُدْعَى امْرَأَةً لِأَنَّهَا مِنِ امْرِئٍ أُخِذَتْ.
٢٤ لِذَلِكَ يَتْرُكُ الرَّجُلُ أَبَاهُ وَأُمَّهُ وَيَلْتَصِقُ بِامْرَأَتِهِ،
وَيَكُونَانِ جَسَدًا وَاحِدًا.
٢٥ وَكَانَا كِلَاهُمَا عُرْيَانَيْنِ: آدَمُ وَامْرَأَتُهُ، وَلَا يَخْجَلَانِ.

אשר דבר ה׳ אליהם: אפי׳ לא דברו אלא אליו בלבד. ה׳ אלהינו דבר אלינו בחורב: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. ה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. י : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. טו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. טז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. יט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. כט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ל : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. לט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. מט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. נט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ס : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. סט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ע : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. עט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. פט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. צט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ק : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קי : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קטו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קטז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קיט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קכט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קל : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קלט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קמט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קנט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קס : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קסט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קע : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קעט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קפט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצ : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצח : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. קצט : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. ר : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רא : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רב : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רג : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רד : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רה : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רו : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל משה בלבד. קומו לכם ונסעו: אף על פי שלא דבר אלא אל ישראל בלבד. רז : ואומר אלי אתה ועמך: אף על פי שלא דבר אלא אל מש

صلاة : ك .

١ : وجب القيام على المصلي
الاقتداء : بالمأموم .

٢ : ولا يجوز ان يكون
امام الجمعة : الا رجلا .

٣ : ولا يجب الجمعة : على
امرأة : ولا على خنثى : ولا
على مسافر : ولا على عبد :
ولا على اعمى : ولا على
مقعد : ولا على مريض :
ولا على من به علة تمنعه
من حضور الجماعة .

٤ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

٥ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

٦ : ولا تجب الجمعة : على
من كان منزله على اكثر من
فرسخين : من موضع اقامته
الا ان يكون له منزل
يبيت فيه في احد الفرسخين
فتجب عليه الجمعة في
المنزل الذي يبيت فيه .

صلاة : ل .

١ : ويجب على المسافر
اذا دخل وقت الجمعة :
ان يصلي الجمعة : ولا
يجوز له ان يصلي الظهر
قبل الجمعة : ولا بعدها .

٢ : ولا يجوز ان يصلي
الجمعة : الا في مصر :
او في موضع : قد جرت
العادة : ان يجتمع فيه
الناس : ويقيمون فيه
الجمعة : ولا يجوز ان
يصلي الجمعة : في موضع
لا يجتمع فيه الناس :
ولا يقيمون فيه الجمعة .

٣ : ويجوز ان يصلي
الجمعة : في موضعين
من المصر : اذا كان
المصر كبيرا : ولا يجوز
ان يصلي الجمعة : في
اكثر من موضعين .

س : إذ لا يجب حلق الرأس :
لمن لبّد شعره .
ع : ولبّد الرجل شعره : إذا
ضفره وجعل فيه صمغا .
ف : ولا يجب الحلق إلا على
من له شعر .
ص : ويجب على المحرم إذا
حلق رأسه أو قلّم أظفاره أو
لبس أو تطيب أو جامع قبل
التحلل الأول أن يهدي هديا .
ق : والهدي الإبل والبقر :
والجمع أهداء : وقد أهدى
يهدي إهداء : وهو ما أهدي
إلى بيت الله تعالى : والهدية
ما أهدي إلى غير بيت الله
تعالى .
ر : وإن لم يجد هديا صام
ثلاثة أيام في الحج : وسبعة
إذا رجع إلى أهله : وتلك
عشرة كاملة .
ش : وإن فاته الحج تحلل
بعمرة : وعليه الحج من قابل
والهدي .
ت : والهدي الذي يجب
بالفوات هو هدي التمتع :
وهو أن يحرم بالحج في أشهره
من عامه ثم يعتمر في أشهر
الحج قبل أن يحرم بالحج
من عامه الذي اعتمر فيه .
ث : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج تحلل بعمرة
ولا هدي عليه .
خ : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .
ذ : وإن فاته الحج وكان
قارنا فعليه هديان هدي
القران وهدي الفوات .
ض : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .
ظ : وإن فاته الحج وكان
قارنا فعليه هديان هدي
القران وهدي الفوات .
غ : وإن أحرم بالحج بعد
ما فاته الحج فعليه الهدي
والحج من قابل .

... : ٥٣

١ : ... ...

מה : וְעוֹד אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי : פְּתַח
אֵל תִּירְאִי מִפְּנֵי אֵימָתָן שֶׁל מִצְרִיִּים .

מו : וְעוֹד אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי : פְּתַח
אֵל תִּירְאִי מִפְּנֵי אֵימָתָן שֶׁל מִצְרִיִּים .
מִפְּנֵי מָה אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי . מִפְּנֵי
שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה . וְכֵיוָן שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה
הָיְתָה : אֵין דַּרְכָּן שֶׁל בְּנוֹת אֱמוֹרִי
לְהִתְעַבֵּר מִשִּׁפְחָה אַחֶרֶת .

מז : אֵין דַּרְכָּן שֶׁל בְּנוֹת אֱמוֹרִי לְהִתְעַבֵּר
אֶלָּא : כְּשֶׁהֵן נוֹתְנוֹת לְאִישׁ אֶחָד .
וְכֵיוָן שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה לְהִתְעַבֵּר
מִשִּׁפְחָה אַחֶרֶת . אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי
לְךָ אֵין לְךָ אֶלָּא אִישׁ אֶחָד .

מח : וְכֵיוָן שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה לְהִתְעַבֵּר
מִשִּׁפְחָה אַחֶרֶת : אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי
לְךָ אֵין לְךָ אֶלָּא אִישׁ אֶחָד . וְכֵיוָן
שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה לְהִתְעַבֵּר מִשִּׁפְחָה
אַחֶרֶת : אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי לְךָ אֵין
לְךָ אֶלָּא אִישׁ אֶחָד . וְכֵיוָן שֶׁהָיְתָה
יְרֵאָה לְהִתְעַבֵּר מִשִּׁפְחָה אַחֶרֶת :
אָמַר לָהּ אַל תִּירְאִי לְךָ אֵין לְךָ אֶלָּא
אִישׁ אֶחָד . וְכֵיוָן שֶׁהָיְתָה יְרֵאָה
לְהִתְעַבֵּר מִשִּׁפְחָה אַחֶרֶת : אָמַר לָהּ
אַל תִּירְאִי לְךָ אֵין לְךָ אֶלָּא אִישׁ אֶחָד .

ومن الأولاد على الصدقة .
٢ : وهذا على الخارجين عن
الجماعة : وهم الذين قد
خرجوا من الجماعة .
ط : والأولاد : هم الذين
لم يبلغوا الحلم .
ى : وهذه الصدقة قد أقيمت
إذن : والصدقة : هي الأموال
التي تعطى
للفقراء وهذه .
يا : وهذه الصدقة إنما
تعطى : للفقراء والمساكين :
وهم الذين لا يسألون
الناس : وهم على الحقيقة
فقراء .
يب : والمؤلفة قلوبهم
الذين : هم ناس يعطون على
الإسلام : وهم الذين
يرجى : من إسلامهم خير
للمسلمين . والمؤلفة قلوبهم :
هم ناس من
العرب : كانوا يأتون
النبي عليه السلام .
يج : وفي الرقاب الذين
يعتقون : وهم العبيد الذين
يشترون : ويعتقون .
يد : والغارمون : هم الذين
يستدينون : في غير معصية
الله : ثم يعجزون عن
قضائها .
يه : وفي سبيل الله : هم
الغزاة : الذين يغزون
ويجاهدون : في سبيل الله .
يو : وابن السبيل : هو
الغريب : الذي يمر بالبلد .

حاشية : حه .

١ : والذين يلمزون النبي :
والذين : هم يعيبون النبي
ويطعنون عليه : في قسمته
الصدقات .
٢ : وهو رجل من
المنافقين : يقال له ذو
الخويصرة .
٣ : ومن لم يرض منها
يسخط : أي لم يرض
بقسمته .
٤ : وإذا هم يسخطون :
أي يغضبون .
٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦ : والجواظ : هو الكثير
اللحم .
٧ : والزنيم : هو الدعي :
الذي يدعى إلى قوم
وليس منهم .
٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٢٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٣٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٤٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٥٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٦٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٧٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٨٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩١ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٢ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٣ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٤ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٥ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٦ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٧ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٨ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
٩٩ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .
١٠٠ : وهذه الآية : نزلت في
رجل من المنافقين .

وعبيا لا تعتبه لم مع يقدم .

٥٥ : وعبيه وهوشنا لمعلا : هكم
دعوتا لمحد وعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا . ٥٥ : وعبيه
دعوتا لمعلا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

٥٥ : وعبيه دعوتا لمعلا : دعد
هلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
هكم دلاعقتم دعدنا : دعد هلاعقتم :
وعبيه لمحد وعدنا .

طقوس : ٢٥ .

١ : وقال الرب لموسى : ٢ كلم بني اسرائيل وقل لهم اذا قرب احدكم قربانا للرب فمن البهائم من البقر او من الغنم تقربون قربانكم . ٣ ان كان قربانه محرقة من البقر فليقرب ذكرا صحيحا الى باب خيمة الاجتماع يقربه عن رضاه امام الرب . ٤ ويضع يده على رأس المحرقة فترضى عنه للتكفير عنه . ٥ ويذبح العجل امام الرب ويقرب بنو هرون الكهنة الدم ويرشون الدم مستديرا على المذبح الذي عند باب خيمة الاجتماع . ٦ ويسلخ المحرقة ويقطعها قطعا . ٧ ويجعل بنو هرون الكاهن نارا على المذبح ويرتبون حطبا على النار . ٨ ويرتب بنو هرون الكهنة القطع والرأس والشحم على الحطب الذي على النار التي على المذبح . ٩ واما الكرش والاكارع فيغسلها بالماء ويحرق الكاهن الكل على المذبح محرقة وقودها رائحة سرور للرب . ١٠ وان كان قربانه من الغنم من الخراف او من المعز لمحرقة فليقرب ذكرا صحيحا . ١١ ويذبحه عن رضاه امام الرب شمالي المذبح ويرش بنو هرون الكهنة دمه على المذبح مستديرا . ١٢ ويقطعه قطعا ورأسه وشحمه ويرتبها الكاهن على الحطب الذي على النار التي على المذبح . ١٣ واما الكرش والاكارع فيغسلها بالماء ويقرب الكاهن الكل ويحرقه على المذبح محرقة وقودها رائحة سرور للرب . ١٤ وان كان قربانه للرب من الطير محرقة فليقرب من اليمام او من فراخ الحمام قربانه . ١٥ ويقربه الكاهن الى المذبح ويقرص رأسه ويحرقه على المذبح ويعصر دمه على حائط المذبح . ١٦ ويشق حوصلته مع ريشها ويطرحها عند المذبح شرقي المكان حيث الرماد . ١٧ ويشقه شقا بين جناحيه لا يفصله ويحرقه الكاهن على المذبح على الحطب الذي على النار محرقة وقودها رائحة سرور للرب .

٢ وان قرب احد تقدمة للرب فليكن قربانه سميذ فطير يصب عليه زيتا ويجعل عليه لبونة . ٢ ويأتي به الى بني هرون الكهنة فيقبض منه ملء قبضته من سميذه الفطير ومن زيته مع كل لبونته ويحرق الكاهن تذكاره على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ٣ والباقي من التقدمة لهرون وبنيه قدس اقداس من وقائد الرب . ٤ وان قربت قربانا تقدمة مطبوخة في تنور فليكن سميذا فطيرا من فطائر ملتوتة بالزيت او رقاقا فطيرا مدهونة بالزيت . ٥ وان كان قربانك تقدمة على الصاج فليكن سميذا فطيرا ملتوتا بالزيت . ٦ تقسمه قطعا وتصب عليه زيتا فهو تقدمة . ٧ وان كان قربانك تقدمة على المقلاة فليعمل من سميذ بالزيت . ٨ وتأتي بالتقدمة التي تعمل من هذه للرب ويقدمها للكاهن فيأتي بها الى المذبح . ٩ ويرفع الكاهن من التقدمة تذكارها ويحرقه على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ١٠ والباقي من التقدمة لهرون وبنيه قدس اقداس من وقائد الرب . ١١ كل التقدمة التي تقربون للرب لا تعملوا خميرا لان كل خمير وكل عسل لا تحرقون منه وقودا للرب . ١٢ قربان باكورة تقربونه للرب واما على المذبح فلا يصعدان رائحة سرور . ١٣ وكل قربان تقدمتك تملحه بالملح ولا تعدم ملح عهد الهك عن تقدمتك على كل قربانك تقرب ملحا . ١٤ وان قربت تقدمة باكورة للرب فمن السنبل المحمص بالنار من رضوض الحنطة تقرب تقدمة باكورتك . ١٥ وتجعل عليه زيتا وتضع عليه لبونة فهو تقدمة . ١٦ ويحرق الكاهن تذكاره من رضوضه ومن زيته مع كل لبونته وقودا للرب .

٣ وان كان قربانه ذبيحة سلامة ان قرب من البقر ذكرا او انثى صحيحا يقربه امام الرب . ٢ ويضع يده على رأس قربانه ويذبحه على باب خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون الكهنة الدم على المذبح مستديرا . ٣ ويقرب من ذبيحة السلامة وقودا للرب الشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ٤ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ٥ ويحرقها بنو هرون على المذبح على المحرقة التي على الحطب الذي على النار وقودا رائحة سرور للرب . ٦ وان كان قربانه من الغنم للذبيحة سلامة للرب ذكرا او انثى صحيحا يقربه . ٧ ان كان خروفا قرب قربانه امام الرب . ٨ ويضع يده على رأس قربانه ويذبحه امام خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون دمه على المذبح مستديرا . ٩ ويقرب من ذبيحة السلامة وقودا للرب شحمها الالية كلها عند العجز يقطعها قريبا من عصعص والشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ١٠ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ١١ ويحرقها الكاهن على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . ١٢ وان كان قربانه معزا قربه امام الرب . ١٣ ويضع يده على رأسه ويذبحه امام خيمة الاجتماع ويرش بنو هرون دمه على المذبح مستديرا . ١٤ ويقرب منه قربانا وقودا للرب الشحم المغشي الجوف وكل الشحم الذي على الجوف . ١٥ والكليتين وكل الشحم الذي عليهما الذي على الخاصرتين والزيادة على الكبد مع الكليتين ينزعها . ١٦ ويحرقها الكاهن على المذبح وقودا رائحة سرور للرب . كل شحم للرب . ١٧ فريضة دهرية في اجيالكم في كل مساكنكم لا تأكلوا شحما ولا دما .

דבר: אלה דברים שאמר משה לכל ישראל
בעבר הירדן: משה אמר להם לישראל
ג : בערבה מול סוף בין פארן ובין תפל
ולבן וחצרות וידי זהב: בערבה מול סוף
שהיו ישראל חונים בערבה מול סוף.
ד : ואמרו רבותינו לבין פארן ובין
תפל שבעה מקומות שנתקצפו שם
אבותינו לפני המקום.
ה : ואמרו רבותינו לבין לבן ובין
חצרות שלשה מקומות שנתקצפו שם
אבותינו לפני המקום.
ו : ואמרו רבותינו לבין חצרות לבין
די זהב שנים עשר מיל. שם נתקצף
משה על ישראל: ואמר להם בני
אתם ואני אביכם. בשעה שאתם
עושים רצונו של מקום אתם קרויים
בניו שנאמר בנים אתם לה' אלהיכם.
ז : ואם אי אתם עושים רצונו של
מקום אני אומר לו לא בנים הם
אלא ממזרים. כיצד משל לשני
בני אדם שהיו מהלכים בדרך אחת
ונפלו לבור אחד. אמר אחד מהם
לחבירו בני אם אי אתה מוציאני
מן הבור אני אומר לך לא בני אתה.
ח : אמר לו אחיך אתה. אמר לו
אשתך אני. אמר לו בני אתה.
ט : אמר לו אחיך אתה: אמר לו
אשתך אני: אמר לו בני אתה.
י : אמר לו אחיך אתה: שאני
מתיירא ממך שמא תהרגני. אמר
לו אשתך אני: שאני מתיירא ממך
שמא תכישני נחש. אמר לו בני
אתה: שאני יודע בך שאתה מוציאני
מן הבור.
יא : ואמרו רבותינו לבין פארן ובין
תפל שבעה מקומות שנתקצפו שם
אבותינו לפני המקום. פארן ומרה
ומסה ומריבה וחרמה וקבורת התאוה
ותבערה.
יב : ואמרו רבותינו לבין לבן ובין
חצרות שנים עשר מיל: כנגד שנים
עשר שבטים שהיו עתידים לירד
לארץ ישראל.
יג : ואמרו רבותינו לבין חצרות לבין
די זהב שנים עשר מיל: כנגד שנים
עשר שבטים שהיו עתידים לירד
לארץ ישראל.

ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר: ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר: ואתחנן אל ה' בעת ההיא לאמר:

الذي . والقابلة هي التي تعين المرأة على الولادة : وقوله تم ١ : وسمه ليموت : وتفسيره اجعل له علامة ليموت : ومنه قيل للحديدة التي يكوى بها الميسم : وقوله تم : وأصل الوسم العلامة : ثم كثر حتى قيل لكل ما يعلم به شيء من الشيء

وَاشَرُّوا عَلَيْهِمْ مُرَاقِبِينَ لِكَيْ يُذِلُّوهُمْ بِأَثْقَالِهِمْ. فَبَنَوْا لِفِرْعَوْنَ مَدِينَتَيْ مَخَازِنَ فِيثُومَ وَرَعَمْسِيسَ. ١٢ وَكَمَا كَانُوا يُذِلُّونَهُمْ هَكَذَا كَانُوا يَكْثُرُونَ وَيَمْتَدُّونَ حَتَّى كَرِهُوا بَنِي إِسْرَائِيلَ. ١٣ فَاسْتَعْبَدَ الْمِصْرِيُّونَ بَنِي إِسْرَائِيلَ بِعُنْفٍ. ١٤ وَمَرَّرُوا حَيَاتَهُمْ بِعُبُودِيَّةٍ قَاسِيَةٍ فِي الطِّينِ وَاللَّبِنِ وَفِي كُلِّ عَمَلٍ فِي الْحَقْلِ. كُلُّ عَمَلِهِمْ بِهِ اسْتَعْبَدُوهُمْ بِعُنْفٍ. ١٥ ثُمَّ كَلَّمَ مَلِكُ مِصْرَ قَابِلَةَ الْعِبْرِيَّاتِ الَّتِي اسْمُ الْوَاحِدَةِ شِفْرَةُ وَاسْمُ الثَّانِيَةِ فُوعَةُ ١٦ وَقَالَ: «عِنْدَمَا تُوَلِّدَانِ الْعِبْرِيَّاتِ وَتَرَيَانِهِنَّ عَلَى الْمِخَضَّةِ، إِنْ كَانَ ابْنًا فَاقْتُلَاهُ، وَإِنْ كَانَتْ بِنْتًا فَتَحْيَا». ١٧ وَلَكِنَّ الْقَابِلَتَيْنِ خَافَتَا اللهَ وَلَمْ تَفْعَلَا كَمَا كَلَّمَهُمَا مَلِكُ مِصْرَ، بَلْ أَحْيَتَا الأَوْلَادَ. ١٨ فَدَعَا مَلِكُ مِصْرَ الْقَابِلَتَيْنِ وَقَالَ لَهُمَا: «لِمَاذَا فَعَلْتُمَا هَذَا الأَمْرَ وَأَحْيَيْتُمَا الأَوْلَادَ؟» ١٩ فَقَالَتِ الْقَابِلَتَانِ لِفِرْعَوْنَ: «لأَنَّ النِّسَاءَ الْعِبْرِيَّاتِ لَسْنَ كَالْمِصْرِيَّاتِ، لأَنَّهُنَّ قَوِيَّاتٌ يَلِدْنَ قَبْلَ أَنْ تَأْتِيَ إِلَيْهِنَّ الْقَابِلَةُ». ٢٠ فَأَحْسَنَ اللهُ إِلَى الْقَابِلَتَيْنِ، وَكَثُرَ الشَّعْبُ وَعَظُمَ جِدًّا. ٢١ وَلأَنَّ الْقَابِلَتَيْنِ خَافَتَا اللهَ، صَنَعَ لَهُمَا بُيُوتًا. ٢٢ فَأَوْصَى فِرْعَوْنُ جَمِيعَ شَعْبِهِ قَائِلًا: «كُلُّ ابْنٍ يُولَدُ فَاطْرَحُوهُ فِي النَّهْرِ، وَكُلُّ بِنْتٍ فَاسْتَحْيُوهَا».

الإصحاح ٢

٢ ١ وَذَهَبَ رَجُلٌ مِنْ بَيْتِ لاوِي وَأَخَذَ بِنْتَ لاوِي. ٢ فَحَبِلَتِ الْمَرْأَةُ وَوَلَدَتِ ابْنًا، وَلَمَّا رَأَتْهُ أَنَّهُ جَمِيلٌ خَبَّأَتْهُ ثَلاثَةَ أَشْهُرٍ. ٣ وَلَمَّا لَمْ تَقْدِرْ أَنْ تُخَبِّئَهُ بَعْدُ أَخَذَتْ لَهُ تَابُوتَ بَرْدِيٍّ وَطَلَتْهُ بِالْحُمَرِ وَالزِّفْتِ، وَوَضَعَتِ الْوَلَدَ فِيهِ وَوَضَعَتْهُ بَيْنَ الأَسْلِ عَلَى شَاطِئِ النَّهْرِ. ٤ وَوَقَفَتْ أُخْتُهُ مِنْ بَعِيدٍ لِتَعْرِفَ مَاذَا يُفْعَلُ بِهِ. ٥ وَنَزَلَتِ ابْنَةُ فِرْعَوْنَ لِتَغْتَسِلَ فِي النَّهْرِ، وَكَانَتْ جَوَارِيهَا تَتَمَشَّى عَلَى شَاطِئِ النَّهْرِ، فَرَأَتِ التَّابُوتَ بَيْنَ الأَسْلِ فَأَرْسَلَتْ أَمَتَهَا فَأَخَذَتْهُ. ٦ وَفَتَحَتْهُ فَرَأَتْهُ الْوَلَدَ، وَإِذَا الصَّبِيُّ يَبْكِي. فَرَقَّتْ لَهُ وَقَالَتْ: «هَذَا مِنْ أَوْلادِ الْعِبْرِيِّينَ». ٧ فَقَالَتْ أُخْتُهُ لابْنَةِ فِرْعَوْنَ: «أَأَذْهَبُ وَأَدْعُو لَكِ مُرْضِعَةً مِنَ الْعِبْرِيَّاتِ فَتُرْضِعَ لَكِ الْوَلَدَ؟» ٨ فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: «اذْهَبِي». فَذَهَبَتِ الْفَتَاةُ وَدَعَتْ أُمَّ الْوَلَدِ. ٩ فَقَالَتْ لَهَا ابْنَةُ فِرْعَوْنَ: «اذْهَبِي بِهَذَا الْوَلَدِ وَأَرْضِعِيهِ لِي وَأَنَا أُعْطِي أُجْرَتَكِ». فَأَخَذَتِ الْمَرْأَةُ الْوَلَدَ وَأَرْضَعَتْهُ. ١٠ فَلَمَّا كَبِرَ الْوَلَدُ أَتَتْ بِهِ إِلَى ابْنَةِ فِرْعَوْنَ فَصَارَ لَهَا ابْنًا، وَدَعَتِ اسْمَهُ مُوسَى وَقَالَتْ: «لأَنِّي مِنَ الْمَاءِ مَسَحْتُهُ».

١١ وَكَانَ فِي تِلْكَ الأَيَّامِ لَمَّا كَبِرَ مُوسَى أَنَّهُ خَرَجَ إِلَى إِخْوَتِهِ وَنَظَرَ إِلَى أَثْقَالِهِمْ، وَرَأَى مِصْرِيًّا يَضْرِبُ عِبْرِيًّا مِنْ إِخْوَتِهِ. ١٢ فَالْتَفَتَ هَهُنَا وَهُنَاكَ وَرَأَى أَنْ لَيْسَ أَحَدٌ، فَقَتَلَ الْمِصْرِيَّ وَطَمَرَهُ فِي الرَّمْلِ. ١٣ وَخَرَجَ فِي الْيَوْمِ الثَّانِي وَإِذَا رَجُلانِ عِبْرِيَّانِ يَتَخَاصَمَانِ، فَقَالَ لِلظَّالِمِ: «لِمَاذَا تَضْرِبُ صَاحِبَكَ؟» ١٤ فَقَالَ: «مَنْ جَعَلَكَ رَئِيسًا وَقَاضِيًا عَلَيْنَا؟ أَلَعَلَّكَ تَقْتُلُنِي كَمَا قَتَلْتَ الْمِصْرِيَّ؟» فَخَافَ مُوسَى وَقَالَ: «لَقَدْ ظَهَرَ الأَمْرُ!» ١٥ وَسَمِعَ فِرْعَوْنُ هَذَا الأَمْرَ فَطَلَبَ أَنْ يَقْتُلَ مُوسَى. فَهَرَبَ مُوسَى مِنْ وَجْهِ فِرْعَوْنَ وَأَقَامَ فِي أَرْضِ مِدْيَانَ، وَجَلَسَ عِنْدَ بِئْرٍ. ١٦ وَكَانَ لِكَاهِنِ مِدْيَانَ سَبْعُ بَنَاتٍ، فَأَتَيْنَ وَاسْتَقَيْنَ وَمَلأْنَ الأَجْرَانَ لِيَسْقِيَ غَنَمَ أَبِيهِنَّ. ١٧ فَجَاءَ الرُّعَاةُ وَطَرَدُوهُنَّ، فَقَامَ مُوسَى وَأَنْقَذَهُنَّ وَسَقَى غَنَمَهُنَّ. ١٨ فَلَمَّا أَتَيْنَ إِلَى رَعُوئِيلَ أَبِيهِنَّ قَالَ: «مَا بَالُكُنَّ أَسْرَعْتُنَّ الْمَجِيءَ الْيَوْمَ؟» ١٩ فَقُلْنَ: «رَجُلٌ مِصْرِيٌّ أَنْقَذَنَا مِنْ يَدِ الرُّعَاةِ، وَاسْتَقَى لَنَا أَيْضًا وَسَقَى الْغَنَمَ». ٢٠ فَقَالَ لِبَنَاتِهِ: «وَأَيْنَ هُوَ؟ لِمَاذَا تَرَكْتُنَّ الرَّجُلَ؟ ادْعُوهُ لِيَأْكُلَ خُبْزًا». ٢١ فَرَضِيَ مُوسَى أَنْ يُقِيمَ عِنْدَ الرَّجُلِ، فَزَوَّجَ مُوسَى صَفُّورَةَ ابْنَتَهُ. ٢٢ فَوَلَدَتِ ابْنًا فَدَعَا اسْمَهُ جَرْشُومَ، لأَنَّهُ قَالَ: «كُنْتُ نَزِيلًا فِي أَرْضٍ غَرِيبَةٍ».

الآية : ٥ .

١ : هذه الآية بدل الآية السابقة .

٢ : الآية ٥ بدل الآية ٤ أسقطها الناسخ : ذلك هو الذين يسيرون على هدى من ربهم وأولئك هم الفائزون .

٣ : الآية ٥ بدل الآية ٤ أسقطها الناسخ : الذين يسيرون على هدى من ربهم وأولئك هم الفائزون .

٤ : هذه الآية بدل الآية ٥ : إن الذين كفروا سواء عليهم أأنذرتهم أم لم تنذرهم لا يؤمنون .

٥ : هذه الآية بدل الآية ٦ : ما كفروا بآياتنا ولا جحدوا بها إلا ظلما وعلوا .

٦ : الآية ٦ بدل الآية ٧ : ختم الله على قلوبهم وعلى سمعهم وعلى أبصارهم غشاوة ولهم عذاب عظيم .

٧ : الآية ٧ بدل الآية ٨ : ومن الناس من يقول آمنا بالله وباليوم الآخر وما هم بمؤمنين .

٨ : هذه الآية بدل الآية ٩ : يخادعون الله والذين آمنوا وما يخدعون إلا أنفسهم وما يشعرون .

٩ : الآية ٩ بدل الآية ١٠ : في قلوبهم مرض فزادهم الله مرضا ولهم عذاب أليم بما كانوا يكذبون .

١٠ : الآية ١٠ بدل الآية ١١ : وإذا قيل لهم لا تفسدوا في الأرض قالوا إنما نحن مصلحون .

١١ : الآية ١١ بدل الآية ١٢ : ألا إنهم هم المفسدون ولكن لا يشعرون .

١٢ : الآية ١٢ بدل الآية ١٣ : وإذا قيل لهم آمنوا كما آمن الناس قالوا أنؤمن كما آمن السفهاء ألا إنهم هم السفهاء ولكن لا يعلمون .

١٣ : الآية ١٣ بدل الآية ١٤ : وإذا لقوا الذين آمنوا قالوا آمنا وإذا خلوا إلى شياطينهم قالوا إنا معكم إنما نحن مستهزئون .

١٤ : هذه الآية بدل الآية ١٥ : الله يستهزئ بهم ويمدهم في طغيانهم يعمهون .

١٥ : الآية ١٥ بدل الآية ١٦ : أولئك الذين اشتروا الضلالة بالهدى فما ربحت تجارتهم وما كانوا مهتدين .

ואמר : אחת שהיו לו לאדם הראשון בתחלה.
יב : ואמרתם אליו זה מה אלהינו : אמרו לו
אלהינו שבשמים הוא אלהינו שבשמים הוא.
יג : ואמרנו אליהם כאשר דבר ה' אלהינו
אלינו : כאשר אמר לנו אלהינו שבשמים הוא
אלהינו שבשמים הוא.
יד : ויצו ה' אתי בעת ההיא ללמד אתכם
חקים ומשפטים : ללמד אתכם חקים ומשפטים.
לעשתכם בארץ אשר אתם עברים שמה
לרשתה : לעשותכם בארץ ישראל שאתם עתידים
לרשתה.
טו : ושמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם
כל תמונה : ביום אשר דבר ה' אליכם בחרב
מתוך האש : ביום שנתן לכם את התורה.
טז : פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת
כל סמל : פן תשחתון ותעשו לכם פסל תמונת
כל סמל.
תבנית זכר או נקבה : תבנית זכר או תבנית
נקבה.
יז : תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל
צפור כנף אשר תעוף בשמים : תבנית כל בהמה
אשר בארץ תבנית כל עוף אשר יעוף בשמים.
יח : תבנית כל רמש בארץ תבנית כל דגה
אשר במים מתחת לארץ : תבנית כל רמש בארץ
תבנית כל דג אשר במים מתחת לארץ.
יט : ופן תשא עיניך השמימה וראית את
השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים
ונדחת והשתחוית להם ועבדתם : ופן תשא עיניך
השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים
כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם.
אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים תחת
כל השמים : אשר חלק ה' אלהיך אתם לכל העמים
תחת כל השמים.
כ : ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל
ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה : ואתכם
לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות
לו לעם נחלה כיום הזה.
כא : וה' התאנף בי על דבריכם ולא נשבע
לבלתי עברי את הירדן ולבלתי בוא אל הארץ
הטובה אשר ה' אלהיך נתן לך נחלה : וה' התאנף
בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברי את הירדן
ולבלתי בוא אל הארץ הטובה אשר ה' אלהיך נתן
לך נחלה.
כב : כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את
הירדן : כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את
הירדן.
כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית ה'
אלהיכם אשר כרת עמכם : השמרו לכם פן תשכחו
את ברית ה' אלהיכם אשר כרת עמכם.
ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך ה'
אלהיך : ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוה
אתכם ה' אלהיכם.
כד : כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא :
כי ה' אלהיך אש אכלה הוא אל קנא.
כה : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם
בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם
הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו : כי תוליד בנים
ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל
תמונת כל ועשיתם הרע בעיני ה' אלהיך להכעיסו.
כו : העידתי בכם היום את השמים ואת
הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם
עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים
עליה כי השמד תשמדון : העידתי בכם היום את
השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ
אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא
תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון.
כז : והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם
מתי מספר בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה :
והפיץ ה' אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר
בגוים אשר ינהג ה' אתכם שמה.
כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ
ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא
יריחון.
כט : ובקשתם משם את ה' אלהיך ומצאת כי
תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך : ובקשתם משם את
ה' אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך.
ל : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת
בקולו : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה
באחרית הימים ושבת עד ה' אלהיך ושמעת
בקולו.
לא : כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם : כי אל רחום ה' אלהיך לא ירפך ולא
ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע
להם.
לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו
לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ
ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר
הגדול הזה או הנשמע כמהו : כי שאל נא לימים
ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים
אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים
הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו.
לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש
כאשר שמעת אתה ויחי : השמע עם קול אלהים
מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי.
לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי
מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד
חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר
עשה לכם ה' אלהיכם במצרים לעיניך : או הנסה
אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת
במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה
ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם ה' אלהיכם
במצרים לעיניך.
לה : אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלהים
אין עוד מלבדו : אתה הראת לדעת כי ה' הוא
האלהים אין עוד מלבדו.
לו : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל
הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך
האש : משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ
הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש.
לז : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו
אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים : ותחת
כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך
בפניו בכחו הגדול ממצרים.
לח : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך
להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה :
להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך
לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה.
לט : וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה'
הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין
עוד : וידעת היום והשבת אל לבבך כי ה' הוא
האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד.
מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי
מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען
תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן לך
כל הימים : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר
אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך
ולמען תאריך ימים על האדמה אשר ה' אלהיך נתן
לך כל הימים.
מא : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן
מזרחה שמש : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר
הירדן מזרחה שמש.
מב : לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו
בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל
אחת מן הערים האל וחי : לנוס שמה רוצח אשר
ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול
שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי.
מג : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני
ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני :
את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמות
בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לבנימני.
מד : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני
ישראל.
מה : אלה העדות והחקים והמשפטים אשר
דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים : אלה
העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני
ישראל בצאתם ממצרים.
מו : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ
סיחון מלך האמרי אשר יושב בחשבון ומכה משה
ובני ישראל אתו בצאתם ממצרים : בעבר הירדן
בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר
יושב בחשבון ומכה משה ובני ישראל אתו בצאתם
ממצרים.
מז : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך
הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה
שמש : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן
שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש.
מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד
הר שיאן הוא חרמון : מערוער אשר על שפת נחל
ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון.
מט : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים
הערבה תחת אשדת הפסגה : וכל הערבה עבר
הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה.

פרק ו .

א : בני לוי גרשון קהת ומררי .
ב : ואלה שמות בני גרשון לבני ושמעי .
ג : ובני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל .
ד : ובני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לבתיהם .
ה : לגרשון יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו .
ו : בני קהת עמרם יצהר וחברון ועזיאל .
ז : ובני עמרם אהרן ומשה ומרים ובני אהרן נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר .
ח : אלעזר הוליד את פינחס פינחס הוליד את אבישוע .
ט : ואבישוע הוליד את בוקי ובוקי הוליד את עזי .
י : ועזי הוליד את זרחיה וזרחיה הוליד את מרימות .
יא : ומרימות הוליד את אמריה ואמריה הוליד את אחיטוב .
יב : ואחיטוב הוליד את צדוק וצדוק הוליד את שלום .
יג : ושלום הוליד את חלקיה וחלקיה הוליד את עזריה .
יד : ועזריה הוליד את שריה ושריה הוליד את יהוצדק .
טו : ויהוצדק הלך בגלות בהגלות יהוה את יהודה וירושלם ביד נבוכדנצר .
טז : בני לוי גרשום קהת ומררי .
יז : ואלה שמות בני גרשום לבני ושמעי .
יח : בני קהת עמרם ויצהר וחברון ועזיאל .
יט : בני מררי מחלי ומושי אלה הם משפחות הלוי לאבותם .
כ : לגרשום יחת בנו זמה בנו .
כא : יואח בנו עדו בנו זרח בנו יאתרי בנו .
כב : בני קהת עמינדב בנו קרח בנו אסיר בנו .
כג : אלקנה בנו ואביסף בנו ואסיר בנו .
כד : תחת בנו אוריאל בנו עזיה בנו ושאול בנו .
כה : ובני אלקנה עמשי ואחימות .
כו : אלקנה בני צופי בנו נחת בנו .
כז : אליאב בנו ירוחם בנו אלקנה בנו .
כח : ובני שמואל הבכור ואביה והשני אביה .
כט : בני מררי מחלי לבני שמעי עזה בנו .
ל : אוזה בנו שמעא בנו חגיה בנו עשיה בנו .
לא : ואלה אשר העמיד דוד על שיר בית יהוה מן הנוח הארון .
לב : וישרתו לפני משכן אהל מועד בשיר עד בנות שלמה את בית יהוה בירושלם ויעמדו על משמרתם כמשפטם .
לג : ואלה העמדים ובניהם מבני הקהתי הימן המשורר בן יואל בן שמואל .
לד : בן אלקנה בן יראם בן אליאל בן תוח .
לה : בן צוף בן אלקנה בן מחת בן עמשי .
לו : בן אלקנה בן יואל בן עזריה בן צפניה .
לז : בן תחת בן אסיר בן אביסף בן קרח .
לח : בן יצהר בן קהת בן לוי בן ישראל .
לט : ואחיו אסף העמד על ימינו אסף בן ברכיה בן שמעא .
מ : בן מיכאל בן בעסיה בן מלכיה .
מא : בן אתני בן זרח בן עדיה .
מב : בן אתן בן זמה בן שמעי .
מג : בן יחת בן גרשום בן לוי .
מד : ואחיהם בני מררי לשמאל עמדו אתן בן קישי בן עבדי בן מלוך .
מה : בן חשביה בן אמציה בן חלקיה .
מו : בן אמצי בן בני בן שמר .
מז : בן מחלי בן מושי בן מררי בן לוי .
מח : ואחיהם הלוים נתונים לכל עבדת משכן בית האלהים .
מט : ואהרן ובניו מקטירים על מזבח העולה ועל מזבח הקטרת לכל מלאכת קדש הקדשים ולכפר על ישראל ככל אשר צוה משה עבד האלהים .
נ : ואלה בני אהרן אלעזר בנו פינחס בנו אבישוע בנו .
נא : בנוקי בנו עזי בנו זרחיה בנו .
נב : מרימות בנו אמריה בנו אחיטוב בנו .
נג : צדוק בנו אחימעץ בנו .
נד : ואלה מושבותם בטירותם לגבולותם לבני אהרן למשפחת הקהתי כי להם היה הגורל .
נה : ויתנו להם את חברון בארץ יהודה ואת מגרשיה סביבותיה .
נו : ואת שדי העיר וחצריה נתנו ליפנה בן יפונה .
נז : ולבני אהרן נתנו את ערי מקלט את חברון ואת לבנה ואת מגרשיה ואת יתיר ואת אשתמוע ואת מגרשיה .
נח : ואת חילן ואת מגרשיה ואת דבר ואת מגרשיה .
נט : ואת עשן ואת מגרשיה ואת בית שמש ואת מגרשיה .
ס : ומן שבט בנימין את גבעון ואת מגרשיה ואת גבע ואת מגרשיה .
סא : ואת ענתות ואת מגרשיה ואת עלמון ואת מגרשיה ערים שלש .
סב : לכל בני גרשון למשפחותם מן שבט יששכר ומן שבט אשר ומן שבט נפתלי ומן שבט מנשה בבשן שלש ערים .
סג : לבני מררי למשפחותם מן שבט ראובן ומן שבט גד ומן שבט זבולן בגורל שתים עשרה ערים .
סד : ויתנו בני ישראל ללוים את הערים ואת מגרשיהן .
סה : ויתנו בגורל מן שבט בני יהודה ומן שבט בני שמעון ומן שבט בני בנימין את הערים האלה אשר נקראו בשמות .
סו : ולמשפחות בני קהת היו ערי גבולם משבט אפרים .
סז : ויתנו להם את שכם ואת מגרשיה בהר אפרים עיר מקלט לרוצח ואת גזר ואת מגרשיה .
סח : ואת יקמעם ואת מגרשיה ואת בית חורון ואת מגרשיה .
סט : ואת אילון ואת מגרשיה ואת גת רמון ואת מגרשיה .
ע : ומן חצי שבט מנשה את תענך ואת מגרשיה ואת יבלעם ואת מגרשיה לבני משפחת קהת הנשארים .
עא : לבני גרשון ממשפחת חצי שבט מנשה את גולן בבשן ואת מגרשיה ואת עשתרות ואת מגרשיה .
עב : ומן שבט יששכר את קדש ואת מגרשיה את דברת ואת מגרשיה .
עג : ואת ראמות ואת מגרשיה ואת ענם ואת מגרשיה .
עד : ומן שבט אשר את משאל ואת מגרשיה ואת עבדון ואת מגרשיה .
עה : ואת חוקוק ואת מגרשיה ואת רחוב ואת מגרשיה .
עו : ומן שבט נפתלי את קדש בגליל ואת מגרשיה ואת חמון ואת מגרשיה ואת קרתן ואת מגרשיה .
עז : ומן שבט זבולן את רמונו ואת מגרשיה ואת תבור ואת מגרשיה .
עח : ומעבר לירדן יריחו מקדמת הירדן נתנו מן שבט ראובן ואת בצר במדבר ואת מגרשיה ואת יהצה ואת מגרשיה .
עט : ואת קדמות ואת מגרשיה ואת מיפעת ואת מגרשיה .
פ : ומן שבט גד את ראמות בגלעד ואת מגרשיה ואת מחנים ואת מגרשיה .
פא : ואת חשבון ואת מגרשיה ואת יעזר ואת מגרשיה .

ה : והוא העמיד את אחיו לפניו: אם
יפרוץ בו פרוץ : אם יפרוץ בו
אחד מן הגדולים, ואחיו
ו : הפנים יעמוד לפניו: אם
מלך הוא. ואחיו הם הפנים
לפניו. ואין אחיו אלא
ז : אחיו מן האב: ואחיו
מן האם. ואחיו הם בניו
ואחיותיו. ואחיו אחיו
ח : ואחיו הם בני אחיו.
ואחיו הם בני אחיותיו.
ט : ואחיו אחיותיו הם
אחיותיו מן האב: ואחיו
אחיותיו הם אחיותיו מן
האם. ואחיו הם בניו
ואחיותיו. ואחיו אחיותיו
י : הם בני אחיו ואחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
טו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
טז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
יט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
כט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ל : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
לט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
מט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
נט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ס : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
סט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ע : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
עט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
פט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
צט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
ק : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קי : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קטו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קטז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קיט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קכט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קל : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קלט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קמט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קנט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קס : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קסט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קע : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קעט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קפט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצ : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצא : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצב : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצג : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצד : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצה : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצו : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצז : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצח : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו
קצט : הם בני אחיותיו.
ואחיו אחיותיו הם בני
אחיותיו. ואחיו אחיותיו

٢ : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك في صلوته : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ع : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ف : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ص : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ق : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ر : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ش : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ت : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ث : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

فصل : ٢ .

١ : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ب : وسمى بعض العلماء هذا النوع : فرض عين العلم : وسمى بعض العلماء هذا النوع : فرض العين .

ج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

د : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

و : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ي : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

يح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

يط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ك : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

كح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

كط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ل : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

له : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

لح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

لط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

م : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ما : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

مح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

مط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

ن : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

نح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

نط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

س : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سا : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سب : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سج : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سد : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سه : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سو : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سز : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

سح : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

سط : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم اصول الصلوة .

ع : وهذا على وجه قصدنا وهو ان نبين ما يلزم المصلي لئلا يقع في الشك : وسمى العلماء هذا النوع من العلم فروع الصلوة .

٣ : والأمير على سبط يساكر : نثنئيل بن صوغر .
٥ : هؤلاء دعوة الجماعة رؤساء أسباط آبائهم رؤوس
٦ : ألوف إسرائيل . ٧ : وكان موسى وهرون مع
٨ : رؤساء إسرائيل اثني عشر رجلا رجلا عن بيت
٩ آبائهم . ١٠ : وكان جميع المعدودين من بني
١١ إسرائيل بحسب بيوت آبائهم من ابن عشرين
١٢ سنة فصاعدا كل خارج للجند في إسرائيل
١٣ فكان معدودوهم لسبط يهوذا أربعة وسبعين
١٤ ألفا وستمائة . ١٥ : من بني شمعون شلوميئيل
١٦ بن صوريشداي . ١٧ : من بني جاد اليسافن بن
١٨ دعوئيل . ١٩ : من بني يهوذا نحشون بن عميناداب
٢٠ من سبط يساكر نثنئيل بن صوغر . ٢١ : الذين
٢٢ عدوا منهم لسبط زبولون أربعة وخمسين ألفا
٢٣ وأربعمائة . ٢٤ : من بني يوسف من بني افرايم
٢٥ اليشمع بن عميهود . من بني منسى جملئيل بن
٢٦ فدهصور . ٢٧ : من بني بنيامين أبيدن بن جدعوني
٢٨ ٢٩ : من بني دان أخيعزر بن عميشداي . ٣٠ : من
٣١ بني أشير فجعيئيل بن عكران . ٣٢ : من بني
٣٣ نفتالي أخيرع بن عينان . ٣٤ : هؤلاء المعدودون
٣٥ من بني إسرائيل رؤساء آبائهم اثني عشر رجلا
٣٦ رجلا عن بيت آبائهم . ٣٧ : وكان جميع
٣٨ المعدودين من بني إسرائيل بحسب بيوت آبائهم
٣٩ من ابن عشرين سنة فصاعدا كل خارج للجند في
٤٠ إسرائيل . ٤١ : كان جميع المعدودين ستمائة
٤٢ ألف وثلاثة آلاف وخمسمائة وخمسين . ٤٣ : وأما
٤٤ اللاويون فلم يعدوا في وسط بني إسرائيل كما
٤٥ أمر الرب موسى . ٤٦ : وكان جميع المعدودين
٤٧ اللاويين الذين عدوا موسى وهرون ورؤساء
٤٨ إسرائيل اثنا عشر رجلا رجلا عن بيت آبائهم .
٤٩ ٥٠ : وكان جميعهم اثنين وعشرين ألفا كل ذكر
٥١ من ابن شهر فصاعدا . ٥٢ : وأما اللاويون فلم
٥٣ يعدوا في وسط بني إسرائيل كما أمر الرب موسى .
٥٤ ٥٥ : وقال الرب لموسى قل لبني إسرائيل أن
٥٦ يعسكروا كل واحد على رايته بحسب علامات
٥٧ بيوت آبائهم . ٥٨ : وأما اللاويون فيعسكرون
٥٩ حول خيمة الشهادة . ٦٠ : ولا يسخط غضب على
٦١ جماعة بني إسرائيل . ٦٢ : وأما اللاويون فيحرسون
٦٣ شعائر خيمة الشهادة . ٦٤ : ففعل بنو إسرائيل
٦٥ بحسب كل ما أمر الرب موسى هكذا عسكروا
٦٦ على رايتهم . ٦٧ : وهكذا رحلوا كل واحد في
٦٨ مخيمه وكل واحد على رايته بحسب عشائرهم
٦٩ بحسب بيوت آبائهم .

العدد : ٣٠

١ : وكلم الرب موسى في برية سيناء في خيمة
٢ الاجتماع في اليوم الأول من الشهر الثاني في
٣ السنة الثانية لخروجهم من أرض مصر قائلا .
٤ ٢ : احصوا رؤوس جماعة بني إسرائيل بحسب
٥ عشائرهم بيوت آبائهم بعدد الأسماء كل ذكر
٦ ٣ : من ابن عشرين سنة فصاعدا كل خارج للجند
٧ في إسرائيل تعدونهم أنت وهرون بجنودهم .
٨ ٤ : ويكون معكما من كل سبط رجل رجل رأس
٩ بيت آبائه . ٥ : وهذه أسماء الرجال الذين يقومون
١٠ معكما من الرأوبينيين اليصور بن شدیئور .
١١ ٦ : من شمعون شلوميئيل بن صوريشداي .
١٢ ٧ : من يهوذا نحشون بن عميناداب . ٨ : من
١٣ يساكر نثنئيل بن صوغر . ٩ : من زبولون
١٤ اليآب بن حالون . ١٠ : من بني يوسف من
١٥ افرايم اليشمع بن عميهود من منسى جملئيل
١٦ بن فدهصور . ١١ : من بنيامين أبيدن بن جدعوني .
١٧ ١٢ : من دان أخيعزر بن عميشداي . ١٣ : من
١٨ أشير فجعيئيل بن عكران . ١٤ : من نفتالي
١٩ أخيرع بن عينان . ١٥ : هؤلاء المدعوون من
٢٠ الجماعة رؤساء أسباط آبائهم وهم رؤوس ألوف
٢١ إسرائيل . ١٦ : فأخذ موسى وهرون هؤلاء
٢٢ الرجال المسمين بأسمائهم . ١٧ : وجمعا كل
٢٣ الجماعة في اليوم الأول من الشهر الثاني
٢٤ فأعلنوا بحسب قبائلهم بحسب بيوت آبائهم
٢٥ بعدد الأسماء من ابن عشرين سنة فصاعدا
٢٦ برؤوسهم . ١٨ : كما أمر الرب موسى فعدهم في
٢٧ برية سيناء . ١٩ : وكان بنو رأوبين بكر إسرائيل
٢٨ بحسب مواليدهم بحسب بيوت آبائهم بعدد
٢٩ الأسماء برؤوسهم كل ذكر من ابن عشرين سنة
٣٠ فصاعدا كل خارج للجند . ٢٠ : فكان معدودوهم
٣١ لسبط رأوبين بكر إسرائيل ستة وأربعين ألفا
٣٢ وخمسمائة . ٢١ : من بني شمعون كان معدودوهم
٣٣ لسبط شمعون تسعة وخمسين ألفا ومائتين .
٣٤ ٢٢ : من بني جاد كان معدودوهم لسبط جاد
٣٥ خمسة وأربعين ألفا وستمائة وخمسين . ٢٣ : من
٣٦ بني يهوذا كان معدودوهم لسبط يهوذا أربعة
٣٧ وسبعين ألفا وستمائة . ٢٤ : من بني يساكر كان
٣٨ معدودوهم لسبط يساكر أربعة وخمسين ألفا
٣٩ وأربعمائة . ٢٥ : من بني زبولون كان معدودوهم
٤٠ لسبط زبولون سبعة وخمسين ألفا وأربعمائة .
٤١ ٢٦ : من بني يوسف من بني افرايم كان معدودوهم
٤٢ لسبط افرايم أربعين ألفا وخمسمائة . ٢٧ : من
٤٣ بني منسى كان معدودوهم لسبط منسى اثنين
٤٤ وثلاثين ألفا ومائتين . ٢٨ : من بني بنيامين كان
٤٥ معدودوهم لسبط بنيامين خمسة وثلاثين ألفا
٤٦ وأربعمائة . ٢٩ : من بني دان كان معدودوهم
٤٧ لسبط دان اثنين وستين ألفا وسبعمائة . ٣٠ : من
٤٨ بني أشير كان معدودوهم لسبط أشير واحدا
٤٩ وأربعين ألفا وخمسمائة . ٣١ : من بني نفتالي
٥٠ كان معدودوهم لسبط نفتالي ثلاثة وخمسين
٥١ ألفا وأربعمائة . ٣٢ : هؤلاء المعدودون من بني
٥٢ إسرائيل رؤساء آبائهم اثني عشر رجلا رجلا عن
٥٣ بيت آبائهم . ٣٣ : وكان جميع المعدودين من بني
٥٤ إسرائيل بحسب بيوت آبائهم من ابن عشرين
٥٥ سنة فصاعدا كل خارج للجند في إسرائيل .
٥٦ ٣٤ : وكان جميع المعدودين ستمائة ألف وثلاثة
٥٧ آلاف وخمسمائة وخمسين . ٣٥ : وأما اللاويون
٥٨ فلم يعدوا في وسط بني إسرائيل كما أمر الرب
٥٩ موسى . ٣٦ : وكان بنو لاوي بحسب مواليدهم
٦٠ بحسب عشائرهم بحسب بيوت آبائهم بعدد
٦١ الأسماء من ابن شهر فصاعدا كل ذكر من ابن
٦٢ شهر فصاعدا اثنين وعشرين ألفا . ٣٧ : وقال
٦٣ الرب لموسى أحص كل بكر ذكر من بني إسرائيل
٦٤ من ابن شهر فصاعدا واحص عدد أسمائهم .
٦٥ ٣٨ : وتأخذ اللاويين لي أنا الرب عوضا عن كل
٦٦ بكر من بني إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن
٦٧ كل بكر من بهائم بني إسرائيل . ٣٩ : فأحصى
٦٨ موسى كما أمره الرب كل بكر من بني إسرائيل
٦٩ ٤٠ : وكان كل بكر ذكر من ابن شهر فصاعدا
٧٠ بحسب عدد أسمائهم معدودوهم اثنين وعشرين
٧١ ألفا ومائتين وثلاثة وسبعين . ٤١ : وقال الرب
٧٢ لموسى خذ اللاويين لي أنا الرب عوضا عن كل
٧٣ بكر من بني إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن
٧٤ بهائمهم . ٤٢ : وأحصى موسى كما أمره الرب
٧٥ كل بكر من بني إسرائيل . ٤٣ : وكان كل بكر
٧٦ ذكر من ابن شهر فصاعدا بحسب عدد أسمائهم
٧٧ معدودوهم اثنين وعشرين ألفا ومائتين وثلاثة
٧٨ وسبعين . ٤٤ : وقال الرب لموسى قائلا .
٧٩ ٤٥ : خذ اللاويين عوضا عن كل بكر من بني
٨٠ إسرائيل وبهائم اللاويين عوضا عن بهائمهم
٨١ فيكون اللاويون لي أنا الرب . ٤٦ : وفداء
٨٢ المائتين والثلاثة والسبعين الذين زادوا على
٨٣ عدد اللاويين من بكور بني إسرائيل . ٤٧ : تأخذ
٨٤ لكل رأس خمسة شواقل بشاقل القدس تأخذ
٨٥ عشرين جيرة الشاقل . ٤٨ : وتعطي الفضة
٨٦ لهرون وبنيه فداء الزائدين عليهم . ٤٩ : فأخذ
٨٧ موسى فضة الفداء من الزائدين على فداء
٨٨ اللاويين . ٥٠ : من بكور بني إسرائيل أخذ
٨٩ الفضة ألفا وثلاثمائة وخمسة وستين شاقلا
٩٠ بشاقل القدس . ٥١ : وأعطى موسى فضة
٩١ الفداء لهرون وبنيه بقول الرب كما أمر الرب
٩٢ موسى .

لم : واليكم عليه ليؤمنن به : فالتفت
يوشع بن نون وكالب : واللذين
هما من الذين تجسسوا الارض .

لد : وايها تموت هناك انت ومن
معك . لان ابراهيم واسحق ويعقوب
ابوا : وقالوا نموت في خيمنا .

ه : وتموت في مدينة اخرى التي
تعطيها لك انت ومن معك : لانكم
لم تتبعوني تماما .

وا : واما اطفالكم الذين قلتم
يكونون غنيمة . واولادكم الذين
لا يعرفون اليوم خيرا من شر
هم يدخلون اليها . واليها اعطيها
فترثها .

وب : واما انتم فارجعوا وانطلقوا
في البرية طريق بحر سوف .

وج : فاجاب بنو اسرائيل وقالوا
لموسى : قد اخطأنا الى الرب .
نحن نصعد ونقاتل كما امرنا الرب
الهنا . فلما تسلحوا كل واحد منهم
بسلاحه وظنوا انهم يسهل عليهم
الصعود الى الجبل .

وح : لم يبرح تابوت عهد الرب
وموسى من وسط المحلة .

وط : فنزل العمالقة والكنعانيون
الساكنون في ذلك الجبل وكسروهم
وطردوهم الى حرمة .

ي : فرجع بنو اسرائيل وبكوا امام
الرب . فلم يسمع الرب صوتهم ولم
يصغ اليهم .

يا : فمكثتم في قادش اياما كثيرة
بحسب الايام التي مكثتموها هناك .

مد : وتزار وجلس يحيا بهذه:
تسوية ذهابهما صلاتهم عند قائلا.
ى : وقيد ذبح دبح: وعجب ثنا
عد نهوذا: وعجد وابن أب ذكرت
ابن. وأبا لصعوبة لنسا دنقص
لهذا: وبحجه لصدق .
ح: وأهلاذه بهذه وقائلا هذا
لصعد هذا .
حد : وابس ذبح ذرا صنه بك
يتد ذرا: وذهب لهذا: وعزل جعلها
دابع .
حه : وبه وجد صفيل نصح: وما
يحيا يتذا هاب: لهلنج قائلا عدت
مع لها: مع هذا ذقائلا: وأبذ صلا
وسم: وعجد ذبح.
حد : وجلس يحيا بهذه : جح
سابعه لينذا : دهله وعزيه مع
ذقيصه .
حه : وأبذه يحيا بهذه: سابه
لصلاة ذا لصنعه بهذه هاب.
يحيا ما ذاصنعهذه بهذه هاب
يحيا دهلهابه: بنه ذبه سابه
ذبا: وقتله بهذه ذبح لها: وتزار
أبه بحيح سنذا حهذه .
حه : وأبذه ذبح لحيا دصنعب
لها: ننا بهجح يحيا دهلهابه
لها: وتزار ما بهجح يحيا
لقائلا ما نحا بهذه: وعزل مع
بهذه: وهل دننا هه قائلا ما نحا
بهذه: وعزل مع هذا سهذه
نحا: وعجد ذبح لحيا دصنعب

حکایت : ٣ .

١ : خبیث قتلانا مخیلة صیاد لصیدنا:
مانعة حبه حبوبا صیدها : هذه حبه
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٢ : هزار مجدنا بهذه الاخبته:
هذه حبوب تحملها . هذه حبوب
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٣ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
بهذه نمضنا: هذه لم نجدنا بالحبه
اجتنا .

٤ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٥ . ٦ انجس لصیاد بحبه نصر:
اصطاد: سوا لحبه بذرنا . ولا انر
تأخذهم: هزار حبوب لم بذرنا
صیاد . ولا انجس لصیاد بحبه نصر
حبه : هذه قتلانا مخیلة صیاد لصیدنا:
مانعة حبه حبوبا صیدها : هذه حبه
صیدا لحبه بذرنا تأخذهم .

٦ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٧ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

٨ : هذه قتلانا: انا منعنا لهذه حبوب
لصیاد: انما نقصر اولا لصیاد نجدنا:
ما انا قتلانا: اولا بذرنا هزار
حبه لحبه بذرنا تأخذهم .

ואהבת את ה' אלהיך. אין לי אלא שיאהב את המקום שאמר והיה העולם לאמר, אהב את הבריות שנבראו בדמות המקום, שנאמר כי בצלם אלהים עשה את האדם.

ו: ואהבת את ה' אלהיך. אהבהו בשני יצריך, ביצר טוב וביצר הרע. אמר רבי יוסי בן קסמא, פעם אחת היה רבי עקיבא מהלך בדרך והיה מתבונן בכתב שבין שתי אותיות שבתורה, ובמה שבין שתי תיבות שבתורה, ובמה שבין שתי פרשיות שבתורה, ובמה שבין שתי פרשיות שבתורה, ובמה שבין שתי פרשי

٤٣ : عاصم بن ثابت الصحابي الجليل : هاجر
إلى المدينة وشهد بدرا وأحدا والخندق
وغيرها من المشاهد مع رسول الله ﷺ .
وهو الذي قتل سفيان بن خالد الهذلي
وبعث رأسه إلى النبي ﷺ .

٤٤ : عامر بن فهيرة الصحابي الجليل : مولى
أبي بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٥ : عامر بن ربيعة العنزي الصحابي : من
السابقين الأولين إلى الإسلام . هاجر
الهجرتين جميعا وشهد بدرا وأحدا
والخندق وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .
وهو زوج الصحابية الجليلة ليلى العدوية
رضي الله عنها وعنهما .

٤٦ : عامر بن فهيرة الصحابي : مولى أبي
بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما .
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٧ : عامر بن فهيرة الصحابي الجليل : مولى
أبي بكر الصديق رضي الله عنه وعنهما .
وأحد السابقين الأولين إلى الإسلام .
وكان يرعى غنم أبي بكر وغنم عبد الله
ابن الطفيل أخي عائشة أم المؤمنين
رضي الله عنها وعنهما .

٤٨ : عامر بن لدين الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

٤٩ : عامر بن مالك الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

٥٠ : عامر بن مالك الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

الجزء : ٥٠

١ : عامر بن هبيرة الصحابي : من السابقين
الأولين إلى الإسلام . هاجر الهجرتين
جميعا وشهد بدرا وأحدا والخندق
وسائر المشاهد مع رسول الله ﷺ .

אבל אבותיכם .

יב : ועתה ישראל מה ה׳ אלהיך שאל מעמך כי אם ליראה את ה׳ אלהיך ללכת בכל דרכיו ולאהבה אתו ולעבד את ה׳ אלהיך בכל לבבך ובכל נפשך .

פרק : ט .

א : שמע ישראל אתה עבר היום את הירדן לבא לרשת גוים גדלים ועצומים ממך ערים גדלות ובצורות בשמים .

ב : עם גדול ורם בני ענקים אשר אתה ידעת ואתה שמעת מי יתיצב לפני בני ענק .

ג : וידעת היום כי ה׳ אלהיך הוא עבר לפניך אש אכלה הוא ישמידם והוא יכניעם לפניך והורשתם אתם והאבדתם אתם מהר כאשר דבר ה׳ לך .

ד : אל תאמר בלבבך בהדף ה׳ אלהיך אתם מלפניך לאמר בצדקתי הביאני ה׳ לרשת את הארץ הזאת וברשעת הגוים האלה ה׳ מוריש אתם מפניך .

ה : לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את ארצם כי ברשעת הגוים האלה ה׳ אלהיך מוריש אתם מפניך ולמען הקים את הדבר אשר נשבע ה׳ לאבתיך לאברהם ליצחק וליעקב .

ו : וידעת כי לא בצדקתך ה׳ אלהיך נתן לך את הארץ הטובה הזאת לרשתה כי עם קשה ערף אתה .

ז : זכר אל תשכח את אשר הקצפת את ה׳ אלהיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה׳ .

ח : ובחרב הקצפתם את ה׳ ויתאנף ה׳ בכם להשמיד אתכם .

ט : בעלתי ההרה לקחת לוחות האבן לוחות הברית אשר כרת ה׳ עמכם וארשב בהר ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי .

י : ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבן כתבים באצבע אלהים ועליהם ככל הדברים אשר דבר ה׳ עמכם בהר מתוך האש ביום הקהל .

יא : ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה ויתן ה׳ אלי את שני לוחות האבן לוחות הברית .

יב : ויאמר ה׳ אלי קום רד מהר כי שחת עמך אשר הוצאת ממצרים סרו מהר מן הדרך אשר צויתים עשו להם מסכה .

יג : ויאמר ה׳ אלי לאמר ראיתי את העם הזה והנה עם קשה ערף הוא .

יד : הנח לי וארם את שמם ואמחה את שמם מתחת השמים ואעשה אתך לגוי עצום ורב ממנו .

טו : ואפן וארד מן ההר וההר בוער באש ושני לוחות הברית על שתי ידי .

טז : וארא והנה חטאתם לה׳ אלהיכם עשיתם לכם עגל מסכה סרתם מהר מן הדרך אשר צוה ה׳ אתכם .

יז : ואתפש בשני הלחת ואשלכם מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם .

יח : ואתנפל לפני ה׳ כראשנה את ארבעים יום וארבעים לילה לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי על כל חטאתכם אשר חטאתם לעשות הרע בעיני ה׳ להכעיסו .

יט : כי יגרתי מפני האף והחמה אשר קצף ה׳ עליכם להשמיד אתכם ויענני ה׳ גם בפעם ההוא .

כ : ובאהרן התאנף ה׳ מאד להשמידו ואתפלל גם בעד אהרן בעת ההוא .

כא : ואת חטאתכם אשר עשיתם את העגל לקחתי ואשרף באש ואכתשהו טחון היטב עד אשר דק לעפר ואשלך את עפרו אל הנחל הירד מן ההר .

כב : ובתבערה מקצפים היתם את ה׳ גם במסה גם בקברות התאוה .

כג : ובשלח ה׳ אתכם מקדש ברנע לאמר עלו וירשו את הארץ אשר נתתי לכם ותמרו את פי ה׳ אלהיכם ולא האמנתם לו ולא שמעתם בקולו .

כד : ממרים הייתם עם ה׳ מיום דעתי אתכם .

כה : ואתנפל לפני ה׳ את ארבעים היום וארבעים הלילה אשר התנפלתי כי אמר ה׳ להשמיד אתכם .

כו : ואתפלל אל ה׳ ואמר אדני ה׳ אל תשחת עמך ונחלתך אשר פדית בגדלך אשר הוצאת ממצרים ביד חזקה .

כז : זכר לעבדיך לאברהם ליצחק וליעקב אל תפן אל קשי העם הזה ואל רשעו ואל חטאתו .

כח : פן יאמרו הארץ אשר הוצאתנו משם מבלתי יכולת ה׳ להביא אתם אל הארץ אשר דבר להם ומשנאתו אתם הוציאם להמית אתם במדבר .

כט : והם עמך ונחלתך אשר הוצאת בכחך הגדול ובזרעך הנטויה .

صلح الله بينهما . وصالحه على كذا . والصلح
بالضم اسم منه . وهو صليح قومه . وصلحاء
وصلوح . وصلاح . وصلاحية . وصلاحة .
وصلاحة . وصلاحة . وصلاحة . وصلاحة .
وصلاحة . وصلاحة . وصلاحة . وصلاحة .
وصلاحة . وصلاحة . وصلاحة

ולמען ייטב לך והארכתם ימים בארץ אשר ה׳ אלהיכם נתן לכם כל הימים. ולמען ייטב לך כשתהיו עושים רצונו של מקום ולא תהיו עושים רצונו של יצר הרע. והארכתם ימים כשתהיו עושים רצונו של מקום ולא תהיו עושים רצונו של יצר הרע.

ד : שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד: שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד. שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד. שמע ישראל ה׳ אלהינו ה׳ אחד.

ذو قعس في رجليه وهو أن تقبل صدور قدميه وتدبر عراقيبه : ع . أقعس الرجل اذا لزم مكانه فلم يبرح : ع . ق : رجل قعسي وامرأة قعساء : ع . ق : القعس ثبات الشيء في مكانه : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع . ق : القعس أن يتأخر الرجل عن أصحابه في الحرب : ع .

باب الهاء : ع .

١ : هاء التنبيه : هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع . ق : هاء التنبيه هاء تلحق أول الكلام لتنبيه المخاطب . وهاء التنبيه لا تلحق الا مع ذا وتا وأولاء : ع .

٢ : هاء الاستراحة : هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع . ق : هاء الاستراحة هاء تلحق آخر الكلمة للوقف : ع .

٣ : هاء السكت : هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع . ق : هاء السكت هاء تلحق آخر الكلمة في الوقف لبيان الحركة : ع .

٤ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر الغائب : ع .

٥ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث الغائب : ع .

٦ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمذكر المخاطب : ع .

٧ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمؤنث المخاطب : ع .

٨ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

٩ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

١٠ : هاء الضمير : هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع . ق : هاء الضمير هاء تلحق آخر الكلمة للمتكلم : ع .

٢٢ : إلا ربنا المشركون : والله ربنا ما كنا مشركين :
٢٣ انظر كيف كذبوا على أنفسهم وضل عنهم ما كانوا
٢٤ يفترون .

الجزء : ٨ .

١ : ولو ترى إذ وقفوا على ربهم قال أليس هذا
بالحق قالوا بلى وربنا قال فذوقوا العذاب بما
٢ كنتم تكفرون : قد خسر الذين كذبوا بلقاء الله
حتى إذا جاءتهم الساعة بغتة قالوا يا حسرتنا على
٣ ما فرطنا فيها وهم يحملون أوزارهم على ظهورهم
ألا ساء ما يزرون . وما الحياة الدنيا إلا لعب
٤ ولهو وللدار الآخرة خير للذين يتقون أفلا
٥ تعقلون . قد نعلم إنه ليحزنك الذي يقولون
فإنهم لا يكذبونك ولكن الظالمين بآيات الله
٦ يجحدون . ولقد كذبت رسل من قبلك فصبروا
على ما كذبوا وأوذوا حتى أتاهم نصرنا ولا
٧ مبدل لكلمات الله ولقد جاءك من نبأ المرسلين .
وإن كان كبر عليك إعراضهم فإن استطعت أن
تبتغي نفقا في الأرض أو سلما في السماء فتأتيهم
٨ بآية ولو شاء الله لجمعهم على الهدى فلا تكونن
٩ من الجاهلين . إنما يستجيب الذين يسمعون
والموتى يبعثهم الله ثم إليه يرجعون . وقالوا
لولا نزل عليه آية قل إن الله قادر على أن
١٠ ينزل آية ولكن أكثرهم لا يعلمون . وما من
دابة في الأرض ولا طائر يطير بجناحيه إلا أمم
أمثالكم ما فرطنا في الكتاب من شيء ثم إلى
١١ ربهم يحشرون . والذين كذبوا بآياتنا صم وبكم
في الظلمات من يشأ الله يضلله ومن يشأ يجعله
١٢ على صراط مستقيم . قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب
الله أو أتتكم الساعة أغير الله تدعون إن كنتم
١٣ صادقين . بل إياه تدعون فيكشف ما تدعون إليه
إن شاء وتنسون ما تشركون . ولقد أرسلنا إلى
١٤ أمم من قبلك فأخذناهم بالبأساء والضراء لعلهم
يتضرعون . فلولا إذ جاءهم بأسنا تضرعوا ولكن
١٥ قست قلوبهم وزين لهم الشيطان ما كانوا يعملون .
فلما نسوا ما ذكروا به فتحنا عليهم أبواب كل
شيء حتى إذا فرحوا بما أوتوا أخذناهم بغتة
١٦ فإذا هم مبلسون . فقطع دابر القوم الذين ظلموا
والحمد لله رب العالمين . قل أرأيتم إن أخذ الله
سمعكم وأبصاركم وختم على قلوبكم من إله غير
١٧ الله يأتيكم به انظر كيف نصرف الآيات ثم هم
١٨ يصدفون . قل أرأيتكم إن أتاكم عذاب الله بغتة
أو جهرة هل يهلك إلا القوم الظالمون . وما
نرسل المرسلين إلا مبشرين ومنذرين فمن آمن
١٩ وأصلح فلا خوف عليهم ولا هم يحزنون . والذين
يمسهم العذاب بما كانوا يفسقون . قل لا أقول
لكم عندي خزائن الله ولا أعلم الغيب ولا أقول
لكم إني ملك إن أتبع إلا ما يوحى إلي قل هل
يستوي الأعمى والبصير أفلا تتفكرون . وأنذر به
الذين يخافون أن يحشروا إلى ربهم ليس لهم من
دونه ولي ولا شفيع لعلهم يتقون . ولا تطرد
الذين يدعون ربهم بالغداة والعشي يريدون وجهه
ما عليك من حسابهم من شيء وما من حسابك
عليهم من شيء فتطردهم فتكون من الظالمين .
وكذلك فتنا بعضهم ببعض ليقولوا أهؤلاء من الله
عليهم من بيننا أليس الله بأعلم بالشاكرين .
وإذا جاءك الذين يؤمنون بآياتنا فقل سلام عليكم
كتب ربكم على نفسه الرحمة أنه من عمل منكم
سوءا بجهالة ثم تاب من بعده وأصلح فأنه غفور
رحيم . وكذلك نفصل الآيات ولتستبين سبيل
المجرمين . قل إني نهيت أن أعبد الذين تدعون
من دون الله قل لا أتبع أهواءكم قد ضللت إذا
وما أنا من المهتدين . قل إني على بينة من ربي
وكذبتم به ما عندي ما تستعجلون به إن الحكم
إلا لله يقص الحق وهو خير الفاصلين . قل لو
أن عندي ما تستعجلون به لقضي الأمر بيني وبينكم
والله أعلم بالظالمين . وعنده مفاتح الغيب لا
يعلمها إلا هو ويعلم ما في البر والبحر وما تسقط
من ورقة إلا يعلمها ولا حبة في ظلمات الأرض
ولا رطب ولا يابس إلا في كتاب مبين . وهو
الذي يتوفاكم بالليل ويعلم ما جرحتم بالنهار ثم
يبعثكم فيه ليقضى أجل مسمى ثم إليه مرجعكم
ثم ينبئكم بما كنتم تعملون . وهو القاهر فوق
عباده ويرسل عليكم حفظة حتى إذا جاء أحدكم
الموت توفته رسلنا وهم لا يفرطون . ثم ردوا إلى
الله مولاهم الحق ألا له الحكم وهو أسرع
الحاسبين . قل من ينجيكم من ظلمات البر والبحر
تدعونه تضرعا وخفية لئن أنجانا من هذه لنكونن
من الشاكرين . قل الله ينجيكم منها ومن كل
كرب ثم أنتم تشركون . قل هو القادر على أن
يبعث عليكم عذابا من فوقكم أو من تحت أرجلكم
أو يلبسكم شيعا ويذيق بعضكم بأس بعض انظر
كيف نصرف الآيات لعلهم يفقهون . وكذب به
قومك وهو الحق قل لست عليكم بوكيل . لكل
نبأ مستقر وسوف تعلمون . وإذا رأيت الذين
يخوضون في آياتنا فأعرض عنهم حتى يخوضوا في
حديث غيره وإما ينسينك الشيطان فلا تقعد بعد
الذكرى مع القوم الظالمين . وما على الذين

فأجابه : ما نفع لهن ولدنا هذا .
٢٠ : وقالت ما هذه لهن ؟ فأجابوها
أصحابها : لا هذه ولدنا ؛ وقد ماتت
ولدها : فأجابها : لا ولدنا حي ؛ وولدك
هو الميت . فقالت لا ؛ بل ولدك هو
الميت ، وولدي هو الحي . فتكلموا
بين يدي الملك .
٢٣ : فقال الملك : هذه تقول ولدي
حي وولدك الميت ؛ وتلك تقول كذلك :
ولدك الميت وولدي الحي .
٢٤ : فقال الملك : ائتوني بسيف .
فأتوا بسيف بين يدي الملك .
٢٥ : فقال الملك : اقسموا الولد الحي
قسمين ، وأعطوا نصفا لهذه ونصفا
لهذه .
٢٦ : فقالت المرأة التي ولدها حي
للملك ، لأن أحشاءها حميت على ابنها :
استحلفك يا سيدي أن تعطوها الولد
الحي ، ولا تقتلوه . وأما هذه فقالت :
لا يكون لي ولا لها ، بل اقسموه .
٢٧ : فأجاب الملك وقال : أعطوا
الولد الحي للمرأة التي قالت : لا تقتلوه ،
فهي أمه .
٢٨ : فسمع جميع بني إسرائيل بالقضاء
الذي قضى به الملك ، فخافوا الملك ،
لأنهم رأوا أن حكمة الله فيه ليجري
القضاء .

٢ : ٥٢٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥ ٥٥٥٥٥٥

٢ : وهيا دجد دنيد ورا ام مح
ابهرم : ومنه ورا نبد صنابرم : ابرا
ابرم مح صنابرم : ومنه ورا نبد
ورا ام ه ورا ذهيا لبد صبد : دهيا اف
ورا ضبيا .

ت : ضبا ابدا مح بهر وابضد :
ضبه ابضه : حلد ورا وهيا ابضلا :
دهيا اف ورا ضبيا .

ث : ضبضه لصابضه . وابا ورا
مح ضبد .

ج : وابضد لصابضه لصابضه :
لابرا ابابهر . وابضد لصبدا ابرا :
ضبهم دلها وابهس ربا صعوابد .

ح : وابضد ام ذهد لدورا : ومهم
ضبا ابضد لجر صعوابد .

ه : وابضد ورا لدهد : ومهم ومنم
دابهجس ابابا . ضبضه دهيا دهلحبها لـ
مهم : وابضد ام صعوابد .

و : وضبد صعوابد لبضا ههد ضبا
لضبوا .

ز : وابضد لبضد هضبد : ورضا ابضد
ضبا ابرا دهضبد : ابا ابهضه لبضبد
مبا ابرا دصبرم : وكسابهجر مح ابضا
مح ابرا دصبرم : وابضد لبضد مح
ابابتلا : وهد ابضا دجلحس دهلحبها
دابتسي لجر .

ط : وابلاه ههضا ابهلاه لابصجر :
دهه ههد لجر مح حلحم دضابجهس
وضبلجر : وابضداه ل ورضا : ابا دهلحا
ابهد رلم . ورا صعوصه ههد ضبا
ابهد ابضبا لضبد . ورا ابضد لصابضه
لضبد : ابهد ك ههضا وهلشم .

ى : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ابهد : وابضداه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ
ابهد : وابضداه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ك : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ل : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

م : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ن : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

س : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ع : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ف : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ص : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ق : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ر : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ش : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ت : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ث : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

خ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ذ : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ض : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

ظ : وابضد ضبضه ضبا ابضد ضبضه
ابضد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

غ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

صفرة : ٢ .

١ : وهيا ضبد ضعوضا : وهيا مح
لجر دابهج . وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ضبد : ابهد ك ههضا وهلشم .

٢ : وابضد لصر ضبد ضعوضا : ههدا
ابهد لجر ههضا : ضا دضوابه حلـ

فصل : ٣٠

١ : وهذه الوصية الفرائض والاحكام التي اوصى
الرب ان يعلمكم اياها لتعملوا بها في الارض
التي انتم عابرون اليها لترثوها . ٢ : لكي
تتقي الرب الهك لتحفظ جميع فرائضه
واحكامه التي انا اوصيك انت وابنك وابن
ابنك كل ايام حياتك ولكي تطول ايامك .
٣ : واسمع يا اسرائيل واحرص لتعمل
كما يعدك الرب اله آبائك ان يعطيك ارضا
تفيض لبنا وعسلا . ٤ : اسمع يا اسرائيل
الرب الهنا رب واحد . ٥ : فتحب الرب
الهك من كل قلبك ومن كل نفسك ومن
كل قوتك . ٦ : وتكون هذه الكلمات التي
انا اوصيك اليوم على قلبك . ٧ : وتكررها
على بنيك وتتكلم بها حين تجلس في بيتك
وحين تمشي في الطريق وحين تنام وحين
تقوم . ٨ : وتربطها علامة على يدك
وتكون عصائب بين عينيك . ٩ : وتكتبها
على قوائم ابواب بيتك وعلى ابوابك .
١٠ : ويكون متى ادخلك الرب الهك الى
الارض التي حلف لآبائك ابراهيم واسحق
ويعقوب ان يعطيك مدنا عظيمة وجيدة لم
تبنها ١١ : وبيوتا مملوة كل خير لم تملأها
وآبارا محفورة لم تحفرها وكروما وزيتونا
لم تغرسها فاكلت وشبعت ١٢ : فاحترز
لنفسك لئلا تنسى الرب الذي اخرجك من
ارض مصر من بيت العبودية . ١٣ : الرب
الهك تتقي واياه تعبد وباسمه تحلف .

מלך לא נראה אפו יקום ויאמר: מלך
לבית המשתה: והמן נפל על המטה.
אשר אסתר עליה: ויאמר המלך הגם
לכבוש המלכה עמדי בבית: הדבר
יצא מפי המלך ופני המן חפו .
ט : ויאמר חרבונה אחד מן הסריסים:
לפני המלך: הנה גם העץ אשר עשה
המן למרדכי אשר דבר טוב על המלך:
עומד בבית המן גבה חמשים אמה:
ויאמר המלך תלוהו עליו .
י : ויתלו את המן על העץ אשר הכין
למרדכי: וחמת המלך שככה .
יא : וספר אסתר ואחשורוש המלך
ומרדכי היהודי: ויאמר אל אסתר
הנה בית המן נתתי לאסתר: ואתו
תלו על העץ: כי שלח ידו ביהודים .
יב : ואתה כתבו על היהודים: כטוב
בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך: כי כתב הנכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך: איש לא יוכל
להשיב .
יג : ויהי בהיום ההוא נתן המלך
אחשורוש לאסתר המלכה: את בית
המן צורר היהודים: ומרדכי בא לפני
המלך: כי הגידה אסתר מה הוא לה:
ויסר המלך את טבעתו אשר העביר
מהמן: ויתנה למרדכי: ותשם אסתר
את מרדכי על בית המן .
יד : ותוסף אסתר ותדבר לפני המלך:
ותפל לרגליו ותבך ותתחנן לפניו:
להעביר את רעת המן האגגי: ואת
מחשבתו אשר חשב על היהודים .
טו : ויושט המלך לאסתר את שרביט
הזהב: ותקם אסתר ותעמד לפני
המלך .
טז : ותאמר אם על המלך טוב: ואם
מצאתי חן לפניו: ונכתב להשיב את
הספרים מחשבת המן בן המדתא:
האגגי אשר כתב לאבד את היהודים
אשר בכל מדינות המלך .
יז : כי איכה אוכל וראיתי ברעה
אשר ימצא את עמי: ואיכה אוכל
וראיתי באבדן מולדתי .
יח : ויאמר המלך אחשורוש לאסתר
המלכה: והנני נתתי לאסתר את בית
המן: ואתו תלו על העץ: יען שלחו
ידו ביהודים .
יט : ואתם כתבו על היהודים: כטוב
בעיניכם בשם המלך וחתמו בטבעת
המלך: כי כתב הנכתב בשם המלך
ונחתם בטבעת המלך: איש לא יוכל
להשיב .
כ : ויקראו ספרי המלך בעת ההיא:

ولا يؤذن لهم فيعتذرون : لجد فيضرب لهم فلا يؤذن لهم
فيعتذرون . ١٣ لا لب أهلبه ألم أعلم بالصواب .
١٤ : أم هو سخرية فجئتهم به من عند أنفسنا
فأهلكناه إنما جئناكم بالحق أمرنا .
فهو : وعجبت وقلبه لأنك أمرتنا .
وإذا ذكروا فيما نجدهم لم يذكروا .
١٥ : وإذا رأوا علامة تصديقك يستهزئون :
وإذا رأوا علامة تصديقك يستهزئون :
١٦ : وقالوا ما هذا إلا سحر ظاهر .
وقالوا أئذا متنا وكنا ترابا وعظاما
أئنا لمبعوثون . ١٧ أو آباؤنا الأولون .
١٨ : قل نعم وأنتم داخرون . ١٩ فإنما هي
زجرة واحدة فإذا هم ينظرون .
٢٠ : وقالوا يا ويلنا هذا يوم الدين .
٢١ : هذا يوم الفصل الذي كنتم به تكذبون .
٢٢ : احشروا الذين ظلموا وأزواجهم وما
كانوا يعبدون . ٢٣ من دون الله فاهدوهم إلى
صراط الجحيم . ٢٤ : وقفوهم إنهم مسئولون :
٢٥ : ما لكم لا تناصرون . ٢٦ بل هم اليوم
مستسلمون . ٢٧ : وأقبل بعضهم على بعض
يتساءلون . ٢٨ : قالوا إنكم كنتم تأتوننا عن
اليمين . ٢٩ قالوا بل لم تكونوا مؤمنين .
٣٠ : وما كان لنا عليكم من سلطان بل كنتم
قوما طاغين . ٣١ : فحق علينا قول ربنا إنا
لذائقون . ٣٢ فأغويناكم إنا كنا غاوين .
٣٣ : فإنهم يومئذ في العذاب مشتركون .
٣٤ : إنا كذلك نفعل بالمجرمين . ٣٥ إنهم
كانوا إذا قيل لهم لا إله إلا الله يستكبرون .
٣٦ : ويقولون أئنا لتاركو آلهتنا لشاعر
مجنون . ٣٧ : بل جاء بالحق وصدق
المرسلين . ٣٨ : إنكم لذائقو العذاب الأليم .
٣٩ : وما تجزون إلا ما كنتم تعملون .
٤٠ : إلا عباد الله المخلصين . ٤١ أولئك
لهم رزق معلوم . ٤٢ : فواكه وهم مكرمون .
٤٣ : في جنات النعيم . ٤٤ على سرر
متقابلين . ٤٥ : يطاف عليهم بكأس من معين .
٤٦ : بيضاء لذة للشاربين . ٤٧ لا فيها غول
ولا هم عنها ينزفون . ٤٨ : وعندهم قاصرات
الطرف عين . ٤٩ كأنهم بيض مكنون .
٥٠ : فأقبل بعضهم على بعض يتساءلون .
٥١ : قال قائل منهم إني كان لي قرين .
٥٢ يقول أئنك لمن المصدقين . ٥٣ أإذا متنا
وكنا ترابا وعظاما أئنا لمدينون . ٥٤ : قال
هل أنتم مطلعون . ٥٥ فاطلع فرآه في سواء
الجحيم . ٥٦ : قال تالله إن كدت لتردين .
٥٧ ولولا نعمة ربي لكنت من المحضرين .
٥٨ : أفما نحن بميتين . ٥٩ إلا موتتنا الأولى
وما نحن بمعذبين . ٦٠ إن هذا لهو الفوز
العظيم . ٦١ : لمثل هذا فليعمل العاملون .

ركوع : ٥ .

١ : أذلك خير نزلا أم شجرة الزقوم :
٢ : إنا جعلناها فتنة للظالمين . ٣ إنها شجرة
تخرج في أصل الجحيم . ٤ : طلعها كأنه رؤوس
الشياطين . ٥ فإنهم لآكلون منها فمالئون منها
البطون . ٦ ثم إن لهم عليها لشوبا من حميم .
٧ ثم إن مرجعهم لإلى الجحيم . ٨ إنهم ألفوا
آباءهم ضالين . ٩ فهم على آثارهم يهرعون .
١٠ ولقد ضل قبلهم أكثر الأولين . ١١ ولقد
أرسلنا فيهم منذرين . ١٢ فانظر كيف كان
عاقبة المنذرين . ١٣ إلا عباد الله المخلصين .
١٤ ولقد نادانا نوح فلنعم المجيبون . ١٥ ونجيناه
وأهله من الكرب العظيم . ١٦ وجعلنا ذريته هم
الباقين . ١٧ وتركنا عليه في الآخرين . ١٨ سلام
على نوح في العالمين . ١٩ إنا كذلك نجزي
المحسنين . ٢٠ إنه من عبادنا المؤمنين .
٢١ ثم أغرقنا الآخرين . ٢٢ وإن من شيعته
لإبراهيم . ٢٣ إذ جاء ربه بقلب سليم .
٢٤ إذ قال لأبيه وقومه ماذا تعبدون . ٢٥ أئفكا
آلهة دون الله تريدون . ٢٦ فما ظنكم برب
العالمين . ٢٧ فنظر نظرة في النجوم . ٢٨ فقال
إني سقيم . ٢٩ فتولوا عنه مدبرين . ٣٠ فراغ
إلى آلهتهم فقال ألا تأكلون . ٣١ ما لكم لا
تنطقون . ٣٢ فراغ عليهم ضربا باليمين .
٣٣ فأقبلوا إليه يزفون . ٣٤ قال أتعبدون ما
تنحتون . ٣٥ والله خلقكم وما تعملون .

لأنه : فاستقبلهم . وكلم فرنا لهؤلاء
في هؤلاء لهؤلاء : في حضرة فريق
ثقيل فاتحة فرنا لهؤلاء : حلف
إخوتنا فرنا . وكلم إخوتنا
٤ : فاجتمع فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء : فاستقبلهم فريق فرنا
هؤلاء لهؤلاء فرنا . وكلم
٣ : فاجتمع فرنا لإخوتنا . لا
يستطيع في لهم لهم فرنا أنهم :
فيقتلني في إياه فرنا .
٢ : فرنا لإخوتنا إخوتنا مع فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهؤلاء . وكلم
فاتحة فرنا لإخوتنا مع هؤلاء :
فرنا فرنا لهؤلاء فرنا أن فرنا
لا يعرفون أنه فرنا . وكلم
١ : فاستقبلهم فرنا لهؤلاء :
فاتحة فرنا لإخوتنا مع فرنا :
لا يعرفون أنه فرنا .

صلاح : ٣ .

١ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا : فرنا
فرنا : في هؤلاء .
٢ : فاستقبلهم فرنا لهم فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهم فرنا . وكلم
٣ : فاستقبلهم فرنا لهم فرنا :
فاستقبلهم فرنا لهم فرنا .
٤ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٥ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٦ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٧ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٨ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
٩ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .
١٠ : فاستقبلهم فرنا لإخوتنا فرنا
لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا لهم
فرنا لهؤلاء . فاستقبلهم فرنا
لإخوتنا .

ثم ذكر الله تعالى الذين هاجروا. فمنهم فلان وفلان : ٣ فمنهم الذين هاجروا الى ارض الحبشة مرتين : ومنهم من هاجر الى المدينة : ومنهم من شهد بدرا واحدا او اكثر : ومنهم من شهد بيعة الرضوان : ومنهم من شهد الفتح : ومنهم من مات في حياة النبي ﷺ : ومنهم من قتل شهيدا : ومنهم من عاش بعده ﷺ : ومنهم من شهد اليرموك : ومنهم من شهد القادسية : ومنهم من شهد فتح مصر : ومنهم من شهد فتح افريقية : ومنهم من شهد فتح الاندلس : ومنهم من شهد فتح العراق : ومنهم من شهد فتح الشام : ومنهم من شهد فتح خراسان : ومنهم من شهد فتح ارمينية : ومنهم من شهد فتح الري : ومنهم من شهد فتح الديلم : ومنهم من شهد فتح الجبل : ومنهم من شهد فتح فارس : ومنهم من شهد فتح كرمان : ومنهم من شهد فتح سجستان : ومنهم من شهد فتح مكران : ومنهم من شهد فتح السند : ومنهم من شهد فتح الهند : ومنهم من شهد فتح الصين : ومنهم من شهد فتح التبت : ومنهم من شهد فتح الترك : ومنهم من شهد فتح الخزر : ومنهم من شهد فتح الروس : ومنهم من شهد فتح الصقالبة : ومنهم من شهد فتح البلغار : ومنهم من شهد فتح المجر : ومنهم من شهد فتح الافرنج : ومنهم من شهد فتح القسطنطينية : ومنهم من شهد فتح رومية : ومنهم من شهد فتح الاندلس : ومنهم من شهد فتح افريقية : ومنهم من شهد فتح مصر : ومنهم من شهد فتح الشام : ومنهم من شهد فتح العراق

الفصل : ٥ .

١ : في حالة الحكم بعدم صحة الدعوى الاصلية او بسقوط الحق فيها او بتركها يحكم في الدعوى الفرعية بمقتضى القواعد العامة .

٢ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٣ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعى عليه : اذا كان المدعي قد اقام بينة على دعواه الاصلية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعى عليه ان بينة المدعي قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٤ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٥ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

٦ : اذا حكم بصحة الدعوى الاصلية : فان كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه . الا اذا ثبت المدعي ان بينة المدعى عليه قد شهدت بالزور . فلا تسمع بينة المدعي : اذا كان المدعى عليه قد اقام بينة على دعواه الفرعية : سمعت بينته وحكم له بما ادعاه .

פרשה : ה .

א : ויקרא משה אל כל ישראל: ראשי פרשיות הן ראשי פרשיות הן: ב : ויאמר אליהם בן מאה ועשרים שנה אנכי היום: אמר להם אין כחי היום כשהיה בן מאה ועשרים שנה: לא אוכל עוד לצאת ולבוא. אין יכול לילך ולבא כמו שהיה יכול מקודם לכן: ויי אמר אלי לא תעבר את הירדן הזה: אמר לי הקב"ה לא תעבור את הירדן הזה: ג : יי אלהיך הוא עובר לפניך: הוא בעצמו עובר לפניך: הוא ישמיד את הגוים האלה מפניך. הוא בעצמו יכלה את האומות האלה מפניך: וירשתם אותם. ואתם תירשו את ארצם: יהושע הוא עובר לפניך כאשר דבר יי. כאשר אמר לך הקב"ה שתירש את ארצם של שבעה עממין: ד : ועשה יי להם כאשר עשה לסיחון ולעוג: כאשר עשה הקב"ה לסיחון ולעוג שני מלכי האמורי שהיו בעבר הירדן: ולארצם אשר השמיד אותם: ולארצם שהשמיד אותם: ה : ונתנם יי לפניכם: הקב"ה יתן אותם לפניכם: ועשיתם להם ככל המצוה אשר צויתי אתכם: ועשיתם להם ככל המצוה שצויתי אתכם: ו : רק לא תירא מפניהם: אל תירא מפניהם: כי יי אלהיך הוא הנלחם לכם: כי הקב"ה הוא הנלחם לכם: ז : ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר: ואני התפללתי לפני הקב"ה בעת ההיא לאמר: ח : אדני יי אתה החלות להראות את עבדך את גדלך: אדוני הקב"ה אתה התחלת להראות לעבדך את גדולתך: ואת ידך החזקה: ואת מדותיך החזקות: אשר מי אל בשמים ובארץ: אשר אין אל בשמים ובארץ: אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: אשר יעשה כמעשיך וכגבורותיך: ט : אעברה נא ואראה את הארץ הטובה: אעבור נא ואראה את ארץ ישראל: אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: י : ויתעבר יי בי למענכם: ויתעבר הקב"ה בי למענכם: ולא שמע אלי: ולא קבל תפלתי: ויאמר יי אלי רב לך: ויאמר הקב"ה אלי רב לך: אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: אל תוסף לדבר אלי עוד בדבר הזה: יא : עלה ראש הפסגה: עלה לראש הפסגה: ושא עיניך ימה וצפנה: ושא עיניך ימה וצפונה: ותימנה ומזרחה: ותימנה ומזרחה: וראה בעיניך: וראה בעיניך: כי לא תעבר את הירדן הזה: כי לא תעבור את הירדן הזה: יב : וצו את יהושע: וצה את יהושע: וחזקהו ואמצהו: וחזקהו ואמצהו: כי הוא יעבר לפני העם הזה: כי הוא יעבור לפני העם הזה: והוא ינחיל אותם: והוא יחלק להם: את הארץ אשר תראה: את הארץ אשר תראה בעיניך: יג : וישב בגיא מול בית פעור: וישב בגיא מול בית פעור: ולא ידע איש את קברתו עד היום הזה: ולא ידע איש את קברו עד היום הזה: יד : ויאמר יי אלי: ויאמר הקב"ה אלי: הן קרבו ימיך למות: הן קרבו ימיך שתמות: וקרא את יהושע: וקרא את יהושע: והתיצבו באהל מועד: והתיצבו באהל מועד: ואצונו יי: ואצוהו הקב"ה: ויתיצבו משה ויהושע באהל מועד: ויתיצבו משה ויהושע באהל מועד: טו : וירא יי באהל בעמוד ענן: וירא הקב"ה באהל בעמוד ענן: ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: ויעמד עמוד הענן על פתח האהל: טז : ויאמר יי אל משה: ויאמר הקב"ה אל משה: הנך שכב עם אבתיך: הנך שוכב עם אבותיך: וקם העם הזה וזנה: וקם העם הזה וזנה: אחרי אלהי נכר הארץ: אחרי אלהי נכר הארץ: אשר הוא בא שמה בקרבו: אשר הוא בא שמה בקרבו: ועזבני והפר את בריתי: ועזבני והפר את בריתי: אשר כרתי אתו: אשר כרתי אתו: יז : וחרה אפי בו ביום ההוא: וחרה אפי בו ביום ההוא: ועזבתים והסתרתי פני מהם: ועזבתים והסתרתי פני מהם: והיה לאכל: והיה לאכל: ומצאהו רעות רבות וצרות: ומצאהו רעות רבות וצרות: ואמר ביום ההוא: ואמר ביום ההוא: הלא על כי לא בקרבי: הלא על כי לא בקרבי: מצאוני הרעות האלה: מצאוני הרעות האלה: יח : ואנכי הסתר אסתיר פני: ואנכי הסתר אסתיר פני: ביום ההוא: ביום ההוא: על כל הרעה אשר עשה: על כל הרעה אשר עשה: כי פנה אל אלהים אחרים: כי פנה אל אלהים אחרים: יט : ועתה כתבו לכם את השירה הזאת: ועתה כתבו לכם את השירה הזאת: ולמדה את בני ישראל: ולמדה את בני ישראל: שימה בפיהם: שימה בפיהם: למען תהיה לי השירה הזאת לעדה: למען תהיה לי השירה הזאת לעדה: בבני ישראל: בבני ישראל: כ : כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבתיו: כי אביאנו אל האדמה אשר נשבעתי לאבותיו: זבת חלב ודבש: זבת חלב ודבש: ואכל ושבע ודשן: ואכל ושבע ודשן: ופנה אל אלהים אחרים: ופנה אל אלהים אחרים: ועבדום: ועבדום: ונאצוני והפר את בריתי: ונאצוני והפר את בריתי: כא : והיה כי תמצאהו רעות וצרות: והיה כי תמצאהו רעות וצרות: וענתה השירה הזאת לפניו לעד: וענתה השירה הזאת לפניו לעד: כי לא תשכח מפי זרעו: כי לא תשכח מפי זרעו: כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום: כי ידעתי את יצרו אשר הוא עשה היום: בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: בטרם אביאנו אל הארץ אשר נשבעתי: כב : ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא: ויכתב משה את השירה הזאת ביום ההוא: וילמדה את בני ישראל: וילמדה את בני ישראל: כג : ויצו את יהושע בן נון ויאמר: וצה את יהושע בן נון ויאמר: חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל: חזק ואמץ כי אתה תביא את בני ישראל: אל הארץ אשר נשבעתי להם: אל הארץ אשר נשבעתי להם: ואנכי אהיה עמך: ואנכי אהיה עמך: כד : ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת: ויהי ככלות משה לכתב את דברי התורה הזאת: על ספר עד תמם: על ספר עד תמם: כה : ויצו משה את הלוים: וצה משה את הלוים: נושאי ארון ברית יי לאמר: נושאי ארון ברית יי לאמר:

س : وسمّى معدلها حلوم جلّه : ٥ : وهذا يدلّ : فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ع : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ف : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ص : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ق : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ر : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ش : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ت : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ث : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

فصل : د .

ا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

د : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

و : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ي : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

يط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ك : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

كط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ل : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لا : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

له : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

لط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

م : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

ما : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مب : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مج : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مد : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مه : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مو : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مز : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مح : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

مط : وهذا يدلّ ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح . ٥ل ايضاً فدلّ على ان حلوم جلّه ٥ل ذهب صحيح .

١ : وامرأة من بيت لاوي ذهبت
وأخذت بنت لاوي : ٢ فحبلت المرأة
وولدت ابنا ورأته أنه جيد ،
فخبأته ثلاثة أشهر . ٣ ولما لم تقدر
أن تخبئه بعد أخذت له سفطا من
بردي ، وطينته بالحمر والزفت ،
ووضعت الولد فيه ، ووضعته بين
الحلفاء على حافة النهر . ٤ ووقفت
أخته من بعيد لتعلم ماذا يفعل به .
٥ فنزلت ابنة فرعون لتغتسل في
النهر ، وجواريها ماشيات على يد
النهر ، فرأت السفط بين الحلفاء
فأرسلت أمتها فأخذته . ٦ ولما
فتحته رأت الولد ، وإذا الصبي
يبكي ، فرقت له وقالت : هذا من
أولاد العبرانيين . ٧ فقالت أخته
لابنة فرعون : أأذهب وأدعو لك
من العبرانيات مرضعة فترضع لك
الولد ؟ ٨ فقالت لها ابنة فرعون :
اذهبي . فذهبت الفتاة ودعت أم
الولد . ٩ فقالت لها ابنة فرعون :
اذهبي بهذا الولد وأرضعيه لي ،
وأنا أعطيك أجرتك . فأخذت المرأة
الولد وأرضعته . ١٠ ولما كبر الولد
أتت به إلى ابنة فرعون ، فصار لها
ابنا ، ودعت اسمه موسى ، وقالت :
لأني من الماء انتشلته .

١١ وكان في تلك الأيام لما كبر
موسى أنه خرج إلى إخوته ونظر
أثقالهم ، ورأى رجلا مصريا يضرب
رجلا عبرانيا من إخوته . ١٢ فالتفت
هنا وهناك ورأى أنه ليس أحد ،
فقتل المصري وطمره في الرمل .
١٣ وخرج في اليوم الثاني وإذا
رجلان عبرانيان يتخاصمان ، فقال
للمذنب : لماذا تضرب صاحبك ؟
١٤ فقال : من جعلك رئيسا ومدبرا
علينا ؟ أتريد أن تقتلني كما قتلت
المصري ؟ فخاف موسى وقال :
حقا قد ذاع الأمر . ١٥ وسمع فرعون
هذا الأمر فطلب أن يقتل موسى ،
فهرب موسى من وجه فرعون ،
وأقام في أرض مديان ، وجلس عند
البئر . ١٦ وكان لكاهن مديان سبع
بنات ، فأتين واستقين وملأن
الأجران ليسقين غنم أبيهن .
١٧ فجاء الرعاة وطردوهن ، فقام
موسى وأغاثهن وسقى غنمهن .
١٨ فلما أتين إلى رعوئيل أبيهن
قال : ما بالكن أتيتن اليوم سريعا ؟
١٩ فقلن : رجل مصري خلصنا من
أيدي الرعاة ، واستقى لنا أيضا
وسقى الغنم . ٢٠ فقال لبناته :
وأين هو ؟ لماذا تركتن الرجل ؟
ادعونه ليأكل خبزا . ٢١ فرضي
موسى أن يسكن عند الرجل ،
فزوج موسى صفورة ابنته . ٢٢ فولدت
ابنا ودعا اسمه جرشوم ، لأنه قال :
صرت نزيلا في أرض غريبة .

٢٣ وحدث بعد تلك الأيام الكثيرة
أن ملك مصر مات ، وتنهد بنو
إسرائيل من العبودية وصرخوا ،
وارتفع صراخهم إلى الله من
العبودية . ٢٤ فسمع الله أنينهم ،
وذكر الله ميثاقه مع إبراهيم
وإسحاق ويعقوب . ٢٥ ونظر الله
بني إسرائيل ، وعلم الله .

כה : ואלו הרשעים אין נזקקין לה:
לקבל פרעון לעתיד לבא.
כו : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כז : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כח : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

כט : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

ל : ואלו הן הרשעים: אלו שאין
להם בתיקון. ואין הרשעים נקראים
מתים: אלא לשון בזיון. כמו
שנאמר (שמואל ב ו) ומי מי בית
אבי כי הושמתני. ואין מתים
חיים: שאין להם תקנה לעתיד.

٢٥٤٥ : ٤ .

١ : ٥٣٤٥٥ ٥٥٤ ٥٤٥٤٥ : ٤٤٤ ٤٤٤
٢٥٤٥٤ : ٥٤٤٤٥٤٥٤٥ ٤٥٤٤ : ٥٤٤٤٥٤٥
٤٥٥٥ ٤٤ ٤٤٥٤٤٤٤٤ : ٤٤٤ ٤٥٤٥٤٥٤٥٤٥
٤٥٥٤٥٤٥ .

٢ : ٤٥ ٤٥٤٥٤ ٥٥ ٤٥٤٤ : ٤٤٤٤
٤٥٤٥ ٤٤٤٤ ٤٥٤٥ ٥٥ ٥٤٥ .

٣ : ٤٥ ٥٤٤٤٤٥٤٤٤٤ ٤٥٤٤٤٤٤ : ٥٤
٤٤٤٤٥٤٥ ٤٥٤٤٤٤٤٤٤٤ ٤٥٤٤٤٤٤٤٤٤

ه : ابنا بنو الاصفية لها: لا تقل
لها: اذهبي بعجلة واجلبي
الي ابنا. ٣ : ابنا لها: اجلبي
لي هنا. وابنا تحمل ابنا
وتجلبها الي ابنا. ٤ : وابنا
تجلب ابنا وتقف امام
الملك. ٥ : والملك يقول
لابنا: اجلبي لي ابنا
الشونمية. فابنا تجلبها.
٦ : وتدخل ابنا على الملك
وتقف امامه. والملك يقول:
سلي لك طلبة او طلبتين
فاعطيك. ٧ : وابنا تقول
للملك: طلبتي يا سيدي
الملك وانت عبدتك
اعطيتني. فاسألني نفسي
بطلبتي وطلبة ابني
واعطيك. ٨ : فالملك يقول
لابنا: ها انا قد اعطيتك
طلبتك. ٩ : وابنا تقول
للملك: ليحيا الملك
سيدي الملك الى الابد.
١٠ : والملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١١ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٢ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١٣ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٤ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.
١٥ : وابنا تقول للملك:
طلبتي يا سيدي الملك
وانت عبدتك اعطيتني.
فاسألني نفسي بطلبتي
وطلبة ابني واعطيك.
١٦ : فالملك يقول: ها
ابنا قد اعطيتك طلبتك.

٣ : وَأَتَى مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى فِرْعَوْنَ وَقَالَا لَهُ هٰكَذَا قَالَ الرَّبُّ إِلٰهُ الْعِبْرِيِّينَ: إِلَى مَتَى تَأْبَى أَنْ تَتَذَلَّلَ أَمَامِي؟ أَطْلِقْ شَعْبِي لِيَعْبُدُونِي.
٤ : وَإِنْ كُنْتَ تَأْبَى أَنْ تُطْلِقَ شَعْبِي فَهَا أَنَا آتِي غَدًا بِجَرَادٍ إِلَى تُخُومِكَ.
٥ : وَيُغَطِّي وَجْهَ الْأَرْضِ فَلَا يُقْدَرُ أَحَدٌ أَنْ يَرَى الْأَرْضَ، وَيَأْكُلُ بَقِيَّةَ الْمَنْجُوِّ الَّتِي نَجَتْ لَكُمْ مِنَ الْبَرَدِ، وَيَأْكُلُ كُلَّ شَجَرَةٍ تُنْبِتُ لَكُمْ فِي الْحَقْلِ.
٦ : وَتَمْتَلِئُ بُيُوتُكَ وَبُيُوتُ جَمِيعِ عَبِيدِكَ وَبُيُوتُ جَمِيعِ الْمِصْرِيِّينَ، مَا لَمْ يَرَ آبَاؤُكَ وَلَا آبَاءُ آبَائِكَ مُنْذُ يَوْمِ وُجُودِهِمْ عَلَى الْأَرْضِ إِلَى هٰذَا الْيَوْمِ». ثُمَّ انْصَرَفَ وَخَرَجَ مِنْ عِنْدِ فِرْعَوْنَ.
٧ : فَقَالَ عَبِيدُ فِرْعَوْنَ لَهُ: «إِلَى مَتَى يَكُونُ هٰذَا لَنَا فَخًّا؟ أَطْلِقِ الرَّجُلَ لِيَعْبُدَ الرَّبَّ إِلٰهَهُ. أَلَمْ تَعْلَمْ بَعْدُ أَنَّ مِصْرَ قَدْ بَادَتْ؟»
٨ : فَرُدَّ مُوسَى وَهَارُونُ إِلَى فِرْعَوْنَ، فَقَالَ لَهُمَا: «اذْهَبَا اعْبُدَا الرَّبَّ إِلٰهَكُمَا. مَنْ هُمَا الذَّاهِبَانِ؟»
٩ : فَقَالَ مُوسَى: «بِفِتْيَانِنَا وَبِشُيُوخِنَا نَذْهَبُ، بِبَنِينَا وَبَنَاتِنَا، بِغَنَمِنَا وَبَقَرِنَا نَذْهَبُ، لِأَنَّ لَنَا عِيدَ الرَّبِّ».
١٠ : فَقَالَ لَهُمَا: «هٰكَذَا يَكُونُ الرَّبُّ مَعَكُمَا إِنْ أُطْلِقُكُمْ وَأَطْفَالَكُمْ! انْظُرَا إِنَّ الشَّرَّ أَمَامَ وُجُوهِكُمَا.

الضربة الثامنة: الجراد

١١ : لَيْسَ هٰكَذَا! اذْهَبُوا أَنْتُمُ الرِّجَالُ وَاعْبُدُوا الرَّبَّ، لِأَنَّكُمَا إِيَّاهُ كُنْتُمَا تَطْلُبَانِ». ثُمَّ طُرِدَا مِنْ لَدُنْ فِرْعَوْنَ.
١٢ : فَقَالَ الرَّبُّ لِمُوسَى: «مُدَّ يَدَكَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ بِالْجَرَادِ، فَيَصْعَدَ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ وَيَأْكُلَ كُلَّ عُشْبِ الْأَرْضِ، كُلَّ مَا أَبْقَاهُ الْبَرَدُ».
١٣ : فَمَدَّ مُوسَى عَصَاهُ عَلَى أَرْضِ مِصْرَ، فَجَلَبَ الرَّبُّ رِيحًا شَرْقِيَّةً عَلَى الْأَرْضِ كُلَّ ذٰلِكَ النَّهَارِ وَكُلَّ اللَّيْلِ. وَلَمَّا كَانَ الصَّبَاحُ حَمَلَتِ الرِّيحُ الشَّرْقِيَّةُ الْجَرَادَ.
١٤ : فَصَعِدَ الْجَرَادُ عَلَى كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ وَحَلَّ فِي كُلِّ تُخُومِ مِصْرَ، ثَقِيلًا جِدًّا. قَبْلَهُ لَمْ يَكُنْ هٰكَذَا جَرَادٌ مِثْلُهُ، وَبَعْدَهُ لَا يَكُونُ هٰكَذَا.
١٥ : وَغَطَّى وَجْهَ كُلِّ الْأَرْضِ فَأَظْلَمَتِ الْأَرْضُ، وَأَكَلَ كُلَّ عُشْبِ الْأَرْضِ وَكُلَّ ثَمَرِ الشَّجَرِ الَّذِي تَرَكَهُ الْبَرَدُ، فَلَمْ يَبْقَ أَخْضَرُ فِي الشَّجَرِ وَلَا فِي عُشْبِ الْحَقْلِ فِي كُلِّ أَرْضِ مِصْرَ.
١٦ : فَأَسْرَعَ فِرْعَوْنُ وَدَعَا مُوسَى وَهَارُونَ وَقَالَ: «قَدْ أَخْطَأْتُ إِلَى الرَّبِّ إِلٰهِكُمَا وَإِلَيْكُمَا.
١٧ : وَالْآنَ اصْفَحْ عَنْ خَطِيَّتِي هٰذِهِ الْمَرَّةَ فَقَطْ، وَتَضَرَّعَا إِلَى الرَّبِّ إِلٰهِكُمَا أَنْ يَرْفَعَ عَنِّي هٰذَا الْمَوْتَ فَقَطْ».
١٨ : فَخَرَجَ مِنْ عِنْدِ فِرْعَوْنَ وَتَضَرَّعَ إِلَى الرَّبِّ.
١٩ : فَرَدَّ الرَّبُّ رِيحًا غَرْبِيَّةً شَدِيدَةً جِدًّا فَحَمَلَتِ الْجَرَادَ وَطَرَحَتْهُ فِي بَحْرِ سُوفٍ. لَمْ يُبْقِ جَرَادَةً وَاحِدَةً فِي كُلِّ تُخُومِ مِصْرَ.
٢٠ : وَلٰكِنَّ الرَّبَّ قَسَّى قَلْبَ فِرْعَوْنَ فَلَمْ يُطْلِقْ بَنِي إِسْرَائِيلَ.

תהלים : ב .

א : למה רגשו גוים: ולאמים יהגו ריק: ב : יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נוסדו יחד: על יהוה ועל משיחו: ג : ננתקה את מוסרותימו ונשליכה מעלינו עבותימו: ד : יושב בשמים ישחק אדני ילעג למו: ה : אז ידבר אליהם באפו ובחרונו יבהלמו: ו : ואני נסכתי מלכי על ציון הר קדשי: ז : אספרה אל חק יהוה אמר אלי בני אתה אני היום ילדתיך: ח : שאל ממני ואתנה גוים נחלתך ואחזתך אפסי ארץ: ט : תרעם בשבט ברזל ככלי יוצר תנפצם: י : ועתה מלכים השכילו הוסרו שופטי ארץ: יא : עבדו את יהוה ביראה וגילו ברעדה: יב : נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אשריו כל חוסי בו .

תפלה : ג .

א : מזמור לדוד בברחו מפני אבשלום בנו: ב : יהוה מה רבו צרי רבים קמים עלי: ג : רבים אמרים לנפשי אין ישועתה לו באלהים סלה: ד : ואתה יהוה מגן בעדי כבודי ומרים ראשי: ה : קולי אל יהוה אקרא ויענני מהר קדשו סלה: ו : אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: ז : לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: ח : קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת: ט : ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה: י : אני שכבתי ואישנה הקיצותי כי יהוה יסמכני: יא : לא אירא מרבבות עם אשר סביב שתו עלי: יב : קומה יהוה הושיעני אלהי כי הכית את כל אויבי לחי שני רשעים שברת: יג : ליהוה הישועה על עמך ברכתך סלה:

פרשה : ד׳

א : ואתחנן אל יי בעת ההיא לאמר: ב אדני יי אתה החילות לראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך. ג אעברה נא ואראה את ארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון. ד ויתעבר יי בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יי אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה. ה עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה. ו ואצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה. ז וישב בגיא מול בית פעור: ח ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם. ט לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. י עיניכם הרואות את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך. יא ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. יב ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה. יג ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. יד כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו. טו ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום. טז רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. יז יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב בהר החרב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון. יח ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. יט וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין אתם ראים זולתי קול. כ ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. כא ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. כב לא תיראון מפניהם כי יי אלהיכם הוא הנלחם לכם. כג ואתם השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך. כד כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו. כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון. כז והפיץ יי אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה. כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון. כט ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקולו. לא כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם. לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו. לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי. לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך. לה אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו. לו משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. לח להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה. לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים.

מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לשבטי המנשי: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה:

ד א ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יי אלהי אבתיכם נתן לכם. ב לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יי אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם. ג עיניכם הרואות את אשר עשה יי בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יי אלהיך מקרבך. ד ואתם הדבקים ביי אלהיכם חיים כלכם היום. ה ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יי אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה. ו ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה. ז כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיי אלהינו בכל קראנו אליו. ח ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום. ט רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך. י יום אשר עמדת לפני יי אלהיך בחרב בהר החרב באמר יי אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון. יא ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל. יב וידבר יי אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אין אתם ראים זולתי קול. יג ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחות אבנים. יד ואתי צוה יי בעת ההיא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה. טו ונשמרתם מאד לנפשתיכם כי לא ראיתם כל תמונה ביום דבר יי אליכם בחרב מתוך האש. טז פן תשחתון ועשיתם לכם פסל תמונת כל סמל תבנית זכר או נקבה. יז תבנית כל בהמה אשר בארץ תבנית כל צפור כנף אשר תעוף בשמים. יח תבנית כל רמש בארמה תבנית כל דגה אשר במים מתחת לארץ. יט ופן תשא עיניך השמימה וראית את השמש ואת הירח ואת הכוכבים כל צבא השמים ונדחת והשתחוית להם ועבדתם אשר חלק יי אלהיך אתם לכל העמים תחת כל השמים. כ ואתכם לקח יי ויוצא אתכם מכור הברזל ממצרים להיות לו לעם נחלה כיום הזה. כא ויי התאנף בי על דבריכם ולא נשבע לבלתי עברתי את הירדן ולבלתי אבוא אל הארץ הטובה אשר יי אלהיך נתן לך נחלה. כב כי אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת. כג השמרו לכם פן תשכחו את ברית יי אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יי אלהיך. כד כי יי אלהיך אש אכלה הוא אל קנא. כה כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יי אלהיך להכעיסו. כו העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון. כז והפיץ יי אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יי אתכם שמה. כח ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון. כט ומבקשתם משם את יי אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך. ל בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יי אלהיך ושמעת בקולו. לא כי אל רחום יי אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם. לב כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמוהו. לג השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי. לד או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת ובמופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יי אלהיכם במצרים לעיניך. לה אתה הראת לדעת כי יי הוא האלהים אין עוד מלבדו. לו משמים השמיעך את קולו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש. לז ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים. לח להוריש גוים גדלים ועצומים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה. לט וידעת היום והשבת אל לבבך כי יי הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד. מ ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יי אלהיך נתן לך כל הימים.

מא אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשום ונס אל אחת מן הערים האלה וחי: מג את בצר במדבר בארץ המישור לראובני ואת רמות בגלעד לגדי ואת גולן בבשן לשבטי המנשי: מד וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה אלה העדות והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחון מלך האמרי אשר ישב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדות הפסגה:

ح : وأخذ ثم الآلة وضرب بد قتله :
ط : وأخذ ثم الآلة وضرب بد قتله
ي : وبنا الله وأخذ في : إنكا في
ضد الأعداء في .
ك : وبنا الله وأخذ في : إنكا في
صواتها : ص ذاتها بد نصب مع إذا
تصوات .
ل : وإذا انصب الله ذكر قتله .
الصلاة مع مؤذا ضرفت لنسوا .
م : وأخذ ثم إذهب : ذهاب : لـ
عصب لم حفظه : فجنصا في دلم ل
الصلاة : حلم ثنا هو وجاء وأ
بد الليل .
ن : وهوش مؤنا أخا سؤذب :
ضوش إذا ثعبا ذكر إذا وهبتا
ع : وهاك بد إتى بد إذا وهبتا
ف : وأخذ ك : حلم ذعصا ذسا تنبتا
لصخر ذجهنا إذا .
ص : ذبح ك ثم : حلم ذعصا ذسا
ذهب ذجهنا ذسا . وأخذ ك : ذبح
ذسا ذسا ذهب ذجهنا ذسا . وأخذ
ك : ذبح ك ثم عصب لنجا ذلصلا هوا
تنبتا نوسا .
ق : وأخذ نصب لخلاه : ذبح هو
هوا ذا أخذ معتا مع سؤا وهب
صلا . وأخذ ك نصب : ذهبا هو
لجنا : وهب سؤا بجنا ذا .
ر : وأخذ ذهاه لسهاه : وأخذ
لم وهب : ذجهنا لنجا نوسا ذلوا
سؤا حلم .
ت : وأخذ ذهاه لسهاه : وأخذ
ذهاه ذجهنا لنتهاه : ول
إذا ذجهنا تنبتا ذا هجاه .
ث : إذا ستهاه ذهاه ذجهنا
لصلاة : نوا ذهاه سؤا ذهنا
ذعتا .

ذا سؤا : وأخذ ك غسلاه : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم ذهاه ذجهنا
ذا سؤا مع إذهاه .
ه : وأخذ ك ثم ذهاه ذجهنا :
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
و : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ز : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ح : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ط : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ي : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ك : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ل : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
م : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ن : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ع : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ف : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ص : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ق : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ر : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ت : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .
ث : وأخذ ثم ذهاه ذجهنا : ذهاه
ذجه وأجاه مع لسها : وأهجه بد
ذجه وأجاه : نوا ثم سؤا مع إذهاه .

ه : وانت لا : الا تجد الا
لاذ بالحجر .
٦ : وانت لم تصم بعد : وقت
آتيك : هنا اذا كان بعد . فلما وجد
بعض لم تأت الا لم
ت : وقت آتيك : مثل اذا جاء
لم يمض الا قليل : اذا
بعد الا قليل الا وانت
آتيه .
ث : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ج : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ح : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
خ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
د : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ذ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ر : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ز : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
س : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ش : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ص : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ض : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ط : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ظ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ع : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
غ : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ف : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ق : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ك : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ل : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
م : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ن : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ه : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
و : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .
ى : وانا لم اكن لصوم يوم
ذبحت . فلما : حين اذ
لا آتيك : مثل اذا لم تأت
اليوم فلا آتيك غدا .

فصل : ت .

١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
١٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢١ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٢ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٣ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٤ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٥ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٦ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٧ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٨ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٢٩ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .
٣٠ : وانا لم اكن لصوم يوم ذبحت :
لم يذبح اليوم فلا آتيك غدا .

سورة الفرقان

مكية : ٧٠

١ : تبارك تعالى : تزايد خيره وعظم ، والذي نزل الفرقان على عبده محمد ﷺ ليكون للناس نذيرا ، أي : مخوفا من عذاب الله إن لم يؤمنوا به .

٢ : الذي له ملك السموات والأرض ، وهو خالقهما ومالكهما ، ولم يتخذ ولدا ، ولا شريك له في الملك ، وخلق كل شيء فقدره تقديرا ، فلا يحتاج إلى معين ولا وزير ولا ظهير .

٣ : واتخذ المشركون من دون الله آلهة لا تخلق شيئا ، وهم يخلقون ، أي : يصورون ويعملون ، ولا تملك لعابديها ضرا ولا نفعا ، ولا تملك موتا ولا حياة ولا نشورا ، أي : بعثا بعد الموت .

٤ : وقال الذين جحدوا توحيد الله : ما هذا القرآن إلا كذب افتراه محمد ، وأعانه على ذلك قوم آخرون ، فقد جاءوا ظلما وكذبا .

٥ : وقالوا هي أكاذيب كتبها محمد ، فهي تملى عليه بكرة وأصيلا ، أي : دائما .

٦ : قل لهم يا محمد : أنزله الذي يعلم السر في السموات والأرض ، إنه كان غفورا لمن تاب ، رحيما بمن آمن .

٧ : وقال المشركون : ما لهذا الرسول يأكل الطعام كما نأكل ، ويمشي في الأسواق كما نمشي ، هلا أنزل إليه ملك فيكون معه نذيرا .

لمأم ذاعلاجه ذا بتا: صلم ذاعلاجه:
٥ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
ذحتج هذنا هوذاعا صتحتا دهؤذ.
٦ : ٥أجذه صتا صتحتا: صلم
ذا ٥أجذه: ٥أجذه ذا ٥أجذه.
٧ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
٨ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسقنا. ٥ا إلاه
لمحذهلا: مع نهتت نحت ذاننج.
٩ : ٥أعلاجم لأم بهذ: ٥ا إعلاجم
أنت هؤم مع نهتت نحت ذاننج .
١٠ : ٥أجذه للأم بهذ: لاخذهذ إلقم
يتحج مع تنه سلا. ٥كحده إنم: ٥أجذه
لمه: إله سهجه لنهتت نحت ذاننج
حصوذ دهذنا: ٥بتا ٥ألتا .
١١ : هجنا حتحه لحد يتحذا. ٥لحد
إنلاهلا دهتحصت يتحذ سهجه .
١٢ : ٥أجذه مع نلاتت نحت ذاننج:
إذخصذا حتصلاا حتاولاا ذا سجده إم
يتحج. ٥أعلاجه إم لمحذهلا لعلاه ذجذنا
ذجذنا .
١٣ : ٥أجذه حلم بهذ: ٥أجذه لحسقم
دحتصلاا دهصه: ٥جذه إم علصذ .
١٤ : ٥أنلاا حسقم دهجنا هه: ٥نجحه
لمه بتا ذأسه مع بتا ذحتج ذاننج.
٥ا قلم لمه .
١٥ : ٥بصذ إنلاهلا يذ حسقم: حلم
ذحتج هذنا هوذاعلاا حتحتلاا دهؤذ.
١٦ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم ٥ه يتحج هوذ.
١٧ : ذحتقذلاا هنه: لمه هوذ حلم
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم أنت لنهلاهلا.
١٨ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
١٩ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسقنا. ٥ا إلاه
لمحذهلا: مع نهتت نحت ذاننج.
٢٠ : ٥أعلاجم لأم بهذ: ٥ا إعلاجم
أنت هؤم مع نهتت نحت ذاننج .
٢١ : ٥أجذه للأم بهذ: لاخذهذ إلقم
يتحج مع تنه سلا. ٥كحده إنم: ٥أجذه
لمه: إله سهجه لنهتت نحت ذاننج
حصوذ دهذنا: ٥بتا ٥ألتا .
٢٢ : هجنا حتحه لحد يتحذا. ٥لحد
إنلاهلا دهتحصت يتحذ سهجه .
٢٣ : ٥أجذه مع نلاتت نحت ذاننج:
إذخصذا حتصلاا حتاولاا ذا سجده إم
يتحج. ٥أعلاجه إم لمحذهلا لعلاه ذجذنا
ذجذنا .
٢٤ : ٥أجذه حلم بهذ: ٥أجذه لحسقم
دحتصلاا دهصه: ٥جذه إم علصذ .
٢٥ : ٥أنلاا حسقم دهجنا هه: ٥نجحه
لمه بتا ذأسه مع بتا ذحتج ذاننج.
٢٦ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم ٥ه يتحج هوذ.
٢٧ : ذحتقذلاا هنه: لمه هوذ حلم
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم أنت لنهلاهلا.
٢٨ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
٢٩ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسقنا. ٥ا إلاه
لمحذهلا: مع نهتت نحت ذاننج.
٣٠ : ٥أعلاجم لأم بهذ: ٥ا إعلاجم
أنت هؤم مع نهتت نحت ذاننج .
٣١ : ٥أجذه للأم بهذ: لاخذهذ إلقم
يتحج مع تنه سلا. ٥كحده إنم: ٥أجذه
لمه: إله سهجه لنهتت نحت ذاننج
حصوذ دهذنا: ٥بتا ٥ألتا .
٣٢ : هجنا حتحه لحد يتحذا. ٥لحد
إنلاهلا دهتحصت يتحذ سهجه .
٣٣ : ٥أجذه مع نلاتت نحت ذاننج:
إذخصذا حتصلاا حتاولاا ذا سجده إم
يتحج. ٥أعلاجه إم لمحذهلا لعلاه ذجذنا
ذجذنا .
٣٤ : ٥أجذه حلم بهذ: ٥أجذه لحسقم
دحتصلاا دهصه: ٥جذه إم علصذ .
٣٥ : ٥أنلاا حسقم دهجنا هه: ٥نجحه
لمه بتا ذأسه مع بتا ذحتج ذاننج.
٣٦ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم ٥ه يتحج هوذ.
٣٧ : ذحتقذلاا هنه: لمه هوذ حلم
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم أنت لنهلاهلا.
٣٨ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
٣٩ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسقنا. ٥ا إلاه
لمحذهلا: مع نهتت نحت ذاننج.
٤٠ : ٥أعلاجم لأم بهذ: ٥ا إعلاجم
أنت هؤم مع نهتت نحت ذاننج .
٤١ : ٥أجذه للأم بهذ: لاخذهذ إلقم
يتحج مع تنه سلا. ٥كحده إنم: ٥أجذه
لمه: إله سهجه لنهتت نحت ذاننج
حصوذ دهذنا: ٥بتا ٥ألتا .
٤٢ : هجنا حتحه لحد يتحذا. ٥لحد
إنلاهلا دهتحصت يتحذ سهجه .
٤٣ : ٥أجذه مع نلاتت نحت ذاننج:
إذخصذا حتصلاا حتاولاا ذا سجده إم
يتحج. ٥أعلاجه إم لمحذهلا لعلاه ذجذنا
ذجذنا .
٤٤ : ٥أجذه حلم بهذ: ٥أجذه لحسقم
دحتصلاا دهصه: ٥جذه إم علصذ .
٤٥ : ٥أنلاا حسقم دهجنا هه: ٥نجحه
لمه بتا ذأسه مع بتا ذحتج ذاننج.
٤٦ : ٥أجذه هتا دحصا: هنا يتحج
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم ٥ه يتحج هوذ.
٤٧ : ذحتقذلاا هنه: لمه هوذ حلم
حلم بهؤذ. ٥جذ أنت إم ذحتج حسقتهم:
هم أنت لنهلاهلا.
٤٨ : ٥أجذه: هنا يتحج لمنه ذاعلاجه
ذا بتا: جسم بهم حصذنا ذا ٥أد لمه
بتا .
٤٩ : ٥أجذه: هم مج مع غتحا دهؤذ
ذا هلم صتح هذنا لمسقنا. ٥ا إلاه
لمحذهلا: مع نهتت نحت ذاننج.
٥٠ : ٥أعلاجم لأم بهذ: ٥ا إعلاجم
أنت هؤم مع نهتت نحت ذاننج .

صلاة : ح .

١ : ولجذا ذهلا بقه دصلوني : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

١٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٢٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٣٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٤٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥١ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٢ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٣ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٤ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٥ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٦ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٧ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٨ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٥٩ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

٦٠ : ولجذا ضن لجنا ضلا : ولجذا ضن لا يلا خلا ولجذا ضن لجنا ضلا .

بد تنس حسم : وهيزه تنس بهؤد
ديزا حصوم بد بحد .

ر : وزلبه تنس حسم مع بحد :
ولهوزه لمحد بهؤد . ولاهب مع
بهؤد حسم وه ديزه : بهؤم وزلم
ألقم بحزم بد إدنا .

حد : ولاسبله ٧٥٠ تنس بهؤد :
ولاهبه لمحهؤد حزيا حوزه
حسم مدهنا .

حد : وهلبه تنس بهؤد : وحبه حزم
هدنا حزمنا لزمنا : وزلبه حصدنا :
ولهدم : ٧٥٠ لمحهؤد حزيا
بد تنس حسم أسم . ولهذ هدنا هده
ملاه .

حد : ولهزه تنس بهؤد بد تنس
حسم لمحسا أسزنا .

حه : وهلبه تنس حسم لمحلصوه
مع بحد حسم وهزم . ولهنه ٧٥٠
تنس حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه حلصوه تنس بهؤد :
وحبه نهنا . ولاهب لحا بد : وحبه :
ولهنه نهنا لزمنا : ولهنه حسم
ولهزه ٧٥٠ مع حزم هدنا : ولهنه حسم
هو حزمنا لزمنا : ولهنه حلصوه
ولهلصا حزم هدنا .

ر : وزلبه تنس بهؤد حصدنے :
ولاهب مع حزمنا حزمنا حسم
ولهنه .

حس : وحسم بد ألبلز بد إصوه
حسنا : ولاب مع حزمنا حسم ٧٥٠ لمححب
ولهنه . ولهدم نهنا ٧٥٠ لمححب
حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه تنس بهؤد بد تنس
حسم لمحسا أسزنا .

حه : وزلبه تنس حسم لمحلصوه
مع بحد حسم وهزم . ولهنه ٧٥٠
تنس حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

حه : وهلبه حلصوه تنس بهؤد :
وحبه نهنا . ولاهب لحا بد : وحبه :
ولهنه نهنا لزمنا : ولهنه حسم
ولهزه ٧٥٠ مع حزم هدنا : ولهنه حسم
هو حزمنا لزمنا : ولهنه حلصوه
ولهلصا حزم هدنا .

ر : وزلبه تنس بهؤد حصدنے :
ولاهب مع حزمنا حزمنا حسم
ولهنه .

حس : وحسم بد ألبلز بد إصوه
حسنا : ولاب مع حزمنا حسم ٧٥٠ لمححب
ولهنه . ولهدم نهنا ٧٥٠ لمححب
حسم مع بهؤد : ٧هسلا بهؤد
ألقم بحزم بد إدنا : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

لـ : وهنه تنس حسم ولاسبله :
ولهنه تنس بهؤد ألبلز لمحزا حسم :
ولهنه نهنا بهؤد حسم أسم : ٧٥ بحلے .
ولهدم نهنا هده : حلاد حسم حلاے
لمحزا بد تنس حسم أسم : ٧٥ بحلے .
ولهدم نهنا هده : حلاد حسم حلاے
ألبلز لمحزا بد تنس حسم أسم : ٧٥ بحلے .

حد : ولهزه تنس بهؤد حصاا بد
بحد : ولهنه .

ر : وهلبه تنس بهؤد بد تنس حسم
حسنا ٧٥٠ لمححب : ولاهب لمحزا بد بحد أم
ولهجلے .

ك : وهلبه تنس حسم لمحزے
ولهنه : ولاسبله مع ههبا . ولهذه
ولهنه : ولهنه مع نهنا حلاا : أم ولهجلے :
ولهنه مع نهنا حلاا : أم ولهجلے :
حسمنا : مع لحا ألبلز : ولهنه لحا أم
حسمنا : أم ٧٥٠ بحلے مع بهؤد .

لـ : ولهزه تنس حسم حلاألبلز
أم مع ههبا أم ولهجلے . ولهنه
بهؤد ألهزه : ههزه ولهنه أم مع
ههبا لهنكا .

لد : وحلصوه تنس بهؤد ضعه مع
حلاصوه : ولاهب لحزا بحد ٧٥٠ :
ولهلصا ولهؤد مهبه ولم مع حلاے
ولهنكا لهنكا .

لـ : ولهبه مع لمحزا بحد : حهزا
ألقم بحزم بحزا مع حلم بهؤد : ولهزه
حسم : ولهنه لا بحبه ولهلصا حلصوه
حسنا .

لـ : ولاهب ولهزه لحسم ههبا
بهؤد . ولهنه لحا مع حسم ولهنه
حسم حسنا وه : حهزم ولهنا ألقم :
ألبلز بحزم : حلصوه ولم عضلت
هنكا .

لـ : ولهزه تنس حسم ولاسبله :
ولهنه تنس بهؤد ألبلز لمحزا حسم :

صلاة : ٩ .

١ : وبقيه حاضر تنه بهذا : والاخبه
حبوءا أم منه هذا : مع في وحدها لهذ
عند : لأذنا دالنع صلا صدنا : حضرنا .

٢ : وهنه عقبا دحلت بعض
حاضر عقبا دبهذا : خبيعا بعض
دالنا : أذخدا القبر قبلس عنصلت
هكا .

٣ : وعضه تنه جنعس وهلبه تنه
بهذا لضرنا : والمذه تنه بهذا :
أهذه كر أمنا صوبا حبوا صدا .

٤ : هنا لهب خلف دالاهالا دالاهالا
والمذ لحاه : لايند دجنعس خلبه انے
وحدخاه لصبه .

٥ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

٦ : والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

٧ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

٨ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

٩ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٠ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١١ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٢ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٣ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٤ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٥ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٦ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٧ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٨ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

١٩ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

٢٠ : وهنه حلب صدمة قبند :
والاهخبه حاضر تنه جنعس مع
عبوضه لايند : لصكه وليهخاه
نه تنه بهذا .

ואין מוסיפין עליהן אלא מדעתו של אדם. ואם
הוסיף אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
ישמח משה אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת אתה קדשת אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת אתה חוננתנו אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת רצה אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת הטוב ולך נאה להודות אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שים שלום
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת ברכנו
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שמע
קולנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
השיבה אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
לשונות הרעים אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת ובנוי אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת שומע תפלה אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת רחם אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת ענינו אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת ברך עלינו אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת ותן טל אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת ברך השנים אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת תקע אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת השיבה אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת ולירושלים אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת את צמח
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שמע
קולנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
רצה אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
מודים אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
שים שלום אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת ברכנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת יהיו לרצון אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת עבודה אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת הודאה אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת ברכת כהנים אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת שלום אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת שים שלום אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת ברכנו אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שמע קולנו אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת רצה אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת מודים אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שים שלום
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת ברכנו
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שמע
קולנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
רצה אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
מודים אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
שים שלום אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת ברכנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת שמע קולנו אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת רצה אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת מודים אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת שים שלום אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת ברכנו אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת שמע קולנו אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת רצה אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת מודים אינו חוזר
ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שים שלום אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת ברכנו אינו
חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שמע קולנו
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת רצה
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת מודים
אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת שים
שלום אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
ברכנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף בברכת
שמע קולנו אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת רצה אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת מודים אינו חוזר ומתפלל. ואם הוסיף
בברכת שים שלום אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת ברכנו אינו חוזר ומתפלל. ואם
הוסיף בברכת שמע קולנו אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת רצה אינו חוזר ומתפלל.
ואם הוסיף בברכת מודים

ابن صلاح الدين يوسف الملك الظاهر غياث الدين ابو سعيد غازي ابن يوسف الملك الناصر صلاح الدين ابو المظفر ابن ايوب ابن شادي الكردي الدويني . ولد بحلب سنة ٥٧٣ وتوفي بدمشق سنة ٦١٨ ودفن بسفح قاسيون . وكان ملكا عادلا كريما شجاعا حليما . وكان يحب العلم واهله ويكرم العلماء ويجالسهم ويناظرهم . وكان يحفظ القرآن ويحفظ كثيرا من الحديث ويعرف الفقه على مذهب الامام الشافعي رضي الله عنه . وكان يحفظ كثيرا من اشعار العرب ويعرف النحو واللغة . وكان يحفظ من التاريخ اخبار الدولة الاتابكية بحلب وما جرى لهم مع الفرنج وغيرهم . وكان يحفظ من اخبار ابيه وعمه وجده ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة السلجوقية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الفاطمية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة العباسية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الامية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الحمدانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة المروانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة العقيلية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة المزيدية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة المرداسية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الشيبانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الجلالية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الخوارزمية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الغورية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الغزنوية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة السامانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الطاهرية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الصفارية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة البويهية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الكاكوية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الزيارية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة المرداسية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الشيبانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الجلالية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الخوارزمية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الغورية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الغزنوية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة السامانية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الطاهرية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الصفارية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة البويهية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الكاكوية ما لا يحفظه غيره . وكان يحفظ من اخبار الدولة الزيارية ما لا يحفظه غيره .

صلاح : ٨٠

١ : صلاح الدين يوسف بن ايوب : تقدم ذكره . ٢ : صلاح الدين ابو المظفر يوسف بن رشيد الدين ابي الحسن علي بن ابي الفضل بن ابي الحسن بن ابي الفضل بن ابي الحسن بن ابي الفضل بن ابي الحسن

للهُ ثنائِهِ : ثنائِهِ حَبْلِنا أم
نصفها ذِي تِلْوِنا : عَلِم فِصلِهِ : ولِهِ
دِصْفِهِ حاذِنا : أقلّ ذِي لِلْمِ فِصلِهِ :
وِسْعِهِ أم هِي هِي تِلْوِنا : وصلاها لِهِ
لهُ هِي هِذِهِ .

س : وأيْهِ لهُ إسْتَهِي لِهِذِهِ
واعلَمْ : وأصدِهِ لهُ إسْتَهِي : إسمِها
إيمانِهِ .

ع : وأصدِهِ هِي لِهِ : صلاة هِيَ
بِهِ هِلهُ : صلاة هِذِهِ لِهِ هِيَ :
ذِهِ هِ هِذِهِ . وأيْهِ لا هِيَ صلاة :
أن لا إيمانِهِ لهاذِ فِلهِذِ لهاذِ
إذِهِ .

ه : حضْلِتهِ خالِم أيلا هِذِ بِهِ
هِما : وإذا هِيَ إسْتَهِي هِلهِ ذِعلهِ
إنا ذِهِ لم : ذِهِ هِ صلاة لهاذِ
هِهِم : وأيْ بِهِ . هِ هِ لا إذا صلاة .
هِذِهِ .

ر : ذِهِ هِ هِي هِ هِذِهِ ذِي :
هِ هِذِ وصلاة هِذِهِ : ذِهِ هِ
هِذِهِ ذِي هِذِهِ لهِ هِ : هِ هِذِهِ
صلاة هِذِهِ .

ت : ذِهِ هِ هِذِهِ صلاة هِذِهِ
هِ هِ : هِلهِ هِ إنا صلاة لِهِ هِ :
هِ هِذِهِ ذِي هِذِهِ لهِ هِ : هِ هِذِهِ
صلاة هِذِهِ .

ث : ذِهِ هِ هِي هِ لهِ هِذِهِ :
وأيْهِ هِذِهِ لهِ هِذِهِ .

خ : ذِهِ هِ هِذِهِ هِ هِي لهِ هِذِهِ :
هِ هِذِهِ لهِ هِذِهِ . وأيْهِ هِذِهِ
لهِ هِذِهِ : هِ لم هِذِهِ إنا .

ذ : إذِهِ لهِ : إنا هِذِهِ هِذِهِ :
وأيْهِ هِذِهِ . وهِذِهِ إنا لم هِذِهِ .
إنا لم ٨٠٦ : هِذِهِ إنا لم هِ هِ لم .

ض : وأيْهِ إنا هِ هِذِ : لا هِ هِذِهِ
هِلم لهاذِ : هِلهِ هِ هِذِهِ هِم إنا هِذِهِ
إنا : وأيْهِ هِذِهِ هِم هِذِهِ .

ظ : وأيْهِ هِذِ هِ لهِ هِذِهِ . وهِذِ

ظ : ذِهِ هِ : وأيْهِ لهِ هِذِهِ لهِ :
هِذِهِ : وأيْهِ هِذِهِ هِ هِذِهِ لهِ هِذِهِ
هِذِهِ . وأيْهِ هِذِهِ هِذِهِ هِذِهِ
هِذِهِ هِذِ

صلاح : ٢٩ .

١ : ضوا لحذا بنع مح هوا دفزنه: ضعصه معجا .

٢ : ولهذ لاهه: ألك ضلا دحكا ذهوا لحذا بنع مح. ولنا ولا ضلا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٣ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لهنا ألا مح حبا لمنه ذسوضا: ولهذ لم حبا معجا أحذا ألا ألا. ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٤ : ضوا لحذا بنع مح هوا دفزنه: ضعصه معجا .

٥ : تنهضا هنم: لنه وا ضلا لحذا دحكا بهذ. ولحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٦ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٧ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

٨ : ولهذ لم حبا لمنه ذسوضا: لحذا لحذا أحذا دحتحه ألا .

وَيُسْتَحَبُّ : لِيَتَّقِ اللهَ وَلْيَقُلْ قَوْلًا سَدِيدًا .

٥ : وَيَجِبُ أَنْ يَتَعَلَّمَ مِنْ عُلُومِ الدِّينِ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ فِي عِبَادَتِهِ وَمُعَامَلَتِهِ : لِأَنَّ مَعْرِفَةَ ذَلِكَ فَرْضُ عَيْنٍ .

٦ : وَإِنْ كَانَ لَهُ حَقٌّ عَلَى غَيْرِهِ : وَأَرَادَ مَنْ عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفَرًا يَفُوتُ بِهِ حَقُّهُ : أَوْ خَافَ جُحُودَهُ بِإِقَامَةِ بَيِّنَةٍ : اسْتُحِبَّ لَهُ أَنْ يُشْهِدَ عَلَيْهِ .

٧ : وَيَجِبُ عَلَى الْمَرْءِ أَنْ يَتَعَلَّمَ مِنْ عُلُومِ الدِّينِ مَا يَحْتَاجُ إِلَيْهِ فِي مُعَامَلَاتِهِ : وَهِيَ الْبُيُوعُ وَالْإِجَارَاتُ وَالشَّرِكَاتُ وَالْوَكَالَاتُ وَالْمُضَارَبَاتُ وَالْمُسَاقَاتُ وَالْمُزَارَعَاتُ وَالرُّهُونُ وَالْحَوَالَاتُ وَالْكَفَالَاتُ وَالصُّلْحُ وَالْإِقْرَارُ وَالْعَارِيَّةُ وَالْوَدِيعَةُ وَالْغَصْبُ وَالشُّفْعَةُ وَالْقِرَاضُ وَالْهِبَةُ وَالْوَقْفُ وَالْوَصِيَّةُ وَالْفَرَائِضُ وَالْمَوَارِيثُ وَالْوَكَالَةُ وَالْوَصَايَا

سورة الحجرات مدنية وهي ثمان عشرة آية وفيها ركوعان .

١ يا أيها الذين آمنوا لا تقدموا بين يدي الله ورسوله واتقوا الله إن الله سميع عليم .

٢ يا أيها الذين آمنوا لا ترفعوا أصواتكم فوق صوت النبي ولا تجهروا له بالقول كجهر بعضكم لبعض أن تحبط أعمالكم وأنتم لا تشعرون .

٣ إن الذين يغضون أصواتهم عند رسول الله أولئك الذين امتحن الله قلوبهم للتقوى لهم مغفرة وأجر عظيم .

٤ إن الذين ينادونك من وراء الحجرات أكثرهم لا يعقلون .

٥ ولو أنهم صبروا حتى تخرج إليهم لكان خيرا لهم والله غفور رحيم .

٦ يا أيها الذين آمنوا إن جاءكم فاسق بنبإ فتبينوا أن تصيبوا قوما بجهالة فتصبحوا على ما فعلتم نادمين .

٧ واعلموا أن فيكم رسول الله لو يطيعكم في كثير من الأمر لعنتم ولكن الله حبب إليكم الإيمان وزينه في قلوبكم وكره إليكم الكفر والفسوق والعصيان أولئك هم الراشدون .

٨ فضلا من الله ونعمة والله عليم حكيم .

٩ وإن طائفتان من المؤمنين اقتتلوا فأصلحوا بينهما فإن بغت إحداهما على الأخرى فقاتلوا التي تبغي حتى تفيء إلى أمر الله فإن فاءت فأصلحوا بينهما بالعدل وأقسطوا إن الله يحب المقسطين .

ركوع : ٥ .

١ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٢ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٣ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٤ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٥ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٦ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٧ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٨ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

٩ : ٥ آيات ٣٥ كلمة ١٤٠ حرفا ٦٣٠ نقطة ٢٠٠ .

الزمر : ٣٩ .

١ : الآية مكية وهي خمس وسبعون آية وألف وثمانمائة وأربعة وسبعون حرفا وأربع مائة وتسع وثلاثون كلمة وأربع مائة وتسع وثلاثون كلمة . ٢ : الآية مدنية وهي إحدى وسبعون آية . ٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ١٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٢٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٣٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٤٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٥٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٦ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٧ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٨ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٦٩ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٠ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧١ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٢ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٣ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٤ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية . ٧٥ : الآية مدنية وهي ثلاث وسبعون آية .

ت : وأخبره أن لا تحدث بها أحدا .
ث : وقد أخبرني أبو الحسن بن أبي الفرج قال : حدثنا أبو بكر محمد بن القاسم الأنباري قال : حدثنا أبو العباس أحمد بن يحيى قال : حدثنا سلمة عن الفراء قال : حدثني رجل من بني أسد قال : حدثني رجل من بني عامر قال : حدثني رجل من بني كلب قال : حدثني رجل من بني عقيل قال : حدثني رجل من بني سليم قال : حدثني رجل من بني هلال قال : حدثني رجل من بني عامر قال : حدثني رجل من بني أسد قال : حدثني رجل من بني تميم قال : حدثني رجل من بني ضبة قال : حدثني رجل من بني عدي قال : حدثني رجل من بني عبد مناف قال : حدثني رجل من بني هاشم قال : حدثني رجل من بني عبد المطلب قال : حدثني رجل من بني أبي طالب قال : حدثني رجل من بني علي قال : حدثني رجل من بني الحسن قال : حدثني رجل من بني الحسين قال : حدثني رجل من بني زيد قال : حدثني رجل من بني عمرو قال : حدثني رجل من بني خالد قال : حدثني رجل من بني بكر قال : حدثني رجل من بني وائل قال : حدثني رجل من بني شيبان قال : حدثني رجل من بني ذهل قال : حدثني رجل من بني تيم قال : حدثني رجل من بني عكل قال : حدثني رجل من بني ثعلبة قال : حدثني رجل من بني عجل قال : حدثني رجل من بني ربيعة قال : حدثني رجل من بني مضر قال : حدثني رجل من بني نزار قال : حدثني رجل من بني معد قال : حدثني رجل من بني عدنان قال : حدثني رجل من بني إسماعيل قال : حدثني رجل من بني إبراهيم قال : حدثني رجل من بني تارح قال : حدثني رجل من بني ناحور قال : حدثني رجل من بني ساروغ قال : حدثني رجل من بني فالغ قال : حدثني رجل من بني عابر قال : حدثني رجل من بني شالخ قال : حدثني رجل من بني قينان قال : حدثني رجل من بني أرفخشذ قال : حدثني رجل من بني سام قال : حدثني رجل من بني نوح قال : حدثني رجل من بني لمك قال : حدثني رجل من بني متوشلخ قال : حدثني رجل من بني أخنوخ قال : حدثني رجل من بني يارد قال : حدثني رجل من بني مهلائيل قال : حدثني رجل من بني قينان قال : حدثني رجل من بني أنوش قال : حدثني رجل من بني شيث قال : حدثني رجل من بني آدم قال : حدثني رجل من بني الله قال : حدثني رجل من بني الخالق قال : حدثني رجل من بني الرازق قال : حدثني رجل من بني المحيي قال : حدثني رجل من بني المميت قال : حدثني رجل من بني الباعث قال : حدثني رجل من بني الوارث قال : حدثني رجل من بني الحي قال : حدثني رجل من بني القيوم قال : حدثني رجل من بني الواجد قال : حدثني رجل من بني الماجد قال : حدثني رجل من بني الواحد قال : حدثني رجل من بني الصمد قال : حدثني رجل من بني القادر قال : حدثني رجل من بني المقتدر قال : حدثني رجل من بني المقدم قال : حدثني رجل من بني المؤخر قال : حدثني رجل من بني الأول قال : حدثني رجل من بني الآخر قال : حدثني رجل من بني الظاهر قال : حدثني رجل من بني الباطن قال : حدثني رجل من بني الوالي قال : حدثني رجل من بني المتعالي قال : حدثني رجل من بني البر قال : حدثني رجل من بني التواب قال : حدثني رجل من بني المنتقم قال : حدثني رجل من بني العفو قال : حدثني رجل من بني الرؤوف قال : حدثني رجل من بني مالك الملك قال : حدثني رجل من بني ذو الجلال والإكرام قال : حدثني رجل من بني المقسط قال : حدثني رجل من بني الجامع قال : حدثني رجل من بني الغني قال : حدثني رجل من بني المغني قال : حدثني رجل من بني المانع قال : حدثني رجل من بني الضار قال : حدثني رجل من بني النافع قال : حدثني رجل من بني النور قال : حدثني رجل من بني الهادي قال : حدثني رجل من بني البديع قال : حدثني رجل من بني الباقي قال : حدثني رجل من بني الوارث قال : حدثني رجل من بني الرشيد قال : حدثني رجل من بني الصبور .

ج : وأما الذي في الحديث فإنه .

فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٦٣
٦٤ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِئُونَ : ٦٥ لَا تَعْتَذِرُوا قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ نَعْفُ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَائِفَةً بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ : ٦٦ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمُنْكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ نَسُوا اللَّهَ فَنَسِيَهُمْ إِنَّ الْمُنَافِقِينَ هُمُ الْفَاسِقُونَ : ٦٧ وَعَدَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ : ٦٨ كَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَأَكْثَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلَاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلَاقِكُمْ كَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِخَلَاقِهِمْ وَخُضْتُمْ كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ : ٦٩ أَلَمْ يَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانَ اللَّهُ لِيَظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ : ٧٠ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ : ٧١ وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ٧٢ يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ : ٧٣ يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهَمُّوا بِمَا لَمْ يَنَالُوا وَمَا نَقَمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يُعَذِّبْهُمُ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ : ٧٤ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ : ٧٥ فَلَمَّا آتَاهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ : ٧٦ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ : ٧٧ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ : ٧٨ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٧٩ اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ : ٨٠ فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ : ٨١ فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَبْكُوا كَثِيرًا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٨٢ فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَاتِلُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ : ٨٣ وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَلَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ : ٨٤ وَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَأَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ : ٨٥ وَإِذَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَاعِدِينَ : ٨٦ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ : ٨٧ لَكِنِ الرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ : ٨٨ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ٨٩ وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ : ٩٠ لَيْسَ عَلَى الضُّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يُنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ٩١ وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيُنُهُمْ تَفِيضُ مِنَ الدَّمْعِ حَزَنًا أَلَّا يَجِدُوا مَا يُنْفِقُونَ : ٩٢ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ وَهُمْ أَغْنِيَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ : ٩٣ يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللَّهُ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ٩٤ سَيَحْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رِجْسٌ وَمَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٩٥ يَحْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ : ٩٦ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ٩٧ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُ بِكُمُ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : ٩٨ وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرُبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ٩٩ وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ١٠٠ وَمِمَّنْ حَوْلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنَافِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُوا عَلَى النِّفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يُرَدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ : ١٠١ وَآخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرَ سَيِّئًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ : ١٠٢ خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ : ١٠٣ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ هُوَ يَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : ١٠٤ وَقُلِ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ١٠٥ وَآخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِأَمْرِ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ١٠٦ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ وَإِرْصَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ : ١٠٧ لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا لَمَسْجِدٌ أُسِّسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحِبُّونَ أَنْ يَتَطَهَّرُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطَّهِّرِينَ : ١٠٨ أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى تَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانْهَارَ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ : ١٠٩ لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ : ١١٠ إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيَقْتُلُونَ وَيُقْتَلُونَ وَعْدًا عَلَيْهِ حَقًّا فِي التَّوْرَاةِ وَالْإِنْجِيلِ وَالْقُرْآنِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذِي بَايَعْتُمْ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ : ١١١ التَّائِبُونَ الْعَابِدُونَ الْحَامِدُونَ السَّائِحُونَ الرَّاكِعُونَ السَّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ : ١١٢ مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا أُولِي قُرْبَى مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ : ١١٣ وَمَا كَانَ اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ : ١١٤ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّى يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ : ١١٥ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ : ١١٦ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ رَحِيمٌ : ١١٧ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِّفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ : ١١٨ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ : ١١٩ مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَيْلًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ : ١٢٠ وَلَا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : ١٢١ وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنْفِرُوا كَافَّةً فَلَوْلَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ : ١٢٢ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ : ١٢٣ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَيُّكُمْ زَادَتْهُ هَذِهِ إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ : ١٢٤ وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَاتُوا وَهُمْ كَافِرُونَ : ١٢٥ أَوَلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذَّكَّرُونَ : ١٢٦ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاكُمْ مِنْ أَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُوا صَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ : ١٢٧ لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ : ١٢٨ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ : ١٢٩

سورة يونس : مكية .

١ الر تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ : ٢ أَكَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّ لَهُمْ قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ مُبِينٌ : ٣ إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأَمْرَ مَا مِنْ شَفِيعٍ إِلَّا مِنْ بَعْدِ إِذْنِهِ ذَلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ : ٤ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا وَعْدَ اللَّهِ حَقًّا إِنَّهُ يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ أَلِيمٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ : ٥ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسَ ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَّرَهُ مَنَازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنِينَ وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ اللَّهُ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ : ٦ إِنَّ فِي اخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَتَّقُونَ : ٧ إِنَّ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا وَرَضُوا بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاطْمَأَنُّوا بِهَا وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ آيَاتِنَا غَافِلُونَ : ٨ أُولَئِكَ مَأْوَاهُمُ النَّارُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ : ٩ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ يَهْدِيهِمْ رَبُّهُمْ بِإِيمَانِهِمْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمُ الْأَنْهَارُ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ : ١٠ دَعْوَاهُمْ فِيهَا سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَتَحِيَّتُهُمْ فِيهَا سَلَامٌ وَآخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ : ١١ وَلَوْ يُعَجِّلُ اللَّهُ لِلنَّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجَالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ إِلَيْهِمْ أَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ : ١٢ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ الضُّرُّ دَعَانَا لِجَنْبِهِ أَوْ قَاعِدًا أَوْ قَائِمًا فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُ ضُرَّهُ مَرَّ كَأَنْ لَمْ يَدْعُنَا إِلَى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذَلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفِينَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ : ١٣ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَمَّا ظَلَمُوا وَجَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ وَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ : ١٤ ثُمَّ جَعَلْنَاكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ : ١٥ وَإِذَا تُتْلَى عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا ائْتِ بِقُرْآنٍ غَيْرِ هَذَا أَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَاءِ نَفْسِي إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُوحَى إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ : ١٦ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُهُ عَلَيْكُمْ وَلَا أَدْرَاكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ : ١٧ فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ : ١٨ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شُفَعَاؤُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُنَبِّئُونَ اللَّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ : ١٩ وَمَا كَانَ النَّاسُ إِلَّا أُمَّةً وَاحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ : ٢٠ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ : ٢١ وَإِذَا أَذَقْنَا النَّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرَّاءَ مَسَّتْهُمْ إِذَا لَهُمْ مَكْرٌ فِي آيَاتِنَا قُلِ اللَّهُ أَسْرَعُ مَكْرًا إِنَّ رُسُلَنَا يَكْتُبُونَ مَا تَمْكُرُونَ : ٢٢ هُوَ الَّذِي يُسَيِّرُكُمْ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ حَتَّى إِذَا كُنْتُمْ فِي الْفُلْكِ وَجَرَيْنَ بِهِمْ بِرِيحٍ طَيِّبَةٍ وَفَرِحُوا بِهَا جَاءَتْهَا رِيحٌ عَاصِفٌ وَجَاءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ كُلِّ مَكَانٍ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ أُحِيطَ بِهِمْ دَعَوُا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ لَئِنْ أَنْجَيْتَنَا مِنْ هَذِهِ لَنَكُونَنَّ مِنَ الشَّاكِرِينَ : ٢٣ فَلَمَّا أَنْجَاهُمْ إِذَا هُمْ يَبْغُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّمَا بَغْيُكُمْ عَلَى أَنْفُسِكُمْ مَتَاعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ إِلَيْنَا مَرْجِعُكُمْ فَنُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ : ٢٤ إِنَّمَا مَثَلُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَاءٍ أَنْزَلْنَاهُ مِنَ السَّمَاءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَبَاتُ الْأَرْضِ مِمَّا يَأْكُلُ النَّاسُ وَالْأَنْعَامُ حَتَّى إِذَا أَخَذَتِ الْأَرْضُ زُخْرُفَهَا وَازَّيَّنَتْ وَظَنَّ أَهْلُهَا أَنَّهُمْ قَادِرُونَ عَلَيْهَا أَتَاهَا أَمْرُنَا لَيْلًا أَوْ نَهَارًا فَجَعَلْنَاهَا حَصِيدًا كَأَنْ لَمْ تَغْنَ بِالْأَمْسِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ : ٢٥ وَاللَّهُ يَدْعُو إِلَى دَارِ السَّلَامِ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ : ٢٦ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا الْحُسْنَى وَزِيَادَةٌ وَلَا يَ

سورة النبأ : ٤٠

١ : عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ النَّبَإِ الْعَظِيمِ
٢ : الَّذِي هُمْ فِيهِ مُخْتَلِفُونَ
٣ : كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٤ : ثُمَّ كَلَّا سَيَعْلَمُونَ
٥ : أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ مِهَادًا
٦ : وَالْجِبَالَ أَوْتَادًا
٧ : وَخَلَقْنَاكُمْ أَزْوَاجًا
٨ : وَجَعَلْنَا نَوْمَكُمْ سُبَاتًا
٩ : وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا
١٠ : وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا
١١ : وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شِدَادًا
١٢ : وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجًا
١٣ : وَأَنْزَلْنَا مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجًا
١٤ : لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا
١٥ : وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا
١٦ : إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا
١٧ : يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا
١٨ : وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا
١٩ : وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا
٢٠ : إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا
٢١ : لِلطَّاغِينَ مَآبًا
٢٢ : لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا
٢٣ : لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا
٢٤ : إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا
٢٥ : جَزَاءً وِفَاقًا
٢٦ : إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا
٢٧ : وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا
٢٨ : وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا
٢٩ : فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا
٣٠ : إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا
٣١ : حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا
٣٢ : وَكَوَاعِبَ أَتْرَابًا
٣٣ : وَكَأْسًا دِهَاقًا
٣٤ : لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا كِذَّابًا
٣٥ : جَزَاءً مِنْ رَبِّكَ عَطَاءً حِسَابًا
٣٦ : رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَٰنِ لَا يَمْلِكُونَ مِنْهُ خِطَابًا
٣٧ : يَوْمَ يَقُومُ الرُّوحُ وَالْمَلَائِكَةُ صَفًّا لَا يَتَكَلَّمُونَ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَٰنُ وَقَالَ صَوَابًا
٣٨ : ذَٰلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ مَآبًا
٣٩ : إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا
٤٠ : إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَيَقُولُ الْكَافِرُ يَا لَيْتَنِي كُنْتُ تُرَابًا

س : ولا يجد ذلك فيتيمم بصعيد
الصلاة ويقيم فيصلي ثم :
ص : وإذا رأى الماء بعد الدخول في الصلاة
فيما هو فيه : فإن كان قد صلى ركعة
أو ركعتين : فإنه يتم صلاته ويقيم
ويصلي ركعتين أخريين ثم يتوضأ
ويعيد الصلاة التي كان فيها .
ك : وإذا رأى الماء بعد الصلاة : أو
في صلاته على الجنب بصعيد أجزته :
لا : في ثوبه أو في بدنه من النجاسة
الأولى : أو الثانية فحلها في ثوبه
بصعيد : أو لصلاة : أو بصعيد للثالثة :
ت : فإنه يقيم على تلك بصعيد :
الصلاة فيصلي بصعيد : وأجلت إن شاء
الله .
ث : وصلى إن في ذلك فرقة فإنه
الصلاة فيصلي بصعيد : وهذه صلاة
الأخرى بصعيد : وأجلت إن شاء الله .
ج : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه : ولا يجزيه أن يتيمم بصعيد
ولا بغيره ما دام يجد الماء في رحله
أو قريبا منه .
ح : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
خ : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
د : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ذ : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ر : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ز : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
س : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ش : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ص : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .
ض : وأجزته الصلاة بصعيد : ولا
يجزيه أن يتيمم بصعيد : ولا بغيره
ما دام يجد الماء في رحله أو قريبا
منه .

صفحة : ٣٠ .

ا : وهذه أجزأ أجزته : وجزته
الأخرى : وأجزته للماء : لغتان جيدتان
لصاحبهما عند كل بصعيد : لم أر
هذه لغة أحد بضم. كما هو مذهب سيبويه
والخليل رحمهما الله .
ب : وأجزته لغة ربيعة : تميم
وغنم إنما معنى عند كل بصعيد :
وهذا هو الذي يقتضيه في الجنب .
ج : وجد سائر ذلك فقد له : فهذا
أيضا مما يقتضيه : وأجزته عند كل بصعيد :
أجلت إن شاء الله صلاة الأخرى .
د : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ذ : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ر : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ز : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
س : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ش : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ص : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .
ض : وجيد الماء لجاهل أنه فيلم
صاحبه عند كل بصعيد : ولا يجزيه أن
يتيمم بصعيد : ولا بغيره ما دام يجد
الماء في رحله أو قريبا منه .

ו: אלמנה לכהן גדול בתולה: הרי אלמנה לכהן גדול מותרת לו.

ז: אלו אקשו בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן הדיוט תקשה בתולה לכהן הדיוט אלמנה לכהן גדול.

ח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן הדיוט מה בתולה לכהן הדיוט אלמנה לכהן הדיוט.

ט: אלמנה לכהן הדיוט בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

י: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

טו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

טז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

יט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

כט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ל: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

לט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

מט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

נט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ס: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

סט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ע: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

עט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

פט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

צט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ק: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קי: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קטו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קטז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קיט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קכט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קל: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קלט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קמט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קנט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קס: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קסט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קע: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קעט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קפט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

קצט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ר: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רי: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רטו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רטז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ריט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רכט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רל: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רלט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רמט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רנט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רס: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רסט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רע: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רעט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רפט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצ: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצו: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצז: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצח: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

רצט: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

ש: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

שא: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

שב: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

שג: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

שד: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכהן גדול.

שה: אלמנה לכהן גדול בתולה לכהן גדול מה בתולה לכהן גדול אלמנה לכ

פרשה : ו .

١ : ויאמר יהוה אל משה : ٢ : דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם : איש או אשה כי יפלא לנדר נדר נזיר להזיר לה׳ .

ג : מיין ושכר יזיר חומץ יין וחומץ שכר לא ישתה וכל משרת ענבים לא ישתה וענבים לחים ויבשים לא יאכל .

ד : כל ימי נזרו מכל אשר יעשה מגפן היין מחרצנים ועד זג לא יאכל .

ה : כל ימי נדר תער לא יעבר על ראשו עד מלאת הימים אשר יזיר לה׳ קדש יהיה גדל פרע שער ראשו .

ו : כל ימי הזירו על נפש מת לא יבא : ז : לאביו ולאמו לאחיו ולאחותו לא יטמא להם במותם כי נזר אלהיו על ראשו .

ח : כל ימי נזרו קדש הוא לה׳ : ט : וכי ימות מת עליו בפתע פתאם וטמא ראש נזרו וגלח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו .

י : וביום השמיני יביא שתי תרים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד : יא : ועשה הכהן אחד לחטאת והאחד לעולה וכפר עליו מאשר חטא על הנפש והקדש את ראשו ביום ההוא : יב : והזיר לה׳ את ימי נזרו והביא כבש בן שנתו לאשם והימים הראשונים יפלו כי טמא נזרו .

יג : וזאת תורת הנזיר ביום מלאת ימי נזרו יובא אל פתח אהל מועד : יד : והקריב את קרבנו לה׳ כבש בן שנתו תמים אחד לעולה וכבשה בת שנתה אחת לחטאת ואיל אחד תמים לשלמים : טו : וסל מצות סלת חלות בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן ומנחתם ונסכיהם .

טז : והקריב הכהן לפני יהוה ועשה את חטאתו ואת עולתו : יז : ואת האיל יעשה זבח שלמים לה׳ על סל המצות והקריב הכהן את מנחתו ואת נסכו .

יח : וגלח הנזיר פתח אהל מועד את ראש נזרו ולקח את שער ראש נזרו ונתן על האש אשר תחת זבח השלמים .

יט : ולקח הכהן את הזרוע בשלה ומצה אחת מן הסל וחלה אחת מצה ונתן על כפי הנזיר אחר גלחו את נזרו : כ : והניף אתם הכהן תנופה לפני יהוה קדש הוא לכהן על חזה התנופה ועל שוק התרומה ואחר יזיר הנזיר את היין .

כא : זאת תורת הנזיר אשר ידור קרבנו לה׳ על נזרו מלבד אשר תשיג ידו כפי נדרו אשר ידור כן יעשה על תורת נזרו .

כב : וידבר יהוה אל משה לאמר : כג : דבר אל אהרן ואל בניו לאמר כה תברכו את בני ישראל אמור להם :

כד : יברכך יהוה וישמרך : כה : יאר יהוה פניו אליך ויחנך : כו : ישא יהוה פניו אליך וישם לך שלום : כז : ושמו את שמי על בני ישראל ואני אברכם .

صفحه ٥٠

١ : وصف مع شاه اسفندیار صفحه
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١١ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

١٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢١ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٢ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٣ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٤ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٥ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٦ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٧ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٨ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٢٩ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

٣٠ : وصف مع شاه اسفندیار هفت خوان
اسفندیار: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مهشد: ٧٧٥٨ دد قوا دد ڈش: بجزا
مع اسفندیار: ٥٥٥ نیت وصف شاه
دشمن.

ر : ونهبك بند ونهد لنجد: ما بهدا
انجد: لالما هو دهوكا سنا أنا أم أنتا .
ز : ونبا بند بهدا ونهد لنجد: ما
بهدا نسلم هو ذهب هوكا. ونهد لم
أنتا سعدة أنهم ذهنم: فلم
لنجد. ونجد ذهب قوصرم: فلم
أنتا سعدة أنهم ذهنم: دهد ما
بلسمهم سم .
حد: هم ذم أعلمم لبهدا سنا دانتا:
ونهنكهم لأنجلم. ونهد لأنجلم:
أهدا سلم: حلم .
ط: ونهد أنجد ذهلما ذهدنا حلمم
بند بكد: ونهدنا دهدم .
ك: ونهد ابقنا لهنا أنجلم ديتا:
ونهد: ما بند ذه بكد هو نسمم ألما
لهنم: ما سهدنا بهدنا حلم .
لا : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم ونهد
دهدنا ذهدنا: همم لهنا ونهد
ونهد: ونهنكهم لهنا .
لب : ونهد لبهدا: ونهد دهدم .
لج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لد : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
له : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم ونهد
دهدنا ذهدنا: ونهد أنجلم ونهد
دهدم هم دهدنا .
لو : ونهد بند بكد: ونهد أنجلم
دهدنا: ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لز : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
لح : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
لط : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
م : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مب : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مد : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مه : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مو : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مز : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
مح : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
مط : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
ن : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .
نب : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
نهدا لهنا: ونهنكهم لهنا ذهدنا.
نج : ونهد أنجلم ونهد دلم دهدم
دانتا .

ואתון לא חכמתא דאלהי בידכון הוא׃
כ׃ ענה דניאל ואמר קדם מלכא מלכא לעלמין חיי׃
כא׃ הוא משנא עדנין וזמנין מהעדי מלכין ומקים מלכין יהב חכמתא לחכימין ומנדעא לידעי בינה׃
כב׃ הוא גלא עמיקתא וטמירתא ידע מה בחשוכא ונהורא עמה שרא׃
כג׃ לכי אלהא אבהתי מהודא ומשבחא אנה קרצא ושבחא די חכמתא וגבורתא יהבת לי וכען הודעתני די בעינא מנך די מלת מלכא הודעתנא׃
כד׃ על כן דניאל די מנה אריוך מלכא להובדא לחכימי בבל עלל ואמר כן לה להובדא לחכימי בבל אל תהובד העלני קדם מלכא ופשרא למלכא אחוא׃
כה׃ אדין אריוך בבהילו הנעל דניאל קדם מלכא וכן לה אמר השכחת גבר מן בני גלותא די פשרא למלכא יהודעינה׃
כו׃ ענה מלכא ואמר לדניאל די שמה בלטשאצר הלהן אנתה יכל להודעותני חלמא די חזית ופשרה׃
כז׃ ענה דניאל קדם מלכא ואמר רזא די מלת מלכא לא חכימין אשפין חרטמין גזרין יכלין להחויה למלכא׃
כח׃ אלהא בשמיא גלא רזין והודע למלכא נבוכדנצר מה די להוין באחרית יומיא חלמך וחזוי רישך על משכבך׃
כט׃ אנתה מלכא על משכבך סלקו רעיונך מה די להוא אחרי דנה וגלא רזין הודעך מה די להוא׃
ל׃ ואנה לא ברזא דנה די לי מן כל חיין אשתכלתא על דילמא פשרא להודעות למלכא ורעיוני דלבך תנדע׃
לא׃ אנתה מלכא חזית והא צלם חד רב צלם דנה רם שגיא וזיוה יתיר קאם לקבלך וחזותה דחילה׃
לב׃ דנה צלמא רישה דהב טב חדוהי וזרעוהי כסף מעהי ופרזלא׃
לג׃ שקוהי פרזל פחדוהי מן פרזל ומן חספא רגלוהי׃
לד׃ חזה הוית עד די התגזרת אבן די לא בידין ומחת לצלם על רגלוהי דפרזל וחספא ותבירת להון דקת׃
לה׃ אדין תבירו כחדו פרזלא חספא נחשא כספא ודהבא והוו כקוץ מן אדר קיטא ונטלתנון רוחא ולא אשתכח להון אתר ואבנא די מחת לצלמא הות לטור רב ומלת כל ארעא׃
לו׃ דנה חלמא ופשרה נאמר קדם מלכא׃
לז׃ אנתה מלכא מלכיא די אלהא שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך׃
לח׃ וכל די אתר בני אנשא חיות ברא ועוף טירא יהב בידך ושלטך בכלהון אנתה הוא רישא דדהבא׃
לט׃ ובתרך תקום מלכותא אחרא זעירא מנך ומלכותא תלתיתא אחרא די נחשא די תשלט בכל ארעא׃
מ׃ ומלכותא רביעאה תהוי תקיפא כפרזלא כל די פרזלא מדקא וסדר כל אלין תדק ותהבל׃
מא׃ ודי חזית רגלין ואצבען די מנהון חספא די פחר וחספא די פרזל בה מלכותא פלגא תהוי ומן קדמתה תתקף כל די פרזלא חזית די מעורבא טין חספא׃
מב׃ ואצבעת רגלין מנהון חספא די פחר ומנהון פרזלא מן פלגא מלכותא תתקף ומנה תתבר׃
מג׃ די חזית פרזל מעורבא טין חספא עם זרעא יתערבון ולא ידבקון דנה לדנה כדי פרזל לא מתערב עם חספא׃
מד׃ ובימי מלכיא אלך יקים אלה שמיא מלכותא דלעלם לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תתשבק תדק ותסיים כל אלין מלכיותא והיא תקום לעלם׃
מה׃ כדי חזית די מן טורא אתגזרת אבן די לא בידין ודק פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלהא רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה וציב חלמא ומהימן פשרה׃
מו׃ אדין נבוכדנצר מלכא נפל על אנפוהי וקדם דניאל סגד ומנחה וניחוחין אמר לנסכו לה׃
מז׃ ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרה מלכין וגלא רזין די יכלת למגלא רזא דנה׃
מח׃ אדין מלכא לדניאל רבא יהב ומתנן שגיאן רבן שגיא יהב לה ושלטנה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל׃
מט׃ ודניאל בעא מן מלכא ומן על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך ואבד נגו על חכימי בבל ודניאל בתרע מלכא׃

ג׃ נבוכדנצר מלכא עבד צלם דהב די רמה אמתין שתין פתיה אקמה אמין שת הקימה בבקעת דורא במדינת בבל׃
ב׃ נבוכדנצר מלכא שלח לכנשא לסגניא פחותא ודתבריא שלטניא וכל רברבי מדינתא למתא כל חכימי דתא לחזות חנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ג׃ אדין כנשו סגניא פחותא ודתבריא שלטניא וכל רברבי מדינתא למתא כל חכימי דתא לחזות חנכת צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא וקמו קדם צלמא די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ד׃ והוא קרי חיל אמר לכון עממיא אומיא ולשניא׃
ה׃ בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סמפניה וכל זני זמרא תפלון תסגדון לצלמא דהב די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ו׃ ומן לא יפל וסגד בעדנא הדא יתרמא לגוא אתון נור אתוקדא׃
ז׃ על כן כדי כל עממיא שמעין קל קרנא משרוקיתא קיתרס סמפניה וכל זני זמרא כל עממיא אומיא ולשניא נפלין סגדין לצלמא דהב די הקים נבוכדנצר מלכא׃
ח׃ על כן כדין גברין כשדאין קריבו ואכלו קרצהון דיהודאין׃
ט׃ ענו ואמרין קדם נבוכדנצר מלכא מלכא לעלמין חיי׃
י׃ אנתה מלכא שמת טעם כל אנש די כל שמע קל קרנא משרוקיתא קיתרס סמפניה וכל זני זמרא נפל וסגד לצלמא דהב׃
יא׃ ומן לא יפל וסגד יתרמא לגוא אתון נור אתוקדא׃
יב׃ אית גברין יהודאין די מנית יתהון על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך אבד נגו גברין אלך לא שמו עלך מלכא אלהך לא פלחין ולצלמא דהב די הקמת לא סגדין׃
יג׃ אדין נבוכדנצר בתקף ורגז אמר לייתאה להתיהון שדרך ומשך ואבד נגו גברין אלך כדין הנעלו לקדם מלכא׃
יד׃ ענה נבוכדנצר ואמר להון הקדמיא שדרך ומשך ואבד נגו הן אמת אלהי לא פלחין ולצלמא דהב די הקמת לא סגדין׃
טו׃ כען אנתון הן אנתון עתידין בעדנא די תשמעון קל קרנא משרוקיתא קיתרס סמפניה וכל זני זמרא תפלון תסגדון לצלמא די עבדת והוי טב ואן לא סגדתון בעדנא הדא תתרמון לגוא אתון נור אתוקדא ומן הו אלה די ישזבנכון מן ידי׃
טז׃ ענו שדרך ומשך ואבד נגו ואמרין קדם נבוכדנצר מלכא לא קטלין אנחנא לפתגמא דנה להתבך׃
יז׃ הא אלהנא די אנחנא פלחין יכל הוא לשזבותנא מן אתון נור אתוקדא ומן ידך מלכא יפצינה׃
יח׃ ואן לא ידיע להוא לך מלכא דלאלהיך לא נפלח ולצלמא דהב די הקמת לא נסגד׃
יט׃ אדין נבוכדנצר התמלי חמה ואצטלם אנפוהי על שדרך ומשך ואבד נגו אמר לשבעתא להוא יקדתא לאתונא דנור׃
כ׃ וגברין גבורין בחילה דהוין בכרסוהי אמר לכפתא לשדרך ומשך ואבד נגו למרמא לאתון נור אתוקדא׃
כא׃ אדין גברין אלך כרכלתהון סרבלתהון ומדעיתהון ולבושיהון דלהון אתכפתו ורמיו לגוא אתון נור אתוקדא׃
כב׃ על כן פתגם מלכא דחיף ואתונא יקדתא לשבעתא אתקטלת גברין אלך דמסקו שדרך ומשך ואבד נגו ונחתו קטלו בנור׃
כג׃ וגברין אלך שדרך ומשך ואבד נגו נפלו כפתין לגוא אתון נור אתוקדא׃
כד׃ אדין נבוכדנצר מלכא תמה וקם בהתבהלה ענה ואמר להתיהון הלא גברין תלתה שדרך ומשך ואבד נגו רמין לגוא נורא כפתין ענו ואמרין קדם מלכא יציב מלכא׃
כה׃ ענה ואמר הא אנה חזה גברין תרין שרין מהלכין בגוא נורא ולא חבלא בהון ורוא דרגה דרביעאי דמה לבר אלהין׃
כו׃ קרב נבוכדנצר לתרע אתון נור אתוקדא ענה ואמר שדרך ומשך ואבד נגו עבדי אלהא עלאה פקו ואתו כדין נפק שדרך ומשך ואבד נגו מן גוא נורא׃
כז׃ וכנשו סגניא פחותא ודתבריא שלטניא ומתנן מלכא חזו גברין אלך דלא שלטת בגויתהון נורא וסער רישהון לא הקלקל וסרבלתהון לא שנו וריח נור לא עדא בהון׃
כח׃ ענה נבוכדנצר ואמר ברוך אלההון דשדרך ומשך ואבד נגו דשלח מלאכה ושזב לעבדוהי דבה רחצו על פתגמא מלכא ויהבו גשמיהון דלא יפלחון ולא יסגדון לכל אלה אלהא בר מן אלההון׃
כט׃ ומני שים טעם אנה כל עם אמה ולשן די יאמר שלו על אלההון דשדרך ומשך ואבד נגו קרצהון יתעבד ובתהון נוול ישתוי כל אלה דלית אחרן דיכל להצלא כדנה׃
ל׃ אדין מלכא הצלח לשדרך ומשך ואבד נגו במדינת בבל׃
לא׃ נבוכדנצר מלכא לכל עממיא אומיא ולשניא דיתבין בכל ארעא שלמכון יתרבה׃
לב׃ אתין ותמהין קדמי להודעא אתין ומן קדם די שגיאן אתין אתיא דלעלם ומלכותה לדר ודר׃
לג׃ אתין רברבין מה תקיפין מה ומלכותה לעלם מלכותה ושלטנה לדר ודר׃
לד׃ אנה נבוכדנצר משבח ומרומם ומהדר למלך שמיא דכל מעבדוהי קשט ואורחתה דין ודי מהלכין בגוה יכל להשפלה׃
לה׃ אנה בלטשאצר מלכא עבדת רבתא עבדת לחדוה לאלפי רברבנין מה ולקדם חמרי אנה שתי׃
לו׃ אנה בלטשאצר מלכא בטעם חמרא אמרת להתיתון לאתונא דדהבא וכספא די הנפק נבוכדנצר אבי מן היכלא דבירושלם דיתתון ויתשתי בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ונשתי בהון׃
לז׃ אדין אתיתו אתונא דדהבא וכספא די הנפק מן היכלא דבית אלהא דבירושלם ויתשתי בהון מלכא ורברבנוהי שגלתה ונשתי בהון׃
לח׃ שבחו אלהא דדהבא וכספא ונחשא פרזלא אעא ואבנא׃
לט׃ ובה שעתא נפקו אצבען דיד אנש וכתבין על נכבא דהיכלא דמלכותא ומלכא חזה פסת ידא דכתבת׃
מ׃ אדין מלכא שנא זיו אנפוהי ורעיונוהי בהלוהי ומפרקי חקלוהי אתרפיין ורכבתהון אתקטעין׃
מא׃ קרא מלכא בחיל להתיתון לחרטמיא כשדאיא וגזרין לגברין חכימי בבל דכל קרא דנה יקרי ופשרה להודעונני לבושין דארגוון יתלבשון ורבדא דדהב על צוארה ושלט תלתה במלכותא יהוי׃
מב׃ אדין עלו כל חכימי מלכא לא יכלו קרא לקרא ופשרה למלכא להודעא׃
מג׃ אדין בלטשאצר מלכא שגי לשגיא ורעיונוהי בהלוהי ומפרקי חקלוהי אתרפיין ורכבתהון אתקטעין׃
מד׃ ענה מלכא ואמר לדניאל אנתה הוא דניאל דמן בני גלותא דיהודאין די הנפק מלכא אבי מן יהוד׃
מה׃ שמעת עלך דרוחא דאלהין בך ונהורא וסכלתנו וחכמתא שפירא אשתכחת בך׃
מו׃ וכען הנעלו קדמי חכימיא אשפיא דיקרון קרא דנה ופשרה להודעונני לבושין דארגוון יתלבשון ורבדא דדהב על צוארה ושלט תלתה במלכותא יהוי׃
מז׃ ואנה שמעת עלך דיכל אנת לפשרין ולשרא קטרין כדין אן תוכל קרא לקרא ופשרה להודעא לבושין דארגוון תתלבש ורבדא דדהב על צוארך ושלט תלתה במלכותא תהוי׃
מח׃ אדין דניאל קדם מלכא ענה ואמר מתנתך לך תהוי ולגברא אחרן אתנך יהב קרא לקרא ופשרה להודעא׃
מט׃ אנתה מלכא מלכיא די אלהא שמיא מלכותא חסנא ותקפא ויקרא יהב לך׃
נ׃ וכל די אתר בני אנשא חיות ברא ועוף טירא יהב בידך ושלטך בכלהון אנתה הוא רישא דדהבא׃
נא׃ ובתרך תקום מלכותא אחרא זעירא מנך ומלכותא תלתיתא אחרא די נחשא די תשלט בכל ארעא׃
נב׃ ומלכותא רביעאה תהוי תקיפא כפרזלא כל די פרזלא מדקא וסדר כל אלין תדק ותהבל׃
נג׃ ודי חזית רגלין ואצבען די מנהון חספא די פחר וחספא די פרזל בה מלכותא פלגא תהוי ומן קדמתה תתקף כל די פרזלא חזית די מעורבא טין חספא׃
נד׃ ואצבעת רגלין מנהון חספא די פחר ומנהון פרזלא מן פלגא מלכותא תתקף ומנה תתבר׃
נה׃ די חזית פרזל מעורבא טין חספא עם זרעא יתערבון ולא ידבקון דנה לדנה כדי פרזל לא מתערב עם חספא׃
נו׃ ובימי מלכיא אלך יקים אלה שמיא מלכותא דלעלם לא תתחבל ומלכותה לעם אחרן לא תתשבק תדק ותסיים כל אלין מלכיותא והיא תקום לעלם׃
נז׃ כדי חזית די מן טורא אתגזרת אבן די לא בידין ודק פרזלא נחשא חספא כספא ודהבא אלהא רב הודע למלכא מה די להוא אחרי דנה וציב חלמא ומהימן פשרה׃
נח׃ אדין נבוכדנצר מלכא נפל על אנפוהי וקדם דניאל סגד ומנחה וניחוחין אמר לנסכו לה׃
נט׃ ענה מלכא לדניאל ואמר מן קשט די אלהכון הוא אלה אלהין ומרה מלכין וגלא רזין די יכלת למגלא רזא דנה׃
ס׃ אדין מלכא לדניאל רבא יהב ומתנן שגיאן רבן שגיא יהב לה ושלטנה על כל מדינת בבל ורב סגנין על כל חכימי בבל׃
סא׃ ודניאל בעא מן מלכא ומן על עבדת מדינת בבל שדרך ומשך ואבד נגו על חכימי בבל ודניאל בתרע מלכא׃

ت : وَجَّهَ مَعَهُ الْجَرَادَ : حَمَلَهُ عَلَى الْمَشْيِ مَعَهُ .
أَجَّجَ : أَوْقَدَ نَارًا شَدِيدَةً .
الْمُؤْتَفِكَةُ : الْقُرَى الَّتِي ائْتَفَكَتْ بِأَهْلِهَا أَيْ انْقَلَبَتْ .
ث : وَأَتْفَكَ الْبَيْتُ : انْهَدَمَ .
ج : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : افْتَقَرَ .
ح : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْإِفْكِ .
خ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْكَذِبِ .
د : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْبَاطِلِ .
ذ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْمُنْكَرِ .
ر : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
ز : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالسَّيِّئِ .
س : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْخَطَأِ .
ش : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَجَبِ .
ص : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْغَرِيبِ .
ض : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَظِيمِ .
ط : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْحَسَنِ .
ظ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
ع : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْغَرِيبِ .
غ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَجَبِ .
ف : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْمُنْكَرِ .
ق : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْبَاطِلِ .
ك : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْكَذِبِ .
ل : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْإِفْكِ .
م : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْخَطَأِ .
ن : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالسَّيِّئِ .
هـ : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْقَبِيحِ .
و : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْحَسَنِ .
ي : وَأَتْفَكَ الرَّجُلُ : أَتَى بِالْعَظِيمِ .

سورة النبأ : ٧٨ .

١ : وَأَنْزَلَ الْمُعْصِرَاتِ مِنَ السَّحَابِ مَاءً ثَجَّاجًا :
الْمُعْصِرَاتُ : السَّحَابُ الَّتِي أَعْصَرَتْ بِالْمَطَرِ .
ثَجَّاجًا : مُنْصَبًّا .
٢ : وَأَخْرَجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا :
حَبًّا : الْحِنْطَةَ وَالشَّعِيرَ وَنَحْوَهُمَا .
نَبَاتًا : الْعُشْبَ وَالْبُقُولَ .
٣ : وَجَنَّاتٍ أَلْفَافًا :
جَنَّاتٍ : بَسَاتِينَ .
أَلْفَافًا : مُلْتَفَّةً بِالشَّجَرِ .
٤ : إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَاتًا :
الْفَصْلِ : الْقَضَاءِ بَيْنَ الْخَلْقِ .
مِيقَاتًا : وَقْتًا مَعْلُومًا .
٥ : يَوْمَ يُنْفَخُ فِي الصُّورِ فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا .
الصُّورِ : قَرْنٌ يُنْفَخُ فِيهِ .
أَفْوَاجًا : زُمَرًا زُمَرًا .
٦ : وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا .
فُتِحَتِ : انْشَقَّتْ لِنُزُولِ الْمَلَائِكَةِ .
أَبْوَابًا : طُرُقًا .
٧ : وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ فَكَانَتْ سَرَابًا .
سُيِّرَتِ : أُزِيلَتْ عَنْ أَمَاكِنِهَا .
سَرَابًا : هَبَاءً مُنْبَثًّا .
٨ : إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا .
مِرْصَادًا : مُعَدَّةً لِلْكَافِرِينَ .
٩ : لِلطَّاغِينَ مَآبًا .
الطَّاغِينَ : الْكَافِرِينَ .
مَآبًا : مَرْجِعًا .
١٠ : لَابِثِينَ فِيهَا أَحْقَابًا .
لَابِثِينَ : مُقِيمِينَ .
أَحْقَابًا : دُهُورًا لَا انْقِطَاعَ لَهَا .
١١ : لَا يَذُوقُونَ فِيهَا بَرْدًا وَلَا شَرَابًا .
بَرْدًا : رَوْحًا .
شَرَابًا : مَاءً .
١٢ : إِلَّا حَمِيمًا وَغَسَّاقًا .
حَمِيمًا : مَاءً حَارًّا يَقْطَعُ أَمْعَاءَهُمْ .
غَسَّاقًا : صَدِيدَ أَهْلِ النَّارِ .
١٣ : جَزَاءً وِفَاقًا .
جَزَاءً : ثَوَابًا .
وِفَاقًا : مُوَافِقًا لِأَعْمَالِهِمْ .
١٤ : إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَرْجُونَ حِسَابًا .
لَا يَرْجُونَ : لَا يَخَافُونَ .
١٥ : وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذَّابًا .
كِذَّابًا : تَكْذِيبًا .
١٦ : وَكُلَّ شَيْءٍ أَحْصَيْنَاهُ كِتَابًا .
أَحْصَيْنَاهُ : عَلِمْنَاهُ .
كِتَابًا : فِي اللَّوْحِ الْمَحْفُوظِ .
١٧ : فَذُوقُوا فَلَنْ نَزِيدَكُمْ إِلَّا عَذَابًا .
فَذُوقُوا : فَقَالَ لَهُمْ خَزَنَةُ جَهَنَّمَ .
فَلَنْ نَزِيدَكُمْ : فَمَا نَزِيدُهُمْ .
إِلَّا عَذَابًا : إِلَّا عَذَابًا .

ت : ٥ضكم بحرى بذ مزنه مح ٥ذنا: ٥ضنا مصلاى ٥مزه : خذ أنذ ٥ذ أنضا ٥ذ

دحا دلسما ذهذا صلاطلا دصعبلا
دحيم : وضاب ىذما لصحنا : حقرح
ابا ذبلا دصحنا .

٣٤ : بنا مبذح ماذه لـ : ل ابلا
صحا : ابا ا مبذح دحيما حذ مهاح
بتحا دهشد : ذاعلا ألـا ىابـح
لصعبلا دحيم .

٣٥ : وجح عمد ليحم اعلطلا دسلصا
ماذه : هيح ذ حقرح لصعبلا دهشد :
ماذه دعمه : حلا ذاعلا صذا ىابترح
لصعبلا دحيم .

٣٦ : وقلا ولاصذا بجنب : لاـلا
ذعب : ٢٠ مع عذلا ىابترح دجلص :
دحقا هذبلا ماصقلا ذه حقا .

٣٧ : ماذه لصف : ب سه وصحنا حجه :
ا زلا ابا ذه صعبلا : ابصا دنحح
ابا وحنا حجه .

٣٨ : وضذا ابا دعبقذا : ابا وجلـ
نصا دنعب : وحده اك ابلاف دعبقذا
خسؤ حلـ صعبلا : ماذه : بذحـ
لصذا ذليحم .

٣٩ : ونك ليحم : وصا بجنب دنعب :
دذ صعبلا دصلخلا حسـلا :
وسعصه ابعب لنلاؤا .

٤٠ : وحده ولاصذا ذعب عذلا :
ماذبحه حقا : ماسحه دهضلتـاف
اصقتا وجنعبتاف عذلا دعبقف :
وحده عذا لصذا ذليحم .

٤١ : وعبه ابذ حوحلاه سؤ
صعبلا : وحلاك حلـ صعبلا ماجحه
ذعذه .

٤٢ : وصف ولاصذا عذ : وعبد
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ
ماذه : ابا ا مبذح دحيما حذ مهاح
بتحا دهشد : ذاعلا ألـا ىابـح
لصعبلا دحيم .

٤٣ : وعبه ابذ حوحلاه سؤ
صعبلا : وحلاك حلـ صعبلا ماجحه
ذعذه .

٤٤ : وصف ولاصذا عذ : وعبد
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ

حقلف : ٣٠

١ : ماصعبم ذ دحيما ابذحه : لصذا مبذحا
وحنا : لا عبذلا حج ابا لصلاحاوحه
مبذ حيم . ونسم وحه مجه صعبلا .

٢ : ابعذ لصف : صذا مبذحا وحنـا
ابحلاجه : ل وحا ذاب حمذح ذابذحه
ع حقلف دابذحسا .

٣ : ومبذحا ىابترح ابعتحا ابلا
لاـلا ذوجحا دحيم : لهذب : ذلابـ .
وصا ابعنلا ذليحم اجلاجه . وعذ

لم يرض البائع ولم يرض المشتري : فالبيع فاسد ولا شيء لواحد منهما على صاحبه . ب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . د : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . و : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ي : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ك : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ل : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . له : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . م : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ما : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ن : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ند : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . س : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ع : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ف : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ص : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ق : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ر : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . را : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ره : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ش : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شه : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ت : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تا : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تب : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تج : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تد : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ته : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تو : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تز : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تح : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تط : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد .

باب ثمن : مكوك ١٠

١ : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . د : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . و : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ي : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . يح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . يط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ك : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . كح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . كط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ل : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . له : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . لح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . لط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . م : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ما : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . مح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . مط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ن : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ند : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . نح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . نط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . س : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . سح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . سط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ع : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . عح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . عط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ف : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . فح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . فط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ص : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . صح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . صط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ق : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . قح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . قط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ر : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . را : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ره : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . رح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . رط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ش : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شه : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . شح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . شط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . ت : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تا : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تب : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تج : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تد : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . ته : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تو : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تز : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد . تح : وإذا قال المشتري : وجب البيع ولم يقل البائع شيئا : فالبيع فاسد . تط : وإذا قال البائع : وجب البيع ولم يقل المشتري شيئا : فالبيع فاسد .

ٱلْمَرْءُ مِنْ أَجْلِ ٱلْمَالِ يَتْعَبُ ثُمَّ يَتْرُكُهُ لِلْوَارِثِ.

١٩ فَرَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا كُلَّ ٱلتَّعَبِ ٱلَّذِي أَتْعَبُ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ، أَنِّي أَتْرُكُهُ لِلرَّجُلِ ٱلَّذِي يَكُونُ بَعْدِي.

٢٠ وَمَنْ يَعْلَمُ أَيَكُونُ حَكِيمًا أَمْ جَاهِلًا؟ وَمَعَ ذٰلِكَ يَتَسَلَّطُ عَلَى كُلِّ تَعَبِي ٱلَّذِي تَعِبْتُ فِيهِ وَبِهِ تَحَكَّمْتُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

٢١ فَطَفِقْتُ أَنَا أَتَيَأَّسُ بِقَلْبِي مِنْ كُلِّ ٱلتَّعَبِ ٱلَّذِي تَعِبْتُ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٢٢ لِأَنَّهُ يُوجَدُ إِنْسَانٌ تَعِبُهُ بِٱلْحِكْمَةِ وَبِٱلْعِلْمِ وَبِٱلْكَمَالِ، وَلِإِنْسَانٍ لَمْ يَتْعَبْ فِيهِ يَتْرُكُهُ قِسْمَهُ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَشَرٌّ كَثِيرٌ.

٢٣ لِأَنَّهُ مَاذَا يَحْصُلُ لِلْإِنْسَانِ مِنْ كُلِّ تَعَبِهِ وَقَلَقِ قَلْبِهِ ٱلَّذِي هُوَ تَاعِبٌ فِيهِ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ؟

٢٤ لِأَنَّ كُلَّ أَيَّامِهِ أَحْزَانٌ وَكَدَرٌ تَعَبُهُ، حَتَّى فِي ٱللَّيْلِ لَا يَسْتَرِيحُ قَلْبُهُ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

٢٥ لَيْسَ شَيْءٌ أَحْسَنَ لِلْإِنْسَانِ مِنْ أَنْ يَأْكُلَ وَيَشْرَبَ وَيُعَرِّفَ نَفْسَهُ ٱلْخَيْرَ فِي تَعَبِهِ. رَأَيْتُ أَنَا أَيْضًا أَنَّ هٰذَا مِنْ يَدِ ٱللّٰهِ.

٢٦ لِأَنَّ مَنْ يَأْكُلُ وَمَنْ يَتَلَذَّذُ بِدُونِهِ؟ ٢٦ لِأَنَّهُ لِلْإِنْسَانِ ٱلصَّالِحِ قُدَّامَهُ أَعْطَى حِكْمَةً وَعِلْمًا وَفَرَحًا، وَلِلْخَاطِئِ أَعْطَى ٱلتَّعَبَ أَنْ يَجْمَعَ وَيَكْنِزَ لِيُعْطِيَ لِمَنْ هُوَ صَالِحٌ قُدَّامَ ٱللّٰهِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

٣ لِكُلِّ شَيْءٍ زَمَانٌ، وَلِكُلِّ أَمْرٍ تَحْتَ ٱلسَّمَاوَاتِ وَقْتٌ:

٢ لِلْوِلَادَةِ وَقْتٌ، وَلِلْمَوْتِ وَقْتٌ؛ لِلْغَرْسِ وَقْتٌ، وَلِقَلْعِ ٱلْمَغْرُوسِ وَقْتٌ؛

٣ لِلْقَتْلِ وَقْتٌ، وَلِلشِّفَاءِ وَقْتٌ؛ لِلْهَدْمِ وَقْتٌ، وَلِلْبِنَاءِ وَقْتٌ؛

٤ لِلْبُكَاءِ وَقْتٌ، وَلِلضَّحِكِ وَقْتٌ؛ لِلنَّوْحِ وَقْتٌ، وَلِلرَّقْصِ وَقْتٌ؛

٥ لِرَمْيِ حِجَارَةٍ وَقْتٌ، وَلِجَمْعِ حِجَارَةٍ وَقْتٌ؛ لِلْعِنَاقِ وَقْتٌ، وَلِلِٱمْتِنَاعِ عَنِ ٱلْعِنَاقِ وَقْتٌ؛

٦ لِلطَّلَبِ وَقْتٌ، وَلِلْإِضَاعَةِ وَقْتٌ؛ لِلْحِفْظِ وَقْتٌ، وَلِلطَّرْحِ وَقْتٌ؛

٧ لِلتَّمْزِيقِ وَقْتٌ، وَلِلْخِيَاطَةِ وَقْتٌ؛ لِلسُّكُوتِ وَقْتٌ، وَلِلتَّكَلُّمِ وَقْتٌ؛

٨ لِلْمَحَبَّةِ وَقْتٌ، وَلِلْبُغْضَةِ وَقْتٌ؛ لِلْحَرْبِ وَقْتٌ، وَلِلسَّلَامِ وَقْتٌ.

٩ مَا ٱلْفَائِدَةُ لِلْعَامِلِ مِمَّا يَتْعَبُ فِيهِ؟

١٠ قَدْ رَأَيْتُ ٱلتَّعَبَ ٱلَّذِي أَعْطَى ٱللّٰهُ بَنِي ٱلْبَشَرِ لِيَتَعَبُّوا بِهِ.

١١ صَنَعَ ٱلْكُلَّ حَسَنًا فِي وَقْتِهِ، وَأَيْضًا جَعَلَ ٱلْعَالَمَ فِي قَلْبِهِمْ، بِدُونِ أَنْ يُدْرِكَ ٱلْإِنْسَانُ ٱلْعَمَلَ ٱلَّذِي عَمِلَهُ ٱللّٰهُ مِنَ ٱلْبَدْءِ إِلَى ٱلْمُنْتَهَى.

١٢ عَلِمْتُ أَنْ لَيْسَ خَيْرٌ فِيهِمْ إِلَّا أَنْ يَفْرَحَ ٱلْإِنْسَانُ وَيَعْمَلَ صَالِحًا فِي حَيَاتِهِ.

١٣ وَأَيْضًا كُلُّ إِنْسَانٍ يَأْكُلُ وَيَشْرَبُ وَيَرَى خَيْرًا فِي كُلِّ تَعَبِهِ، هُوَ عَطِيَّةُ ٱللّٰهِ.

١٤ عَلِمْتُ أَنَّ كُلَّ مَا يَعْمَلُ ٱللّٰهُ يَكُونُ إِلَى ٱلدَّهْرِ. لَا يُسْتَطَاعُ أَنْ يُزَادَ عَلَيْهِ وَلَا يُنْقَصُ مِنْهُ، وَٱللّٰهُ يَعْمَلُ لِكَيْ يَخَافُوا مِنْ قُدَّامِهِ.

١٥ مَا كَانَ فَهُوَ ٱلْآنَ، وَٱلَّذِي يَكُونُ قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلُ، وَٱللّٰهُ يَطْلُبُ ٱلْمَطْرُودَ.

١٦ وَأَيْضًا رَأَيْتُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ مَكَانَ ٱلْحَقِّ ٱلشَّرُّ هُنَاكَ، وَمَكَانَ ٱلْبِرِّ ٱلشَّرُّ هُنَاكَ.

١٧ قُلْتُ فِي قَلْبِي: ٱلصِّدِّيقَ وَٱلشِّرِّيرَ يَدِينُ ٱللّٰهُ، لِأَنَّ لِكُلِّ أَمْرٍ وَلِكُلِّ عَمَلٍ هُنَاكَ وَقْتٌ.

١٨ قُلْتُ فِي قَلْبِي مِنْ جِهَةِ أَمْرِ بَنِي ٱلْبَشَرِ: إِنَّ ٱللّٰهَ يُمَحِّصُهُمْ لِيُرِيَهُمْ أَنَّهُمْ هُمْ بَهَائِمُ فِي ذَوَاتِهِمْ.

١٩ لِأَنَّ مَصِيرَ بَنِي ٱلْبَشَرِ وَمَصِيرَ ٱلْبَهَائِمِ مَصِيرٌ وَاحِدٌ لَهُمْ. كَمَوْتِ هٰذَا هٰكَذَا مَوْتُ ذَاكَ، وَنَسَمَةٌ وَاحِدَةٌ لِٱلْكُلِّ، وَلَيْسَ لِلْإِنْسَانِ مَزِيَّةٌ عَلَى ٱلْبَهَائِمِ، لِأَنَّ ٱلْكُلَّ بَاطِلٌ.

٢٠ ٱلْكُلُّ إِلَى مَكَانٍ وَاحِدٍ. ٱلْكُلُّ كَانَ مِنَ ٱلتُّرَابِ وَٱلْكُلُّ إِلَى ٱلتُّرَابِ يَعُودُ.

٢١ مَنْ يَعْلَمُ رُوحَ بَنِي ٱلْبَشَرِ ٱلصَّاعِدَةَ هِيَ إِلَى فَوْقُ، وَرُوحَ ٱلْبَهِيمَةِ ٱلنَّازِلَةَ هِيَ إِلَى أَسْفَلُ إِلَى ٱلْأَرْضِ؟

٢٢ فَرَأَيْتُ أَنْ لَيْسَ شَيْءٌ خَيْرًا مِنْ أَنْ يَفْرَحَ ٱلْإِنْسَانُ بِأَعْمَالِهِ، لِأَنَّ ذٰلِكَ نَصِيبُهُ. لِأَنَّ مَنْ يَأْتِي بِهِ لِيَنْظُرَ مَا يَكُونُ بَعْدَهُ؟

٤ ثُمَّ رَجَعْتُ أَنَا وَنَظَرْتُ كُلَّ ٱلظُّلْمِ ٱلَّذِي يُعْمَلُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ، وَإِذَا دُمُوعُ ٱلْمَظْلُومِينَ وَلَا مُعَزِّيَ لَهُمْ، وَمِنْ يَدِ ظَالِمِيهِمْ قُوَّةٌ وَلَا مُعَزِّيَ لَهُمْ.

٢ فَمَدَحْتُ أَنَا ٱلْأَمْوَاتَ ٱلَّذِينَ هُمْ مَاتُوا مُنْذُ زَمَانٍ أَكْثَرَ مِنَ ٱلْأَحْيَاءِ ٱلَّذِينَ هُمْ حَيُّونَ ٱلْآنَ.

٣ وَأَحْسَنُ مِنْ كِلَيْهِمَا ٱلَّذِي لَمْ يَكُنْ بَعْدُ، ٱلَّذِي لَمْ يَرَ ٱلْعَمَلَ ٱلرَّدِيءَ ٱلَّذِي عُمِلَ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٤ ثُمَّ رَأَيْتُ أَنَا كُلَّ تَعَبٍ وَكُلَّ إِجَادَةِ عَمَلٍ أَنَّ ذٰلِكَ غَيْرَةُ ٱلْإِنْسَانِ مِنْ قَرِيبِهِ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

٥ ٱلْجَاهِلُ يَضُمُّ يَدَيْهِ وَيَأْكُلُ لَحْمَهُ.

٦ كَفٌّ مَمْلُوءَةٌ رَاحَةً مَعَ تَعَبٍ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ خَيْرٌ مِنْ كِلْتَا ٱلْكَفَّيْنِ مَمْلُوءَتَيْنِ تَعَبًا وَقَبْضَ ٱلرِّيحِ.

٧ ثُمَّ رَجَعْتُ أَنَا وَرَأَيْتُ بَاطِلًا تَحْتَ ٱلشَّمْسِ.

٨ هُنَاكَ وَاحِدٌ وَلَيْسَ ثَانٍ، وَلَا ٱبْنٌ وَلَا أَخٌ لَهُ، وَلَا نِهَايَةَ لِكُلِّ تَعَبِهِ، وَلَا تَشْبَعُ عَيْنُهُ مِنَ ٱلْغِنَى، وَلَا يَقُولُ: لِمَنْ أَنَا أَتْعَبُ وَأَحْرِمُ نَفْسِي مِنَ ٱلْخَيْرِ؟ هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَشُغْلٌ رَدِيءٌ.

٩ ٱلِٱثْنَانِ خَيْرٌ مِنَ ٱلْوَاحِدِ، إِذْ لَهُمَا أَجْرٌ جَيِّدٌ فِي تَعَبِهِمَا.

١٠ لِأَنَّهُ إِنْ سَقَطَ أَحَدُهُمَا يُقِيمُ رَفِيقَهُ. وَلٰكِنْ وَيْلٌ لِوَحِيدٍ إِذَا سَقَطَ وَلَيْسَ ثَانٍ لِيُقِيمَهُ.

١١ أَيْضًا إِنِ ٱضْطَجَعَ ٱثْنَانِ فَيَدْفَآنِ، وَأَمَّا وَاحِدٌ فَكَيْفَ يَدْفَأُ؟

١٢ وَإِنْ قَهَرَ أَحَدٌ ٱلْوَاحِدَ فَٱثْنَانِ يُقَاوِمَانِهِ، وَٱلْخَيْطُ ٱلْمُثَلَّثُ لَا يُقْطَعُ سَرِيعًا.

١٣ اَلْفَتَى ٱلْمِسْكِينُ ٱلْحَكِيمُ خَيْرٌ مِنَ ٱلْمَلِكِ ٱلشَّيْخِ ٱلْجَاهِلِ ٱلَّذِي لَا يَعْرِفُ أَنْ يُحْذَرَ بَعْدُ.

١٤ لِأَنَّهُ مِنْ بَيْتِ ٱلسُّجُونِ خَرَجَ لِيَمْلِكَ، وَأَيْضًا فِي مَمْلَكَتِهِ وُلِدَ مِسْكِينًا.

١٥ رَأَيْتُ كُلَّ ٱلْأَحْيَاءِ ٱلَّذِينَ يَتَمَشَّوْنَ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ مَعَ ٱلْفَتَى ٱلثَّانِي ٱلَّذِي يَقُومُ عِوَضَهُ.

١٦ لَا نِهَايَةَ لِكُلِّ ٱلشَّعْبِ، لِكُلِّ ٱلَّذِينَ كَانُوا قُدَّامَهُ. وَٱلْأَخِيرُونَ أَيْضًا لَا يَفْرَحُونَ بِهِ، لِأَنَّ هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ وَقَبْضُ ٱلرِّيحِ.

١٧ اِحْفَظْ رِجْلَكَ عِنْدَ ذَهَابِكَ إِلَى بَيْتِ ٱللّٰهِ، وَٱقْتَرِبْ لِلسَّمَاعِ أَكْثَرَ مِنْ إِعْطَاءِ ٱلْجَاهِلِينَ ذَبِيحَةً، لِأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّهُمْ يَعْمَلُونَ شَرًّا.

٥ لَا تَعْجَلْ بِفَمِكَ وَلَا يُسْرِعْ قَلْبُكَ إِلَى ٱلنُّطْقِ بِأَمْرٍ قُدَّامَ ٱللّٰهِ، لِأَنَّ ٱللّٰهَ فِي ٱلسَّمَاءِ وَأَنْتَ عَلَى ٱلْأَرْضِ، لِذٰلِكَ لِتَكُنْ أَقْوَالُكَ قَلِيلَةً.

٢ لِأَنَّ ٱلْحُلْمَ يَأْتِي بِكَثْرَةِ ٱلْهَمِّ، وَٱلصَّوْتُ ٱلْجَاهِلُ بِكَثْرَةِ ٱلْكَلَامِ.

٣ إِذَا نَذَرْتَ نَذْرًا لِلّٰهِ فَلَا تُؤَخِّرْ أَنْ تُوفِيَهُ، لِأَنَّهُ لَا مَسَرَّةَ بِٱلْجَاهِلِينَ. فَوَفِّ مَا نَذَرْتَ.

٤ اَلْخَيْرُ أَنْ لَا تَنْذُرَ مِنْ أَنْ تَنْذُرَ وَلَا تَفِيَ.

٥ لَا تَدَعْ فَمَكَ يُخْطِئُ بِجَسَدِكَ، وَلَا تَقُلْ قُدَّامَ ٱلْمَلَاكِ: إِنَّهُ سَهْوٌ. لِمَاذَا يَغْضَبُ ٱللّٰهُ مِنْ أَجْلِ صَوْتِكَ وَيُفْسِدُ عَمَلَ يَدَيْكَ؟

٦ لِأَنَّهُ حَيْثُ كَثْرَةُ ٱلْأَحْلَامِ وَٱلْبَاطِلِ فَكَثْرَةُ ٱلْكَلَامِ. بَلْ خَفْ أَنْتَ ٱللّٰهَ.

٧ إِنْ رَأَيْتَ ٱلظُّلْمَ عَلَى ٱلْفَقِيرِ وَٱغْتِصَابَ ٱلدِّينِ وَٱلْحَقِّ فِي ٱلْبِلَادِ، فَلَا تَتَعَجَّبْ مِنَ ٱلْأَمْرِ، لِأَنَّ فَوْقَ ٱلْعَالِي يُلَاحِظُ، وَفَوْقَهُمَا عَالُونَ.

٨ وَزِيَادَةُ ٱلْأَرْضِ فِي ٱلْكُلِّ هِيَ مَلِكٌ لِلْحَقْلِ.

٩ مُحِبُّ ٱلْفِضَّةِ لَا يَشْبَعُ مِنَ ٱلْفِضَّةِ، وَمُحِبُّ ٱلثَّرْوَةِ لَا يَشْبَعُ مِنْ رِبْحٍ. هٰذَا أَيْضًا بَاطِلٌ.

١٠ حَيْثُ كَثُرَ ٱلْخَيْرُ كَثُرَ ٱلْآكِلُونَ لَهُ، فَمَا هُوَ لِصَاحِبِهِ سِوَى رُؤْيَةِ عَيْنَيْهِ؟

١١ لَذِيذٌ نَوْمُ ٱلْعَامِلِ سَوَاءٌ قَلَّ أَوْ كَثُرَ، وَأَمَّا ٱلشِّبَعُ لِلْغَنِيِّ فَلَا يَدَعُهُ يَنَامُ.

١٢ يُوجَدُ شَرٌّ كَثِيرٌ رَأَيْتُهُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ: ثَرْوَةٌ مَحْفُوظَةٌ لِصَاحِبِهَا لِشَرِّهِ.

١٣ وَتَضِيعُ تِلْكَ ٱلثَّرْوَةُ بِعَمَلٍ رَدِيءٍ، فَيَلِدُ ٱبْنًا وَلَيْسَ فِي يَدِهِ شَيْءٌ.

١٤ كَمَا خَرَجَ عُرْيَانًا مِنْ بَطْنِ أُمِّهِ يَرْجِعُ لِيَذْهَبَ كَمَا جَاءَ، وَلَا يَأْخُذُ شَيْئًا مِنْ تَعَبِهِ يَحْمِلُهُ بِيَدِهِ.

١٥ وَهٰذَا أَيْضًا شَرٌّ كَثِيرٌ: فِي كُلِّ مَا جَاءَ هٰكَذَا يَذْهَبُ، فَأَيُّ فَائِدَةٍ لَهُ ٱلَّذِي يَتْعَبُ لِلرِّيحِ؟

١٦ وَأَيْضًا كُلُّ أَيَّامِهِ يَأْكُلُ فِي ظُلْمَةٍ، وَيُكْثِرُ ٱلْغَمَّ وَٱلْمَرَضَ وَٱلسَّخَطَ.

١٧ هُوَذَا مَا رَأَيْتُهُ أَنَا: حَسَنٌ وَجَمِيلٌ أَنْ يَأْكُلَ ٱلْإِنْسَانُ وَيَشْرَبَ وَيَرَى خَيْرًا فِي كُلِّ تَعَبِهِ ٱلَّذِي يَتْعَبُ تَحْتَ ٱلشَّمْسِ كُلَّ أَيَّامِ حَيَاتِهِ ٱلَّتِي أَعْطَاهُ ٱللّٰهُ، لِأَنَّ هٰذَا هُوَ نَصِيبُهُ.

١٨ وَأَيْضًا كُلُّ إِنْسَانٍ أَعْطَاهُ ٱللّٰهُ غِنًى وَأَمْوَالًا وَسَلَّطَهُ عَلَى أَكْلِهَا وَعَلَى ٱلْأَخْذِ بِنَصِيبِهِ وَعَلَى ٱلتَّنَعُّمِ فِي تَعَبِهِ، هٰذَا هُوَ عَطِيَّةُ ٱللّٰهِ.

١٩ لِأَنَّهُ لَا يُكْثِرُ تَذَكُّرَ أَيَّامِ حَيَاتِهِ، لِأَنَّ ٱللّٰهَ يُشْغِلُ قَلْبَهُ بِفَرَحِ قَلْبِهِ.

פרשת : ה׳

א : ואתחנן אל יהוה בעת ההיא לאמר: ב : אלהים אתה החלות להראות את עבדך את גדלך ואת ידך החזקה אשר מי אל בשמים ובארץ אשר יעשה כמעשיך וכגבורתך: ג : אעברה נא ואראה את הארץ הטובה אשר בעבר הירדן ההר הטוב הזה והלבנון: ד : ויתעבר יהוה בי למענכם ולא שמע אלי ויאמר יהוה אלי רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה: ה : עלה ראש הפסגה ושא עיניך ימה וצפונה ותימנה ומזרחה וראה בעיניך כי לא תעבר את הירדן הזה: ו : וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו כי הוא יעבר לפני העם הזה והוא ינחיל להם את הארץ אשר תראה: ז : וישב בגיא מול בית פעור: ח : ועתה ישראל שמע אל החקים ואל המשפטים אשר אנכי מלמד אתכם לעשות למען תחיו ובאתם וירשתם את הארץ אשר יהוה אלהי אבתיכם נתן לכם: ט : לא תספו על הדבר אשר אנכי מצוה אתכם ולא תגרעו ממנו לשמר את מצות יהוה אלהיכם אשר אנכי מצוה אתכם: י : עיניכם הרואות את אשר עשה יהוה בבעל פעור כי כל האיש אשר הלך אחרי בעל פעור השמידו יהוה אלהיך מקרבך: יא : ואתם הדבקים ביהוה אלהיכם חיים כלכם היום: יב : ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים כאשר צוני יהוה אלהי לעשות כן בקרב הארץ אשר אתם באים שמה לרשתה: יג : ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם לעיני העמים אשר ישמעון את כל החקים האלה ואמרו רק עם חכם ונבון הגוי הגדול הזה: יד : כי מי גוי גדול אשר לו אלהים קרבים אליו כיהוה אלהינו בכל קראנו אליו: טו : ומי גוי גדול אשר לו חקים ומשפטים צדיקם ככל התורה הזאת אשר אנכי נתן לפניכם היום: טז : רק השמר לך ושמר נפשך מאד פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך ופן יסורו מלבבך כל ימי חייך והודעתם לבניך ולבני בניך: יז : יום אשר עמדת לפני יהוה אלהיך בחרב אשר אמר אלי הקהל לי את העם ואשמעם את דברי אשר ילמדון ליראה אותי כל הימים אשר הם חיים על האדמה ואת בניהם ילמדון: יח : ותקרבון ותעמדון תחת ההר וההר בוער באש עד לב השמים חשך ענן וערפל: יט : וידבר יהוה אליכם מתוך האש קול דברים אתם שמעים ותמונה אינכם ראים זולתי קול: כ : ויגד לכם את בריתו אשר צוה אתכם לעשות עשרת הדברים ויכתבם על שני לחת אבנים: כא : ואתי צוה יהוה בעת ההוא ללמד אתכם חקים ומשפטים לעשתכם אתם בארץ אשר אתם עברים שמה לרשתה: כב : כי אם אנכי מת בארץ הזאת איני עבר את הירדן ואתם עברים ורשתם את הארץ הטובה הזאת: כג : השמרו לכם פן תשכחו את ברית יהוה אלהיכם אשר כרת עמכם ועשיתם לכם פסל תמונת כל אשר צוך יהוה אלהיך: כד : כי יהוה אלהיך אש אכלה הוא אל קנא: כה : כי תוליד בנים ובני בנים ונושנתם בארץ והשחתם ועשיתם פסל תמונת כל ועשיתם הרע בעיני יהוה אלהיך להכעיסו: כו : העידתי בכם היום את השמים ואת הארץ כי אבד תאבדון מהר מעל הארץ אשר אתם עברים את הירדן שמה לרשתה לא תאריכן ימים עליה כי השמד תשמדון: כז : והפיץ יהוה אתכם בעמים ונשארתם מתי מספר בגוים אשר ינהג יהוה אתכם שמה: כח : ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם עץ ואבן אשר לא יראון ולא ישמעון ולא יאכלון ולא יריחון: כט : ומבקשתם משם את יהוה אלהיך ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך: ל : בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד יהוה אלהיך ושמעת בקלו: לא : כי אל רחום יהוה אלהיך לא ירפך ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבתיך אשר נשבע להם: לב : כי שאל נא לימים ראשנים אשר היו לפניך למן היום אשר ברא אלהים אדם על הארץ ולמקצה השמים ועד קצה השמים הנהיה כדבר הגדול הזה או הנשמע כמהו: לג : השמע עם קול אלהים מדבר מתוך האש כאשר שמעת אתה ויחי: לד : או הנסה אלהים לבוא לקחת לו גוי מקרב גוי במסת באתת במופתים ובמלחמה וביד חזקה ובזרוע נטויה ובמוראים גדלים ככל אשר עשה לכם יהוה אלהיכם במצרים לעיניך: לה : אתה הראת לדעת כי יהוה הוא האלהים אין עוד מלבדו: לו : משמים השמיעך את קלו ליסרך ועל הארץ הראך את אשו הגדולה ודבריו שמעת מתוך האש: לז : ותחת כי אהב את אבתיך ויבחר בזרעו אחריו ויוצאך בפניו בכחו הגדול ממצרים: לח : להוריש גוים גדלים ועצמים ממך מפניך להביאך לתת לך את ארצם נחלה כיום הזה: לט : וידעת היום והשבת אל לבבך כי יהוה הוא האלהים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת אין עוד: מ : ושמרת את חקיו ואת מצותיו אשר אנכי מצוך היום אשר ייטב לך ולבניך אחריך ולמען תאריך ימים על האדמה אשר יהוה אלהיך נתן לך כל הימים: מא : אז יבדיל משה שלש ערים בעבר הירדן מזרחה שמש: מב : לנוס שמה רוצח אשר ירצח את רעהו בבלי דעת והוא לא שנא לו מתמול שלשם ונס אל אחת מן הערים האל וחי: מג : את בצר במדבר בארץ המישר לראובני ואת רמת בגלעד לגדי ואת גולן בבשן למנשי: מד : וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל: מה : אלה העדת והחקים והמשפטים אשר דבר משה אל בני ישראל בצאתם ממצרים: מו : בעבר הירדן בגיא מול בית פעור בארץ סיחן מלך האמרי אשר יושב בחשבון אשר הכה משה ובני ישראל בצאתם ממצרים: מז : וירשו את ארצו ואת ארץ עוג מלך הבשן שני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן מזרחה שמש: מח : מערוער אשר על שפת נחל ארנון ועד הר שיאן הוא חרמון: מט : וכל הערבה עבר הירדן מזרחה ועד ים הערבה תחת אשדת הפסגה:

ٮ : ٥ڏڃڊ ٱڀڏا ٻڏڏا : ٥ٮٰڊڃٮ
ڃڃٮٰا : ٥ڊڊڏڃٮ ڃڏڏٮٰا .
ٯ : ڏٮه ٻڊ ٻڃٮٰا ڏڃٮٰٮٰا ڏڃٮٰا :
ٻڊ ٻٰٮٰا ٱڏٻڊڊ ڏڃٮٰا : ٱڏٻڊڊ ڏڃٮٰا
ڊڏڃڊ ٱڏڃڊ ڏڃٮٰا . ڏڃٮٰا ٻڊ ڏڃٮٰا
ڊڏڃڊ ڏڃٮٰا .
ٮٮ : ٱڀڀڀڀ : ٱڀڀڀڀ : ڊڃڀڀ : ٱڀڀڀڀ
ٱڀڀڀڀ : ٥ٱٱڏڃ ٱڀڀڀڀ ٱڀڀڀڀ .
ٮٯ : ڏڃٮٰا ٻڊ ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا : ٥ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٮٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٮ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .
ٯٯ : ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا :
ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا ڏڃٮٰا .

٥ : فاذا هذا لهما الجلوس
فقط : الجلوس هذا هو الفرض
الواجب : فيه هما في
هذا : فاذا قدر .

٥ : وقد ذكر ان هذا
وقت : الجلوس هذا : وقد
ذكر ان هذا الجلوس
هذا : انه لا يكفي في .

٦ : وهما هذا الجلوس
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
انما هو في نحو
هذا .

٧ : وقد ذكر لهما
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٨ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٩ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

١٠ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

صلاة : ٥ .

١ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٢ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٣ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٤ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٥ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .

٦ : وقد ذكر ان هذا
الجلوس : هذا الجلوس
الذي هو الجلوس هذا
الجلوس الذي هو
الجلوس .